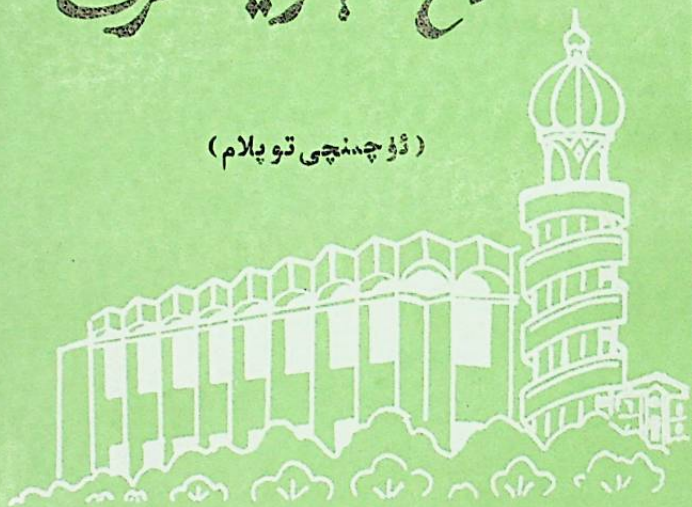

ۋىتنام شەھىرى تارىخ ماتېرىياللىرى

(ئۇچىنچى توپلام)

جۇڭگو خەلق سىياسى مەسلىھەت كېڭەشى قەشقەر
شەھەرلىك تارىخىي ماتېرىياللار تەتقىقات
ھەيئىتى تۈزدى

قەشقەر شەھىرى تارىخىي ماتېرىياللىرى

ئۈچىنچى توپلام

مەسئۇل مۇھەررىر: ئابدۇرشىت ھاجى

جۇڭگو خەلق سىياسىي مەسلىھەت كېڭىشى قەشقەر شەھەرلىك
تارىخىي ماتېرىياللارنى تەتقىق قىلىش ھەيئىتى تۈزدى

1989 - يىلى ئاۋغۇست

قىسقىچە مەزمۇنى

جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 40 يىللىق بايرىمىغا بېغىشلانغان بۇ توپلامغا 9 پارچە ماتېرىيال كىرگۈزۈلدى. ماتېرىياللار ئەكس ئەتتۈرگەن مەزمۇنلار ئۆزگىچە ئالاھىدىلىككە ئىگە. يولداش ۋاڭ يىڭلىن يازغان « قەشقەر شەھىرى قۇرۇلۇشىنىڭ باش - ئاخىرى » دا قەشقەر شەھىرى قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىلدىكى تارىخىي خاتىرىلەر ۋە تارىخىي شەخسىيەلەرنىڭ پائالىيەتلىرى تەپسىلىي تەسۋىرلەنگەن. يولداش ئابدۇرشىت ھاجى (شەھەرلىك تەزكىرە ئىشخانىسىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى) يازغان ماقالىدا، 1938 - يىلى قەشقەردىكى ھەر ساھە خەلقىنىڭ چوڭ ئارقا سەپتە تۇرۇپمۇ ياپونغا قارشى ئۇرۇشقا مەدەت ۋە ياردەم بەرگەنلىكى، بولۇپمۇ شەھەردىكى ھەر ساھە زاتلاردىن 1000 سەردىن ئارتۇق پۇل (قەشقەر پۇلى) ئىمئانە قىلغانلارنىڭ ئىسمىلىكى كىتابخانلار بىلەن يۈز كۆرۈشىدۇ. يولداش ئابلىمىت ساپىر رەتلىگەن قەشقەردىكى « مۇئەللىم » گېزىتى توغرىسىدىكى ماقالىدا « مۇئەللىم » گېزىتىنىڭ نەشىر قىلىنىشى، تارقىلىشى ۋە ئالى، قەشقەردىكى زىيالىيلارنىڭ شىنجاڭدا تىنچلىق بېسىم تۈزۈلۈشىنىڭ ئالدى - كەينىدە ئېلىنىپ بارغان ئىنقىلابىي پائالىيەتلىرى « مۇئەللىم » گېزىتىنى چۆرىدەپ مەركەزلىك ھالدا ئىپادىلەنگەن. يولداش ئابدۇقادىر ھېيىت يازغان « تاشقورغان ئىنقىلابىي ھەققىدە قىسقىچە بايان » دا تاش

تورغاندا پارتلىغان گومىنداڭغا قارشى ئىنقىلابنىڭ پارتلاش
سەۋەبى، تەييارلىقى، تەرەققىياتى؛ ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت، ئىنىي
قىلابىي قوشۇننىڭ مەسئۇللىرى ۋە ئۇلارنىڭ پائالىيەتلىرى
قاتارلىقلار تونۇشتۇرۇلغان. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە تارىخىي
ۋە ئىجتىمائىي شەخسىيەت تونۇشتۇرۇلغان، قەشقەرنىڭ ئەن
ئەندىۋى قول ھۈنەر - سەنئىتى، ئۇزاق تارىخىي مەدەنىيىتى
ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ماقالىلارمۇ بېسىلدى.

مۇندەرىجە

- قەشقەر شەھىرى قۇرۇلۇشىنىڭ باش ئاخىرى.....
- 1 ۋاڭ يىڭلىن
- قەشقەر شەھىرىدىكى ھەر ساھە خەلقىنىڭ ياپۇن-
غا قارشى تۇرۇش ئۇرۇشىغا قوشقان تۆھپىسى
- 11 ئابدۇرىشىت ھاجى
- قەشقەردىكى « مۇئەللىم » كېزىتى ھەققىدە.....
- 19 ئابلىمىت ساپىر رەتلىگەن
- تاشقورغان ئىنىقىلاسى ھەققىدە قىسقىچە بايان.....
- 29 ئابدۇقادىر ھېيت
- 59 « ماناساھىپ » توغرىسىدا.....
- 68 تۆمۈر ئېلى سىنجاڭ قەشقەردە..... شىرىپ خۇشتار
قەشقەرنىڭ ئەنئەنىۋى مەدەنىي قولى سانا ئىتى.....
- 74 ئەكبەر مەھمۇدى
- قەشقەر شەھىرىنىڭ تارىخىدىكى مەدەنىيەت تەرەق-
قىياتىدىن ئومۇمىي بايان..... ۋاڭ شى يانگ
- 90 قەشقەردە كۈتۈپخانىچىلىق..... مۇھەممەت ئوسمان
- 171

قەشقەر شەھىرى قۇرۇلۇشىنىڭ باش ئاخىرى

قەشقەر شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ مەسلىھەتچىسى:

ۋاڭ يىڭلىن

1952-يىلى 5-ئاينىڭ 23-كۈنى مەركىزىي مەمۇرىي كېڭەش غەربىي شىمال ھەربىي مەمۇرىي كومىتېتى خەلق ئىشلىرى بۆلۈمىنىڭ دوكلاتىغا ئاساسەن تەستىقلاپ، شىنجاڭ ئۆلكىسىدە ۋالىي مەھكىمىگە قارايدىغان غۇلجا، قەشقەردىن ئىبارەت ئىككى شەھەرنى كۆپەيتىپ قۇرۇشقا قوشۇلغانىدى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن قەشقەر شەھىرى قۇرۇلغان. شۇ يىلى 7-ئاينىڭ 1-كۈنى ئالدى بىلەن، جۇڭگو كومپارتىيەسى قەشقەر شەھەرلىك كومىتېتى قۇرۇلدى. بىرىنچى قېتىم شۇجى بولغان كېشى دوڭ چۈەنلىن (بۇرۇن 4-دېۋىزىيە 10-ئۈۋەنىنىڭ مۇئاۋىن سىياسىي كومىسسارى بولغان) ئىدى. ئارقىدىنلا بىرتۇز كۈم كادىرلار كەينى - كەينىدىن يۆتكەپ كېلىندى، شەھەرلىك كومىتېت مەسئۇللىقىدا قەشقەر شەھەرلىك ھۆكۈمەت ۋە شەھەر دەرىجىلىك ئورگانلار قۇرۇلىدىغان بولدى. 10-ئاينىڭ 3-كۈنى 11 كىشىلىك قەشقەر شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتىنى قۇرۇش تەييارلىقى ھەيئىتى قۇرۇلۇپ، تۇنجى شەھەر باشلىقى بولغان ئابدۇرېھىم لىتىپ (ئەسلىدە مارالېشى ناھىيىسىنىڭ ھاكىمى

مى ئىدى، كېيىن شىنجاڭ دېموكراتىك ئىتتىپاق قەشقەر شۆ-
بىسىنىڭ مۇدىرلىقى خىزمىتىنى ئۆتەۋاتاتتى (مۇدىر ھەيمەت
بولدى. 22 كۈنلۈك تەييارلىق قىلىش ئارقىلىق 1952-يىلى
10-ئاينىڭ 25-كۈنى (جۇڭگو خەلق پىددائى قىسىملىرىنىڭ
ئامېرىكىغا قارشى تۇرۇپ، چاۋشيەنگە ياردەم بېرىشكە بار-
غانلىقىنىڭ ئىككى يىللىق خاتىرە كۈنى) خەلق كلۇبى (ھازىر-
قى ھېيتگاھ كىنو-تەييارخانا) دا قەشقەر شەھەرلىك خەلق ھۆكۈ-
مىتىنىڭ قۇرۇلۇش مۇراسىم يىغىنى ئۆتكۈزۈلدى. جەنۇبىي
شىنجاڭ رايونلۇق پارتكوم، قەشقەر يەرلىك پارتكوم، قەشقەر
ۋالىي مەھكىمىسى، كۈنەشەھەر ناھىيىسى، يېڭىشەھەر ناھىيىسى،
شۇنداقلا 4-دەۋىزىيىنىڭ رەھبىرى يولداشلىرى يىغىنىغا قاتناش-
قان. ۋالىي سەيپۇللا يۇپ يولداش ئابدۇرېھىم لىتىپنىڭ قەشقەر
شەھىرىنىڭ شەھەر باشلىقىلىقىغا تەيىنلەنگەنلىكىنى شۇنداقلا
شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ ھەر قايسى بۆلۈم - ئىشخانىلى-
رىغا تەيىنلەنگەن رەھبىرىي كادىرلارنى ئېلان قىلغان ھەمدە
سۆز قىلغان.

شۇ چاغدا شەھەرلىك پارتكوم ھېيتگاھ مەيدانىنىڭ شە-
رقىدە ھازىرقى چاسا كوچا باشقارما بىلەن مېتال بۇيۇملار، ئې-
لېكتىر سايمانلار ماگېزىنىنىڭ ئورنىدا (ئەسلىدە جەنۇبىي
تېيانشان گېزىتىخانىسىنىڭ ئورنى ئىدى، جەنۇبىي تېيانشان گې-
زىتىخانىسى ھازىرقى دورا شىركىتىنىڭ ئورنىغا كۆچكەن) كوچا
بويىدىكى ئىككى قەۋەتلىك، ئوڭ تەرىپى توققۇز ئېغىزلىق،
ياغاچ-پىششىق خىش قۇرۇلمىلىق بىنانى ئىشخانا تۇتۇپ خىز-
مەتنى قانات يايدۇرغانىدى. شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى
ھېيتگاھ مەيدانىنىڭ شىمالىي تەرىپىدىكى ھازىرقى ھېيتگاھ

لۇم باشلىقىلىقىنى ھېلىم مۇھەممىدى، سودا-سانائەت بۆلۈم باش-
 لىقىلىقىنى ئابلىم زھېدىت ئۆتىگەن، سەھىيە بۆلۈم باشلىقى كەم بولۇپ
 مەمەت تۇرسۇن ۋاقتلىق مەسئۇل بولغان، جامائەت خەۋپسىزلىكى ئى-
 دارىسىنىڭ باشلىقى ھىسامىدىن، باج ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئى-
 ھام، لى يۈكۈي، ئاشلىق شىركەت جىڭلىسى زۇخۇەنيۇ، زورۇدىن،
 سوت مەھكىمە باشلىقى كەم بولۇپ كاتىپ نەزەر ئوسمان ۋاقتلىق
 مەسئۇل بولغان، تەپتىش مەھكىمە باشلىقىلىقىنى ۋاقتىنچە جامائەت
 خەۋپسىزلىكى ئىدارىسىدىن ھىسامىدىن قوشۇمچە، كېيىنچە رەكۋاڭ-
 شۇنباۋ، ئابدۇرېھىم مەمەت ئۆتىگەن، مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ
 باشلىقىلىقىنى ئابدۇكېرىم خۇدا بەردى (كېيىن سوۋېتتە كەت-
 كەن)، كېيىن ئابدۇغوپۇر ئابدۇرېھىم قاتارلىقلار ئۆتىگەنىدى.
 قەشقەر شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن
 دەرھاللا كۈنىشەھەر ۋە يېڭىشەھەر ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمەت-
 لىرىنىڭ مۇناسىۋەتلىك خادىملىرى بىلەن ئۆتكۈزۈۋېلىش، تاپ-
 شۇرۇپ بېرىش ھەيئىتى قۇردى ھەمدە ئۆتكۈزۈۋېلىش، ئۆتكۈ-
 زۇپ بېرىش خىزمىتىنى باشلىدى. قەشقەر شەھىرى كۈنىشەھەر
 ناھىيىسىنىڭ تۆت رايون، 57 كوچا، 13 يېزىسىنى، جەمئىي
 21497 ئائىلە، 83257 نوپۇسىنى؛ يېڭىشەھەر ناھىيىسىنىڭ بىر
 رايون، ئىككى كوچا، تۆت يېزىسىنى، جەمئىي 3869 ئائىلە، 13904
 نوپۇسىنى ئۆتكۈزۈۋالدى؛ 1953-يىلى 1-ئايدا بارلىق ئۆتكۈ-
 زۇۋېلىش - ئۆتكۈزۈپ بېرىش خىزمىتى ئاخىرلاشتى. قەشقەر شە-
 ھىرى ئۆتكۈزۈۋالغاندىن كېيىن يېزا - شەھەرنى بىرلەشتۈرۈپ
 بەش رايون قىلىپ بۆلدى: بىرىنچى رايون گىڭگۇڭ رايونى (ھا-
 زىرقى چاسا كوچا باشقارما تەۋەسى) دەپ ئاتىلىپ 15 كوچا-مە-
 ھەللە، بەش يېزا قارايتتى؛ ئىككىنچى رايون تەنتەربىيە را-

يونى (ھازىرقى قۇمدەرۋازا كوچا باشقارمىسى تەۋەسى) دېيىلىپ
 13 كوچا-مەھەللە، ئىككى يېزا قارايتتى؛ ئۈچىنچى رايون مەدە-
 نىيەت رايونى (ھازىرقى يارباغ كوچا باشقارما تەۋەسى) دېيىپ
 15 كوچا مەھەللە، تۆت يېزا قارايتتى؛ تۆتىنچى رايون يېت-
 كى رايون (ھازىرقى ئۆستەڭبويى كوچا باشقارما تەۋەسى) دېيىپ
 14 كوچا-مەھەللە، ئىككى يېزا قارايتتى؛ بەشىنچى رايون
 يېڭى شەھەر (ھازىرقى يېڭى شەھەر ناھىيىسىنىڭ شەھەر بازىرى) دېيىپ
 يىلىپ ئىككى كوچا-مەھەللە، 14 يېزا قارايتتى. شۇچاغدا قەش-
 قەر شەھىرىنىڭ دائىرىسى شىمالدا ئايرودرومغىچە، شەرقتە
 ھازىرقى قەشقەر مېھمانخانىسىدىن تارتىپ توقۇمىچىلىق زاۋۇتى
 ئەتراپىغىچە، جەنۇبتا يېڭى شەھەر ناھىيىسىنىڭ شەھەر بازى-
 رىغىچە، غەربتە ھازىرقى شامالباغ يېزىسىنىڭ تۇرۇن-
 ۋاتقان جايلىرىدىن تارتىپ قىزىل دەريانى ئاتلاپ پاختەكلى يېت-
 زىسىغىچە بارايتتى. پۈتۈن شەھەر بويىچە بەش رايون، 59
 كوچا-مەھەللە، 17 يېزا، جەمئىي 25356 ئائىلە، 97160 نوپۇس،
 107.683 مو تېرىلغۇ يەر قارايتتى. بىرىنچى رايونلۇق ھۆكۈمەت
 ھازىرقى شەھەرلىك سودا - سانائەتچىلەر بىرلەشمىسى تۇرۇش-
 لۇق جايغا ئورۇنلاشقان، رايكوم شۇجىسى جاۋيۈەنچىڭ، رايون
 باشلىقى ئۇرايم سوپى ئىدى؛ ئىككىنچى رايونلۇق ھۆكۈمەت
 ھازىرقى ۋىلايەتلىك بىناكارلىق لايىھىلەش ئورنىدا سېپىلگە
 يۆلەپ ئورۇنلاشقان، بۇ جاي، بۇرۇنلا چىقىمى بېتىلدى، رايكوم
 شۇجىسى سۈنئىيەن چۈەن، رايون باشلىقى بارات سەلەي ئىدى؛
 ئۈچىنچى رايونلۇق ھۆكۈمەت ھازىرقى ئەنجان كوچا بازىرى ئى-
 چىگە ئورۇنلاشقان، رايكوم شۇجىسى ۋۇشىڭچى، رايون باشلىقى
 ئوبۇلخەيرى ئىدى؛ تۆتىنچى رايونلۇق ھۆكۈمەت ھازىرقى ئۆس-

تەڭبويى كوچا باشقارمىغا يانتۇراق ئۇدۇل بولغان كوچا ئىچىدە پۇقرا ئۆيىگە ئورۇنلاشقان، رايكوم شۇجىسى دۇيۇجاۋ، زا-يون باشلىقى ھوشۇر سوپى ئىدى؛ بەشىنچى رايونلۇق ھۆكۈمەت ھازىرقى يېڭىشەھەر بازىرىغا ئورۇنلاشقان، رايكوم شۇجىسى سزىگۋاڭشىن، رايون باشلىقى تۇرسۇن بەكرى ئىدى.

شەھەرلىك پارتكوم، شەھەرلىك ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىنكى مەركىزىي ۋەزىپە يەر ئىسلاھاتى (شەھەرگە قاراشلىق 17 يېزىدىن پاختەكلە يېزىسىلا يەر ئىسلاھاتى ئېلىپ بېرىپ بولغان، قالغان 16 يېزىدا بىرلا ۋاقىتتا ئېلىپ بېرىلغان) ئېلىپ بېرىش بولدى، ئىسلاھات 1953- يىلى 7- ئايدا باشلىنىپ 10- ئاينىڭ 15- كۈنى ئاخىرلاشتى. ئارقىدىن ئۇلاپلا ئومومىي سايلام خىزمىتى قانات يېيىپ، ئاۋۋال يېزىدا، ئاندىن شەھەر ئىچىدە ئېلىپ بېرىلدى. يېزا كەنتلەردىكى ھەر قايسى يېزىلار 12- ئاي ئىچىدە ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ، بىرىنچى نۆۋەت - لىك يېزا خەلق ۋەكىللەر قۇرۇلتىيىنى چاقىرىپ، يېزا باشلىقى ۋە مۇئاۋىن يېزا باشلىقلارنى، يېزىلىق ھۆكۈمەتنىڭ ھەيئەت - لىرىنى سايلاپ چىقتى. ئومومىي سايلامغا بىرىكتۈرۈپ يېزىدا يەنە 6- ۋە 7- رايونلار قۇرۇلدى. رايونلۇق مەھكىمىلەر بىر دەرىجىلىك ھاكىمىيەت ئەمەس (يېزا بىر دەرىجىلىك ھاكىمىيەت) بەلكى شەھەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ ۋاكالەت ئورگىنى، بۇ ئورگانلار 1953- يىلى 12- ئايدا خىزمەتنى باشلىۋەتكەنىدى. ئالتىنچى رايونلۇق ھۆكۈمەت ھازىرقى ۋىلايەتلىك كادىرلار سائات تورىيىسىنىڭ ئورنىدا قۇرۇلۇپ شەھەرنىڭ شەرق ۋە شىمالدىكى بەگ كىز يېزا (ئەسلى توققۇز يېزا بولۇپ بۇنىڭدىن ئەسلىدىكى ئۈچىنچى يېزا بىلەن تۆتىنچى يېزا بىرلەشتۈرۈۋېتىلگەن) جەمئىي 6552 ئا-

ئىلى، 26456 نوپۇس، 35402 مو يەر قارايتتى، رايكوم شۇجىسى
كوكيزۇ، رايون باشلىقى ئوسمان بەكرى ئىدى؛ يەتتىنچى رايون
يونلۇق ھۆكۈمەت ھازىرقى شەھەرلىك يېزا ئىگىلىك تېخنىكا
مۇلازىمەت مەركىزى ئورنىدا قۇرۇلغان، بەش يېزا (ئەسلى
تۆت يېزا بولۇپ ساپىق بىرىنچى يېزىنى ئىككىگە بۆلۈۋەتكەن)،
4215 ئائىلە، 10113 نوپۇس، 28641 مو تېرىلغۇ يەر قارايتتى،
رايكوم شۇجىسى جاۋيۈەنچىڭ، رايون باشلىقى تۆمۈر قاسىم ئىدى.
1954- يىلى 2- ئايدىن 3- ئايغىچە شەھەر ئىسپىدىكى
تۆت رايوندا ئومۇمىي سايلام ئېلىپ بېرىلدى. 1954- يىلى 4-
ئاينىڭ 6- كۈنىدىن 9- كۈنىگىچە قەشقەر شەھەرلىك بىرىنچى
نۆۋەتلىك خەلق ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيىنىڭ 1- سانلىق يىغىنى ئې-
چىلدى، يىغىن خوجى ئەخمەت ئابدۇللايىنى شەھەر باشلىقى
(ئەسلىدە قەشقەر ۋىلايەتلىك تەپتىش مەھكىمىسىنىڭ باش تەپ-
تىشى ئىدى)، مەمەت توختى قاتارلىق 17 كىشىنى شەھەرلىك
ھۆكۈمەتنىڭ ھەيئىتى قىلىپ سايلىدى، ۋاڭ ئىنماۋ قاتارلىق
13 كىشىنى ئۆلكىلىك بىرىنچى نۆۋەتلىك خەلق ۋەكىللىرى قۇ-
رۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى قىلىپ سايلىدى. ساپىق شەھەر باشلىقى
ئابدۇرېھىم لىتىپ 1953- يىلى ئاخىرىدا قەشقەر ۋالىي مە-
كىمىگە مۇئاۋىن ۋالىي بولۇپ يۆتكەلگەنىدى، كېيىن يەنە خو-
تەن ۋالىي مەھكىمىسىگە ۋالىي بولۇپ يۆتكەلگەن. ھازىر ئاپتو-
نوم رايونلۇق خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن
مۇدىرى. مۇشۇ بىر مەزگىل ئىچىدە قەشقەر شەھىرىنىڭ شەھەر
باشلىقلىقىنى ئىلگىرى- ئاخىر بولۇپ شەھەرلىك پارتكومنىڭ مۇ-
ئاۋىن شۇجىسى ھوشۇرۇپ ۋە ھازىر ئاپتونوم رايونلۇق ئىجىتتە-
مائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ مىللەتلەر تەتقىقاتى ئورنىدا

ئىشلەۋاتقان ھاجىنىڭ ھاچىنىڭ ھاچىلار مۇۋەققەت ئۆتەپ تۇرغان. شەھەر -
لىك پارتكومنىڭ شۇجىسى دوڭ چۈەنلىنىمۇ 1953 - يىلى ئاخىرىدا
دا قەشقەر ۋالىي مەھكىمە خەلق ئىشلار باشقارمىسىغا باشقارما
باشلىقى بولۇپ يۆتكەلگەن، كېيىن ئاپتونوم رايونلۇق 1 - نىڭ
مونت زاۋۇتىغا باشلىق، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئاپتونوم راي-
يونلۇق بىناكارلىق قۇرۇلۇش ئىدارىسىنىڭ پارتكوم شۇجىسى
قىلغا يۆتكەلگەن، ھازىر ئارام ئېلىشقا چىقتى. ئىككىنچى نۆۋەت
لىك شۇجىسى چۇنغاڭ بولدى. ئۇ ئەسلىدە يېڭىسار ناھىيەلىك
پارتكوم شۇجىسى ئىدى، كېيىن ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆ-
كۈمەت ئىدارىلار مۇلازىمىتىنى باشقۇرۇش ئىدارىسىغا جۇجىلىك
بولغان. ھازىر ئارام ئېلىشقا چىقتى. مۇئاۋىن شۇجىسى ھوشۇرۇپ
ئەسلى يېڭىسار ناھىيىسىنىڭ ھاكىمى ئىدى، كېيىن قەشقەر يەرلىك
پارتكومنىڭ مۇئاۋىن بۇجىسى بولغان؛ يەنە بىر مۇئاۋىن شۇجىسى
سابىق تەشۋىقات بۆلۈم بۇجىسى مۇلىيەن ئىدى.

بىرىنچى نۆۋەتلىك خەلق ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيىدىن ئىلى-
گىرى 1953 - يىلى ئىلگىرى - ئاخىرى بولۇپ ئۈچ قېتىم قەشقەر
شەھىرى ھەر مىللەت ھەر ساھە ۋەكىللىرى (قىسقارتىپ ھەر
ساھە ۋەكىللىرى) يىغىنى ئېچىپ، 21 نەپەر كېڭەش ھەي-
ئەت، تۆت نەپەر كاندىدات ھەيئەت سايلاپ چىققان. ئابدۇرېھىم
لىتىپ رەئىس، ياقۇپ داموللام مۇئاۋىن رەئىس بولۇپ ساي-
لانغان. شەھەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ چوڭ - چوڭ مەسئۇلىرى مۇشۇ
كېڭەش ھەيئەتلىرى بىلەن كېڭەشلىكتىن، مەسئۇل: يەر ئىسلا-
ھاتى، سودا - سانائەتنى قوغداش ۋە راۋاجلاندۇرۇش، ئومۇمىي
سايلام ئېلىپ بېرىش دېگەندەك چوڭراق ئىشلار.

1954 - يىلى ئەتىيازدا، 5 - رايون قۇرۇلمىسى ئەمەل

دىن قالدۇرۇلۇپ، تەۋەسىدىكى كوچا - مەھەللە، يېزىلار ئوخ-
شاشلا يېڭى شەھەر ناھىيىسىنىڭ خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ باشقۇرۇشى-
غا ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى.

1953 - يىلى 5 - ئاينىڭ 6 - كۈنى شىنجاڭ ئۆلكىلىك خەلق
ھۆكۈمىتى مەركىزىي مەمۇرىي كېڭەشنىڭ چوڭ مەمۇرىي را-
يونلارغا قاراشلىق شەھەرلەر ۋە ۋالىي مەھكىمىسىگە قاراشلىق
شەھەرلەرنى ئۆزگەرتىش توغرىسىدىكى بەلگىلىمىسىگە ئاساسەن
مەلۇمات يوللاپ، غۇلجا قەشقەردىن ئىمپارەت
« بۇ ئىككى شەھەر ئۆلكە مەركىزىگە يى-
راق، شۇنىڭ بىلەن بىزگە قۇرۇلغانغا ئۇزاق بولمىغان، خىزمەت
ئاساسىي ئاجىز بولغاچقا خىزمەتلىرىنى ئىلگىرى سۈرۈش، را-
ۋاجلاندۇرۇشقا قۇلايلىق بولۇشنى كۆزدە تۇتقاندا قاراشلىق
مۇناسىۋىتى جەھەتتە ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە قارىسا،
لېكىن كونكرېتنى خىزمەت جەھەتتە
نۆۋەتتە ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت ئىسمى، قەشقەر
ئىككى ۋالىي مەھكىمىنى ۋاكالىتەن باشقۇرۇشقا نازارەت قى-
لىشقا بەلگىلىسە » (شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتىنىڭ 1953 -
يىللىق خەلق بۆلۈم چىقىش 076 نومۇرلۇق ھۆججىتىگە قارال-
سۇن) دەپ ئىككى شەھەرنى ۋالىي مەھكىمىسىگە قاراش-
لىق شەھەردىن ئۆلكىگە قاراشلىق شەھەر قىلىشقا
ئىلتىماس قىلغان. مەركىزىي خەلق ھۆكۈمىتى مە-
مۇرىي كېڭىشى 1953 - يىلى 7 - ئاينىڭ 31 - كۈنى تەستىق-
لاپ، شىنجاڭ ئۆلكىلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ غۇلجا، قەشقەر
ۋالىي مەھكىمىلىرىگە قاراشلىق شەھەرلەرنى ئۆلكىگە قاراش-
لىق شەھەر قىلىش ھەمدە ئىسمى، قەشقەر ۋالىي مەھكىمىلىرىدىن
ئايرىم - ئايرىم ھالدا رەھبەرلىك، نازارەت قىلىشقا بەل-
گىلەنگە ئىككىگە قوشۇلغانىدى.

1955 - يىلى 5 - ئاينىڭ 28 - كۈنى گوۋۇيۈن شىنجاڭ دۆلىتىنىڭ خەلق ھۆكۈمەتىنىڭ 1955 - يىلى 4 - ئاينىڭ 13 - كۈنىدىكى دوكلاتى تەستىقلاپ، غزىجا شەھىرىنى ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستىغا قاراشلىق شەھەر قىلىپ ئايرىشقا، قەشقەر شەھىرى يەنىلا ئۆلكىگە قاراشلىق شەھەر بولۇپ تۇرۇپ، رەشىكە، ئەمماچە نۇبىي شىنجاڭ مەمۇرىي مەھكىمىسىنىڭ ۋاكالەتتەن رەھبەرلىك قىلىشىغا قوشۇلغانىدى.

1956 - يىلى 6 - ئاينىڭ 15 - كۈنى جەنۇبىي شىنجاڭ مەمۇرىي مەھكىمە ئەمەلدىن قالغاندا قەشقەر شەھىرى قەشقەر ۋالىي مەھكىمىسىنىڭ ۋاكالەتتەن باشقۇرۇشىدا ئۆتكۈزۈپ بېرىلدى. 50 - يىللارنىڭ ئوتتۇرىسىدا قەشقەر شەھىرى جۇڭگو كومپارتىيىسى مەركىزىي كومىتېتى غەربىي شىمال بېيۇروسىنىڭ بىدۋاسىتە ئالاقىلىشىدىغان 10 شەھەرنىڭ بىرى ئىدى.

1984 - يىلى 2 - ئاينىڭ 20 - كۈنى گوۋۇيۈن قەشقەر شەھىرىنى سىرتقا ئېچىۋېتىلگەن 2 - خىلدىكى شەھەر دەپ قارار قىلدى ھەمدە سىرتقا ئېلان قىلدى. شۇ قاتاردا ئېلان قىلغان شەھەرلەر ئىچىدە يەنە شەنشىدىكى شىيەن-نيانگ شەھىرى، ئىچكى موڭغۇل دالات ئايمىقىدىكى شاڭشاۋەن، يۈننەندىكى دالى شەھىرى قاتارلىقلار بار. شۇ چاغدا سىرتقا نىسبەتەن ئېچىۋېتىلىدىغان رايونلار 1 - خىلدىكى ۋە 2 - خىلدىكى دەپ ئايرىلغان، 2 - خىلدىكى رايونلار دېگەندەك مەنىدە ئىشلىتىلىشكە مۇناسىۋەتسىز بولۇپ قالدى. 62 تارخىي مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنىڭ بىرى بولۇپ قالدى.

1986 - يىلى 12 - ئاينىڭ 8 - كۈنى گوۋۇيۈن ئىككىنچى تۈركۈمدىكى تارىخىي مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنىڭ 38 - نى ئېلان قىلدى. بۇنىڭ ئىچىدە قەشقەر شەھىرىمۇ بار. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن قەشقەر شەھىرى دۆلەت دەرىجىدىكى 62 تارخىي مەدەنىيەت يادىكارلىقى شەھەرنىڭ بىرى بولۇپ قالدى.

(ئابدۇرىشىت ھاجى تەرجىمىسى)

قەشقەر شەھىرىدىكى ھەر ساھە خەلقنىڭ ياپۇنغا قارشى تۇرۇش ئۈرۈم- رۇشىغا قوشقان تۆھپىسى

ئابدۇرىشىت ھاجى

جۇڭگو، گۇچچە نىڭدا گۇمىنىڭ ياپون جاھانگىرلىكىگە ئاكتىپ قارشى تۇرۇش تەشەببۇسىنىڭ تۇرتكىسى بىلەن « شەنجاڭ خەلقىنىڭ ياپۇنغا قارشى تۇرۇپ، ۋەتەننى قۇتقۇزۇش ئارقىلىق ياردەم بېرىش قەشقەر شۆبە ھەيئىتى » 1938 - يىلى 2 - ئايدا قەشقەردە رەسمىي قۇرۇلغان. شۆبە ھەيئىتىنىڭ يېتەكچىسى ۋە قوزغىتىشى بىلەن قەشقەردىكى ھەر ساھە خەلقى، ياپۇن جاھانگىرلىكىگە قارشى تۇرۇپ، ۋەتەننى قۇتقۇزۇش، ئالدىنقى پروپونىتتا قان كېچىپ جەڭ قىلىۋاتقان ئوفىتسىر - جەڭچىلەرگە مەنئىي مەدەت بېرىش بىلەن بىرگە يەنە ئىمانەت توپلاپ، ماددىي جەھەتتىن ياردەم بەرگەن. ئىمانەت قىلىشتا كۈلۈپ كېتىپ نامىدا ۋە شەخسىي نامىدا ئىمانەت قىلىش شەكلى قوللىنىلغان. ئىمانەت قىلغانلار ئىچىدە ھۆكۈمەت ئورگانلىرى، خەلق تەشكىلاتلىرى، سودىگەرلەر ئۇيۇشمىسى، تىجارەت شىركەتلىرى شۇنىڭدەك ۋەتەنپەرۋەر سودىگەرلەر ۋە ئىشلەپچىقارغۇچىلار بار؛ مەدەنىيەت، مائارىپ تارماقلىرىدا ئىشلىتىلىدىغان زىيالىيلار، ئوقۇتقۇچىلارمۇ بار؛ ئەرلەرمۇ بار، ئاياللارمۇ بار. ھەتتا شەھەر ئىچىدىكى كىنو-تېياتىرخانىلار نەچچە مەيدان ئويۇن قويۇپ، بېلەت ساتقان پۇلنى بىر تەييارلىق قالدۇرۇپ قويماي ئىمانەت قىلغان.

تۆۋەندە بىر قىسىم ئورۇن ۋە شەخسىيەلەرنىڭ 1938 - يىلى 3 - ئايدىن 8 - ئايغىچە بولغان ئارىلىقتا ئىمانەت قىلىش ئەھۋالىنى كۆرسىتىپ ئۆتىمىز .

1. كوالېكتىپ ئىئانە قىلغان ئورۇنلار

ئىئانە پۇلى (شەن)	ئورۇن نامى	ئىئانە پۇلى ☆ (شەن)	ئورۇن نامى
50.000	غەيرەت شىركىتى	26.600	دوتەي يامۇلىدىن
15.100	ئۈمىد شىركىتى نامىدا ئابدۇقەييۇم ھاجىم	50.000	شەنچىڭفۇدىن
80.000	ترانسپورت شىركىتى نامىدا دا يۈسۈپ قارى ھاجىم	24.150	ۋىلايەتلىك مائارىپ ئىس- دارىمىدىن
30.000	تۆمۈرچىلەر شىركىتى نامىدا مىدا ئابدۇقادىر ئاخۇن	24.000	سەھىيە ئىدارىسىدىن
10.000	ياشلار شىركىتى نامىدا ئابدۇراخمان ھاجىم	89.480	ۋىلايەتلىك ئۇيغۇر ئۆز- يۈشمىسىدىن
10.000	غۈلجا شىركىتى نامىدا مەت ئاخۇن خەلپىسىم	94.000	ۋىلايەتلىك قىرغىز ئۆز- يۈشمىسىدىن
10.000	كۆنچى شىركىتى نامىدا ئوبۇل قارى	20.000	بەشكېرەم شۆبە ئۇيغۇر ئۆيۈشمىسىدىن
50.000	ئاتچىلار شىركىتى نامىدا ئابدۇراخمان ئاخۇن	2650	سۇلۇغ شۆبە ئۇيغۇرمىسىدىن
10.000	ئىتتىپاق شىركىتى نامىدا ھىدايەتلا ھاجىم	(تۆت شەن كۆمۈش) 33.600	نەشرىياتتىن
		100.000	ئىتتىپاق شىركىتى نامىدا دا مەھەتتىم ئاخۇن
		75.000	ئازات شىركىتى نامىدا سىدىق ئاخۇن -

☆ قەشقەر پۇلى ھېسابىدا، تۆۋەندىكى شۇنداق.

2. ئىمانە قىلغان شەخسلەر :

1938 - يىلى 7 - ئاينىڭ 23 - ، 26 - ، 30 - كۈنلىرى
 ۋە 8 - ئاينىڭ 9 - ، 13 - كۈنلىرى خۇبىياڭ مەتئىدىياز مەخ-
 سۇمنىڭ ۋەز-مەرىپەت قىلىشى بىلەن ۋىلايەتلىك سودا-سانا -
 ئەتچىلەر جەمئىيەتلىرى بىرلەشمىسى خادىملىرى، سودا - سا-
 نائەتچىلەر ئىچىدىن بولۇپ بەش قېتىمدا 278 ئادەم - قېتىم
 ئۈزلۈكسىز 1.054.210 سەر پۇل (قەشقەر پۇلى ھېسابىدا)
 ئىمانە قىلىنغان . تۆۋەندە 1000 سەردىن ئارتۇق پۇل ئىمانە
 قىلغانلارنىڭ ئىسمىلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتىمەز :

رد نومۇرى	ئىمانە قىلغۇچى ئىسمى	پۇلى (سەر)	رد نومۇرى	ئىمانە قىلغۇچى ئىسمى	پۇلى (سەر)
1	ئەلاخان ئايىم (غۇلجىدىن كەلگەن مۇساپەر ئايال)	10.000	11	قاسىمجان تالىپجان ئوغلى	5000
2	ھۆسەين ئاخۇن موپتى ئاخۇن	25.000	12	ئالىجان مەرزى ئۆ - مەرجان	5000
3	سوپى بەكى ھاجىم	10.000	13	ھامۇت ئاخۇن تاھىر ئاخۇن ئوغلى	4000
4	ئەمەتخان مەخمۇم	20.000	14	قاسىمجان مەرسالەمجان ئوغلى	5000
5	قادىر ئاخۇن شاپتۇل	30.000	15	ئەمەت ھاجىم ئاتۇش	10.000
6	ئابدۇراخمان ئاخۇن ئۆ - چەپچى	30.000	16	خالىق نەزەر روزى ئا - خۇن ئوغلى	2000
7	يۈسۈپ قارى ھاجىم	10.000	17	ئىمىن ئاخۇن ئاتۇش	15.000
8	مەمەتخان خانئەپرىق	25.000	18	مەھمۇدخان	2000
9	ئىلمۇالدى موللام	20.000	19	ئىسمائىل ئاخۇن ئابدۇ - راخمان مەخمۇم ئوغلى	5.000
10	ئىسمائىلجان (فۇجىڭلى)	15.000	20	تۇردۇش ئاخۇن	10.000

نۇمۇرى	نۇمۇرلۇق ئىسمى	نۇمۇر	نۇمۇرلۇق ئىسمى	نۇمۇر	نۇمۇرلۇق ئىسمى	نۇمۇر
21	شاكرجان	10.000	37	يەھياجان	2000	
22	ياقۇبجان	5.000	38	جالالدىن قارى	2000	
23	باقى مەخسۇم (-) ئىسىم - ئىل ئاخۇن ۋاكاletsەن)	3000	39	تۆلەندى ئاخۇن	1000	
24	نۇراخۇن لوزۇك	3000	40	مىرقاسىمجان	1000	
25	زۇنۇن ھاجىم يارىباغ	5000	41	مۆمىن قارى	1000	
26	ئابابەكرى ئاخۇن	2000	42	ئابدۇللا ئاخۇن خەلپەتسىم	1000	
27	ئابدۇراخمان ئاخۇن ۋاپۇرۇش	2000	43	مەتتىياز مەخسۇم خۇدە - جىالك	20.000	
28	ھېيت ئاخۇن	1000	44	ئىسرائىلجان شامزۇك	5000	
29	ئىزدى ئاخۇن	2000	45	ئابدۇ ئاخۇن ئىبراھىم ئاخۇن ئوغلى (ئاۋات - لىق ئۈچەيچى)	7.000	
30	سايبىت ئاخۇن يېڭىسار	3000	46	ھۈسەيىنجان ھاجىم	5.000	
31	تەشە باي	3000	47	ئابدۇرېھىم ئاخۇن (كە - نوشە كىتەپتىن)	5.000	
32	ئابدۇلئەزىزجان	2000	48	ئوبۇلقارى (كۆنچى شەركەتتىن)	5000	
33	ئوبۇاخەيرى ئاخۇن	1000	49	بۇرھان مەخسۇم	5000	
34	ئابدۇرېھىم ھاجىم قەنجى	2000	50	ھاجى ئاخۇن خەلپەتسىم	3000	
35	ھېكىم ھاجىم	1000	51	ھاشىمجان قادىر ئاخۇن خەلپەتسىم ئوغلى	5000	
36	مەھمۇت ئاخۇن	1000	52	كادىلجان مەھمەت ئىب - راھىم باي ئوغلى	2000	

№	№	ئىشئانە قىلىغۇچى ئىسمى ئاتىسى	ئىشئانە پىئۇاسى (سەر)	ئىشئانە قىلىغۇچى ئىسمى ئاتىسى	ئىشئانە پىئۇاسى (سەر)
53	70	رەمتۇللا ئاخۇن كېرەمبەك	2000	ئىسمائىل ھاجىم خادىم	2000
54	71	ئىبراھىمجان مەھمەت-جان ھاجىم ئوغلى	2000	مەھمەت ئېلى ھاجىم	2000
55	72	ئىمەت ئاخۇن	2000	ئىمەتجان مەھمەت ھاجىم ئوغلى	2000
56	73	ئىلىيار خوجى	2000	ھىمەت ئاخۇن مۇساق	2000
57	74	ئىمەت مەخسۇم موللا ئېيسا خەلىپەم ئوغلى	2000	ئىمەت ئاخۇن بەش-كېسەم	2000
58	75	ئىمەت ئاخۇن باقى ھاجىم ئوغلى	1000	سەدىق قارى	1000
59	76	ئېيسا ئاخۇن خەلىپەم سېرىق ساقال	1000	قاسىم ھاجى كەلەمچى	1000
60	77	نىياز ئاخۇن قەبىلى	1000	رىشاخان	1000
61	78	سابىت ئاخۇن دېھقان بايۇپ	1000	دادىخان يۇسۇپ ھاجىم ئوغلى	1000
62	79	ۋارىس ئاخۇن	1000	شەرىپ بەكى	1000
63	80	ياقۇپ ئاخۇن ئوسمان ئاخۇن ئوغلى	1000	ئابدۇللا ئاخۇن	1000
64	81	نۇر ئاخۇن نۇرالىدىن ئاخۇن ئوغلى	1000	ئىمەت ئىمام موللا پەقەردىن ئوغلى	1000
65	82	نىياز ئاخۇن قاسىم ئاخۇن ئوغلى	3000	ئىسمائىل ئاخۇن موللا باي ھاجىم ئوغلى	3000
66	83	تۇرسۇن ھاجىم ھۆسەين باي ھاجىم ئوغلى	1000	ئالىم نەزەرجان روزى ئاخۇن ئوغلى	1000
67	84	مۆمىن ئاخۇن ئىمەن ئاخۇن ئوغلى	10.000	ئىمەن ھاجىم قىزى ئامەتخان	10.000
68	85	مەھمەت ئاخۇن ئىلى ئاخۇن ئوغلى	10.000	موبىتى ئاخۇنلۇم قىزى ئامەتخان	10.000
69	86	نۇر ئاخۇن ياقۇپ ئاخۇن ئوغلى داكىچى	2000	سالىم ئاخۇن سەلىم ھاجىم ئوغلى	2000

ئىستانىيە نومۇرى	ئىستانىيە قىلغۇچى ئىسمى ئاتىسى	ئىستانىيە پۇلىسى (سەر)	ئىستانىيە نومۇرى	ئىستانىيە قىلغۇچى ئىسمى ئاتىسى	ئىستانىيە نومۇرى
3000	ئالىجان ئابدۇسەيىت ئوغلى	103			87
5000	ماللا باي دادە ئەھمەت ھاجى ئوغلى	104	5000	ئابدۇرېھىم مەتسەرەھىم مەخسۇم ئوغلى روزى ئۇچۇن	88
2000	ئارتۇقجان مۇھەممەتجان ئوغلى	105	2000	ئەبەيخان مەخسۇم	89
1500	ئىمىن ھاجىم سابىت ئاخۇن ئوغلى	106	2000	غىياسىدىن ھاجىم	90
1000	تۇراپ قارى	107	1000	ئۆمەر ئاخۇن ئېلى ئا- خۇن ئوغلى	91
1000	ئابدۇرېھىم ئاخۇن مە- مەت ئىلى ھاجىم ئوغلى	108	1500	ئىسمائىل ئاخۇن خا- تىپ باي ئوغلى	92
1000	مەھمەت ئىلى خوجى ئى- شان	109	20.000	مەھمەت ئىمىن ئاخۇن يۇسۇپ ھاجىم ئوغلى	93
1000	مەھمەت ئىلى ئەسەردىنوپ	110	2000	مەھمەتخان قاسىم ھاجىم ئوغلى	94
1000	موللا ھاجىمۇت سالىم ھاجىم ئوغلى	111	1000	ھەسەن ئاخۇن سادىق ئاخۇن ئوغلى	95
1000	ئىسمائىلجان قارى بۇخۇچى ئوغلى	112	10.000	ئابدۇلاناخۇن تۇماقچى	96
2000	مەھمەت قارى مەھمەت- رەھىم ئوغلى	113	1000	ئابدۇللا ئاخۇن قىزى بەرسەتخان	97
1000	مەھمەت ھالىم باي تۆ- رە قول ھاجىم	114	1500	نەسرەتدىن مەخسۇم	98
1000	ئىسمائىلجان ئەھمەت ئىلى باي ئوغلى	115	1000	روزىجان پالتۇ ھاجىم ئوغلى	99
2000	ئابدۇللا ئاخۇن ئىلى ھاجىم	116	1000	مەھمۇت ئاخۇن سام- ساق ئاخۇن ئوغلى	100
1000	ئابدۇللا ئاخۇن يۇسۇپ ھاجىم ئوغلى	117	5000	ناسىر ئاخۇن توختى ئاخۇن ئوغلى	101
1000	پالتۇ ئاخۇن ئىلى ھا- جىم ئوغلى	118	4000	ئابدۇخېلىل ھاجىم	102

نومۇرى (سەر)	نومۇرى (سەر)	نومۇرى (سەر)	نومۇرى (سەر)
	1000	ئابدۇرېھىم ھاجىم ئا- دىلغىياس	151
	1500	ئەمەت قارىم ئىبراھىم ئاخۇن	152
	1000	ئىبراھىم ئاخۇن سالىم ھاجىم	153
	1000	ئابدۇرۇسۇل ئاخۇن ئا- تا ھاجىم	154
	1000	ئابدۇلئىمىت ئاخۇن نۇردىن ئاخۇن	155
	1000	ئاقچى ھاجىم قادىر ئا- خۇن ئوغلى	156

3. كىنو - تىياتىر بىلەن ئىمائىنە توپلاش

ياپون جاھانگىرلىكىگە قارشى تۇرۇش قەشقەر شۆبە - سىنىڭ تەشكىلاتى بىلەن ، قەشقەر شەھىرىدىكى كىنو - تىياتىرخانىلار ، كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرى بىر مەزگىل بىلەت سېتىپ ئويۇن قويۇپ يېققان پۇلنىڭ ھەممىسىنى ئىمائىنە قىلغان . بىلەت سېتىشتا ئىشانلىق بىلەت سېتىش ئۈسۈلىنى قوللانغان . بىر پارچە تارىخىي ھۆججەتتىن مەلۇم بولۇشىچە ، قەشقەر سودىگەرلەر بىرلەشمە ئۇيۇشمىسىنىڭ مۇناسىۋەتلىك بىر خادىمى تىياتىرخانىدىن بىر قېتىم 586 ۋاراق تىياتىر بېلىتىنى (قەممىتى 79160 سەر) سودىگەرلەرگە سېتىپ بەرىشكە ئېلىپ ، ئۆز قولىدىن ھۆججەت بەرگەن .

قەشقەردىكى «مۇئەللىم» گېزىتى ھەققىدە

ئابدۇمەجىت سائىد رەتلىگەن

پۈتۈن شىنجاڭنى زىل - زىلىگە كەلتۈرگەن ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى 1944 - يىلى 11 - ئايدا باشلىنىپ، 1945 - يىلى 9 - ئايغىچە بولغان قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئىلى، چۆچەك، ئالتاي قاتارلىق ئۈچ ۋىلايەتنى ئازاد قىلىپ كومىنىداڭغا ئەجەللىك زەربە بەرگەندىن كېيىن، كومىنىداڭ قورال كۈچى بىلەن ئۈچ ۋىلايەتتىكى ئىنقىلاب دولقۇنىنى ئۇچۇقتۇرۇۋىتىشكە كۆزى يەت-مەي، سىياسىي يول بىلەن ھەل قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئۈچ ۋىلايەت ۋاقىتلىق ھۆكۈمىتى بىلەن كومىنىداڭ ۋەكىلى گېنېرال جاڭ چىزۇڭ كۆپ قېتىملىق سۆھبەت ئارقىلىق 11 ماددىلىق بېتىمنى ئىمزا ئالدى. 1946 - يىلى 6 - ئايدا شىنجاڭ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلدى. بۇ ھال كۆپ يىلدىن بۇيان كومىنىداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ چىدىغۇسىز زۇلمىغا ئۇچرىغان شىنجاڭدىكى مىليونلىغان ھەربىيلىك خەلقى ئۈچۈن يېڭى خۇشاللىق ئېلىپ كەلدى. ئۇلار يېڭى قۇرۇلغان بىرلەشمە ھۆكۈمەتنى، ئۇ يولغا قويغان 11 ماددىلىق بېتىمنى قەتئىي ھىمايە قىلدى. لېكىن كومىنىداڭ ئەكسىيەتچىلىرى كۆرۈنۈشتە 11 بېتىمنى ھىمايە قىلغان بولسىمۇ ئەمەلىيەتتە زوراۋانلىق ھەرىكەتىنى توختاتمىدى. ھەممىلا جايدا ئىشپىيونلارنى ئىش-

قا سېلىپ، ئادەم تۇتۇپ ئىسنىقلاسى كۈچلارغا زەربە بەردى. بۇ ئەھۋال شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قاتتىق غەزەپى - نى قوزغىدى. شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن شىنجاڭنى جۇملىدىن قەش - قەرنى جىددى سىياسىي كۈرەشنىڭ يېڭى دولقۇنى قاپلىدى.

بۇ چاغدا قەشقەردە تەشۋىقات ئورۇنلىرى ئىستىياسىن كەم بولۇپ بىرلا « قەشقەر گېزىتى » بار ئىدى. 11 بېتىم تۈزۈلگەندىن كېيىن گەرچە ئۇ گېزىت كومىنىدانىڭ ئېغىز - كارىمى بولۇش ھالىتىدىن قۇتۇلۇپ « ئاڭ » گېزىتىگە ئۆز - گەرتىلىپ 11 بېتىم روھى بويىدىنچە تەشۋىقات خىزمىتىنى باشلىغان بولسىمۇ، پۈتۈن قەشقەردىكى ئۆسۈۋاتقان سىياسىي كۈرەشنىڭ تەلىپىنى قاندۇرالمىتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن 1946 - يىلى 11 - ئايدا 11 ماددىلىق بېتىمنىڭ روھىغا ئا - ساسەن قەشقەر شەھىرىدىكى (شۇ چاغدا كۈنمىشەھەر ناھىيىسى بازىرى ئىدى) زىيالىيلار بىرلىشىپ قەشقەر شەھىرى نوربېشى مەكتەپتە (ھازىرقى 5 - باشلانغۇچ مەكتەپ) تۇنجى قېتىم « مۇئەللىم » ناملىق گېزىتنى نەشىر قىلىشقا باشلىدى.

« مۇئەللىم » گېزىتىنىڭ نەشىر قىلىنىشى قەشقەردىكى ئىم - قىلاپ كۈچلىرىگە يېڭى تەرەققىياتنى ئېلىپ كېلىدۇ. سىياسىي كۈرەش سېپى كۈندىن - كۈنگە كېڭىيىشكە ۋە چۇقۇرلىشىشقا باشلايدۇ. بۇنى كۆرگەن كومىنىدانىڭ ئەكسىيەتچى كۈچلىرى ئەھ - ۋالنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن پايدىسىز بولۇۋاتقىنىنى ھېس قىلىپ، ھەر خىل بانايى سەۋەبلەرنى ئويدۇرۇپ چىقىرىپ، گېزىتنىڭ چىقىشىغا توسقۇنلۇق قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن « مۇئەللىم » گېزىتى بىر نەچچە سان چىقمايلا توختاپ كېتىش خەۋپىگە دۇچ كېلىدۇ. لېكىن كەڭ زىيالىيلارنىڭ توختىماي كېلىۋاتقان كۈچلۈك بېسىمى

ۋە كۈچلۈك نارازىلىقى ئارقىسىدا 1947 - يىلىنىڭ بېشىغا كەلگەندە كومىنىداڭ كورروھى «مۇئەللىم» گېزىتىنىڭ داۋاملىق نەشر قىلىنىشىغا يول قويۇشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇ مەزگىلگە كەلگەندە «مۇئەللىم» گېزىتىنىڭ تەشكىلى قۇرۇلمىسى بىر قەدەر مۇكەممەلەشسىدۇ. شۇ چاغدىكى ئىلغار كۈچلەرنىڭ ۋەكىللىرىدىن قەشقەرنىڭ ۋالىيسى قاسىمجان قەمبىرى، ۋىلايەتلىك ئامباردىپ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئابلىم مۇھەممىدى، قەشقەر دارىلمۇئەللىمىنىڭ ئىلمى مۇددىرى نىزامىدىن سالىيوپ، قەشقەر دارىلمۇئەللىمىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى تۇرغۇن ئالماس، قەشقەر ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىنىڭ رەئىسى ئابلىھەق ئېزىز، قەشقەر دارىلمۇئەللىمىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى نىمەت نىزامىدىن، قەشقەر گېزىتى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئالىمجان، قەشقەر دارىلمۇئەللىمىنىڭ مۇددىرى رەيھاننىسا، قەشقەر دارىلمۇئەللىمىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى ئابدۇرېھىم ئۆمەر، قەشقەر ئوردا ئىشلىتىش مۇددىرى ئېزىز ئەيسا، قەشقەر نو بېشى مەكتەپ مۇددىرى ئابدۇۋاقى سەيدۇللا قاتارلىق كىشىلەرنىڭ قاتنىشىشى بىلەن گېزىت چىقىرىش رەھبەرلىك ھەيئىتى قۇرۇلىدۇ. ھەيئەتنىڭ مۇددىرلىقىغا ئابلىم مۇھەممىدى، مۇئاۋىن مۇددىرلىقىغا ئېزىز ئەيسا، ئابدۇۋاقى سەيدۇللا بەلگىلىنىدۇ، ئابدۇۋاقى سەيدۇللا يەنە گېزىتنىڭ باش تەھرىرلىك خىزمىتىنىمۇ بىزلىكتە ئىشلەيدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا تېخنىكى تەھرىرلىك خىزمىتىگە مۇھەممەت تۇرداچى، ھالىپ خىزمىتىگە نىمەت نىزامىدىن، بېشىنىش، تارقىتىش خىزمىتىگە تالىپ ياقۇپ، مۇھەممەت ئىمىن قۇردىيوپ، مۇھەممەت يۈسۈپ، تۇرغۇن ئىسلام، ئەمەت بەختى قاتارلىقلار مەسئۇل بولىدۇ.

«مۇئەللىم» گېزىتىنىڭ يۆلۈنىشى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ ئەھمىيىتىنى تەشۋىق قىلىش، ئۆلكىلىك بىر لەشە ھۆكۈمەتنىڭ سىياسىي پروگراممىسىنى تەشۋىق قىلىش، خەلقنى ئەزگەن زالىم ئۇنسۇرلارنى، ئىشپىيۇن، قانخور-جاللاتلارنى پاش قىلىش، خەلقنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇش بولغاچقا پۈتۈن ۋىلايەتتىكى كەڭ خەلق ۋە زىيالىيلارنىڭ قىزغىن قوللىشىغا ئېرىشكەن. ۋىلايەت دائىرىسىدىكى ناھىيە، شەھەرلەردىكى مائارىپچىلار، مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىلىرى، تىجارەتچىلەر گېزىتىنىڭ مەبلەغىنى سىلىمىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن كۆپلەپ پۇل ئىمانە قىلغان.

«مۇئەللىم» گېزىتى ھەپتىدە ئىككى سان، شەھەر اپتا بېسىلىپ ۋىلايەت دائىرىسىگە ھەقسىز تارقىلىپ تۇراتتى. ئۈرۈمچى ۋە ئۈچ ۋىلايەتتىكى گېزىتخانىلارغىمۇ بىر نۇسخىدىن ئېبەرتىپ بېرىلەتتى. گېزىتنىڭ ھەر بىر بەت يۈزى سەككىز كەسەپ چوڭلۇقىدا بولۇپ، تۆت بەت ئىشلىنىپتتى. بىر ئىنچى بېتى سىياسىي بەت بولۇپ باش ماقالە، مۇھىم خەۋەرلەر، ئىككىنچى بېتى يەرلىك خەۋەرلەر بېتى بولۇپ بېتىمنىڭ ئىجرا قىلىنىش ئەھۋالى، يىغىن، سايلام ئەھۋاللىرى، ئۈچىنچى بېتى نەزەرىيە بېتى بولۇپ ئەخمەتجان ئەپەندى، ئابدۇكېرىم ئابباسوۋ، سەيپىدىن ئەزىزى، بۇرھان شەھىدى قاتارلىق كىشىلەرنىڭ سۆزلىگەن سۆزىدىن ئۇزۇندە، شۇنىڭدەك سوۋېت ئوتتۇرا ئاسىياسىدىكى «شەرق ھەقىقىتى»، «يېڭى ھايات» ژۇرناللىرىدىن ئۇزۇپ ئېلىنغان ئىنقىلابىي نەزەرىيەلەر، ماركسىزم - لېنىنىزم نەزەرىيىلىرى، تۆتىنچى بېتى ئەدەبىي بەت بولۇپ، شائىر ۋە ئىختىيارى مۇخبىرلارنىڭ شېئىرلىرى، مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي ۋە بېتىمگە دائىر غەزەللىرى بېسىلاتتى.

بۇ مەزگىلگە كەلگەندە «مۇئەللىم» گېزىتىدىن ئىلھاملىنىپ بىر نەچچە ناھىيىلەر مۇ ئۆز ئالدىغا گېزىت چىقىرىشقا باشلىدى. يېڭىسار ناھىيىسىدە «ئوردام» گېزىتى، پەيزاۋات ناھىيىسىدە توختى قوربان رەھبەرلىكىدە «ئىلغار» گېزىتى، ئاتۇش ناھىيىسىدە (ئۇ چاغدا ئاتۇش قەشقەر ۋىلايىتىگە قارايتتى) «ئاتۇش» گېزىتى مەيدانغا كەلدى. بۇ گېزىتلەرنىڭ ئورتاق نىشانى «مۇئەللىم» گېزىتى بىلەن ئوخشاش ئىدى.

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى «مۇئەللىم» گېزىتىنىڭ چىقىشىغا قارشى ئىلاھىيەت ماقۇل بولغان بولسىمۇ، ئاستىدىن قارشىلىق بىرىشنى توختاتمىدى. بۇ گېزىت ناھىيىلەرگە يېتىپ بارغاندا كىشىلەرنىڭ بۇ گېزىتنى كۆرىشىنى چەكلىدى. گېزىتنى ئوقۇيدىغان ھەم تەشۋىق قىلغانلارغا زەربە بەردى، تۆھمەت چاپلىدى. شارائىت ھەر تەرەپتىن قىيىن بولسىمۇ دەشنام - ھاقارەتلەرنى پەسەنت قىلماي، تەۋرەنمەستىن «مۇئەللىم» گېزىتىنىڭ كەسكىن كۆرەش داۋامىدا داۋاملىق ئۆز پائالىيەتىنى ئېلىپ باردى.

1946 - يىلى بۇ گېزىتنىڭ دەسلەپكى سانلىرى يەكەن ۋىلايىتىگە يېتىپ بارغاندا، يەكەننىڭ مۇستەبىت ۋالىيىسى چۇ فاڭكاڭ قاتتىق غەزەپلىنىپ «يەكەننىڭ دەرۋازىسىغا چۇ فاڭكاڭ دېگەن خەتنى ئېسىپ قويسام قىزىل پاچاقلارمۇ، ئىلى ئوغرىلىرىمۇ قورقۇپ شەھەرگە كىرەلمەيدۇ» دەپ كۆرەڭلىگەن. بۇ خەۋەر قەشقەرگە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن «مۇئەللىم» گېزىتى تۇرغۇن ئالماسنىڭ «ساتقىنغا ئۆلۈم» دېگەن شېئىرى بىلەن «چۇ فاڭكاڭ ئەپەندىگە رەددىيە» ماقالىسىنى باسقان. ئۇنىڭدا «ئەپەندىم، سىز ئۈچ ۋىلايەت ئوغرىلىرى، بېتىمىنى

ھىدايە قىلغۇچىلار يەكەنگە كىرەلمەيدۇ، دەپسىز. ئەينى چاغدا نېمە ئۈچۈن ئىسمىڭىزنى شاڭخەي شەھىرىنىڭ دەرۋازىسىغا ئېسىپ قويىدىغان. ئاسقان بولسىڭىز ئەلۋەتتە ياپۇن ئالۋاسلىرىمۇ شاڭخەيگە كىرەلمىگەن بولاتتى» دەپ مەسخىرە قىلغان.

«مۇئەللىم» گېزىتىنىڭ دۈشمەنگە زەربە بېرىش، ئاممىنى سەپەرۋەر قىلىش جەھەتتە كۈچلۈك تەشۋىقاتچىلىق رول ئوينىغانلىقىنى مۇنۇ ئىككى مەسىلىدە گەۋدىلىك كۆرسىتىشكە بولىدۇ.

1946 - يىلىنىڭ ئاينىدا شۇ چاغدىكى ئۆلكىلىك بىر-لەشمە ھۆكۈمەت مائارىپ نازارىتىنىڭ نازىرى سەيپىدىن ئەزىزى قەشقەرنىڭ ھاكىم سايلاش خىزمىتىگە رەھبەرلىك قىلىش ئۈچۈن قەشقەرگە كىلىدۇ. ئەكسىيەتچى كۈچلەر ھەر تەرەپكە قاتراپ ئۆز يالاقچىلىرىنى سايلاشقا چىقىپ بولىدۇ. ئىنقىلابىي كۈچلەر بولسا ھەقىقىي خەلق ۋەكىللىرىنى سايلاش ئىرادىسىدە چىڭ تۇرىدۇ. كۈرەش كەسكىن بولىدۇ. ئۇ چاغدا «مۇئەللىم» گېزىتى «ئال» گېزىتىگە يېقىندىن ماسلىشىپ ھېچنەرسىدىن قورقمايدىغان دادىللىق بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىپ، ئەكسىيەتچى كۈچلەرنى، يامان ئادەملەرنىڭ جەنابىيەتلىرىنى، ئۇلارنىڭ سۈيىقەستلىرىنى پاش قىلىپ كەلتۈرۈپ چىقىپ تونۇشتۇرىدۇ. ئىنقىلابىي كۈچلەرنى كەلچا ما ئەتىڭ قوللىشىڭىزگە قىلىدۇ. نەتىجىدە قەشقەر كۈنئەنەلىرىنىڭ ھاكىم سايلاش خىزمىتى ئاخىرى غەلىبىلىك ئورۇنلىنىدۇ.

1947 - يىلىنى 4 - ئايدا شەنجاڭ ئۆلكىلىك

بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى، كومىنىداڭ كارىنزون قىسمى
 لىرىنىڭ قوماندانى جاك جىزجۇڭ بىلەن ئەخمەتجان قاسىمى
 قاتارلىقلار قەشقەرگە كېلىدۇ. بۇ قەشقەرنىڭ كېيىنكى پۈتۈن
 سىياسىي ۋەزىيىتىگە مۇناسىۋەتلىك زور ۋەقە ئىدى. «مۇئەل-
 لىم» گېزىتى مۇشۇ پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ، بۇ ھەقتىكى تەشۋىد-
 قاتنى پائال ئېلىپ باردى. كىشىلەرنىڭ جاك جىزجۇڭغا قويغان
 تەلپى، جاك جىزجۇڭنىڭ جاۋابى ۋە ئۇيۇشتۇرۇلغان ھەر خىل پا-
 ئالىيەتلەرنى ۋاقتى - ۋاقتىدا خەۋەر قىلىپ، خەلقنى ۋاقىپ-
 لاندۇردى. ھەتتا بۇ ھەقتە مەخسۇس سانلارنى ئۇيۇشتۇردى.
 شۇنى ئېيتىش كېرەككى: «مۇئەللىم» گېزىتىنىڭ مۇئا-
 ۋىن تەھرىر ھەيئىتى ئېزىز ئەيسا ۋالىي مەھكىمە زالىدا ئې-
 چىلغان يىغىنىدا جاك جىزجۇڭنىڭ ئالدىدا يۈرەكلىك بىلەن
 كومىنىداڭنىڭ قەشقەردىكى كۈچلىرىنىڭ بېتىمىنى ئىجرا قىل-
 مىغانلىقى، ئىشپىيون ئورۇنلىرىنىڭ ئىنقىلابىي زىيالىيلار-
 نى تۇتۇپ كەتكەنلىكى، كومىنىداڭ ھەربىلىرىنىڭ ئۇيغۇر ئا-
 يالىرىغا چېقىلغانلىقى، بۇلاپ كەتكەنلىكى، مۇستەبىت كۈچ-
 لەرنىڭ جىنايەتلىرىنى دادىلىق بىلەن پاش قىلدى.

ماناشۇنداق ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن ئېلىپ بېرىلغان پائال-
 لىيەت ۋە سىياسىي كۈرەشلەر بىلەن كەڭ ئاممىنى ئەس-پەرۋەر
 قىلغان. جەمئىيەتنىڭ قولىشىنى كۈچەيتكەن. ئىنقىلابىي پى-
 كىر ئېقىمىنى زورايتقان. جاك جىزجۇڭ قاتارلىقلار بۇ ۋەزىيەت-
 نى كۆرۈپ قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ، كەڭ زىيالىيلارنىڭ ھەققانى
 تەلەپلىرىنى قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر بولغان.

«مۇئەللىم» گېزىتى شارائىتىنى ياخشىلاش ۋە گېزىتىنىڭ
 راۋان چىقىشىغا يول ھازىرلاش ئۈچۈن بەزى ئۇسۇللارنىمۇ

قوللانغان. شۇ چاغدا گېزىتىنىڭ باش تەھرىرى ئابدۇۋاقى سەيدۇللا جاڭ جۇجۇڭ بىلەن مەخسۇس سۆھبەتلىشىشنى تەلەپ قىلغان. جاڭ جۇجۇڭ بۇ تەلەپنى ماقۇل كۆرۈپ ئابدۇۋاقى سەيدۇللانى قوبۇل قىلغان. ئابدۇۋاقى سەيدۇللا ئۈستىلىق بەلمەن: «مۇئەللىم» گېزىتى سۇن جۇڭسەننىڭ ئۈچ مەسلىكىنى تەشۋىق قىلىدىغانلىقى، ئۆلكىلىك بىر لەشمە ھۆكۈمەتنى ھەممايە قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ئەقىتسىزلىقى جەھەتتىن ياردەم بېرىشنى تەلەپ قىلغان. جاڭ جۇجۇڭ ئابدۇۋاقى سەيدۇللاننىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن خوشال بولۇپ دەرھال ئىككى مىليون يۈەن پۇل ئاجرىتىپ بەرگەن.

«مۇئەللىم» گېزىتى بۇ پۇلنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن دەرھال گېزىتكە «رەئىس جاڭ جۇجۇڭ (مۇئەللىم) گېزىتىنى ئېتىراپ قىلىپ ئىككى مىليون يۈەن ئاجرىتىپ بەردى» دېگەن خەۋەرنى باسقان. بۇنىڭ بىلەن قەشقەردىكى ئەكسىيەتچى كۈچلەرگە دەككە بېرىلىپ گېزىتنىڭ راۋان چىقىشىغا يول ئېچىلغان. جاڭ جۇجۇڭ كەتكەندىن كېيىن گېزىت يەنە ئاۋۋالقى يۆنىلىشى بويىچە تەشۋىقنى داۋاملاشتۇرۇۋەرگەن. گېزىتنىڭ تاراۋىنى كۆپەيتكەن، تاش مەتبەئە سېتىۋالغان. بۇ مەزگىلدە گومىنداڭ بىلەن كومپارتىيە ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش كەسكىنلەشىپ شىنجاڭدا گومىنداڭنىڭ بېتىمىنى بۇزۇش خەۋپى جىددىي بولغاچقا بۇ ئەھۋالدىن جەمئىيەتنى ۋاقىپلاندىرۇش، خەلقنى ئويغىتىش ئۈچۈن گېزىت ئۆزى بىلەن بىللە يەنە مەخپىي تەشۋىقات ۋە رەقەبىنى تارقىتىش خىزمىتىنىمۇ ئىشلىگەن.

1947 - يىلى 5 - ئاينىڭ ئاخىرىدا ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتتە

ئۈزگىرىش بولۇپ چاڭچىز چۇڭ ئۆز ئورنىنى مەسئۇد ئە-
 پەندىگە ئۆتكۈزۈپ بەرگەندىن كېيىن، كۈرەش تېخىمۇ كەس-
 كىنلىشىپ كېتىدۇ. 11 ماددىلىق بېتىمىنىڭ تۈزۈلۈش مۇناسى-
 ۋىتى بىلەن سەھنىدىن چۈشكەن گومىنداڭ پەرەسلەر قايتىدىن
 باش كۆتۈرۈپ يېڭى كۈچلەرگە زەربە بېرىشكە باشلايدۇ. بۇ
 چاغدا «مۇئەللىم» گېزىتى مەسئۇد ئەپەندىنىڭ رەئىسلىكىگە
 قارشى ئارقا - ئارقىدىن ماقالىلەرنى ئېلان قىلىدۇ، نامايىش
 لارنى ئۇيۇشتۇرىدۇ. لېكىن ۋەزىيەت بارغانسېرى يېڭى كۈچلەر
 ئۈچۈن پايدىسىز يولغا قاراپ ماڭىدۇ. چەت ناھىيىلەر بى-
 لەن بولغان مۇناسىۋەت ئۈزۈلۈپ قالىدۇ. «مۇئەللىم» گېزى-
 تىنى بېسىش، تارقىتىشمۇ قىيىنلىشىپ كېتىدۇ. بۇ چاغدا
 «مۇئەللىم» گېزىتىنى قىسقا تەشۋىقات ۋەزىقىسى شەكلىدە چى-
 قىرىشقا توغرا كېلىدۇ. گومىنداڭنىڭ قەشقەردىكى كۈچلىرى
 بۇ پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ يېڭى كۈچلەرگە قارشى «خەلق
 ئىستىكى» ناملىق ئەكسىيەتچى گېزىتىنى چىقىرىدۇ. شۇ
 چاغدا «مۇئەللىم» گېزىتى ۋە تەشۋىقات ۋەزىقىلىرىنى چاپلاش
 مەركىزى ھېيتگاھ تىللا سارىيىنىڭ (ھازىرقى ھېيتگاھ شاڭ-
 دەنىنىڭ ئامبىرىغا توغرا كېلىدۇ) يېنىدا بولۇپ، بىر قېتىم
 ئەمەت بەختى مەسئۇدنىڭ ئۆلكە رەئىسلىكىگە قارشى تۇرۇش
 مەزمۇن قىلىنغان بىر پارچە «مۇئەللىم» گېزىتىنى ئۇ يەرگە
 چاپلاۋاتقاندا گومىنداڭ داڭجۇسى تەشۋىقات بۆلۈمىنىڭ باش-
 لىقى ھامىت سىدىق داڭجۇنىڭ «خەلق ئىستىكى» گېزىتىنى
 ئۇنىڭ ئۈستىگە چاپلايدۇ. بۇ گېزىتتە «يەنئەن ئازاد قى-
 لىنىدى، كوممۇنىستلار قوغلاپ چىقىرىلدى» دېگەن گەپلەر بار
 ئىدى. ھەم سوپى بەگ ھاجىنىڭ زىيالىيلارنى ھاقارەتلىپ

يازاغان «قىزىل پاچاق لىدىر لىرى» دېگەن ماقالىسىمۇ بار ئىدى.
بۇ ئەھۋالدا خەلق ئارىسىدا جىددەل چىقىپ ھامىت سىددىقنى
ئۇرىدۇ. ئەتىسى قەشقەر ھەربىي رايون 6 - لۈيى ۋالىي مەھ-
كىمىگە ئۇقتۇرۇش قىلىپ ھامىت سىددىقنىڭ تاياق يىگەنلى-
كىنى باھانە قىلىپ «مۇئەللىم» نەشرىياتىدىكى ئابدۇۋاقى
سەيدۇللا، ئېزىز ئېيسا، ئەمەت بەختى، نېمەت نىزامىدىن
قاتارلىق ئالتە كىشىنى تۇتۇپ فائىزەنگە تاپشۇرۇپ بېرىشنى
بۇيرۇق قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن «ھۇئەللىم» گېزىتىسىنىڭ
خادىملىرى يوشۇرۇن ھالەتكە كۆچىدۇ.

1947 - يىلى 7 - ئاينىڭ 1 - كۈنى گومىنداڭ قەشقەردە
ھەربىي ھالەت ئېلان قىلىپ، قاسىمجان قەمبىرى، ئابلىز مۇ-
ھەمىدى، ئابلىھەق ئېزىز، ئابدۇرېھىم ئىمىنوپ، تۇرغۇن ئال-
ماس، ئالىمجان، قاسىموپ، نىزامىدىن قاتارلىق ئىتتىپاقىي
زىيالىيلارنى قولغا ئالىدۇ. قەشقەر دارىلمۇئەللىمىندە ئابدۇ-
رېھىم ئۆمەرنى ئېتىپ تاشلايدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن قەشقەرنى
ئاق تىرورلۇق قاپلايدۇ، زىيالىيلار خەۋپلىك ئەھۋالدا قال-
ىدۇ. شۇنىڭ بىلەن نەشىر قىلىنغىنىغا بىر يىل توشمىغان،
ئاران 38 سان چىققان «مۇئەللىم» گېزىتى ۋاقتىمىز تاقىلىش
قا مەجبۇر بولىدۇ. گومىنداڭ شەنداكى رېژىمىدىن ھامىت سىددىق،
مىرزى ئىمىنجان قاتارلىق كىشىلەر نوبىشى مەكتەپكە بېرىپ
گېزىت ئىشلەيدىغان نەچچە ئون دۆڭلەك قەغەز، تاش مەت-
پەتە قاتارلىقلارنى مۇسادىرە قىلىپ ئېلىپ كېتىدۇ.

(ماتېرىيالنى ئابدۇباقى سەيدۇللا ئاغراكى تەتقىقەگەن)

تاشقورغان ئىنقىلابىي ھەققىدە قىسقىچە بايان

ئابدۇقادىر ھېيت

تاشقورغان ئىنقىلابى — ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تەركىبىي قىسمى بولۇپ، دەسلەپتە پامېر ئېگىزلىكىدىكى تا-جىك، قىرغىزخەلقلەرى گومىنداڭ ئىستىمىدادىغا قارشى قوزغىغا-ندى، ئىنقىلاب يالقۇنى تۈزلەڭلىككە كېڭەيگەنسېرى ئۇيغۇر ۋە ئۆزبېك قاتارلىق قېرىنداش مىللەتلەرمۇ كۆپلەپ قاتناشقان بىر قېتىملىق زور كۆلەملىك ئىنقىلابىي ھەرىكەتكە ئايلاندى. بۇ ئىنقىلاب ئىككى يىلدەك ۋاقىت تولۇق تەييارلىق كۆرۈش بىلەن 1945 - يىلى 8 - ئايدا رەسمىي باشلىنىپ، 1946 - يىلى 8 - ئايغىچە داۋام قىلغان. ئىنقىلابىي قوشۇن ئىلگىرى - ئاخىر تاشقورغان، قاغىلىق، پوسكام ناھىيىلىرىدىكى ۋە قەشقەر، يەكەن، يېڭىسار ناھىيىلىرى ئەتراپىدىكى نۇرغۇن جايلارنى ئازاد قىلغان، زۇلۇم ۋە ئېكىسپىلاتاتسىيىگە ئۇچرىغان خەلقنىڭ جاسارىتىنى نامايەن قىلىپ، گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھاكىمىيىتىنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ھۆكۈمرانلىقىنى زىلزىلىگە كەلتۈرۈۋەتكەندى. تۆۋەندە بىز تاشقورغان ئىنقىلابىنىڭ قىسقىچە تارىخىنى تونۇشتۇرىمىز.

ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان مىللەتلەر دىن شىك شىمەي كېيىنكى
 كى مەزگىلدە سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن دوست بولۇش، كوممۇ-
 نىستىك پارتىيە بىلەن يېقىنلىشىش چۈمبەردىسىنى يىرتىپ
 تاشلاپ، جۇڭگو كومپارتىيىسى ياردەمگە ئەۋەتكەن كوممۇنىست-
 لار ۋە ھەر مىللەت خەلقى ئارىسىدىكى ئىلغار، دېموكراتىك-
 تىك زاتلارنى قولغا ئېلىپ ئاق تىررورلۇق يۈرگۈزۈشكە باش-
 لىدى. 1943- يىلى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمىتىنى ئۆزگەرتىپ،
 ھەر قايسى تارماقلارغا جاڭ جېيىشى سىستېمىسىدىكى كومىنداڭ-
 چىلارنى كىرگۈزدى، شىنجاڭدا كومىنداڭنىڭ ئۆلكىلىك فىرقە
 بۆلۈمىنىمۇ قۇردى. 1944- يىلى كومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈ-
 مىتى شىك شىمەينى شىنجاڭدىن يۆتكەپ كەتتى. شۇندىن ئې-
 تىبارەن كومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى شىنجاڭغا بىۋاسىتە ھۆكۈم-
 رانلىق قىلىشقا باشلىدى. ئۇلار كەلگەندىن كېيىن، مىللىي
 زۇلۇم سىياسىتىنى يۈرگۈزۈپ، زوراۋانلىق، ئۆكتەملىك، خىيا-
 نەتچىلىك قىلىپ تېخىمۇ چىرىكلەشتى، ھەر خىل ئالۋاڭ-
 ياساقنى كۆپەيتىپ، خەلقنى كۈن كۆچۈرەلمەس ھالغا چۈشۈرۈپ
 قويدى. بۇ ھال ئىنقىلابنىڭ پارتىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقار-
 دى. 1944- يىلى «ھەربىي ئات تەقدىم قىلىش» قا قارشى نىم-
 قىدا قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈرۈش بىلەن باشلانغان ئۈچ ۋى-
 لايەت ئىنقىلابىدىن كېيىن، كومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئىم-
 قىلابنىڭ پۈتۈن شىنجاڭغا يامراپ كېتىشىدىن قورقۇپ، بىر
 تەرەپتىن ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى ئۇچۇقتۇرۇشقا ئۇرۇنسا، يە-
 نە بىر تەرەپتىن ئۈچ ۋىلايەتتىن باشقا جايلاردا تېخىمۇ يۈ-
 قىرى بېسىملىق سىياسەت يۈرگۈزدى. شۇ چاغدا ئۇلار تاش-
 قورغاندىن باشقا ھەر قايسى جايلاردىمۇ نۇرغۇن

ئەسكەر ئەۋەتىش، تاجىك ۋە باشقا ھەر مىللەت
خەلقى ئۈستىدىن ئىناق تىرورلۇق يۈرگۈزدى، ئەكس-
يەتچى، ياقچى ئىدارىسى ھەر قايسى جايلارغا ئىشپىيون - جا-
سۇسلىرىنى ئەۋەتىپ، سەل - پەل نارازىلىق ئىپادىسىدە بول-
غان كىشىلەرنى تۇتقۇن قىلىپ تۇرمىلارغا تاشلىدى، 1944-
يىلى قىشتىن 1945- يىلى كۈزگىچە تاجىكلاردىن 95 كىشىنى قولغا
ئېلىپ، 63 نەپەر بىگوناھ پۇقرانى ۋەھشىلەرچە ئۆلتۈردى،
قورچاق چېگرا مۇداپىئە قوشۇنلىرى جۇڭگو - سوۋېت چېگرى-
سىغا يېقىن ئوتلاقلىرىنى قامال قىلغانلىقتىن، چارۋىچىلار
نا ئىلاج ئىچكى جايلارغا كۆچتى، نەتىجىدە ئوت - چۆپ يې-
تىشمەي نۇرغۇن چارۋا قىرىلىپ، خانىم ۋەيران بولۇپ، يۇرتتىن
چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. «ئۆلمەكنىڭ ئۈستىگە تەپمەك»
دېگەندەك، ئەكسىيەتچى قىرغۇن خەلقىنىڭ مال - مۈلكىنى خا-
لىغا ئىچە بۇلاپ تالىدى. بىر يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدىلا
خەلقىنىڭ 2 مىڭ تۇياقتىن ئارتۇق چارۋا مېلىنى بۇلاپ كەتتى.
كەڭ كۆلەمدىكى چۆپخانلارنى تارتىۋالدى، 100 نەچچە كىشى-
نىڭ ئۆيىنى بۇزۇپ تاشلاپ ئاكوپ قازدى. ئۆيلىرىنىڭ ياغاچ-
لىرىنى ئوتتۇن قىلىپ قالىدى. خەلقىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ساي-
مانلىرىنى تارتىۋېلىپ ئاتلىرىغا تاقا سوقتۇردى. نۇرغۇن
ئاشلىق، رەخت، ئوتتۇن، ئۆي جاھازىلىرىنى بۇلاپ كەتتى. نا-
ھىيە بويىچە شۇ ۋاقىتلاردا ئاران ئىككى مىڭ تۆكسە، ئات -
ئۇلاغ بولسىمۇ ھۆكۈمەت ۋە ھەربىي ئورگانلار خەلقىنى يىلىغا
ئىككى مىليون نەچچە يۈز مىڭ جىڭ كېلىدىغان ماددى ئەش-
يا لارنى ھەقسىز توشۇتتى. بۇ جەرياندا، تۆگە، ئات - ئۇلاغ

لار كۆپلەپ ئۆلۈپ كەتتى. ئەمگەك كۈچى بولمىغان ياكى قول ئىلكىدە بولمىغان نامران ئادەملەر ئىلاجسىزلىقتىن ئۆز-ئىنىڭ بارلىق مال - مۈلكىنى سېتىپ، سەيسە تۆلەشكە مەجبۇر بولدى. نۇرغۇن چارۋىچىلار يىلپويى ئۆي - ماكانىدىن ئاي-رىلىپ تاغ - داۋانلاردىن ئېشىپ ئىشەشكە مەجبۇر قىلىنغاچقا ئىشەپچىقىرىش ئېغىر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى، ھۈسۈل زور دەرىجىدە كەملەپ كەتتى. ئەكسىيەتچى ئىدارىسى يەنە خالىغانچە كىشىلەرنى ئۇرۇپ باغلاپ، بەزىلىرىنى مېيىپ قېلىۋەتتى، ئاياللارنى ئاياغ - ئاستى قىلدى، ھەتتاكى بەزى ئاياللار ئىز - دېرەكسىز يوقىلىپ كەتتى. نۇرغۇن كىشىلەر ئەكسىيەتچى قوشۇن ئۈچۈن ماددى ئەشيا توشۇش بىلەن قارلىق تاغلاردا توغلاپ ئۆلدى ۋە مېيىپ بولدى.

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ئەنە شۇنداق دەھشەتلىك زۇلۇم ۋە ئېكىسپىلاتاتسىيىسى تاشقورغاندىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ چەكسىز غەزەپ - نەپرەتتىكى قوزغىنىدى. چارۋىچىلارنىڭ كالا ۋە چارۋىلىرىنى بۇلىمىغان گومىنداڭ ئەسكەرلىرىنى ئۆلتۈرۈۋېتىش ۋە قەلەمى پات - پات كۆرۈلۈپ تۇردى.

گومىنداڭنىڭ زۇلمەتلىك ھۆكۈم-رانلىقىنى ئاغدۇرۇپ، خەلقنى ئازادلىققا چىقىرىش ئۈچۈن، تاشقورغاندىكى دېموكراتىك رەھقا ۋە كۈرەش ئىرادىسىگە ئىگە كىشىلەر ئۆزئارا ئالاقە باغلاپ، ئىنىقلاپ قىلىش تەييارلىقىغا كىرىشتى. 1938 - 1940 - يىللىرى جۇڭگو كوممۇنىستىلاردىن خۇجىيەن، شۇلياڭلار تاشقورغاندا پائالىيەت ئېلىپ بارغاندا مۇئاۋىن ھاكىم بولۇپ ئىشلىگەن، جۇڭگو كوممۇنىستىلارنىڭ ئىناغارىمىدىكىسىنى قوبۇل

قىلغان كارىۋانشاھ (تاجىك) خەلق ئۈستىدىكى ئازاب-ئوقۇبەت
 نىڭ ئېغىرلىقىنى ۋە تاقىلىقىنى كۆرۈپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى
 تەرەپ بىلەن ئالاقىلاشتى. كېيىنچە ئال ئىسھاقىيەك ئۈچ ۋىلايەت ئىند-
 قىلابىنىڭ ۋەزىيىتىنى تونۇشتۇرۇپ، تاشقورغان ئىنقىلابىنى
 ئېلىپ بېرىشنىڭ تەييارلىق ئىشلىرىنى ئورۇنلاشتۇردى. سوۋېت
 ئىتتىپاقىمۇ بۇ مىللىي ئىنقىلابنى ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن تاجىك،
 قىرغىزلار ئىچىدىن ھەربىي ۋە مەمۇرىي رەھبەرلىك خادىملار
 (كارىۋانشاھ [تاجىك]، ئاقيول بەگ قاتارلىق) لارنى تەربىيەلەپ
 بەردى ھەم تاجىك، قىرغىز خەلقىنىڭ ئىنقىلابىي قوشۇنىنى تەشكىل-
 لىشىگە ياردەم بېرىش بىلەن بىللە، كۆپلىگەن سىياسىي، ھەربىي
 ئىشلار خادىملىرىنى تاشقورغان ئىنقىلابىنىڭ رەھبەرلىك خىزم-
 ىتىگە قاتناشتۇردى. قورال - ياراقتا، ئوق - دورا جەھەتتە
 كۈچلۈك ياردەم بەردى. 1944 - يىلى 6 - ئايدا كارىۋانشاھ، ئوبۇل-
 قاسىم (قىرغىز)، ئەمەت (قىرغىز)، تاشتۆمۈر (قىرغىز) لار
 سوتسىيالىستىك سوۋېت ئىتتىپاقى تەرەپكە ئۆتۈپ ياردەم
 سورىدى. سوۋېت ھۆكۈمىتى بىلەن ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي
 ھۆكۈمىتى بۇلارنىڭ ئىنقىلابىي پائالىيەتلىرىنى قەتئىي قول-
 لىدى، ھەر تەرەپلىمە ياردەم بەردى. شۇنىڭ بىلەن دەسلەپ
 سوۋېت ئىتتىپاقى زېمىنىدا پارتىزانلار ئەترىتى تەشكىللەندى.
 پارتىزانلار ئەترىتىنىڭ ئەزالىرى ئاساسەن تاشقورغاندىن
 قېچىپ چىققان تاجىك، قىرغىز چارۋىچىلىرى بولۇپ، گومىنداڭ
 ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ دەشەتلىك زۇلۇم - ئېكسپىللاتاتسىيەسىگە
 ئۇچرىغانلىقى ئۈچۈن ئىنقىلابىي قىزغىنلىقى ناھايىتى يۇقىرى
 ئىدى. پارتىزانلار ئەترىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۇلار بىر
 تەرەپتىن ھەربىي تەلىم - تەربىيە ئالسا، يەنە بىر تەرەپتىن

تاشقورغا نىغا قوراللىق رازۇۋېتچىكلارنى ئەۋەتىپ، گومىنداڭ ئەگە
 سىيە تېجى ئارمىيىسىنىڭ ئورۇنلىشىشى ئەھۋالى، قورال-ياراقلىرى
 رى، تەمىناتى ۋە باشقا ئىشلارنى رازۇۋېتكا قىلدى ھەمدە تاشقور-
 غاندا قالغان بىر قەدەر ئىلغار زاتلار بىلەن ئالاقە باغلاپ،
 خەلق ئارىسىدا ئىنقىلابىي تەشۋىقات ئېلىپ بارىدى. دېھشەت
 لىك زۇلۇمدىن زار قاخشىغان خەلق قوراللىق رازۇۋېتچىكلارنى
 بارلىق كۈچى بىلەن قوللىدى، ئۆلۈم خەۋپىگە قارىماي ئۆي-
 لىرىگە يوشۇرۇپ قوغدىدى، تۈرلۈك ماتېرىياللار بىلەن
 تەمىنلىدى، بىر قېتىم توختامىشتا سىياسىي، ھەربىي تەلپىم-
 تەربىيە ئېلىۋاتقان مىللىي قوشۇندىن غەيرىداشاھ (تاجىك) باش-
 لىق بەش كىشى دەپتەرگە، ئىنايىتىۋىلا (تاجىك) باشلىق تۆت
 كىشى تاغارمىغا، مەمەت ئەيسا (قىرغىز) باشلىق تۆت كىشى
 سۇ بېشىغا گومىنداڭ ئەسكەرلىرىنىڭ ئورۇنلىشىشى، قورال-
 ياراق ئەھۋالىنى ئىگىلەشكە بېرىپ، ۋەزىپىنى ئورۇنلىغان.
 دىن كېيىن يەنە توختامىشقا سالامەت قايتىپ كەتتى، شۇنداق قىلىپ
 1944- يىلىدىن 1945- يىلىغىچە پارتىزانلار ئەترىتى 12 قېتىم
 قوراللىق رازۇۋېتكا ئېلىپ بېرىپ ئىشەنچلىك ئاساسقا ئىگە
 بولدى، بىر قانچە قېتىم تاغارما، سۇ بېشى قاتارلىق جايلار-
 غا ئۇشتۇرۇتۇپ ھۇجۇم قىلىپ دۈشمەننىڭ ھەيۋىسىنى چۈشۈردى،
 نۇرغۇن ئادەملەرنى پارتىزان ئەترىتىگە قوشۇۋالدى، 1945- يىلى
 كۈزگە كەلگەندە تاشقورغان ئەتراپىدىكى پارتىزانلارنىڭ
 ئادەم سانى 295 كە يېتىپ، مەلۇم ساندا قورال-ياراققا ئىگە
 بولدى، شۇنىڭ بىلەن تاشقورغاندا ئومۇميۈزلۈك ئىنقىلاب
 قوزغاشنىڭ شەرت - شارائىتى يېتىپ كەلدى.

شۇ چاغدا گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ تاشقورغان،

تاغارما، بەلدەش، سۇبېشى، بۇلۇڭكۆل، پەيك، دەپتەر، قوش-
جەل، خونجىراپ قاتارلىق توققۇز ئورۇندا تۇرۇۋاتقان قورال-
لىق كۈچلىرى (ھەربىي-ساقچىلىرى) 400 دىن كۆپرەك ئىدى.
پارتىزانلار ئەترىتى دۈشمەن قوراللىق كۈچىنىڭ ئەنە
شۇنداق ئورۇنلىشىشىغا ئاساسەن 1945 - يىلى 8 - ئاينىڭ 9 -
كۈنى پارتىزانلار يىغىنى چاقىرىپ ۋەزىيەت ۋە شارائىتىنى
تەھلىل قىلىپ، تاشقورغانغا ئومۇميۈزلۈك ھۇجۇم قىلىش پىلان-
ىنى ماقۇللىدى. پىلاننىڭ ئاساسى مەزمۇنلىرى مۇنداق
بولغانىدى:

تاشقورغاننىڭ يېرى كەڭ، ئاھالىسى شالاڭ، چىگرا لى-
نىيىسى ئۇزۇن بولۇپ، دۈشمەن قوشۇنىنىڭ ئومۇمىي سانىنى
پارتىزانلارغا سېلىشتۇرغاندا كۆپ بولسىمۇ، لېكىن، ئۇلار ئۇ-
زاق لىنىيىدە پارچە-پۇرات ئورۇنلاشقان. بىر-بىرى بىلەن
ئارىلىقى ئۇزۇن، تېز مۇددەتتە بىر-بىرىگە ياردەم بېرىشكە
يېتىپ كېلەلمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن دۈشمەننىڭ ھەر قايسى
ئاساسى بازىلىرىغا بىرلا ۋاقىتتا، تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلغان-
دا، ئۇلارنى بىر-بىرىگە ياردەم بېرەلمەيدىغان ھالغا چۈشۈ-
رۈپ، بىر-بىرلەپ يوقاتقىلى بولاتتى.

يۇقىرىقى ئەھۋالغا ئاساسەن پارتىزانلار ئەترىتى ئۆز
كۈچلىرىنى مۇنداق ئورۇنلاشتۇردى: 1945 - يىلى 8 - ئاينىڭ
13 - كۈنى ئىنىقىلاسى قوشۇنىنى تەشكىللەپ، كارىۋانشاھ قوماند-
دانلىقىدا تۆت يۆنىلىشكە بۆلۈنۈپ تاشقورغانغا ھۇجۇم قىلىش
بەلگىلەندى.

1. ...، لەشكەر، مادايوپلار باشچىلىقىدىكى 60 كىشى

تاشقورغانغا ھۇجۇم قىلىشقا مەسئۇل بولدى؛

1. 2. مەدەت ئەيسا، ئابدۇمالىك باشچىلىقىدىكى 30 كىشى
 سۈرەپەشقا ھۇجۇم قىلىشقا مەسئۇل بولدى؛
 3. تاشتۆمۈر، تەھدىر، ئوسمانلار باشچىلىقىدىكى 60 كىشى
 بۈگۈنكىگە ھۇجۇم قىلىشقا مەسئۇل بولدى؛
 4. كارىنشا، غېرىپشا، ئىنايىتۇللا باشچىلىقىدىكى 40
 كىشى تاغارمىغا ھۇجۇم قىلىشقا مەسئۇل بولدى؛
 5. ئوبۇلقاسىم قاتارلىقلار باشچىلىقىدىكى 20 كىشى ئىچى-
 چەكلىك داۋىنىغا ئۆتۈپ، گومىندا ئىنىك يېگىشە ھەر تەرەپتىن
 كېلىدىغان ياردەمچى قوشۇنلىرىنى توسۇشقا مەسئۇل بولدى.
 ئىمپىيالىسى، ئىدىيىسى، تەشكىلىسى ۋە ھەربىي جەھەتلەر-
 دىكى تەييارلىقلار پۈتكەندىن كېيىن تاشقورغاندىكى تاجىك،
 قىرغىز، خەلقنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ زۇلۇمەتلىك
 ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى تۇرۇش يولىدىكى بۇ مىللىي دېموكرات-
 تىك ئىنقىلابىي ئاخىر پارتلىدى.

**تاشقورغاننىڭ ئېلىنىشى، ئىنقىلابىي ھۆكۈمەت ۋە قوراللىق
 قوشۇن قوراللىق شتابىنىڭ قۇرۇلۇشى**

تاشقورغان ئىنقىلابىي ئىككى يىلدىن ۋاقىت ئىنقىلابىي
 قوشۇننى قوراللىق قۇرۇش، تەشكىللەش ۋە تولۇق تەييارلىق
 كۆرۈش ئاساسىدا 1945-يىلى 8-ئاينىڭ 15-كۈنى ئەمەلگە
 ئاشتى. شۇ كۈنى پارتىزانلار ئەترىتى ئەسلىدىكى پىلان بوي-
 ىچە سەھەر سائەت تۆتتە بىر بەلگۈ ئوقى بىلەن تەڭ گومىن-
 داڭنىڭ تاشقورغان ناھىيە مەركىزى، تاغارما، سۈرەپەش، بۈ-
 لۇڭكۆلدىكى ئىستېھكاملىرىغا شىددەتلىك ھۇجۇم قوزغىدى.
 كېيىنچە، بىرلا ۋاقىتتا ھۇجۇمغا ئۇچراشنى خىياللىشىمۇ كەل-

تۇرمەي شېرىن ئۇيقۇدا ياتقان دۈشمەن قوشۇنلىرى گاڭگىراپ،
پۈتۈنلەي ساراسىمگە چۈشۈپ، تېزلا تىرە - پىرەن بولۇپ
كەتتى. پارتىزانلار تاشقورغاندىكى ھەربىي گازارما بىلەن
ساقچى ئىدارىسىغا تەڭلا ئوت ئاچقاندى، چېگرا مۇداپىئە
دۈيىنىڭ دۇيىچىسى ئالدىراپ - تىنەپ پىلىموتچى ئەسكەرلە-
ردىنى قويۇرۇپ قارشىلىق كۆرسىتىشكە تۇرۇنغان بولسىمۇ،
ئاخىرى ئۆزىگە ئوق تېكىپ يارىدار بولدى. ساقچى ئىدارە-
سىدىكىلەر ساراسىمە ئىچىدە كىيىملىرىنى كىيىشكەمۇ ئۈلگۈر-
مىدى. ئۇلارنىڭ مۇھاپىزەتچىسى بىلەن تەرجىمانغا ئوق تى-
كىپ ئۆلدى. شۇنىڭ بىلەن روتا كوماندىرى گازارمىنى تاش-
لاپ قېچىشقا بۇيرۇق بەردى. پارتىزانلار بىر كېچە-كۈندۈز-
لۈك جەڭدە تۆت ئىستىھكامنى ئىشغال قىلدى. گومىنداڭ قو-
شۇنلىرىدىن بىر قەسىمى ئۆلۈپ، قالغانلىرى تەرەپ-تەرەپكە
قاچتى. پارتىزانلار 8-ئاينىڭ 19-كۈنىگىچە گومىنداڭ قوشۇن-
لىرىنى شەرقىي شىمال تەرەپتە چىلگۇمبەزگىچە، شىمالدا چەش-
تاغقىچە، غەربىي شىمالدا بوستانتېرەككىچە قوغلاپ باردى.
ئىنىقىلانىڭ دەسلەپكى بىر نەچچە كۈنى ئىچىدىلا پارتىزانلار
دۈشمەننىڭ بىر نەچچە ئون قوراللىق كۈچىنى يوقاتتى ۋە يا-
رىدار قىلدى. 227 تال مىلىتىق، بىر ئېغىر پىلىموت، ئۈچ يېنىڭ
پىلىموت، 120 يېشىك ئوق - دورا ۋە باشقا نەرسىلەرنى غە-
نىمەت ئالدى، پارتىزانلاردىن ئۈچ كىشى قۇربان بولدى.
تاشقورغان ناھىيىسى ئازاد قىلىنغاندىن كېيىن، 8-ئاي-
نىڭ 17-كۈنى ئىنىقىلانىڭ تۇنجى غەلىبىسىنى تەبرىكلەش چوڭ
يىغىنى ئۆتكۈزۈلدى. گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ زۇلۇمىنى
يەتكىچە تارتقان، زۇلمەتتىن قۇتۇلۇش يولىنى تاپالمىغان

شۇ كۈن ئويۇق. ئۇنىڭدىن كۆرە توغۇلۇم مېھنىتى ئېلىپ ئالۋالسا
 تىنلارنى قىرسۇن، شۇنداق قىلسا، ئۆلەممۇ ئارما ئېيىز كېتىش
 خەن. دەپ چىڭ تۇردى. ئاخىرى، ئوغلنىنى قوشۇنغا قاتناشت
 تۇردى. ئوغلى ئىنىقىلا بىي قوشۇندا تۇرۇش قىلىپ ئاتقاندا، يەنە
 ئوغلغا خەت يېزىپ: «بالام، ئۇرۇشتا، باقتۇرلۇق كۆرسىتىپ
 دۈشمەنى يوقات، ھەرگىز قاچقۇن بولما، غەيرانە تىك تۇرلۇق قىلىش
 جال دۈشمەن بىلەن يەككە يەك تۇتۇشقا ئىدا جان تىكىپ ئېلىش!
 دۈشمەننى يەتمەي قويما، دۈشمەن بىلەن تەڭ ئۆلەشمۇ
 مەيلىكى ھەرگىز قاچقۇچى بولما. مەن دېگەندەك قىلدىمداك
 ئاتالدى. بالىلىق مۇناسىۋەتتىمىز ئۈزۈلسدۇ» دېدى.
 كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ بارلىق كۈچ بىلەن مەدەت بېرىپ
 باشقىن ئارقىسىدا ئىنىقىلا بىي قوشۇنىنىڭ كۈچى تېز زورايىدى؛
 دۈشمەندىن غەنىمەت ئالغان قورال-ياراقلار بىلەن ئۆزى
 شى قوراللاندىرۇپ، قوشۇنغا يېڭى كىرىگەنلەرنى تەربىيەلىگەندە
 دېنى كېيىن، جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ باشقا جايلىرىغا تەييارلىنىپ
 يۈزۈش قىلىش ئۈچۈن زۆرۈر شەرتلەرنى ھازىرلىدى. 1945 -
 يىلى 8 - ئاينىڭ 27 - كۈنى تاشقورغاندا ۋاقىتلىق مەملىكى
 ئىنىقىلا بىي ھۆكۈمەت تاشقورغان ۋالىي مەھكىمىسى قۇرۇلدى.
 ئىنىقىلا بىي ھۆكۈمەت ئاممىنى ئىنىقىلا بىي قوشۇنغا قاتنىشىشقا
 تەشۋىش قىلىپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنىقىلا بىي ھۆكۈمەت
 ئىسمى بىر قىسىم قوراللىق كۈچىنى ياردەمگە ئەۋەتتى ھەمدە ئۈچ
 ۋىلايەت مەملىكى ئارمىيىسى كېنېرال لېتىمانىست ئىسھا قىچېكىنى
 تاشقورغان ئىنىقىلا بىي يېتەكچىلىك قىلىشقا ئەۋەتتى. كېيىن
 ئۇ يەنە تاشقورغان ئىنىقىلا بىي ئارمىيىسىنىڭ باش قوماندانىلىق
 قىلىشىمۇ ئۆز ئۈستىگە ئالدى. تاشقورغان ئىنىقىلا بىي ھۆكۈمەتى؛

«ھەر قايسى مىللەتلەردىكى ئېزىلمۇۋاتقان خەلقلەر ئىتتىپاقى»
 باشلىدى، گومىنداڭنى يوقىتىپ، ئەركىنلىك ۋە مىللىي ئازاد-
 لىقنى قولغا كەلتۈرۈش لازىم» دېگەن ئىنقىلابىي شىئارىنى
 ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ، ھەر مىللەت خەلق ئاممىسىنىڭ قىز-
 غىن ھىمايىسىگە ئېرىشتى.

تاشقورغان ئىنقىلابىي قوشۇنىغا ئىلگىرى - ئاخىر - بىر-
 لۈپ 4000 دىن ئارتۇق كىشى (چېگرا مۇداپىئە قىسىمىنىمۇ
 ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) قاتناشقاندىن سىرت، يەنە مەمۇرىي جە-
 نىم ۋە زاپاس قىسىم بىلەن قوشۇلۇپ جەمئىي 6000 دىن ئار-
 تۇق كىشى قاتناشتى. پۈتكۈل ئىنقىلابىي قوشۇننىڭ قوماندا-
 دانلىقىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن باش قوماندانلىق
 شىتابى، ئىچكى ئامانلىقنى ساقلاش ئۈچۈن جامائەت خەۋپسىز-
 لىك ئورگىنى قۇرۇلدى.

ئىنقىلابىي قوشۇننىڭ مەمۇرىي تەشكىلى ۋە ھەربىي
 تەشكىلى ئەھۋالى مۇنداق بولدى:

1. مەمۇرىي ئىشلار تەشكىلى:

- مەمۇرىي جەھەتتە تاشقورغاندا تاشقورغان ۋالىي مەھت
 كىدىمى تەسىس قىلىندى. ئۇ، تاشقورغان، يەكەن، قاغىلىق،
 پوسكام، قەشقەرنىڭ ئويتاغ، تاشمىلىق، ئاقتۇننىڭ 3 -، 4 -،
 5 - رايونلىرى، يېڭىسارنىڭ بىر قىسىم جايلىرىنى باشقۇر-
 رۇشقا مەسئۇل بولدى.

ۋالىي ئاقيول بەگ (تاجىك بولۇپ، گوەندىڭ ئەكس-
 يەتچىلىرى تاشقورغاننى قايتىدىن ئىگىلىۋېلىپ، قىرغىنچى-
 لىق سىياسىتىنى يۈرگۈزگەندە، پاناھىي ئىزلەپ سوۋېت ئىتتى-
 پاقىغا ئۆتۈپ كەتكەن، كېيىن قايتىپ كېلەلمىگەن).

مۇئاۋىن ۋالىي قۇچا مەكەلدى (قىرغىز، قىزىلسۇ قىرغىز
ئاپتونوم ئوبلاستىدا)
باش كاتىپ شەمسىدىن سېغى (تاجىك، تاشقورغاندا پېنىن
سىنىگە چىققان).
خەلق ئىشلار باشلىقى بۇلبۇل (تاجىك، تاشقورغاندا
پېنىنىگە چىققان).
مالىيە - سودا باشلىقى كۈلجۈن (تاجىك، گومىنداڭ تە
رەپتىن ئۆلتۈرۈلگەن).
پاج ئىمدارە باشلىقى داۋۇت ساقىتار (ئۇيغۇر،
تاشقىلىقتىن).
ساقى ئىمدارە باشلىقى ئەلىشا (تاجىك، ئۆلۈپ كەتكەن).
2. ھەربىي ئىشلار تەشكىلى:
باش قوماندانلىق شىتاب، ئورنى: تاغارما يېزىسىدا.
باش قوماندان كارىۋانشا (تاجىك، ئۇ، جۇڭگو كوممۇنىست
تىرىدىن يولداش خۇجىيەن، شۇلياڭلار تاشقورغاندا پائالە
يەت ئېلىپ بارغاندا مۇئاۋىن ھاكىم بولۇپ، ئىلغار ئىدىيە
خى قوبۇل قىلغان. شۇ چاغدا «بومبۇر ساقال ھاكىم» دەپ ئا
تالغان. تاشقورغان ئىنقىلابىدىن كېيىن گومىنداڭ ئەكسىيەت
چىلىرى قىرغىنچىلىق يۈرگۈزگەندە پائالەلىق ئىزدەپ سو
ۋېت ئىتتىپاقىغا ئۆتۈپ، قايتىپ كېلەلەي ئۆلۈپ كەتكەن).
مۇئاۋىن قوماندان مەمەت ئەيسا (قىرغىز، قىزىلسۇدىن)،
باش كاتىپ قاۋىل مۇرزەك (قىرغىز، قىزىلسۇدا پېنىنىگە چىققان).
كارىسزۇن پولك باشلىقى شىرىنئەبەگ (تاجىك، تاشقور
غاندا خىزمەتتىن ئايرىلىپ دەم ئېلىۋاتقاندا ئۆلۈپ كەتتى).
ئاساسىي قوشۇن ئىككى بىرىگادا قىلىپ تەشكىللەنگەن.

بىر ئىككىنچى بىر دىگادا، ئورنى قوشراپتانا ئادىمى ئۈچ مىڭ دىن كۆپ. بۇنىڭغا قاراشلىق يەكەن تەرەپتىكى قىرغىز، ئۇيغۇر، تاجىك ئۈچ پۈلك ۋە يېڭىسار دىكى بىر قىرغىز پۈلكى بار ئىدى.

بىر دىگادا باشلىقى مادايوپ (تاجىك، جۇڭگو كوممۇنىستىك بىر دىن يولداش خۇجىيەن تاشقورغان چېگرا مۇداپىئە چوڭ ئۇت رېتىنىڭ باشلىقى بولۇپ تۇرغاندا مادايوپنىڭ دادىسى زەمىر مۇئاۋىن ئۇت تەرەت باشلىقى بولغان مادايوپ ئۆزى خۇجىيەننىڭ كانئەن ئىيى، ئاكىسى شىر دىن بەگ لىيە نىچاڭ بولغان، جۇڭگو كوممۇنىستىكلىرىنىڭ ئىلغار ئىدىيىسىنى قوبۇل قىلغان. شىڭ شىسەي يۈز ئۆزۈپ قىرغىنچىلىق يۈرگۈزگەنلىكى ئۈچۈن پاناچاي ئىزدەپ سۈۋېت ئىتتىپاقىغا كېتىپ قالغان). مۇئاۋىن بىر دىگادا باشلىقى ھاكىم شېرىپ (قىرغىز، قىزىلسۇدا).

باش مەسلىھەتچى شەمسىدىن سېخى (تاجىك، تاشقورغاندا).
سىياسىي كومىسسار مادايوپ (قوشۇمچە ئۆتكەن).

قىرغىز پۈلكى («غالبىيەت» پۈلكى):
پۈلك باشلىقى قادىر قۇل (قىرغىز، ئاقتۇ ناھىيىسىدىن، ئۆلگەن).

مۇئاۋىن پۈلك باشلىقى ئابدۇراخمان (قىرغىز، ئاقتۇ ناھىيىسىدىن).

تاجىك پۈلكى:
پۈلك باشلىقى لەشكەر (تاجىك، تاشقورغانلىق، كومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى قىرغىنچىلىق سىياسىتى يۈرگۈزگەندە سۈۋېت ئىتتىپاقىغا كېتىپ قاپتىپ كېلەلمىگەن).

مۇئاۋىن پولك باشلىقى ياۋرپ (تاجىك، تاشقورغانلىق -
ئۆلۈپ كەتكەن).
مەنەسەھە تىچى بەگقەدەم (تاجىك، تاشقورغاندا پېنىسىيە -
كە چىققان).

قازىلىق ئۇيغۇر پولكى:

پولك باشلىقى ھاشىمئاخۇن (ئۇيغۇر، قازىلىقتىن 11 يې -
تىمگە ئاساسەن قايتقاندا، گومىنداڭ تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن).
مۇئاۋىن پولك باشلىقى تۇردى قارىبەگ (ئۇيغۇر، قا -
زىلىقتىن، يېتىمىدىن كېيىن گومىنداڭ تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن).
يېڭىسار ئېگىز ياردىكى قىرغىز پولكى:
پولك باشلىقى ئوسمان باتۇر (سۇبېشلىق قىرغىز، كې -
يىن سوۋېتكە كەتكەن).
مۇئاۋىن پولك باشلىقى ئوسمان ئېركەش (قىرغىز، ئاق -
تۇدىن، سوۋېتكە كەتكەن).

بۇنىڭ قارىمىقىدا بىر تاجىك ئىسكادرونى (لېيەن) -
بولغان. كوماندىر ئىسكادرون ئەبەسېللا (تاجىك، گومىنداڭ
تەرەپتىن ئۆلتۈرۈلگەن).
ئىككىنچى بىرىگادا، ئورنى ئويتاغدا. قارىمىقىدا ئىككى
پولك بولغان.

بىرىگادا باشلىقى تاھىر (قىرغىز، تاشقورغاندىن، گو -
مىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى قىرغىنچىلىق يۈرگۈزگەندە سوۋېتكە
كېتىپ، قايتىپ كېلەلمىگەن).
سىياسى كومىسسارى تۇرغالى (قازاق، كېيىن سوۋېت -
كە كەتكەن).

باش كاتىپ قەمبەر (قىرغىز، ئاقتۇلۇق).

ئۇيغۇر ئۇيغۇر قىزغىز پۈلكى:

پۈلك پۈلك باشلىقى سايىت بېك (قىزغىز، ئۇلۇغچا تىن).
 مۇئاۋىن پۈلك باشلىقى سەئىدىيە (قىزغىز، ئۇلۇغچا تىن).
 سەئىدىيە ئۇيغۇر سۇۋانقۇلى (قىزغىز، ئۇلۇغچا تىن).
 قەشقەر ئۇيغۇر پۈلكى:

پۈلك باشلىقى ھەسەن ھاجى (ئۇيغۇر، يېڭىساردىن).
 كېيىن كۆمۈندەك تەرىپىدىن تېرىك كۆمۈلگەن).
 مۇئاۋىن پۈلك باشلىقى تۇرسۇن ھەتەم (ئۇيغۇر، يېڭى-
 ساردىن). كېيىن كۆمۈندەك تېرىپىدىن تېرىك
 كۆمۈلگەن).

ئىنقىلابىي قوشۇن تەرتىپكە سېلىنىپ تەشكىللەنگەندىن
 كېيىن باش قوماندا نامى شىتابى تاغارىدىن ئالدىنقى سەپ-
 تىكى چىداگۇمبەزگە يۆتكەلدى. ئىنقىلابىي قوشۇن 1945- يىلى
 ئاخىردا بىر ئايلىق ھەربىي تەربىيىدىن كېيىن ئۈچ يۈز-
 لىشىكە بۆلۈنۈپ قەشقەر، يەكەننى ئازاد قىلىش مەقسىتىدە ھەر-
 بىي يۈرۈش باشلىدى. ئۇلارنىڭ ئىشانىسى مۇنداق بولدى:
 بىر يۈزلىشىش ئوپال، تاشلىق تەرەپكە ھۇجۇم قىلىپ، غەر-
 بىي جەنۇب تەرەپتىن قەشقەرنى قىلىش؛ يەنە بىر يۈزلىشىش
 ئاقتالا ئارقىلىق مېڭىپ يېڭىساردىن ئازاد قىلىش ۋە بۇ ئىككى
 قوشۇن ئىككى تەرەپتىن يەنە نەمۇ ئىلگىرىلىنىپ،
 قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىنىپ، قەشقەرنى ئازاد قى-
 لىش؛ ئاندىن كېيىن قەشقەر بىلەن يەكەننىڭ ئالاقىسىنى
 ئۈزۈپ تاشلاش، تاجىك پۈلكى داتۇڭ، قوشراپ ئارقىلىق يۈ-
 رۇش قىلىپ قازىلىق، پوسكام ناھىيىلىرىنى ئازاد قىلىپ،
 خوتەن بىلەن يەكەننىڭ ئالاقىسىنى ئۈزۈپ تاشلاش ھەم يە-
 نەمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا يەكەننى ئازاد قىلىش.

ئىنقىلابىي قوشۇن ئەشۇنداق ئورۇنلاشتۇرۇش بويىچە
كەز دەرياسى بىلەن يەكەن دەرياسى ئوتتۇرىسىدىكى ئەچچە
يۈز كەلۈمېتىرلىق تاغ - داللىلارنى كېزىپ، ئىنقىلابىي ئۇرۇش
نىڭ ئىككىنچى باسقۇچى بولغان چاقالمىق قوراللىق كۈرەشنى
باشلىمىۋەتتى.

ئەگرى توقاي ۋە چاچا - مۇشەققەتلىك قوراللىق كۈرەش

ئىنقىلابىي قوشۇن قەشقەر، يەكەن تەرەپلەرگە يۈرۈش
قىلغان چاغلاردا جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ئاقسۇ ۋىلايىتى ئەتراپ -
پىدىسىمۇ ئۈچ ۋىلايەت مەملىكى ئارمىيىسى قوراللىق
كۈرەش ئېلىپ بارغانلىقى ئۈچۈن، كوممىنىستىك
قوشۇنلىرى ھەر قايسى جايلاردا خەلق قوراللىق كۈچلىرىنىڭ
زەربىسىگە ئۇچراپ، بىز - بىرىگە ياردەم بېرىلمەيدىغان ھا -
لەتكە چۈشۈپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تاشقورغاندا ئىنقى -
لابىي قوشۇن بىراقلا غەلبە قىلىپ دۈشمەننى يۈرەكسىز قىلىپ -
ۋەتكەن، دۈشمەن تېخى ھۇشنى يىغىپ بولالمىغان ھەم باشقا
جايلاردىكى قوشۇنلىرىنى يۆتكەپ، قاتتىق مۇداپىئە كۆرۈش -
كە ئۈلگۈرەلمىگەنىدى. شۇڭا بۇ باسقۇچنىڭ دەسلەپكى مەملىكى
ئىنقىلابىي قوشۇن چاقماقتەك يۈرۈش قىلىپ زور غەلبىلەرنى
قولغا كەلتۈردى.

تاشقورغاندىن قېچىپ چىققان دۈشمەنلەر چېچەكلىكتە
ئوبۇلقاسىم رەھبەرلىكىدىكى پارتىزانلارنىڭ زەربىسىگە ئۇچ -
راپ، ئۇدۇل چېلگۈمبەزگە قاراپ قاچتى، يول بويى بۇلاڭچە -
لىق قىلىپ خەلق ئاممىسىنى زار - زار قاخشاتتى. شۇڭا ئىم -
قىلابىي قوشۇن دۈشمەننى ئىز بېسىپ قوغلاپ ماڭغاندا يول -
بويلىرىدىكى خەلق قىزغىن قارشى ئالدى ۋە ياردەم بەردى -

بىر مۇنچە كىشىلەر ئىنقىلابىي قوشۇنغا قاتناشتى. بۇلار چىلگۇمبەزگە بارغاندىن كېيىن، شۇ يەردە تۇرۇشلۇق دۈشمەن ئەسكەرلىرىنى يوقىتىپ، يېڭى جەڭچىلەر بىلەن قىسمىنى كېمە يىتىپ ئاقتالاغا يۈرۈش قىلدى. كومىنداچىلار ئىنقىلابىي قوشۇننى توسۇپ، تىرە - پىرەن بولغان قوشۇننى قۇتقۇزۇۋېلىش ئۈچۈن، قەشقەردە تۇرۇشلۇق 3 - پولكىتىن بىر روتا ئەسكەر ئەۋەتتى. 3 - پولك شۇ ۋاقىتلاردىكى كومىنداچى ئارمىيىسى ئىچىدىكى جەڭگىۋارلىقى يۇقىرى بولغان قىسىم ھەسابلىناتتى، ياردەمگە ئەۋەتىلگەن بۇ قىسىمۇ خىللانغانىدى. لېكىن 9 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ئىنقىلابىي قوشۇن ئاقتالاغا شىددەتلىك ھۇجۇم قوزغاپ، دۈشمەننىڭ بۇ قىسىمنى پۈتۈنلەي توراپ، يېڭىسارغا قېچىشقا مەجبۇر قىلدى، مۇشۇ قېتىملىق جەڭدە 160 نەپەر دۈشمەننى يوقاتتى، 20 كىشىنى (بىر روتا كوماندىرىمۇ قوشۇلۇپ) يارىدار قىلدى، شۇ قېتىملىق جەڭدە لىبىسىنىڭ ئىلھامى بىلەن دۈشمەننى ئېڭىز يارىغىچە قوغلاپ باردى. دۈشمەن ئېڭىز يارىغىچە تاشلاپ يېڭىسارغا قاچتى. يول بويىدىكى يەرلىك ئاممىدىن 1000 دىن ئارتۇق كىشىنى تۇتۇپ كەتتى. يېڭىسار ناھىيە بازىرىغا بارغاندىن كېيىن، مەجبۇرىي ئېلىپ كەتكەن ئادەملەرنى ئۆز قوشۇنىغا كىرگۈزۈپ زىياننى تولدۇرۇپ، سانىنى تولۇقلىۋالدى. ئاندىن ئېڭىز يارىغىچە قايتۇرما ھۇجۇم قىلماقچى بولدى. ئىنقىلابىي قوشۇن يول توسۇپ، دۈشمەننىڭ ئالدىدا ماڭغان 59 ئادەمنى پۈتۈنلەي ئەسىرگە ئالدى. قالغان دۈشمەنلەر بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، يېڭىسارغا قېچىپ كەتتى. بۇ ۋاقىتتا يەنە يەكەن تەرەپتىن ياردەمگە كەلگەن 200 دىن ئارتۇق دۈشمەننى ئالدى. ئارقىسىدىن ئوققا تۇتۇپ، ئۇلارنىڭمۇ 47 ئادەمنى يوقاتتى.

ئىنىقىلا بىسى قوشۇن ئاقتالا، ئېگىز ياردىكى جەڭلەردە ئومۇمەن
دۈشخەننىڭ 300 دىن ئارتۇق ئادىمىنى يوقىتتى ۋە 280 تال
مىراتىق، 18 تال ئېغىز - يېنىك پىلىموت غەنىمەت ئالدى. دۇد -
مەندىن ئەسەرگە چۈشكەن ئاز سانلىق مىللەت ئەسكەرلىرىنى
تەزىمىيەت پۇت سېپىگە قوشتى. ئىنىقىلا بىسى قوشۇن قىزىلتاغقا
كەلگەندە يېڭىمىساردىن ساۋۇت قارى، مەھەمەت ئىشان، مەھەمەن
ھاجى، تۇرسۇن بەگ قاتارلىقلار باشچىلىقىدا نۇرغۇن ئۇيغۇر
دېھقانلار پارتىزانلارغا قوشۇلدى. شۇڭا يېڭىسار يۆنىلىشىدىم
كى ئىنىقىلا بىسى قوشۇن ئۇلغىيىپ 400 كىشىدىن ئاشتى، دۈشمەننى
يېڭىسارغا 50 كىلومېتىر كېلىدىغان يەرگە چەسۈرۈپ باردى.
قەشقەرىيۆنىلىشىگە قاراپ ماڭغان قوشۇنلار دۈشمەنلەرنى
سۇ بېشى، بۇلۇڭكۆل قاتارلىق جايلاردىن قوغلىۋېتىپ،
بوستان تېرەك قاتارلىق جايلارغا ھۇجۇم قىلدى ۋە مۇشۇ
ئەتراپتىكى دۈشمەنگە قوغلاپ زەربە بېرىپ، 9 - ئاينىڭ 15 - كۈنى
ئوپالنى ئىشغال قىلدى. گومىنداڭ قوشۇنى تاشمىنلىق، چەشتاغ،
توققۇزاق قاتارلىق جايلارغا قېچىپ بېرىۋالدى. ئوپال، ئېگىز يار
خەلقى ئىنىقىلا بىسى قوشۇنىنى قىزغىن قارشى ئالدى، ئېگىز يارخەلقى
ئۆز لۈكىدىن پارتىزانلارنى ئاشلىق، ئوت - چۆپ بىلەن تەمىنلەدى.
ئوپال خەلقى ئىنىقىلا بىسى قوشۇنىغا 60 ئات ئىتتارە قىلدى.
9 - ئاينىڭ 16 - كۈنى بۇ قوشۇن تاشمىنلىققا ھۇجۇم قىلغان بول -
سىمۇ، لېكىن تاشمىنلىقنى ئالالمىدى. ئەمەل غەربىي جەنۇب
تەرەپتىن قەشقەرگە جەددىي تەھلىكە سالغانلىقى ئۈچۈن دۈش -
مەن قەشقەردىكى ئاساسىي كۈچىنى ئوپال، تاشمىنلىق تەرەپكە
قارىتىشقا مەجبۇر بولدى. نەتىجىدە بۇ يۆنىلىشتىكى قوشۇن
توسالغۇغا ئۇچراپ ئىلگىرىلىدىمىدى.

يەكەن يۇنمىشنىڭ قاراپ ئىلگىرى ئالدىدا تاشنىڭ ئاستىدا بولغان كىمىدىن قاسىمبەگ رەھبەرلىك قىلغان قىسىم كوسراپقا كېلىپ، ئاردا- تاشتا دۈشمەنگە قاتتىق تەھلىكە سالدى. 11- ئاينىڭ 2- كۈنى ئەينىدىن رەھبەرلىكىدىكى 160 نەپەر كىشىمۇ چىماگۇمبەز ئارقىلىق كوسراپقا كەلدى ۋە قاسىمبەگ قوشۇنى بىلەن بىرلەشتى. ئۇلار بىرلەشكەندىن كېيىن، يەكەن، پوسكام ناھىيىلىرى ئوتتۇرىسىدىكى دەريا كۆۋرۈكىنى بۇزۇپ تاشلاپ، قاتناش ئالاقىسىنى ئۈزۈۋەتتى. 11- ئاينىڭ 13- كۈنى لەشكەر باشچىلىقىدىكى ئاساسىي كۈچ يېتىپ كېلىپ ئۇلارغا قوشۇلدى. ئادەم سانى كۆپەيگەندىن كېيىن ئۇلار ئىككى قىسىمغا بۆلۈنۈپ، كاچۇڭ - تۇمشۇق سارايدىكى دۈشمەن بازىلىرىغا ھۇجۇم قىلدى ۋە بىر نەچچە كۈنلۈك جاپالىق جەڭلەر ئارقىلىق بۇ يەرلەردىكى دۈشمەن قوشۇنىنى قوغلاپ چىقاردى. 12- ئاينىڭ 16- كۈنى ئىنقىلابىي قوشۇندىن 400 كىشى پوسكامغا ھۇجۇم قىلدى. لېكىن، مەخپىيەتلىك ئاشكارىلىنىپ قېلىپ، ئىنقىلابىي قوشۇننىڭ ھەر بىكىتىنى دۈشمەن بالدۇراق سېزدۈرۈۋالغاچقا، بۇ قېتىمقى ھۇجۇم ئوڭۇشلۇق بولمىدى. ئىنقىلابىي قوشۇن پەقەت بىر قانچە ئات غەنىمەت ئالدى. ئاندىن پوسكامنى تاشلاپ قويۇپ، 12- ئاينىڭ 18- كۈنى ياقىمېرىققا ھۇجۇم قىلدى. 19- كۈنى ياقىمېرىقنى ئازاد قىلىپ، دۈشمەندىن 38 ئادەمنى يوقاتتى. 24 مائىتىق، بىر پىللىموت غەنىمەت ئالدى. بۇ، پوسكامدىكى دۈشمەنلەرنى چۆچۈتتى. شۇنىڭ بىلەن دۈشمەن پوسكامنى تاشلاپ قاچتى. لېكىن ئىنقىلابىي قوشۇن دۈشمەننىڭ پوسكامدىن قاچقانلىقىدىن خەۋەرسىز قالغاچقا، قاچقان دۈشمەن ئىككى كۈندىن كېيىن يەنە پوسكامغا

قايتىپ كېلىۋالدى. ئىنقىلابىي قوشۇن رازۋېتكا قىلىش
ئارقىلىق دۈشمەننىڭ يەكەن، پوسكام، قاغىلىق قاتارلىق
ئاساسىي بازىلىرىدا قاۋىلىپ، يەككە - تايانچىنىز قالغاندا -
قىمىنى بىلگەندىن كېيىن، ئۆز كۈچلىرىنى 30 - 40 تىن بۆلۈپ
ھۇجۇم قىلىش ئۇسۇلى بىلەن دۈشمەن كۈچلىرىنى بىر - بىرىلەپ
يوقىتىپ، يېڭىسار ئەتراپىدىكى دۈشمەنلەرنى پارچىلاپ يوقىتىپ،
قىزىل، ياقىمېرىق، قىزىلتاغ قاتارلىق جايلارنىڭ ھەممىسىنى
ئازاد قىلدى. شۇ ئاساستا يېڭىسار، ئېگىز يار، پوسكام
بىر ئوتتۇرىسىدىكى يولنى تۇتاشتۇردى. 1945 - يىلى
10 - ئاينىڭ 17 - كۈنى يېڭىساردىكى چاڭ دۈيىچاڭ، دۈسۈ -
چاڭلار ئۆز قارىمىقىدىكى گومىنداڭ قوشۇنلىرىنى باشلاپ،
پوسكام، قاغىلىققا كېلىپ ئورۇنلاشماقچى بولدى. كېيىن ئۇلار
پوسكامنىمۇ تاشلاپ ھەممە كۈچىنى قاغىلىققا يۆتكەپ بۇجايىنى
مۇداپىئە قىلىپ ياتتى. بۇ چاغدا ئۇلار خەلقنىڭ مال - مۈلۈكىنى
بۇلۇپ، قىلىمىغان ئەسكىلىكى قالمىدى. خەلق ئاممىسى
مىللىي ئىنقىلابىي قوشۇننىڭ تېزراق كېلىپ، ئەكسىيەتچىلەرنى
يوقىتىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتتى. بەزىلەر دۈشمەن
ئىشغاللىنىشىدىن قېچىپ كېلىپ، ئىنقىلابىي قوشۇنغا خەۋەر
يەتكۈزدى. بەزىلەر دۈشمەن قوشۇنىنى ئالداپ ئىنقىلابىي
قوشۇن بۆكتۈرۈشىگە ئېلىپ كەلدى. ئىنقىلابىي
قوشۇن بۇ ۋاقىتتا ئۆز قىسىملىرىنى 30 - 40 تىن كىچىك
ئەترەتلەرگە ئايرىپ، قاغىلىق، پوسكام، يەكەن شەھىرى
ئەتراپىدا پارتىزانلىق ئۇرۇشىنى قانات يايدۇردى. خەلق
ئاممىسىنىڭ مەدەتكارلىقى بىلەن ئەتراپتىكى تارقاق دۈشمەن
لەرنى ئارقىمۇ - ئارقا يوقىتىپ، قاغىلىقتىكى دۈشمەن
قوشۇنىنى مۇھاسىرگە ئالدى.

1946 - يىلى 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئىنىقىلابىي قوشۇن -
 نىڭ تاجىك، قىرغىز، ئۇيغۇرلاردىن تەركىب تاپقان «غالىم -
 بىيەت» پولىكىنىڭ 600 دىن كۆپرەك ئادىمى قاغىلىق ناھىيە
 شەھىرىگە ئۈچ تەرەپتىن شىددەتلىك ھۇجۇم قىلدى. دۈشمەن
 قوشۇنى شەھەر دەرۋازىسىنى ئېتىۋېلىپ، قاتتىق مۇداپىئەدە
 تۇرغان بولسىمۇ، 5 - 6 سائەتلىك جەڭدىن كېيىن بەر -
 داشلىق بېرەلمەي، مۇھاسىرىنى بۇزۇپ قېچىشقا ئۇرۇندى.
 لېكىن، قاتمۇ - قات مۇھاسىرىگە چۈشۈپ قالغاچقا، تۆت نەپەر
 ئەسكىرىلا قاچا لىدى، قالغانلىرى پۈتۈنلەي يوقىتىلدى. كومىنىستىك
 دىك تۇرمىسىدىكى 500 دىن كۆپرەك ئادەم قويۇۋېتىلدى،
 پوسكامدىكى دۈشمەن قوشۇنى قاغىلىقتىكى ماسلىق ئىسۋازى
 بىلەن تەڭ يەكەن شەھىرىگە قاچتى. ئىنىقىلابىي قوشۇن قاغىلىق،
 پوسكامنى ئازاد قىلغاندىن كېيىن، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت قۇردى.
 كومىنىستىك قەشقەردىكى 42 - دىۋىزىيىسى قاغىلىققا يار -
 دەم بېرىش ئۈچۈن 3 مىڭ كىشىلىك قوشۇن ئەۋەتكەن بولسىمۇ،
 بۇلار تۇمشۇق ساراينغا كەلگەندە، شۇ يەردە يول توسۇپ
 تۇرغان قىرغىز پولىكىنىڭ ئۇشتۇمۇت زەربىسىگە ئۇچراپ،
 ئالاقىزادىلىقتا ئوق ئېتىشىمۇ ئۈلگۈرمەي، 300 دەك ئۆلىمىگە
 ئى تاشلاپ بەدەر تىكىۋەتتى. بۇلارنىڭ توشۇپ كەلگەن ئو -
 زۇق - تۈلۈكلىرىنى پۈتۈنلەي ئىنىقىلابىي قوشۇن ئولجا قىل -
 دى.
 ئىسۋالدى؟ قېچىپ يۈرۈپ ھالىسىرىغان، تەسنىتى قولىدىن كېتىپ
 ئاچارچىلىققا دۇچ كەلگەن دۈشمەن قوشۇنى ئىنىقىلابىي ئىسۋال -
 مىنىگە تەسلىم بولغان بولسىمۇ، بۇنى سېزىۋالغان دۈشمەن
 ھەربىي دائىرىلىرى 60 تىن ئارتۇق ئەسكىرىنى ئېتىپ ئۆل -
 تۈردى، ئاخىرى ئۆزىنىڭ مىڭدەك ئەسكىرىدىن ئايرىلىپ،

چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. شۇنداق قىلىپ قاغىلىق ناھىيە-
سى پۈتۈنلەي ئازاد قىلىندى.
قاغىلىق ئازاد قىلىنىغاندىن كېيىن مىللىي ئارمىيە
ئۇيغۇر پولكىنى يېڭىباشتىن تۈزۈپ چىقتى. 15 كۈن ئىچىدە
ئۇيغۇر ياشلىرىدىن بىر مىڭ 500 كىشى مىللىي ئارمىيەگە
قاتناشتى. پوسكامدىمۇ ئۇ ئۇيغۇر ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ
رەئىسى روزىيوپ باشچىلىقىدا ما ئارىپچى زىيالىيلار قوشۇلۇپ
پىدا ئىلار ئەترىتى تەشكىللەندى. نەتىجىدە مىللىي ئارمىيە
يىڭىتىلىرىنىڭ ئومۇمىي سانى 5 مىڭدىن ئاشتى (ئەلۋەتتە
بۇ كىشىلەرنىڭ خېلى كۆپچىسىگە تېخى قورال - ياراق يوق،
كالتەك - چوقماق بىلەن قوراللانغانىدى). ئىنىقىلابىي قو-
شۇنىنىڭ جاسارىتى، شان - شۆھرىتى ئاشتى، ئەگەر ئۆتكەندە
گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئىنىقىلابىي قوشۇننى «پارچە -
پۇرات بۇلاڭچىلار» دەپ قاراپ، ئۇلارنىڭ كۈچىنى ناھايىتى
تۆۋەن مۆلچەرلىگەن بولسا، قاغىلىقنىڭ ئازاد قىلىنىشى
بىلەن گومىنداڭنىڭ ئىنىقىلابىي قوشۇنىغا نىسبەتەن كۆز قارى-
شىدا چوڭ ئۆزگىرىش بولدى. گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى
ئەمدى بۇ ئىنىقىلابىي قوراللىق كۈچكە ئەستايىدىل تاقابىل
تۇرمىسا، ئۆزىنىڭ جەزىبىسى شىنجاڭدىكى ھۆكۈمرانلىقىنىڭ
پۈتۈنلەي گۇمران بولىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. بۇ ۋاقىتتە
لاردا ئۈچ ۋىلايەت ئىنىقىلابىي ئارمىيىسىنىڭ ئاقسۇ ۋىلايىتى
تى ئەتراپىدا پائالىيەت ئېلىپ بارغان قوشۇنلىرى چېكىنگەن-
لىكى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ جەزىبىسى شىنجاڭدىكى بارلىق قورال-
لىق كۈچلەرنى ئىشقا سېلىپ، تاشقورغان ئىنىقىلابىي قوراللىق
كۈچلىرىغا تاقابىل تۇرۇشىغا، ئىمكانىيەت تۇغۇلدى. شۇڭا،

3 - ئاينىڭ ئاخىرىدا گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمىتى ئاق سۇ، خوتەن ۋىلايەتلىرىدىن نۇرغۇن ئەسكەر يۆتكەپ، تاشقورغان ئىنقىلابىي قوشۇنىغا قارشى قويدى. ئىنقىلابىي قوشۇننىڭ ئادەم سانى گەرچە 5 مىڭدىن ئاشقان بولسىمۇ قورال - ياراقلارنى كەمچىل، ھەربىي جەھەتتىكى تەربىيىسىزلىكى ئاجىز، ھەربىي ئۇرۇش تاختىكىسى ۋە باشقا جەھەتلەردە دىئۇ ئىنقىلابىي قوشۇندا تېخى خادىملار ئاز ئىدى، گومىنداڭنىڭ مۇنتىزىم ئارمىيىسىگە يېتىشمەيتتى، يەنە بىر تەرەپتىن ئىنقىلابىي قوشۇن قاغىلىقنى ئازاد قىلغاندىن كېيىن مەغرۇرلىنىپ، ئۆز كۈچىنى تولدۇرۇپ يۇقىرى مۆلچەرلىدى. گومىنداڭنىڭ يەكەن، قەشقەردىكى كۈچلىرىنى بىر پەشۋاغچى يارىمايدۇ، دەپ قارىدى. ھەر جەھەتتە تولۇق تەييارلىق كۆرمەيلا يېنىكىلىك بىلەن يەكەن شەھىرىگە ھۇجۇم قىلىشنى پىلانلىدى. بۇنى سەزگەن دۈشمەنلەر بىر تەرەپتىن يەكەن، يېڭىسار تەرەپتىكى مۇداپىئەسىنى كۈچەيتسە، يەنە بىر تەرەپتىن كىشىلەرنىڭ بەس - بەستە ئىنقىلابىي قوشۇنىغا قاتنىشىۋاتقان پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، ئۆزىنىڭ ئىشپىيون - جاسۇسلىرىنى ئىنقىلابىي قوشۇنغا سوقۇندۇرۇپ كىرگۈزدى، بۇ ئىشپىيون - جاسۇسلار تۈرلۈك چارىلار بىلەن رەھبەرلىك قاتلىمىنىڭ ئىشەنچىسىگە ئىگە بولۇۋېلىپ، دۈشمەنگە ئاخىرات يەتكۈزۈپ تۇردى. بۇنىڭ ئاقىۋىتىدە ئىنقىلابىي قوشۇن ناھايىتى زور بەدەل بەردى، كۆپ چىقىم تارتتى.

1946 - يىلى 1 - ئاينىڭ 12 - كۈنى «غالىپىيەت» پۈلكىسىدىن ئۇيغۇر، قىرغىز، تاجىك، ئۆزبېك بولۇپ 390 دىن ئارتۇق يىڭىت تۆت ئىسكادرونىغا بۆلۈنۈپ (1 - ئىسكادرو -

رون كوماندىرى ھەسەن ھاجى، ئىككىنچى ئىسكادرون كوماندىرى ئابدراخمان، ئۈچىنچى ئىسكادرون كوماندىرى بايەك باتۇر، 4 - ئىسكادرون كوماندىرى تۇرسۇن ئاخۇن) ئۈچ تەرەپتىن يەكەن شەھىرىگە شىددەتلىك ھۇجۇم قىلىپ، قاتتىق مۇھاسىرىگە ئالدى. بۇلار ئىچىدىن كوماندىر بايەك (تاجىك) 60 كىشى بىلەن يەكەن يېڭىشەھىرىگە ئىچكىرى بىلەپ كىردى. ئۇ قومانداڭلىق شىتابىنىڭ بىر تۇتاش ئورۇنلاشتۇرۇشى، باشقا قوشۇنلارنىڭ يېتىپ كېلىشى، دۈشمەن ئەھۋالىنىڭ ئېنىقلىنىشىغا قارىماي ئىلگىرىلىگەنلىكى، ئۇنىڭ ئۈستىگە يول باشلىغۇچى گومىنداڭ ئىشپىيىنى بولغانلىقىدىن دۈشمەننىڭ مۇھاسىرە چەمبىرىكى ئىچىگە كىرىپ قالدى. دۈشمەن ئۇلارنىڭ ئالدى - ئارقىسىدىن شىددەتلىك ئوققا تۇتتى. بايەك باتۇر جەڭچىلەرگە ئىلاجىنىڭ بىر نەچچە مۇھاسىرىنى بۆسۈپ چىقىپ كېتىشىنى بۇيرىدى. بىر كېچىلىك قانلىق ئۇرۇش نەتىجىسىدە بۇ بىر قىسىم ئىنقىلابىي جەڭچىلەردىن پەقەت 28 كىشى مۇھاسىرىدىن چىقىپ كېتەلمىدى. 31 كىشى قۇربان بولدى. بايەك باتۇر قاتتىق مۇھاسىرىدە دۈشمەن قولىغا تېرىك چۈشمە سانىك ئۈچۈن ئۆزىنى ئۆزى ئېتىپ، مەردانلىق بىلەن قۇربان بولدى. دۈشمەن ئۇنىڭ كاللىسىنى كېسىۋېلىپ، يەكەن شەھىرى كۆچىلىرىغا ئېسىپ سازايى قىلدى. يېڭىسار، چەشتاغ تەرەپلەرگە ھۇجۇم قىلغان قوشۇنلارمۇ ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىدى. گومىنداڭ ئۆزىنىڭ 34 - ۋە 17 - پولكىلاردىن 150 دىن كۆپرەك ئەسكىرى كۈچىنى يۆتكەپ، يېڭىسارغا ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن ئىنقىلابىي قوشۇننى توستى. ئىنقىلابىي قوشۇن ئەگۈس يېزىسىغا كەلگەندە ئۈستۈمتۇت ھۇجۇمغا ئۇچراپ

تەرەپ - تەرەپكە قاچتى. قالايمىققا نىچىلىقتا ئىنىقىلا بىي قوشۇن
 دىن 100 دىن ئارتۇق ئادەم دۈشمەن قولىغا چۈشۈپ كەتتى.
 شۇنىڭ بىلەن يېڭىسارغا ھۇجۇم قىلىش پىلانىمۇ بىكار بولدى.
 چەشتاغقا ھۇجۇم قىلىپ بارغان ئەنجانباي باشچىلىقىدا
 320 كىشىلىك ئىنىقىلا بىي قوشۇن باشتا گومىنداڭنىڭ
 چەشتاغدىكى بىر لىيەن ئەسكىرىنى مۇھاسىرىگە ئېلىپ شىد.
 دەتلىك ھۇجۇم قوزغىغان بولسىمۇ، لېكىن دۈشمەننىڭ قەشقەر
 تەرەپتىن ياردەمچى كۈچلىرى تېز يېتىشىپ كەلگەن
 لىيەن ئۈچۈن، ھۇجۇمنى توختىتىشقا بەلگۈتتاغ
 تەرەپكە چېكىنىشىگە مەجبۇر بولدى. ئەنجانباينىڭ
 ئېتىغا ئوق تەككە نامىكى ئۈچۈن قوشۇن بىلەن تەڭ چېكىنىپ كې-
 تەلمىدى. ئۇ، يالغۇز دۈشمەن قوشۇنلىرىنىڭ يولىنى توسۇپ
 تۇرۇشۇپ بىر قانچە ئون ئادەمنى ئۆلتۈردى. ئاخىرى ئۆزىمۇ
 قەھرىمانلارچە قۇربان بولدى. ۋەھشى گومىنداڭ ئەكسىيەتچى-
 لىرى ئۇنىڭ كاللىسىنىمۇ كېسىپ، ئوپالدا كوچا - بازارغا ئې-
 سىپ سارايى قىلدى. لېكىن ئىنىقىلا بىي ئامما قورقۇپ كەتتى.
 ئايتىللا دېگەن بىر ئايال بارلىق خەلق ۋەكىلى سۈپىتىدە ئوت-
 تۇردىغا چىقىپ، ئىنىقىلا بىي قۇربان ئۈچۈن كۆز يېشىنى تۆكتى،
 گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ ئىنسانىيەت قېلىپىدىن چىققان
 ۋەھشىيە قىرغىنچىلىقىنى غەزەپ بىلەن ئېيىپلىدى.

ئىنىقىلا بىي قوشۇننىڭ يەكەن، يېڭىسارلارغا قىلغان ھۇ-
 جۇمى ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىغاندىن كېيىن، 3- ئاينىڭ ئاخىر-
 لىرى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۆزىنىڭ جەنۇبىي شەنجاڭ-
 دىكى بارلىق ھەربىي كۈچلىرىنى ئىشقا سېلىپ، تاشقورغان
 ئىنىقىلا بىي ئۇچۇر تۇرۇش ئۈچۈن ئازاد رايونلارغا ئومۇمىيۈز-

لۈك ھۇجۇم قوزغىدى. ئىنقىلابىي ئارمىيە ئۆزى بىلەن دۈش-
مەن ئوتتۇرىسىدىكى ئەسكىرىي كۈچ سېلىشتۇرۇشىدا پەرقنا-
ھايدىتى چوڭ بولغاچقا قاغىلىق، پوسكام ناھىيىلىرى ۋە يەكەن
شەھىرى ئەتراپىدىن يەكەننىڭ غەربىي جەنۇب تاغ رايونىنى-
كاچوڭ، قوشراپ تەرەپكە چېكىندى. بۇ يەردە قوشۇننى دەم ئال-
دۇردى، تەرتىپكە سالدى. ھەربىي تەلىم - تەربىيە ئېلىپ بې-
رىپ، ئۆز كۈچىنى يېڭىباشتىن تەشكىللەپ، دائىم مۇداپىئەدە
تۇرغان شاراۋىتىمۇ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ كۆپ قې-
تىملىق ھۇجۇمىغا با تۇرلۇق بىلەن تاقابىل تۇرۇپ، نۇرغۇن قو-
رال - ياراق، ئوق - دورا، ھەربىي ئەسلىھەلەرنى غەنىمەت
ئېلىپ، ئۆزىنى قوراللاندىردى. تەييارلىق كۆرۈپ جەڭگىۋار-
لىق كۈچىنى ئاشۇرۇش ئاساسىدا، 1946 - يىلى 6 - ئايدا يەكەن،
قەشقەر، خوتەن تەرەپلەرگە قايتۇرما ھۇجۇم قىلىش، جەنۇبىي
شىنجاڭدا مىللىي ئىنقىلابنىڭ يەنە بىر قېتىملىق يېڭى دولقۇن-
ىنى قوزغاشنى پىلانلىدى. ئەمما بۇ ۋاقىتتا ئۈچ ۋىلايەت ئىن-
قىلابىي ھۆكۈمىتى ياپون جاھانگىرلىكىگە قارشى ئۇرۇش غەلىبە
قىلغاندىن كېيىنكى ئىچكى - تاشقى ۋەزىيەتنى، خەلقنىڭ تەلىپى-
نى نەزەرگە ئېلىپ، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن تېپىلىق كېلىشىمى -
« 11 ماددىلىق بېتىم » نى ئىمزالانغانلىقتىن، كېيىنكى ھۇجۇم
پىلانى ئەمەلگە ئاشمىدى. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي ئارمىيە-
سىنىڭ باش قوماندانى گېنېرال ئىسھاقبېك ئۆزى قوشراپقا
كېلىپ، « 11 ماددىلىق بېتىم » ئىمزالانغانلىقى ۋە ئۇرۇش توختى-
تىلغانلىقىنى جاكارلىدى. تاشقورغان ئىنقىلابىي قوشۇنى بېتىم-
گە ئەمەل قىلىپ، تاشقورغانغا چېكىنىشكە باشلىدى ھەمدە شىن-
جاڭ ئۆلكىلىك بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇش ئىشىغا قاتناشتۇ -

رۇش ئۈچۈن تاشقورغان ئىنقىلابىي تەرەپتىن سىدىقخان تۆرەم، قۇربان دۆلەت قاتارلىقلارنى ۋەكىل قىلىپ ئاۋۋال ئۈرۈمچىگە، كېيىن غۇلجىغا ئەۋەتتى.

ئىنقىلابىي قوشۇن بىر قانچە ئاي جاپا-مۇشەققەتلىك شارائىتتا كۈرەش قىلغانلىقى، ھەر جەھەتتىكى شارائىت ناچار بولغانلىقى، ئۇنىڭ ئۈستىگە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئاي-روپىلان ئەۋەتىپ باكتېرىيە چاچقانلىقى، يازدا ياۋا كېزىككەن سىلى تارقىغانلىقى ئۈچۈن نۇرغۇن قىيىنچىلىق يۈز بەردى. ۋە-دىنىسىگە ۋاپا قىلمايدىغان گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ بۇنداق يۈزسىزلىكىدىن غەزەپلەنگەن كەڭ - كوماندىر جەڭچىلەر چېكىنىشىنى توختىتىپ، ئەسلىدىكى پىلان بويىچە جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ئۇرۇشنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى قەتئىي تەلپ قىلدى. 1946- يىلى 8- ئايدا تاشقورغان ئىنقىلابىنىڭ رەھبەرلىرىدىن مادايوپ، شېرىنچى، گى، ئوبۇلقاسىم قاتارلىقلار داغدۇغىلىق مۇكاپاتلاش يىغىنىغا قاتنىشىۋاتقان ۋاقىتتا گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنىڭ نەۋرۇسىزلىق قىلغانلىقىغا غەزەپلىنىپ، ئۈچ ۋىلايەت رەھبەرلىرىگە گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى بىلەن بولغان ئۇرۇشنى داۋاملاشتۇرۇش تەلپىنى قويغانىدى. لېكىن ئىنقىلابىي قوشۇن قومانداڭلىق شىتابى پۈتكۈل شىنجاڭنىڭ تىنىچ-لىق ۋەزىيىتىنى بۇزۇپ قويماستىن ئۈچۈن يەنىلا تىنىچلىق كېلىشىمىدىكى بەلگىلىمىلەرگە قەتئىي ئەمەل قىلىپ چېكىنىشىنى، پەقەت تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن شۇ بىر قىسىم دۈشمەننىلا يوقىتىش بىلەن چەكلىنىشىنى بۇيرىدى. شۇنىڭ بىلەن ئىنقىلابىي قوشۇن ئۆز بازىلىرىدىن چېكىنىپ، تاشقورغانغا قايتىپ كەتتى. ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي ھۆكۈمىتى بېتىم ماد-

دەسلەردە ئادەتتە قىلىنغان تاشقورغان ئىنقىلابىي ھۆكۈمەتنىڭ
ئارمىيە مەمۇرىي ئورگانلىرىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، كادىر،
جەڭچىلەرنى ئۆز يۇرتلىرىغا قايتۇردى. كۆمىنىڭ ئەكسىيەت
چىلىرى ئازاد رايونلارنى قايتا ئىشغال قىلغاندىن كېيىن دەم
شەتلىك قىرغىنچىلىق يۈرگۈزدى، تاشقورغان ئىنقىلابغا قات
ناشقان ئاساسلىق تايانچلارنى، بىر قەدەر مەرتىۋىلىك زات
لارنى تۇتۇپ قامدىدى، بىر قىسىمنى ھېچقانداق سوراق قىلمايلا
يوشۇرۇن ھالدا ئۆلتۈردى. 1947- يىلىدىن تارتىپ 1949 -
يىلى ئازاد بولغانغا قەدەر تاشقورغان ناھىيە دائىرىسىدىكى
ئىنقىلابىي جەڭچىلەردىن ۋە باشقا بىرگۇناھ خەلقتىن 400 دىن
ئارتۇق كىشى قاماققا ئېلىندى ۋە زىيانكەشلىككە ئۇچرىدى.

« مائاساھىپ » توغرىسىدا

« بىلگىنىڭىنى ئەلدىن يوشۇرما »
— ئۇيغۇر خەلق ماقالى

قەمەر جان رەتلىگەن

ئىنسانلار يۇرۇق دۇنياغا تۇنجى قېتىم كۆز ئاچقاندا كەر-
چە يىغلاپ تۇغۇلسىمۇ، لېكىن ئۆمۈر بويى يىغلاپ، ھەسرەت ئا-
دامەت ئىلىكىدە ئۆتۈشنى راۋا كۆرمەيدۇ، ھايات يولى ئىزدەيد-
دۇ، ئەرك ئىزدەيدۇ. « مائاساھىپ » ئەنە شۇنداق چاچا ئا-
دىدا تېز پۈككىگەن، ھەسرەت چەكسىمۇ ئۆزىنى يوقاتمىغان،
بىلىم ئىشقىدا پەرۋانە بولغان، خەلققە بەخت - سائادەت كەل-
تۈرۈش يولىدا ئۆز ھاياتىنى بېغىشلاپ، تىنىم تاپماي تىرد-
شىپ ئۆگەنگەن ۋە تەنپەرۋەر، خەلقپەرۋەر زاتتۇر.

« مائاساھىپ » نىڭ ئەسلى ئىسمى موللامەھمەت ئو-
غۇز ھەمرايى بولۇپ، « ھېكىم ساھىپ » كەسپى ئۇنۋانى، « ما-
ئاساھىپ » ئۇنىڭ لەقىمىدۇر. « مائاساھىپ » 1906 - يىلى قەش-
قەر كۈنىشەھەر ناھىيە ئوپال يېزىسىدىكى ئوقۇمۇشلۇق مەرد-
پە تېپەرۋەر زات موللاتۇردى ئاخۇن ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.
ئۇ، 1906 - يىلىدىن 1915 - يىلىغىچە ئۆز ئاتىسى موللاتۇردى ئاخۇن
خەلقىتىمىدىن ساۋاق ئېلىپ ئوقۇيدۇ. لېكىن ئۆز دادىسىدىن
ئۆگەنگەن بىلىملىرى بىلەن قانائەتلىنمەي تېخىمۇ يۇقىرى
بىلىم ئىگىلەش ئارزۇسى بىلەن 1915 - يىلى قەشقەر خان-
لىق مەدرىسىگە ئىمتىھان بېرىپ ئەلا دەرىجىدە ئۆتۈپ، قوبۇل

قىلىنىدۇ. ئۇ خانلىق مەدرىستە ئوقۇش جەريانىدا تىرىشىپ
ياخشى ئۆگىنىپ ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان، كۆزگە كۆرۈن-
رۈنگەن تالىپلاردىن بولۇپ يېتىشىپ چىقىدۇ. «ماتا ساھىب»
نىڭ ئەسلى تەكلىپى ئىسمى مۇھەممەت قارىم ئىدى. ئۇ-
خانلىق مەدرىستە ئوقۇش جەريانىدا ئۆزىگە ئەدەبىي تەخەل-
لۇس قويۇپ، ئىسمىنى موللا مۇھەممەت ئوغۇز ھەمرايى دەپ
ئاتىغان.

موللا مۇھەممەت ئوغۇز ھەمرايى بىلىمگە بولغان تەش-
بىئالىقى بىلەن قېتىقلىنىپ ئۆگىنىپ، ئۆزىنىڭ ئەقىل - زېھنى-
نى ئىشقا سېلىپ، ئەتراپلىق تەتقىق قىلىش ئارقىلىق بىلىم-
سىزلىكىنىڭ بارلىق نامراتلىق، گادا يىلىق، خانىۋەيرانچىلىق-
نىڭ ياش مەنبەسى ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر تونۇپ يەتكەن بول-
سىمۇ، زۇلۇم - زىلايەت بېسىپ كەتكەن جاھالەت تۈز-
مۇشىدىن قانداق قىلىپ قۇتۇلۇشنىڭ ئىمكانىيەتىنى كۆپ
قېتىم ئىزدىگەن بولسىمۇ لېكىن چارىسىنى قىلالىمىغانىدى. مۇشۇ
مەزگىل دەل قەشقەردە قارا كېزىك كېسىلى، ئۈچەي يوللىرى
يۇقۇملۇق كېسىلى، تەپ كېسىلى قاتارلىق يۇقۇملۇق كېسەللەر
تارقىلىپ كېتىپ نۇرغۇن كىشىلەر كېسەللىك ئازابىدىن قىيىنلىپ
ھەتتا قازا تارتىپ كېتىپ باراتتى. ئەمما كېسەل ئاپىتىگە
مۇداپىئە كۆرگىدەك ۋە داۋالىغىدەك مېدىتسىنا ئورۇنلىرى
بولمىغاچقا، بىمارلار ۋاقتىدا داۋالىنالمىي «بالا كەلسە قوش
كەپتۇ، دەككە - دەشنام مۇش كەپتۇ» دېگەندەك ھايات - مامات
چېگرىسىدا تىرىكىشىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىلىم - مەرىپەت
تارقىتىدىغان ئىلىم - پەن ئورۇنلىرىنىڭ تولىمۇ كەمچىل بو-
لۇشى تۈپەيلىدىن، خەلقىمىز ئىلىمىمىزلىكىمىزنىڭ قاقاس چۆلىدە

قاتمۇ - قات، رىياسەت چېكىپ ئۇ دەگۈچىلىكى قالمايغان
 پۇرسەتتىن پايدىلانغان ئەنگلىيە جاھانگىرلىكى ئۆز ئىشىم -
 يونانلىرىنى ئىشقا سېلىپ قەشقەرنىڭ ئۇقۇمۇشلۇق زاتلىرىنى،
 ئادالەتپەرۋەر كىشىلىرىنى تۈرلۈك ۋاسىتىلەر بىلەن ئۇچۇق
 تۇرۇۋېتىپ، قەشقەرنىڭ يەرلىك ئالاھىدە مەھسۇلاتلىرىنى
 يۆتكەپ چىقىپ كېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا زەھەرلىك چېكىملىك
 لەرنى كىرگۈزۈپ، خەلقىمىزنى زەھەرلەپ بىخۇتلاشتۇرۇپ، قەش-
 قەرنى بىلەن غازاڭ يېگەندەك يېۋېتىش قەستىدە بولۇۋاتاتتى.
 شىۋىت مىسسىيونېرلىرى بولسا دوختۇرخانا ئېچىپ داۋالاشنى
 يولغا قويۇش ۋە تىل ئۆگىنىش مەكتىپى (شۆتاك) ئېچىپ
 تىل خادىملىرىنى تەربىيەلەش باھانىسى بىلەن بىر قىسىم
 پايلاقچىلارنى تەربىيەلەپ قەشقەردە پايلاقچى يامراپ كەتكە-
 نىدى. بۇنىڭ بىلەن قەشقەر خەلقى ئىغىز ئېچىپ كەپ قىلغۇ-
 دەك، پۇت يۆتكەپ ئۆرە تۇرغىدەك پۇرسەتنى تاپالماي، يۈرەك-
 باغرى لەختە - لەختە قان زەرداپقا تولغانىدى. بۇ دەھشەتنى
 ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ئوغۇز ھەمرايى فېئودالىزم جەھىم-
 يىتىمىنىڭ چىرىك تۈزۈمىگە بولغان چەكسىز ئۆچمەنلىكى بى-
 لەن خەلقنى نادانلىقتىن قۇتۇلدۇرۇشنىڭ يولىنى ئىزدەيدۇ
 ھەمدە بۇنىڭ بىر دىنىي چىقىش يولى ئىلىم ئىگىلەش،
 مەدەنىيەت يولى ئىكەنلىكىنى چۈشىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ،
 چەت ئەلگە چىقىپ ئىلىم - پەن ئۆگىنىپ كېلىپ خەلقنى ئوي-
 غىتىش قارارىغا كېلىپ كۆپ قېتىم قەدەم رەنج قىلىدۇ.
 بۇ چاغدا ئوغۇز ھەمرايدەك بىر ئاددى تالىپقا ئىس-
 بەتەن بۇ سەپەر بەكمۇ قىيىنغا چۈشتى، لېكىن قىيىنچىلىق ئو-

غۇز ھەمرايىنى باش ئەگدۈرەلمىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ ئۇلۇغ
ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش يولىدا قەتئىي مېھنىپ ئۇلۇغ
ھۈتەپەككۈر، ئالىم ئابدۇقادىر داموللام بىلەن ئابدۇۋارىس
قەشقەرنىڭ «پامېردىن ئالتايغىچە چېدىر بارىگاھ قۇرغاق
ئىمدۇق، ئەپسۇسكى جاھالەت، نادانلىق، بىخۇتلۇق، ئىناقسىز-
لىق، كۆرەلمەسلىك، مەنەنلىك، شەخسىيە تەجىلىك بىزنى
گۈمران بولۇشنىڭ گىردابىغا ئېلىپ كەلمەكتە. ۋە تەننىمىز
خەلقىمىز نادانلىقتا قېلىپ ۋىجدانىمىز ئازابلانماقتا» ① دې-
گەن ئەقلىي سۆزلىرىنى دائىم دىلدا يادلاپ بۇ سەپەرگە تو-
لۇق تەييارلىق بىلەن ئاتلاندى. ئەمدىلا 18 ياشقا كىرگەن
ئوغۇز ھەمرايىنىڭ چەت ئەلگە چىقىپ ئوقۇپ ئۆز ئارزۇ - ئىستىك-
لىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش مىنىۇتلىرى يېتىپ كەلدى. ئۇ، تاشمىلىق
لىق باقى ھاجىم دېگەن كىشىنىڭ سەئۇدى ئەرەبىستانىغا بېرىپ
ھەج قىلىش سەپىرىگە تەييارلىق قىلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ،
قېشىغا بېرىپ يېلىنىپ باقى ھاجىمغا ئۆزىنىڭ قەلب سۆزلىرىنى
ئىزاھ قىلىپ، باقى ھاجىمنىڭ ھەمراھلىقىدا 1924 - يىلى
لاداڭ يولى ئارقىلىق چەت ئەلگە سەپەر قىلىپ پاكىستانغا
بارغاندا باقى ھاجىمنىڭ ياردىمى بىلەن كاراچىدىكى بىر
چوڭ مەدرىستە 1927 - يىلىغىچە ئوقۇيدۇ، ئوقۇش جەريانىدا
دىنىي بىلىمنى تولۇقلىغاندىن باشقا ئەرەب، ئوردو، پارىس
تىللىرىنى مۇكەممەل پىششىق ئۆگىنىپ، ئەلا نەتىجە بىلەن
مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ كاراچىدىكى يەنە بىر چوڭ مەدرىسكە
مۇدەررىس بولۇپ تەيىنلىنىدۇ. ئوغۇز ھەمرايى بۇ مەدرىستە

① خۇبەر تۆمۈرنىڭ «ئابدۇقادىر داموللام» ناملىق تارىخى ئۈچۈن كىتەپتىن ئېلىندى.

مۇدەررىسلىك قىلىۋاتقاندا ئۆز تۇرمۇشى خېلى باياشات ئۆت-
 كەن بولسىمۇ، لېكىن كۆز ئالدىدىن سۆيۈملۈك ئانا يۇرتى ۋە يۇرت-
 داش-قېرى بىناشلىرىنىڭ ئازاب-ئوقۇبەت ئىچىدىكى ئېچىنىشلىق
 تۇرمۇش - سەرگۈزەشتىلىرى زادىلا نېرى كەتمىدى.

ئوغۇز ھەمرايى كاراچىدا مۇدەررىسلىك قىلىۋاتقان مەز-
 گىلدە ئۆز تالىپلىرىنىڭ ۋە باشقا جامائەت ئەربابلىرىنىڭ
 ئالاھىدە ھۆرمىتىگە ئېرىشىپ، ئۆزگە يۇرتىنىڭ راھەت-پارا-
 غىتىنى كۆرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنى ئانا يۇرتىنىڭ جاپاسى
 بىلەن تەڭ قىلماي، 1930- يىلى مۇدەررىسلىكىنى ئۆزىنىڭ يې-
 تىشكەن شاگىرتلىرىدىن بولغان قەشقەر كۈنىمىشە ھەر تاشمە -
 لىقلىق ئىسمايىل ئاخۇن تەلىمىش مەۋلىۋى داموللام (1987 -
 يىلى 4 - ئايدا قەشقەر شەھىرىدە ۋاپات بولغان) غا ئۆتۈ -
 نۇپ بېرىپ ئۆزى تۈركىيىنىڭ ئىستامبول شەھىرىدىكى بىر
 مېدىتسىنا ئالىي مەكتىپىگە ئۆز خىراجىتى بىلەن ئوقۇشقا كى-
 رىپ بۇ مەكتەپتە 1936- يىلىغىچە دورىگەرلىك ئىلمىنى پۇخ-
 تا ئىگىلەش بىلەن بىرگە، ئىنگلىز تىلىنىمۇ مۇكەممەل
 ئۆگىنىپ چىقىدۇ ھەمدە شۇ يىلى مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ، قا ي -
 تاشىدا ھىندىستان، ئافغانىستان، سەئۇدى ئەرەبىستان، ياپو-
 نىيە قاتارلىق دۆلەتلەرگە بېرىپ، بىر تەرەپتىن ساياھەت
 قىلسا يەنە بىر تەرەپتىن سىرتقى دۇنيانى ئۆگىنىدۇ. سەپەر
 جەريانىدا تىل جەھەتتە تامامەن ئۆزىگە تايىنىدۇ. مۇشۇ ئۆ-
 گىنىش، ساياھەت قىلىش جەريانىدا ئۆزلىرى بارغان، سايا-
 ھەت قىلغان دۆلەت ۋە جايلاردىكى بىر قىسىم جامائەت ئەر-
 بابلىرى بىلەن تونۇشىدۇ. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن خەلقئارادا
 يۈز بېرىۋاتقان تۈرلۈك غەلىبىيان، قالايمىقانچىلىقلارنى

ئۆز كۆزى بىلەن كۆرسىدۇ، ئاڭلايدۇ. بولۇپمۇ ياپون
ئاۋاستىلىرىنىڭ جۇڭگودىكى تاجاۋۇزچىلىق، قىزغىنچىلىق ۋە
شىبىيا نەھەر دىكە تىلىرىنى ئاڭلىغان ئوغۇز ھەمرايى. 1938-يىلى تە -
شە بېۋىسكاۋلىق بىلەن خەلقئارا داڭقىزىل كىرىست جەمئىيەتتىگە
ئۆزىنى مەلۇم قىلىپ، داۋالاش ئەتىرىتىگە (ئۆمىكىگە) قات
نىشىپ جۇڭگونىڭ ئازاد رايونلىرىغا كېلىپ، ياپون باسقۇن
چىلىرىغا قارشى تۇرۇپ ۋە تەننى قۇتقۇزۇش ئۇرۇشىدا يارد
دار بولغان جەڭچىلەرنى داۋالايدۇ.

ئوغۇز ھەمرايى ئەنە شۇ مەزگىللەردە پارتىيىمىزنىڭ
رەھبەرلىرىدىن ماۋزېدۇڭ، جۇڭمىنلەي قاتارلىقلار بىلەن كۆ-
رۈشكە ئالدىنى ئۆزىنىڭ خاتىرىسىگە يازغان (بۇ خاتىرە ھا -
زىر كۈنىمىزگە ناھىيىسىدە ساقلانماقتا) ھەمدە بۇ كۆرۈشۈشنى
باشقىلارغا ھېكايە قىلىپ سۆزلەپ بەرگەن. ئازاد رايونلاردا
داۋالاش ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولغان ئوغۇز ھەمرايى شۇ -
نىڭ بىلەن جۇڭگو كومپارتىيىسىنىڭ ئىلغار ئىدىيىسىنى
قوبۇل قىلىپ ۋە تەنپەرۋەرلىك روھىنى تېخىمۇ ئۇرغۇتۇپ،
«كېرەك» دېگەن تەخەللۇس بىلەن ياپون باسقۇنچىلىرىغا
قارشى ئۇرۇشنىڭ ۋە ئازادلىق ئۇرۇشىنىڭ چوقۇم غەلبە قىلى-
دىغانلىقىنى، ياپون تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ ۋە گومىنداڭ ئەكسى-
يەتچىلىرىنىڭ مەغلۇپ بولۇپ، پات ئارىدا جۇڭگو
ئاسمىنىڭ قارا بۇلۇت تارقاپ تاڭ يورۇيدىغانلىقى مەزمۇن
قىلىنغان بىر نەچچە پارچە شېئىر يېزىپ خەلق ئاممىسىنىڭ
ئۇرۇشتىكى ئىنىقلاپسى قەھرىمانلىق ھەرىكىتىنى يۈكسەك
دەرىجىدە ماختىغان. شۇنىڭ بىلەن ئازاد رايوندا ياپون باس-
قۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش ئۇرۇشىدىكى بىرىنچى ئەۋلاد
ئۇيغۇرلارنىڭ بىرى بولۇپ كىشىلەرگە تونۇلغان.

1938- يىلىدىن 1946- يىلىغىچە جەمئىي توققۇز يىل جەريانىدا ئوغۇز ھەمرايى ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى تۇرۇش، گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى تۇرۇش كۈرىشىنىڭ ئالدىنقى سېپىدە داۋالاش كەسپى بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئۆز كەسپى سەۋىيىسىنى ئۆستۈرۈپلا قالماي، خەنزۇچە تىل - يېزىقىنىمۇ پۇختا ئىگىلەپ، بىر تەرەپتىن دوختۇرلۇق كەسپى بىلەن شۇغۇللىنىپ، يەنە بىر تەرەپتىن تەرجىمانلىق قىلدى ھەمدە قوشۇمچە چۇڭچىڭ مەركىزىي رادىئو ئىستانسىسىدە لىكتورلۇق قىلغان. ئىلىمى ئىلگىرى ئىلگىرى رايون ھەربىي ئالىي مەكتىپىدە ئۇيغۇر تىلى ئوقۇتقۇچىسىمۇ بولغان. ئوغۇز ھەمرايى ئومۇمەن 1938- يىلىدىن 1946- يىلىغىچە بولغان توققۇز يىللىق ھاياتىدا دوختۇرلۇق، تەرجىمانلىق، ئوقۇتقۇچىلىق، لىكتورلۇق خىزمەتلىرىنى ئىشلەش جەريانىدا ئۆز تەجرىبىلىرىنى يەكۈنلەپ «پەلسەپە ئاتالغۇلىرىغا ئىزاھات»^① دېگەن ئۇيغۇرچە لۇغەتنى تۈزۈپ باشتۇرۇپ، ئۇيغۇرچە پەلسەپە ئاتالغۇلىرىدىكى بوشلۇقنى تولدۇردى. ئوغۇز ھەمرايىنىڭ كۆپ خىل تىل - يېزىقنى بىلىدىغان تىلشۇناسلىق تالانى تىلغاۋە مېدىتسىنادىكى يۇقىرى بىلىمىگە ئاساسەن كىشىلەر «ھېلىكىم - ساھىپ» دېگەن يۇقىرى باھانى بەرگەن. «ھېلىكىم ساھىپ» 1946- يىلى پارتىيىمىز رەھبەرلىرىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن شىنجاڭغا قايتىپ كېلىپ گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمىتىنىڭ تىرورلۇق سىياسىتىگە قارشى تەشۋىقات ئۇيۇشتۇرۇپ ئۈرۈمچىدە 3000 دەك ئىلغار پىكىرلىك كىشىلەرنى ئۇيۇش-

① «پەلسەپە ئاتالغۇلىرىغا ئىزاھات» نىڭ نۇسخىسى ھازىر كۈنىدە ھەردە ساقلانماقتا.

تۇرۇپ نامايىش قىلىپ، جاھانگىرلىكنىڭ رەزىل ئەپتى-بە-
شەرىسىنى پاش قىلدى ھەمدە فېئوداللىق تۈزۈمىنى، خۇرا-
پاتلىقىنى سۆكتى. «ھېكىم ساھىپ» تەشكىللىگەن بۇ نامايىش-
چى قوشۇن ئەزالىرى شىنجاڭنىڭ يەرلىك ئالاھىدە مەھسۇلات-
لىرىدىن بولغان ئاق چەكمەن، ئاق چوتادىن كاستىمىوم-بۇرۇل-
كا، يوللۇق سۇلىمىدىن گالىستۇك، بېشىغا دوپپا كەيگەن بو-
لۇپ، بۇ نامايىشچىلار گومىنداڭنىڭ فاشىستىك زوراۋانلىقىغا
قارشى تۇرۇش، يەرلىكتە زاۋۇت، فابرىكا قۇرۇش، چەت
ئەل كۈچلىرىنىڭ يەرلىك ئالاھىدە مەھسۇلاتلىرىدىمۇ ئەر-
زان باھادا ئېلىپ چىقىپ كېتىشىنى چەكلەشنى ئاساسىي مەز-
مۇن قىلغان شوئارلارنى توۋلاپ، پىلاكا تىلارنى كۆتۈرۈشۈپ،
خەلقنى غەپلەت ئۇيقىسىدىن ئويغىتىپ، خوراپاتلىقنى تۆگىتىپ،
ئىلىم - مەدەنىيەت ئىگىلىشىگە چاقىردى.

بۇ قېتىمقى نامايىشچىلار قوشۇنىنىڭ ياڭراق ساداسى
ئۈرۈمچىنىڭ ھەر قايسى كوچىلىرىنى زىل-زىلگە كەلتۈرۈپ،
گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىنى ئالاقىزادە قىلىۋەتتى. بۇ ئاق
چەكمەن، ئاق چوتادا بىرخىل كاستىمىوم - بۇرۇلكا، يوللۇق
سۇلىمىدا گالىستۇك تاقىغان نامايىشچى قوشۇنىنىڭ تەشكىلات-
چىلىرىدىن بىرى بولغان «ھېكىم ساھىپ» قا «ماتا ساھىپ»
دېگەن ئىجادىيە لەقەمنى قويغان. «ماتا ساھىپ» ھاياتىدا
ئۆز ئۆمرىنى ئىلىم تەھسىل قىلىش، خەلقنىڭ ئىرىكىنىڭ
ئىشلىرىغا بېغىشلىغان. ئۇ، ئىلىگىرى - ئاخىرى بولۇپ «پەل-
سەپە ئاتالغۇلىرىغا ئىزاھاتلىق لوغەت»، «خوجا ملار تارىخى»
خىي»، «تەبىئىي زۆرۈرىيەت» قاتارلىق ئۈچ كىتابنى يېزىپ
چىقىپ باستۇرۇپ خەلقىمىزگە تەقدىم قىلغان. ئۇ، 1950- يىلى

ئۆزىنىڭ ئانا يۇرتى ئوپالغا قايتىپ دوختۇرلۇق كەسپى بىلەن شۇغۇللانغان. «ماتا. ساھىپ» بىر ئۆمۈر خەلقى ئۈچۈن خىزمەت قىلىش، بىمارلارنىڭ دەردىگە دەرىمان بولۇش، ئىلىم ئىگەلەش يولىدا ئۆزىنىڭ پۈتۈن ياشلىق ھاياتىنى، زېھنىي كۈچىنى، يۈرەك قېنىنى سەرپ ئەتكەن ئىلغار ۋە تەنپەرۋەر دېموكرات بولسىمۇ، لېكىن سول لۇشىيەننىڭ دەھشەتلىك زەربىسى بىلەن «كېرەكسىز داشقال، ئىشپىيون»، «شىرۈجىگە جۈيىچى» دېگەن تۈرلۈك ئاساسسىز بەدىئىياتلار بىلەن قارىلىنىپ «دىكتاتور» قوشۇنىنىڭ نازارىتىگە ئېلىنىپ، تالاي قېتىم كۈرەش، پىيەن قىلىنىپ، تۆھمەت، تىل-ھاقارەت، دەشنامىلارنى يېتىپ ئاش-قىچە ئىشتىپ ئازابلىنىپ، پارتىيە 11 - نۆۋەتلىك 3 - ئۆمۈمىي يىغىنىدىن كېيىنكى توغرى سىياسەت، ياخشى ۋەزىيەتنىڭ ھوزۇر-ھالاۋىتىنى كۆرۈشكە مۇۋاپىق بولالماي كېسەل بولۇپ، 1978 - يىلى 5 - ماي ئازنا كۈنى ئۆز ئەجدىلى بىلەن ئوپالدا قازا تاپقان.

(ماتېرىيالنى كۆندۈشەنەر ناھىيەلىك سىياسىي كېڭەش تەمىنلىگەن).

تۆمۈر ئېلى سىجاڭ قەشقەردە

شەرىپ خۇشتار

1933- يىلى ئەتىياز، تۆمۈر سىجاڭ (تۆمۈر ئېلى غەربكە مېڭىپ ئاقسۇغا كىرگەندە، كۈچۈڭدا تۇرۇۋاتقان خوجىنىياز ھاجى تۆمۈر ئېلىگە سىجاڭلىق ئۇنۋانىنى بەرگەندى) ئۇل ئايغان قوشۇننى باشلاپ غەربكە يۈرۈش قىلىپ، مارالبېشى چىگرىسىغا يېقىنلاشقاندا، باي ناھىيىسى تەۋەسىدىكى ياقىد ئېرىقتا بولغان جەڭدە تۆمۈر سىجاڭدىن بۇرنىغا يەپ چېكىنگەن قەشقەر ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى باشلىقى ياك چىمىنىڭ مەغلۇبىيىتىگە تەن بەرمەي، قايتا قەشقەر ۋە يەكەندىن نۇرغۇن ئەسكەر توپلاپ، مارالبېشىنى ئالدىنقى سەپ بازى قىلىپ، تۆمۈر شۇقتا ئىستىھكام قۇرۇپ، تۆمۈر سىجاڭ قوشۇنىنى قاتتىق توسايدۇ.

بۇ يەردە قاتتىق ئۇرۇش بولىدۇ. تۆمۈر سىجاڭ دۈشمەننى قىلچە مەنسىتمەي، بىر تەرەپتىن ناغرا - سۇناي چېلىپ، ئوغلاق تارتىپ، كۆڭۈل ئاچىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن ئۇرۇش قىلىدۇ. ئاقسۇ، ئاۋات، توقسۇن، شايار تەرەپلەردىن، ھەتتا خوجى تەن تەرەپتىن ئوبۇلقاسىم بەگ قاتارلىق كىشىلەر كېلىپ سەپكە قوشۇلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ياك چىمىنى قىسمىدىن 30 چە مىللىي ئەسكەر قېچىپ تۆمۈر سىجاڭنىڭ قوشۇنىغا قوشۇلىدۇ. تۆمۈر قوشۇنى بارغانسېرى زور بولىدۇ. بىر تەرەپتىن قەشقەر ۋالىيىسى ماشاۋۇۋ (ما دوتەي) ئۇلۇغچات ھاكىمى چىڭ

تۇڭلىنىڭىنى 200. قىرغىز. ئەسكەرنى باشلاپ تۆمۈر سىجاڭنى يولدا توسۇپ ئۇرۇش قىلىشقا ئەۋەتىدۇ. ئۇلار مارالبېشى ئا- چاغدا كەلگەندە، تەرجىمان ئوسمان ئېلى (قىرغىز) قىرغىز ئەسكەرلىرىگە باشچىلىق قىلىپ ئىسيان كۆتۈرۈپ، چىڭ تۇڭ- لىنى ئېتىپ تاشلاپ تۆمۈر سىجاڭغا بەيئەت قىلىدىغانلىقى- نى جاكارلايدۇ. جەڭدە تۆمۈر ئېلى ياكى چىسىن قوشۇنىنى- نە تارمار قىلىپ، قەشقەرگە يۈرۈش قىلىدۇ. ياكى ئەسكەرلى- رى چېكىنىپ پەيزاۋاتقا كەلگەندە، ئۇلارنى دېھقانلار ئۇر- كالتەك قىلىدۇ.

1933 - يىلى 3 - ئايدا، ئوسمان ئېلى باشچىلىقىدىكى قىرغىز ئەسكەرلىرى قەشقەر شەھىرىگە ھۇجۇم قىلىپ قەشقەر- نى ئىشغال قىلىدۇ. ئوسمان ئېلى ئۆزىنى سىجاڭ دەپ جا- كارلايدۇ.

1933 - يىلى 4 - ئاينىڭ 8 - كۈنى تۆمۈر سىجاڭ قو- شۇنلىرى ياكى چىسىن ئەسكەرلىرىنى تارمار قىلىپ قەشقەر- شە- ھىرىگە كىرىدۇ. مالدوتەي قەشقەر ھاكىمىيىتىنى ۋە دۆلەت خەزىنىسىنى تۆمۈر سىجاڭغا ئۆتكۈزۈپ بېرىدۇ. بۇچاغدا، ئۇ- زۇندىن بۇيان تۆمۈر سىجاڭ بىلەن ھەمكارلىشىپ جەڭ قىل- غان تۇڭگان، ئەسكەرلىرىنىڭ قوماندانى مازىخۇيمۇ قەشقەرگە كىرگەندى. مازىخۇي ئۆز قىسىملىرى بىلەن قەشقەر يېڭى- شەھەرگە، ئوسمان ئېلى قىرغىز قىسىملىرى بىلەن يۇمىلاق شەھەرگە ئورۇنلىشىدۇ. تۆمۈر ئېلى ۋالىي مەھكىمىسىگە ئورۇنلىشىدۇ. قەشقەر شەھىرىدىكى خەنزۇ ئەمەلدارلىرىنىڭ ھەممىسى ۋالىي مەھكىمىسىگە ئورۇنلىشىدۇ، تۆمۈر سىجاڭ ئۇلارنى ئۆز ھې- جاينىسىگە ئالىدۇ. قەشقەردە قان تۆكۈلۈش بولمايدۇ.

تۆمۈر سىجاڭ قەشقەردىكى مىللىي قىممەتلەرنى رەتلىمە
گەندىن كېيىن، يارباغ دەرۋازىسىنىڭ تېشىدىكى تۈمەن دەرىجىسىنىڭ
ياسىنىڭ بويىدا چوڭ يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ، ھەربىي كۆرەك
ھېسابىدا مەشرەپ ۋە ئوغلاق تارتىش پائالىيەتلىرىنى
ئۇيۇشتۇرىدۇ. مازىخۇي باشچىلىقىدىكى تۇتقان قىممەتلىرى
بۇنى ئۆزلىرىگە قارىتىلغان نامايىش دەپ قاراپ بۇنىڭدىن
نارازى بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئىككى تەرەپنىڭ مۇناسىۋىتىدە
نورمالسىزلىق يۈز بېرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە خوتەن قوزغى-
لاڭچىلىرى شامەنسۇر (ئابدۇللا بەگ) باشچىلىقىدا قەشقەرگە
كېلىدۇ ۋە بىرلەشمە ھاكىمىيەت قۇرۇش ھەققىدە تۆمۈر ئېلى
بىلەن كېلىشىدۇ. تۆمۈر سىجاڭ: «مەن يېراق يەردىن ئۇرۇش
قىلىپ غەلبە بىلەن كەلدىم» دەپ ئۆزىگە تەمەننا قىلسا،
شامەنسۇر تەرەپ تۆمۈرنى كۆزگە ئىلماي «ئوقۇمىغان ھارۋى-
كەشنىڭ قولىدىن نېمە كېلەتتى، ئۇ چوڭ ئىشلارنى قىلالايدۇ،
شەھەرنى بوشاتسۇن...» دېگەن گەپلەرنى تارقىتىدۇ، تۆمۈر
سىجاڭ بولسا زورلۇق كۈچ ئىشلىتىپ شامەنسۇر قىممەتلىرىنى
قورالسىزلاندۇرۇپ، ساۋۇت داموللا، جانىبەك قازى، شامەن-
سۇر قاتارلىقلارنى قولغا ئالىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىسكەرىلىرىنى
بولسا ئەسەر ھېسابىدا خوتەنگە قايتۇرۇۋېتىدۇ.

بۇ كۈنلەردە خوجىنىياز ھاجى بىلەن ماجۇننىڭ ئوتتۇرى-
رىسىدا ئىختىلاپ تۇغۇلۇپ، ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا
توقۇنۇش يۈز بەرگەندى. خوجىنىياز ھاجى شىڭ شىسەي
بىلەن ئىتتىپاق تۈزمەك بولۇپ، تۆمۈر قاتارلىقلارغا خەت
يازىدۇ. خەت گۈچۈڭدىن يېزىلغان بولۇپ، ئۇنى توقسۇنلۇق
شىرئىخۇن دېگەن كىشى ئېلىپ كەلگەن. تۆمۈر ئېلى خەتنى

كۆرگەندىن كېيىن «شەكشەسىي مېنىڭ ئاكام توختاخۇننى چاناپ ئۆلتۈرگەن، ئۇنىڭ بىلەن دوست بولمايمەن، ماجۇڭىيىڭ مۇ- سۇلمان، ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشقا راۋا بولمايدۇ، مەن بۇ ئىشقا قوشۇلالمايمەن» دەيدۇ.

ئوسمان ئېلى بۇ خەتتىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، تۆمۈر سىجاڭغا مەسلىھەت بېرىپ «يېڭىشەھەردىكى تۇڭگانلارنىڭ (مازىخۇنى دېمەكچى) پەيلى بۇزۇق، ئۇلارنى قورالسىزلاندۇراي- لى» دەيدۇ. تۆمۈر ئېلى بۇنىڭغا قوشۇلمايدۇ، شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا مۇختىلاپ تۇرۇلىدۇ.

مۇشۇ مەزگىلدە تۆمۈر ئېلىنىڭ ئاتىسى ئەھمەت ھاجىم ھەرەمدىن قايتىشىدا ئەنگىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ھىندىستاندىن تۆمۈر ئېلىگە يازغان خېتىنى ئېلىپ كېلىدۇ. خەتتە: «بىزدىن بولايلى، 10 - 20 مىڭ قورال ياكى ئادەم كۈچى لازىم بولسا بېرەيلى» دېيىلگەن. تۆمۈر سىجاڭ بۇ خەتنى كۆرۈپ: «نا- سارالاردىن ياردەم تېلىگىچە ئالدىن نۇسرەت تىلەيمەن» دەپ ئۇ خەتكە ئېتىبارسىز قارايدۇ.

تۆمۈر سىجاڭنىڭ ئاتىسى ھەرەمدىن كېلىشى بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قەشقەردىكى كونسۇلخانىسى چوڭ زىيا- پەت ئۆتكۈزۈپ، تۆمۈر سىجاڭ، ئۇنىڭ دادىسى باشلىق مۆتى- ۋەرلەرگە ۋە ھەربىيلەرگە سوۋغا تەقدىم قىلىدۇ ھەم ئىتتىپاق تۈزۈشنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ. تۆمۈر ئېلى: «بولشەۋىكلار بىز- نىڭ بۇخارا شەرىپىنى ۋەيران قىلغان تۇرسا، بىز قانداقۇ ئۇلار بىلەن ئىتتىپاق بولىمىز...» دەپ بۇ تەلەپنىمۇ رەت قىلىدۇ.

يەنە، ئابدۇكېرىمخان مەخسۇم ئوقۇغۇچىلارنى ئادەتتىكى

قاندىمە بويىنچە يېڭى شەھەرگە مازىخۇ يىغاسالام بېرىشكە ئېلىپ چىقىمە-
دۇ. تۆمۈر سىجاڭ: « نېمە ئۈچۈن ئوقۇغۇچىلارنى تۇڭگانلار ئالدى-
غا ئېلىپ چىقىدۇ؟ دەپ كايىدىدۇ. شۇنىڭ بىلەن قەشقەرنىڭ
بەزى ئابرويلۇق كىشىلىرى « تۆمۈر سىجاڭ يارامسىز، بىلىم-
سىز، مەنمەنچى كىشى ئىكەن، قەشقەرنى بىر ھارۋىكەشكە
تارتتۇرۇپ قويدۇق... » دېگەندەك سۆزلەرنى تارقىتىدۇ.
خەتىجىدە، تۆمۈر سىجاڭ ئىتتىپاقداشلارنىڭ ھەممىسىنى چەتكە
قىقىپ ئۆزىنى يېتىم قالدۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئەنگلىيە،
سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمەتلىرىنىڭ قوللىشىدىن مەھرۇم بو-
لىدۇ. مازىخۇي تۇڭگان قىسىملىرى، قىسرىغىز ئوسمان ئېلى
قىسىملىرى ۋە ئابدۇكېرىمخان مەخسۇم باشچىلىقىدىكى نوپۇز-
لۇق كىشىلەرنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرايدۇ. ئۇ پەقەت قارا
كۈچكە تايىنىپلا ئىش كۆرمەكچى بولىدۇ، ئەمما تىنەپ قالىدۇ.
دەل مۇشۇ پەيتتە، ئۇنى بىخۇتلاشتۇرۇش ئۈچۈن ماچۇڭنىڭ
ئۇنىڭغا سىلىڭلىق ئۇنۋانىنى بېرىدۇ ۋە سىلىڭلىق تامغىسى-
نى تاپشۇرىدۇ. بىر كۈن تامغۇ تاپشۇرۇش مۇراسىمى ئۆتكۈ-
زۈلۈپ، ئاتلىق ئەسكەرلەر تامغىنى كۆتۈرۈپ شەھەر ئايلىنىمە-
دۇ ھەمدە كاتتا زىياپەت بېرىلىدۇ. شۇ كۈندىكى زىياپەتتە
تۆمۈر سىجاڭدىن يېڭىلىگەن كونا ئەسكەرلەردىن ياكى چىمىنىمۇ
بىلە بولىدۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ تۆمۈر ئېلى سىلىڭ مەنسىپى
بىلەن بىخارا مان ئولتۇرىدۇ، تۇڭگان قىسىملىرى بولسا ئۆز
ئىشىغا پۇختا بولىدۇ.

ئوسمان سىجاڭ بولسا يەنىلا تۇڭگانلارنى قورالسىز-
لاندۇرۇش تەلپىدە چىڭ تۇرىدۇ. تۆمۈر سىجاڭ بۇنىڭغا
قوشۇلمايدۇ ۋە ئوسمان ئېلىغا قەشقەردىكى ھاكىمىيەت تەركى-

بىدە مەمۇرىي ھوقۇق - مەرتىۋە بەرمەيدۇ. ئوسمان ئېلى بۇ-
 نىڭدىن رەنجىپ، تۆمۈر سىجاڭنىڭ بىر قانچە ئەسكىرىنىڭ
 ئات ۋە قوراللىرىنى بۇلاپ تاغقا قېچىپ كېتىدۇ. ئۇ تاغقا
 قېچىپ كەتكەندىن كېيىن، تۆمۈر سىلىڭ ھامۇتخان لۇيچاڭ
 ۋە مازىخۇيغا ئوسمان ئېلىنى قورالسىزلاندۇرۇش توغرىسىدا
 بۇيرۇق بېرىدۇ ھەمدە باشقىلارنىڭ توسۇشىغا ئۇنىماي ئە-
 تىسى بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىدىغان تۇڭگان يولقۇ پىنگىنىنى ئۆلتۈرىدۇ.
 1933 - يىلى 8 - ئاينىڭ 17 - كۈنى تۆمۈر سىلىڭ ئوسماننى
 قوغلاپ چىققان قىسىملارنىڭ ئارقىسىدىن ماشىنا بىلەن لەڭگەرگە
 چىققاندا، توغراق مازار دېگەن يەردە يولنىڭ ئىككى تەرىپى -
 پىدە تۇرغان 200 دىن ئارتۇق ئاتلىق تۇڭگان ئەسكەرلىرى
 دەسلەپتە قارشى ئالىدۇ، ئەمما تۆمۈر سىجاڭ ماشىنىدىن چۈ-
 شۈپ ئۇلارغا كاپىۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، تۇڭگانلار
 تۆمۈر ئېلى، زائىر قازاق، ئىمىن پالىۋان، ئىبراھىم قارى ،
 شوپۇر ساۋۇت ئاخۇن قاتارلىق بەش كىشىنى ئېتىپ ئۆلتۈرۈپ،
 تۆمۈر سىلىڭنىڭ بېشىنى كېسىپ قەشقەرگە ئېلىپ كېلىدۇ. تۆ-
 مۈر سىجاڭنىڭ قەشقەردىكى ھاياتى ۋە ھوقۇق تۇتقان ۋاقتى ئا-
 ران 97 كۈن داۋام قىلىدۇ.

قەشقەر نىڭ ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت قولى ساغائىتى

ئەكبەر مەھمەت

ئۇزاق تارىخى

قەشقەر ئەزەلدىن بۇيان قول ساغائىتىنىڭ تەرەققىي قىلغان نامى، مەھسۇلاتلىرىنىڭ نەپىس چىداملىقى بىلەن تىيانشاننىڭ جەنۇب ۋە شىمالىدا، ھەتتا پۈتكۈل ئوتتۇرا ئاسىيادا داڭلىق. قول ھۈنەر بۇيۇملىرى قەدىمكى يىپەك يولى ئۈچۈن ئاچايمىز بىر تۈس قوشۇپلا قالماستىن، بەلكى رېماتىزمنىڭ تىبابىتى، مەدەنىي ئىشلاردا تۆۋەن مۆلچەرلىگىلى بولىدىغان رولى بار.

يەر - جاي ناملىرىنى ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش خىزمىتى جەريانىدا بىز شۇنى بايقىدۇكى، قەشقەر شەھىرىدىكى نۇرغۇن جايلارنىڭ قەدىمكى ناملىرى قول ساغائىتىنى ئالاھىدە ئالاھىت قىلىپ قويۇلغان. مەسىلەن: چاسا كوچا باشقارمىسىغا تەۋە ئەبىدىمكار كوچىسى، شامچى كوچىسى، قازانچى يار بېشى كوچىسى، بورىچى كوچىسى، كوزىچى يار بېشى كوچىسى؛ يارباغ كوچا باشقارمىسى تەۋەسىدە، زەيتىپ كوچىسى، دوپپا - تۇماق بازىرى كوچىسى، زەركەرلەر كوچىسى، زىچى كوچىسى، ئەگەك بازىرى كوچىسى؛ قۇمدەرۋا - زا كوچا باشقارما تەۋەسىدە، تاش بازىرى كوچىسى، ياچى كوچىسى، چەكمەنچى كوچىسى، جىڭچى كوچىسى، تاغچى كوچىسى،

گوداك (ئەسلىدە « كۇدۇڭچى » ئىدى، كۇدۇڭ — خام، ماتا سوقىدىغان توقماق، « كۇدۇڭچى » — خام سوقۇچى مەنىسىدە، « كۇدۇڭچى » كېيىن گوداڭغا ئۆزگەرگەن) كوچىسى، موڧاك كوچىسى؛ ئۆستەڭبويى كوچا باشقارما تەۋەسىدە ياغاچچى كوچىسى؛ شەھەر ئەتراپى رايونلاردىن نەزەر باغ يېزىسىغا تەۋە كۆنچى مەھەللىسى، چوتاقچى مەھەللىسى؛ شامالباغ تەۋەسىدە، چۆيۈنچى مەھەللىسى، تۇماچى مەھەللىسى، گۇگۇتچى مەھەللىسى، سىركىچى مەھەللىسى، ئوقچى مەھەللىسى قاتارلىقلار بار.

قەشقەرنىڭ قەدىمكى زامان تارىخىنى كۆزىتىپ كۆرۈۋالغان بولساق، تېخىمۇ كۆپ پاكىتلار بۇ نۇقتىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ: ئارخېئولوگىيىلىك بايقاشلارغا ئاساسلانغاندا، قەشقەرنىڭ قول سانائىتىنى بۇنىڭدىن 5 - 6 مىڭ يىل بۇرۇنقى يېڭى تاش قورال دەۋرىگىچە ئىلگىرى سۈرۈپ بارغىلى بولىدۇ. جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، قەشقەر شەھىرىگە تەۋە رايوندىكى تاش مالىم بىلەن ۋىلايەتلىك ئىككىنچى ترانسپورت شىركەتتە تۇرۇشلۇق ئورۇندىن، شۇنداقلا شەھەرگە يىراق يېزا خانىمى قەدىمكى شەھەر خارابىسى بىلەن ئوپال ئەتراپىدىن تېپىلغان زور تۈركۈمدىكى تاش پىسچاق، تاش ئوغاق، تاش پالتا، ھاۋانچاشەكىللىك تاش يارغۇنچاق، يىپى ئىگىرىدىغان تاش چاقپىلەك، تۇلۇق تاش قاتارلىقلار، شۇنداقلا ساپال سايمانلىرىدىن خۇمۇر، كۆمۈرەك، تەشتەك، كۆپ، ئىستاكان قاتارلىقلار بار.

ۋەي، جىن سۇلالىلىرى مەزگىلىدە، قەشقەرنىڭ پاختا تومۇسىدىن ئىشلەپچىقىرىش، يىپەك توقۇمىچىلىقى قاتارلىق قول سانائەت ئىشلىرى خېلى تەرەققى قىلغان، يۇڭدىن ئىشلەنگەن مەھسۇلات ۋە

مەس، تۆمۈر، قەلەي مەھسۇلاتلىرى چىققاندىن باشقا، يەنە ئۇ-
 زۇم چىققاچقا ئېچىتقۇچىلىق كەسىپىمۇ خېلى ئەۋج ئالغان.
 ۋېي، جىن سۇلالىسىدىن تارتىپ جەنۇبىي، شىمالىي سۇلالى-
 لىلارغىچە، سۇلېلىقلار ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىن خېلى بىر تۈركۈم
 تۆمۈردىن ياسالغان دېھقانچىلىق سايمانلىرىنى ۋە بىر قەدەر
 ئىلغار تېرىقچىلىق تېخنىكىسىنى كىرگۈزگەن. بۇ يەردە چى-
 قىدىغان «سۈلې كىمخابى» غەربىي دىياردا، ھەتتا ئىچكى چاي-
 لاردىمۇ خېلى شۆھرەت قازانغان، دۆلىتىمىز قۇرۇلغاندىن كې-
 يىن تۇرپاندا يەر ئاستىدىن «سۈلې كىمخابى» نىڭ پارچى-
 لىرى تېپىلدى. تاڭ سۇلالىسى دەۋرىگە كەلگەندە قەغەزچىلىك
 تېخنىكىسىمۇ ئىچكى جايلاردىن قەشقەرگە يېتىپ كەلگەن.
 قاراخانىيلار سۇلالىسى مەزگىلىدە (840 - 1211- يىللار)
 ئۇيغۇرلار ۋە تۈرك مىللەتلىرى زور كۆلەملىك كانچىلىق،
 توقۇمىچىلىق، قەغەزچىلىك، ئەينەك، كۇلاچىلىق قاتارلىق
 ھەرخىل قول سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى بىلەن شۇغۇللانغان،
 ئوردۇ كەنت-قەشقەردە خېلى يۇقىرى سەۋىيىگە يەتكەن. سە-
 مەرقەنت، بۇخارا، قەشقەر، خوتەنلەر قاراخانىيلارنىڭ توقۇ-
 مىچىلىق سانائىتى مەركەزلىرى ئىدى. بۇ جايلاردىن چىققان
 مەھسۇلاتلارنىڭ سۈپىتى ياخشى بولغاچقا، دۆلەت ئىچكى بازار-
 لىرىنى تەمىنلىگەننىڭ سىرتىدا، سىرتقى ئەللەرگىمۇ چىقىرىد-
 لاتتى. قەشقەرنىڭ رەخت توقۇش، يىپەك ئىشلەش، كىلەمچى-
 لىك، بوياقچىلىق قاتارلىق سانائىتى گۈللەنگەن. مەھمۇت
 قەشقىرى ئۆزىنىڭ داڭدار ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا
 شۇ چاغدىكى قول سانائەت مەھسۇلاتلىرىنى، تۈرلىرىنىڭ
 60 نەچچىدىن ئارتۇق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەنىدى.

مەسىلەن: ئېر (ئۈشكە)، ئاماچ (ياغاچ ساپان)، ئېدىش، ئۈ-
 لۇق (ئولاق)، ئاشۇق (تۆمۈر قالىپچاق، دۇبۇلغا)، ئەتۈك
 (ئۆتۈك)، ئۈتۈك (دەزمال)، ئەرۈك (تېرە ئاشلىغۇچ)،
 ئۇلۇن (باشاقسىز ئوق)، ئىمۈرىق، ئىزلىق (چورۇق)، ئۆك-
 مەك (ئالتۇن، كۆمۈش ھالقا)، ئورغاق، ئەگدۈ (ئۇچى ئەگ-
 رى يىپچاق، قىلىچ قىنى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرنى ئو-
 يۇشقا ئىشلىتىلىدۇ)، ئۇلاتۇ (بۇرۇن ئېيتىدىغان يىمپەك قول-
 يىاغلىق، قويۇندا ساقلىنىدۇ)، قارس (يۇڭ چەكمەن چاپان)،
 كىزىز (كىگىز)، كىۈز (گىلەم)، شۈتۈك (مۈڭگۈزدىن يا-
 سا لغان دۈۋەت)، كۆنەك (ئىمۈرىق)، بىيىشەك (بۆشۈك)،
 چوزىن ئاشىچ (مېس قازان)، تاغار، كەركە (كەكە)، كۆركە،
 (ياغاچ تاۋاق)، چەكرەك (يۇڭ تون چاپان)، كۆيدە (ئال-
 تۇن، كۆمۈش ئېرىتىدىغان بوتقا)، سوقۇ (سوقا، ھاۋانچا)
 قاتارلىقلار.

غەربىي لياۋ سۇلالىسى مەزگىلىدە (مىلادى 1138 - 1218-
 يىللارغىچە)، قەشقەرنىڭ پاختا توقۇلما مەھسۇلاتلىرىنى سى-
 لىق ۋە قوپالراق دەپ ئايرىشقا بولاتتى. يىپەك توقۇلما بۇ-
 يۇملىرىدىكى چوڭ نەتىجە شۇ ئىدىكى يەرلىك رەڭ ۋە مىللىي
 ئالاھىدىلىكىگە ئىگە «ئەتلەس» ئاللىمى-رۇنلا بارلىققا كە-
 لگەندى.

يەكەن خانلىقى مەزگىلىدە (مىلادى 1514 - 1678- يىل-
 غىچە)، قەشقەر قاتارلىق جايلار ئارقا - ئارقىدىن مېتال تاۋ-
 لاش مەزگىلىدىگە ئايلانغانىدى. ئاساسلىق ئىشلەپچىقىرىش
 سايمانلىرى، مەسىلەن: كەتمەن، ئوغاق، تۆمۈر كۈرچەك، سا-
 پان قاتارلىق سايمانلاردا گەرچە چوڭ ئۆزگىرىش بولمىغان

بولسىمۇ، لېكىن سانى ئومۇميۈزلۈك ئاشقان. مېتاللار دېھقانچىلىق سايمانلىرى ياساشقا ئىشلىتىلگەندىن باشقا يەنە باشقا ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرىدىمۇ ئىشلىتىلگەن. مەسىلەن: ھەرە، ئۇشكە، رەندە، پالتا، تۈگمەن ئوقى، مىخ، چۆيۈن قازان، تاقا-ناھال، شۇنداقلا قىلىچ، نەيزە، خەنجەر، ئوقيار ئوقى قاتارلىق سوغۇق ياراقلار، چاقماقلىق مىلىتىق، چاچما ئوق قاتارلىق ئوتلۇق ياراقلارنى ياساشقا ئىشلەتكەن. بۇ مەزگىلدە، بايقارلىقمۇ ئەڭ تەرەققىي قىلغان كەسىپلەرنىڭ بىرى. قول بىلەن توقۇلغان «بۆز خام» نىڭ شۇ چاغدىكى ئاساسلىق ئىلىم-سېتىم سودىسىدا ۋە ئەمەلىي تۈرمۈشتە پۇلغا ئوخشاش نۆپۈزى بولۇپ قالغانىدى. تاۋارلارنىڭ ئالدى-ساتتىسىدا باھامۇ شۇ خامغا سۇندۇرۇلۇپ ھېسابلىناتتى. مۇشۇ مەزگىلدە قول بىلەن توقۇلغان رەختلەر ئۇرۇش - ئاقاقلارنىڭ زىچلىقى ۋە ھۈنەرلىرىنىڭ سىلىقىلىقى ئۆلچەم قىلىنىپ، تۆت دەرىجىگە ئايرىلاتتى. بىرىنچى دەرىجىلىكى «چەكمەن»، ئىككىنچى دەرىجىلىكى «تولما»، ئۈچىنچى دەرىجىلىكى «ماتا»، تۆتىنچى دەرىجىلىكى «بۆز خام» دەپ ئاتىلاتتى. «بۆز خام» ھەم قول بىلەن توقۇلغان رەختلەرنىڭ ئومۇمىي ئاتالغۇسى ئىدى. قەشقەر مۇشۇ مەزگىلدىكى «بۆز خام» نىڭ ئاساسلىق توقۇلىدىغان جايى ئىدى. يەككە ئادەم ئىشلىتىدىغان توقۇش دەستىگاھى ئورنىتىلغان دۇكانلار ئومۇملاشقان.

قول سانائەتىنىڭ ئۈزلۈكسىز راۋاجلىنىشىغا ئەگىشىپ، ئىشخانلارنىڭ ئىپتىدائىي شەكلى ئوتتۇرىغا چىقىشقا باشلىدى. بۇ ئىشخانلار ئەڭ دەسلەپ قول سانائەت ئاساسەن بىر قەدەر مەركەزلەشكەن جايلاردا بارلىققا كېلىشكە باشلىغان، ئەڭ

بۇرۇن بۇ شەكىلنى قوللانغىنى كانچىلىق ، قورال - ياراق ،
 رەخ توقۇش، كۆن - خرۇم، زىياچا - گىلەم توقۇش قاتارلىقلار
 ئىدى. ئىشخانىلاردا ھەمىشە بىردىن تارتىپ بىر نەچچىگىچە
 نىمكارلار بولۇپ، ئۇيغۇرلار جەمئىيەتتىكى ئەڭ دەسلەپكى يال
 لانمىلىق مۇناسىۋىتىنى شەكىللەندۈرگەنىدى.

مىڭ سۇلالىسى دەۋرىدە قەشقەردىن چىقىدىغان تاۋار -
 دۇردۇنلاردىن «خۇكىمخانى»، «جەۋھىرى كۈل»، «ئاق پاختا»،
 «قىزىل شاي»، «ساددا گۈللۈك ياغلىق» قاتارلىق يىپەك رەخت -
 لەر ھەر قايسى چايلاردا كەڭ تارقالغانىدى. 1959 - يىلدىن
 كېيىن، قەشقەر رايونىدا تېز ئۆسۈپ بىنام ئۆزلەشتۈرۈش پا -
 ئالىيە تىلدىن ئىلگىرى سىناشنى بىلەن تۆمۈردىن ياسالغان
 دېھقانچىلىق سايمانلىرىنىڭ ياساشى كۆپەيدى ۋە ياخشىلان -
 دى. قەشقەرنىڭ ئالاھىدە تەبىئىي ئامبىلى سەۋەبىدىن سوقۇل -
 خان كەتمە نىلىرىمۇ چوڭراق، نېپىز رەك، توپىغا چوڭقۇرراق ئول -
 تۇرىدۇ؛ كەتمە نىلىنىڭ شەكلىمۇ يۇمىلاقراق، ئوغا قىلىق بىسى تە -
 رەپمۇ سەل تارراق، يەڭگىل، پەقەت سەل - پەل ئېگىلىگەن.
 ساپانىنىڭ چىشىمۇ ھەجىمى كىچىك، يەڭگىل، توپىغا ئولتۇ -
 رۇشەمۇ تېپىز رەك ئىدى.

چىڭ سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە، قەشقەرنىڭ
 تۆمۈرچىلىكى تولىمۇ گۈللەنگەن باسقۇچقا يەتكەن. 1841 - يى -
 لى قەشقەردە كىتاب بولۇپ پۈتكەن «كىتابى غېرىپ» ناملىق
 داستاندا كۆرسىتىلگەن شۇ چاغدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ قول سانا -
 ئىتىدىكى بىر قانچە كەسىپلەر ئىچىدە تۆمۈرچىلىك بىرىنچى
 ئورۇنغا قويۇلغان. شۇ مەزگىلدە بۇ يەردە تۆمۈرچىلىك قىل -
 خان ئۇستىلار ئۆزلىرى ياسىغان سايمانلارنىڭ ئۈستىگە ئى -

سىياسى بىر تەرىپى ۋە يۇرتىنى ئويۇپ چىقىرىپ، ئىشلىتىلگەن مەھسۇلات-
لىرىنىڭ ئىشەنچلىك، سۈپەتلىكلىكىنى كۆرسىتىۋېتىش. بۇ مەز-
گىلدە تۆمۈرچىلىكنىڭ مەھسۇلات خىدالىرى ئۈزلۈكسىز يېڭىلىنىپ-
نىپ بارىدى. رەڭگى، سورتى ئۈزلۈكسىز كۆپەيدى. قولى ئۆپ-
لىك ئۇستىلار ياساپ چىققان نەرسىلەرنىڭ كىچىكلىرى يەنى-
مىخ، يېڭىز، ئۇستىرا، پىچاق، ئوق باشقى، قايچا، قۇلۇپ،
تاقا - ناھال، زىخ، رەندە، كەكە قاتارلىقلار بولغان بولسا، چوڭ-
لىرى قىلىچ، نەيزە، تۆمۈر ئوق، ئوۋ مەلىتىقى، ئوتلۇق قو-
راللار، قازان، ئاشخانا سايمانلىرى، شۇنىڭدەك دېھقانچىلىققا
لازىملىق ھەر خىل قوراللار ئىدى. چىڭ سۇلالىسى دەۋرى يە-
نە قەشقەرنىڭ يەرلىك مائا ئىشلەپچىقىرىشىدا گۈللەپ-ياش-
نىغان مەزگىل بولدى. شەھەر ئەتراپىدىكى خانئېرىق ۋە پەي-
زاۋات ئەتراپلىرى يەرلىك مائا ئىشلەيدىغان ئاساسلىق چاي-
لار بولۇپ قالغان. قەشقەرنىڭ يەرلىك مائاسى شۇ يەرنىڭ
ئاباسلىق ئېكىسپورت ئەس-ياسى بولۇپ، ھەر يىلى ئوتتۇ-
را ھېساب بىلەن 10 - 20 مىڭ تۈپ يەرلىك مائا روسىيىگە
ئېكىسپورت قىلىناتتى. ئېكىسپورت قىلىنغان تاۋارنىڭ ئومۇمى-
مىي سوممىسى ئىككى چورت قىلىنغان تاۋارنىڭ ئومۇمىي سوممى-
سىنىڭ ئۈچ ھەسسىسىدىن كۆپرەككە يېتىپ، روسىيە قەشقەرگە
توشۇپ كېلىپ ساتقان پاختا توقۇلما بۇيۇملىرىنىڭ سەككىز
ھەسسىسىدىن ئېشىپ كەتكەنىدى.

19 - ئەسىردە، قەشقەرنىڭ قول سانائىتىدە مۇھىم ئو-
رۇن تۇتىدىغىنى توقۇلغان يەرلىك مائا، كىيىم-كېچەك جىيا-
گۈڭ قىلىش، باش - ئاياغ كىيىم، گىلەم - پالاس توقۇش ۋە
يىپەكچىلىك ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن تۇردىغىنى مېتال بۇ-

يۇملىرى ياساش، ياغاچتىن ئۆي جاھازىلىرىنى ياساش ۋە باشقا ياغاچتىن ياسالغان بۇيۇملار، دېھقانچىلىق سايمانلىرى ۋە بىر قىسىم قورال - ياراق ياساش، كۆن-خرومچىلىقتىن ئىدىيە-رەت ئىدى. قول سانائەت مەھسۇلاتلىرىدىن يەرلىك ماتا ۋە كىيىم-كېچەك مەھسۇلاتلىرى سىرتقا سېتىلغانىدىن باشقا قالغان مەھسۇلاتلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۆز جايىنىڭ ئىقتىسادىغا يېقىنلىقىنى قامدايتتى.

يېقىنقى دەۋرگە كەلگەندە قەشقەرنىڭ قول سانائىتى خېلى كۆلەمدە راۋاج تاپتى. كەسىپلەردىن ئاساسلىقى توقۇمىچىلىق، بويىچىلىق، ئالتۇن - كۈمۈش زىننەت بۇيۇملىرىنى ياساش، كۆن - خرومچىلىق، موزدۇزچىلىق، ئۇششاق مېتال بۇيۇملىرى ئىشلەش (جۈملىدىن تۆمۈرچىلىك، قۇيۇمچىلىق، مەسكەرىچىلىك، تۈنەكسازلىق كەسىپلەر)، كۇلالچىلىق، ياغاچچىلىق (جۈملىدىن ئۆي جاھازىلىرىنى ياساش، قىرغۇچىلىق، قاسقا ئىچىلىق قا-تارلىقلار)، توقۇمىچىلىق (جۈملىدىن زىننەت - گىمناستىكا، تاغارچىلىق قاتارلىقلار)، كىمىزچىلىك، گۈل بېسىش، تىغىلىق سايمانلارنى ياساش (جۈملىدىن پىچاق، ھەرە ياساش قا-تارلىقلار)، ئۇلاغ جا بدۇقچىلىق، دېھقانچىلىق سايمانلىرى يا-ساش، باش كىيىم تىككۈچىلىك، كەشتەچىلىك، كىيىم-كېچەك تىككۈچىلىك، مېللىي چالغۇ ئەسۋابلىرىنى ياساش قاتارلىقلاردىن ئىبارەت. ئۇندىن باشقا يەنە نۇرغۇن كەسىپلەر بار. مەسىلەن: سوپۇنچىلىق، ئامچىلىق، كۇگۇتچىلىق، ناۋاتچىلىق (جۈملىدىن ناۋات، ئەدرەك، زۇماتاڭ قاتارلىقلارنى ياساش)، شۇنداقلا ئويمانچىلىق قاتارلىقلار بار.

بۇ مەزگىلدىن كېيىن، ئىچكى رايونلار ھەمدە ئوتتۇرا

ئاسىيا رايونى زامانىۋى سانائەتنىڭ قەشقەر بازارلىرىغا بەر-
گەن زەربىسىگە ئەگىشىپ ئۆز رايونىدىننىڭ بەزى قولىدا ئانئە
مەھسۇلاتلىرى ئاستا - ئاستا شاللىنىپ كېتىشىگە باشلىدى.
ئازادلىقنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىگە كەلگەندە قەشقەر شەھىرى
ئىچىدە بىر نەچچە يەرلىك مائا توقۇيدىغان ئىشخانىلار تا-
قىلىپ قالغان، توقۇغان يەرلىك مائالاردىن چەكمەن، خام،
چوتتا، شاتىۋا ھەمدە بەقىسەم قاتارلىقلار بار ئىدى. بۇ مەھسۇلات-
لارنىڭ يەنىلا مۇئەييەن بازىرى بولۇپ، بىر قىسىمى ئۆز را-
يونىنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرغاندىن باشقا يەنە شىنجاڭنىڭ
ھەر قايسى جايلىرىغا ئاپىرىپ سېتىلاتتى، خەلقىمۇ ئىشلىتىتتى،
ھەربىيلەرمۇ ئىشلىتىتتى. 1954 - يىلى قەشقەر شەھىرىدە 427
ئادەم يەرلىك مائا توقۇش بىلەن شۇغۇللىناتتى، كېيىنچە خام
ئەشيا يېتىشىشەسلىك، شۇنداقلا خەلقنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ
ئۆسۈشى بىلەن يەرلىك مائا زاۋۇتى توقۇلغان رەختكە ئورۇن
بەردى. 1954 - يىلى قەشقەر شەھىرىدە بويىاچىلىق كۆپىنە -
راتىمى قۇرۇلغان، 50 دىن ئارتۇق ئادەم ئىشلەيتتى، ئاساس-
لىقى سودا ئورۇنلىرى ۋە توپ تارقىتىش ئورۇنلىرى ئۈچۈن
مائا بويىاچى بېرەتتى. 1959 - يىلىغا كەلگەندە بويىاچىلىقنىمۇ
ئىش توختاتتى. قەشقەر شەھىرىنىڭ سوپۇنچىلىقى، شامچىلىقى ۋە
كۆكۈت ياساش كەسىپلىرى كەڭ كۆلەملىك سانائەت سوپۇنلىرىنىڭ،
شاملىرىنىڭ، قاپلىق كۆكۈتلىرىنىڭ ئىشلىتىلىشى بىلەن قەدەممۇ -
قەدەم يوقىلىشقا باشلىدى. لېكىن بەزى قولىدا ئانئەت كەسىپلىرى
خەلقنىڭ ئىقتىسادى، مەدەنىي تۇرمۇشىنىڭ ئۈزلۈكسىز ئۆسۈ-
شىگە ئەگىشىپ ئۇچقانداك تەرەققىي قىلدى. مەسىلەن: مىل-
لىي باش كىيىمىلەر، كىيىم - كېچەك، مىللىي چالغۇ ئەسۋابىلار،

ئالتۇن - كۈمۈش زىننەت بۇيۇملىرى، گېلەم، رىشامىيە بۇ-
يۇملىرى، ساپال بۇيۇملىرى، مىس بۇيۇملىرى قاتارلىقلارنىڭ
رەڭگى ۋە تۈرى ھېمىشە يېڭىلىنىپ تۇرۇۋاتىدۇ ھەم قەشقەر-
نىڭ قول سانائەت بۇيۇملىرىنىڭ سەر خىملىرىدىن بولۇپ
قالدى.

ئاساسلىق قول سانائەت بۇيۇملىرىنى قىممەتچە تونۇشتۇرۇش

دوپپا: قەشقەرنىڭ كەشتىلەپ تىكىلگەن دوپپىسى شىن-
جاڭ. قول سانائەت مەھسۇلاتلىرىنىڭ ئالدى ھېسابلىنىدۇ. ئۇ،
يالغۇزلا كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى مۇھىم زىننەت بۇيۇمى
بولۇپلا قالماستىن، ئېزىز مېھمان، قەدىردان دوستلارغا
تەقدىم قىلىدىغان قىممەتلىك سوۋغىدۇر. خاتىرىلەنمىشچە،
يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدە «ئالتە تالالىق زەر زىغزىقلىق دوپ-
پا» بار ئىكەن؛ مىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى «ئالتە بۇرچەكلىك
دوپپا» - ئالتە پارچە ماتېرىيال قوراشتۇرۇلۇپ
تىكىلگەن دوپپىنى كۆرسىتىدۇ. كېيىنچە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى
تاشكەنت، ئەنجان قاتارلىق جايلارنىڭ دوپپا نۇسخىلىرىنى
كۆپلەپ قوبۇل قىلىپ ھازىرقى نۇسخىنى قەدەممۇ - قەدەم
شەكىللەندۈرگەن.

قەشقەر دوپپىلىرىنىڭ تىكىلىشى تولىمۇ سىلىق، تۈرلى-
رىمۇ كۆپ، گۈللىرى ئۆزگىرىشچان، گۈل نۇسخىلىرى ھەر خىل،
ھەر ياڭزا، ھەر قايسى ئۆزىنىڭ ئېسىللىكىنى تولۇق كۆرسىتى-
گەن. ئاساسلىق تۈرلىرىدىن: چىمەن دوپپا (چىمەن تاشكەن
دوپپىمۇ دېيىلىدۇ)، يېشىل ئۈستىگە ئاق گۈل تىكىلگەن،

سىدام ناكۆركەم، كىرەست (+) نى ئاساسىي غول قىلىپ ئۈستە -
گە چىمەنگۈلىنىڭ گۈل شاخلىرى تىكىلىگەن، گۈللىرى شاخچىلار
ئارقىلىق بىر - بىرىگە ئۇلانغان ياكى سىزنىق ئارقىلىق ئاي-
رەۋېتىلىپ كۆپلىگەن ئوڭ-تەتۈر ئۈچ بۇرچەكلەرنى ۋە رومبى-
ھالىتىنى شەكىللەندۈرگەن، چاك سىزىقلار ياكى چەكمە سىزىق-
لاردىن تىكىلىگەن تېگى گۈللىرى ئاساسىي گۈللەر بىلەن ئۆز
ئارا تولۇقلىنىپ، كۈچلۈك بېزەك ئۇنۋەننى بېرىدۇ.
بادام گۈللۈك دوپپا: بۇ دوپپىنىڭ ئۈچ تۈرى بار، يەنى چۆ-
چۆرە بادام دوپپا، تور بادام دوپپا، جىگىگۈڭلى بادام دوپ-
پىدىن ئىبارەت. بۇ دوپپىنىڭ تىكىلىگەن گۈل نۇسخىلىرى،
شەكلى سەل ئۆزگەرگەن ياكى سەل قوشۇلغان بادام مېغىزغا
ئوخشايدۇ، گۈل سىزىقلىرىنىڭ قىياپەت شەكلى خىمالۇ خىل
ھەم مول، جانلىق ئۆزگىرىشچان، تولاراق تېگى قارا، گۈلى
ئاق، ھەيۋەت كۆركەم كېلىدۇ. مامپۇ گۈللۈك دوپپا: بۇ دوپ-
پىنىڭ چوققا قىسمىغا سىزىقچىلىرى ماس كەلگەن تۆت گۈرۈپپا
يۇمىلاق گۈل تىكىلىگەن، چۆرىسىدە تىك تۆت بۇلۇڭ شەكىللىك
ياكى يۇمىلاق شەكىللىك ماس سىزىقچىلاردىن تەركىب تاپقان
تۆت گۈرۈپپا گۈلى بار، گۈل نۇسخىسى ھەر خىل رەڭدىكى ھە-
شۇت يىپىتىن تىكىلىگەن، ياڭزىسى ئازادە، جانلىق. كېلەم دوپ-
پا: خۇددى كېلەم تىۋىتىگە ئوخشاش قىلىپ رەڭمۇ رەڭ گۈل
بەرىكلىرى ۋە كېشومېترىيىلىك شەكىللەر تىكىلىگەن مارجان دوپ-
پا، قىزچوكا نلارنىڭ ياقتۇرۇپ كېيىدىغان دوپپىلىرىنىڭ
بىرى. ئۈستىگە رەڭمۇ رەڭ يۇمىلاق، ياپىلاق مارجانلاردىن
ھەر خىل، ھەريانزىدىكى گۈل نۇسخىلىرى قويۇلغان. گۈللى-
رى بەئەينى سۈپۈزۈك شەبەنەم سۈيى چۈشكەن يېڭى گۈلىگە

ئوخشايدۇ. زەر. دوپپا: قەشقەردە ئۆزگىچە ئالاھىدىلىكىگە ئىگە دوپپا، ھەم كۆپرەك چوكانلار، ئاياللار ياقىتۇردىغان دوپپا. ئىستىروولۇق گۈل نۇسخىسى رەڭمۇ رەڭ پاراقراق نۇرسىنى چاقىتىپ، كۆرگەن كىشىنى خان - ئېسىل زادىلار زاتىدىنمۇ كىن دېگەن ھىسسىياتقا كەلتۈرىدۇ. ئاق دوپپا: ئەرلەر ئۈستىدە، ياز، ياز، كۈزدە ھەمىشە كېيىدىغان ئاق سۈزۈك رەخ دوپپا، ئۈستىدە قارا يىپ ياكى رەڭلىك يىپتىن تىكىلگەن ئۇششاق گۈللى بار، چاققان، ھۆزۈرلۈق، سالقىن دوپپا. يۇقىرىقىلاردىن باشقا يەنە سەللە دوپپىسى، تور دوپپا، تەتىللا دوپپا، ئالتۇن قاداق دوپپا قاتارلىق دوپپا نۇسخىلىرى بار.

قەشقەر دوپپىسى ھازىر تەرەققىي قىلىپ چەت ئەللىك لەرنىڭمۇ قارشى ئېلىشىغا ئېرىشكەن ساياھەت خاتىرە مەھسۇلاتلىرىدىن بولۇپ قالدى. 1983-يىلى، بېيجىڭدە ئۆتكۈزۈلگەن مەملىكەتلىك ساياھەت مەھسۇلاتلىرىنىڭ سۈپەتىنى باھالاش يىغىنىدا، قەشقەر نەپىس - سەنئەت كارخانىسى ئىشلەتكەن چىمەن دوپپا ئەلا سۈپەتلىك مەھسۇلات بولۇپ باھالاندى؛ شۇ يىلى مەزكۇر دوپپا مەملىكەتلىك مىللىي بۇيۇملارنى كۆرگەزمە قىلىپ سېتىش يىغىنىدا دۆلەتلىك يېنىك سانائەت مىنىستىرلىكى تەرىپىدىن مىللىي مەھسۇلاتلار ئىچىدە ئەلا سۈپەتلىك بولۇپ باھالىنىپ دۆلەتلىك ئىقتىسادىي كومىتېت تارقاتقان «ئالتۇن ئەجدىھار» گۇۋاھنامىسىغا ئېرىشكەن.

كەشتىچىلىك: ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ ھەممىسى قولغا يىپ - يىڭنە ئېلىپ كەشتە تىكىشنى ياخشى كۆرىدىغان ئەنئەنىۋى ئادىتى بار. قەشقەر شەھىرىدە ئىشلەنگەن كەشتە بۇ-يۈەلىرىنىڭ ھۈنەرى ساز، كۈچلۈك بەدىئىيلىكىگە ئىگە. مەھ-

سۇلات تۇرلىرى جەھەتتىن دوپپىغا گۈل كەشتىلەشتىن باشقا
كىيىم - كېچەككە رىشلىيە ئىشلەش بار، جۈملىدىن كانىۋاي
تون، كانىۋاي يوپكا، كانىۋاي كۆينەك، كانىۋاي ئىچكۆينەك
قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ كىيىم - كېچەكلەرنىڭ
گۈل سىزىقچىلىرىنىڭ گۈل نۇسخىسى رەڭمۇ رەڭ، مول بو-
لۇپ يەرلىك ئالاھىدىلىكى بىر قەدەر تولۇق. رىشلىيە ئىش-
لەنگەن ياستۇق ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆيىدە كەم بولمايدىغان مۇ-
ھىم بۇيۇم. ئۇ يالغۇزلا ئۆي ئىچىنى زىننەتلەشكە لازىملىق
تىزما بۇيۇم بولۇپلا قالماستىن، يەنە يېڭى توي قىلغان قىز-
لارنىڭ توي جابدۇقلىرىنىڭ مۇھىم تەركىبى قىسمى. گۈل ئىش-
لەنگەن روماللار، جۈملىدىن ئەرلەرنىڭ بەلبېغى، كانىۋاي
چاسا ياغلىق، كانىۋاي داسقان، جايىناماز، كانىۋاي قول ياغ-
لىق قاتارلىقلارنىڭ كۆپىنچىسى رەڭگارەڭ گۈل بەرگىلىرى نۇسخىسى
ۋە گېئومېترىيىلىك سىزىقچىلار رەڭلىك ياكى ساددا يىپ
بىلەن تىكىلگەن، بۇلار ئائىلىلەردىكى مۇھىم لازىمەتلىك بۇ-
يۇملار. رىشلىيە ئىشلەنگەن پەردىلەردىن كىيىم ياپقۇ، مە-
رەپ ياپقۇ، ئىشىك - دېرىزە پەردىسى، كارىۋات ياپقۇ، كارىۋات
چۆرىسى قاتارلىقلارنى كەشتىلىگەندە ئادەتتە تەكشى كەشتىلەش،
يۆمەپ كەشتىلەش، كىرىست شەكلىدە كەشتىلەش، ئىلىپ كەش-
تىلەش قاتارلىق ئۇسۇللارنى قوللىنىپ، ئاستىنقى تەرىپىنى
ھەر خىل گۈل نۇسخىسىدا كەشتىلەپ چىقىدۇ، بەزىلىرى دەل
ئوتتۇرىسىغا ياكى تۆت بۇرجىكىنىڭ ئىچى تەرىپىگىرەك ئو-
رۇنغا رەڭلىك يىپ بىلەن گۈل بەرگى، قۇش، كېپىنەك قا-
تارلىقلار سىمەستېر ئىپلىك ھالدا كەشتىلەنگەن، بۇ نەزىرىلەر
ئۆي ئىچىدىكى مۇھىم بېزەك بۇيۇملىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

زىننەت بۇيۇملىرى: زىننەت بۇيۇملىرى ئۇيغۇر ئا-
 ياللىرىدىن ھەممەيلەن تەييارلاش زۆرۈر بولغان زىننەت بو-
 يۇمى. زىننەت بۇيۇملىرىنى ياساش ئۇيغۇرلارنىڭ ئەڭ قە-
 دىمكى ئەنئەنىۋى ھۈنەرلىرىنىڭ بىرى. قەشقەر شەھىرىدە
 ياسالغان زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ قويۇق يەرلىك ئالاھىدىلىكى
 بار. بۇ ئالتۇن-كۈمۈش زىننەت بۇيۇملىرىنىڭ تاۋلاش، قې-
 لىمىغا ئېلىش، گۈل چىقىرىش، پارقىرىتىش قاتارلىق مۇھىم
 ئىش تەرتىپلىرى قول بىلەن قىلىنىپ كېيىن رەڭلىك
 ياقۇتلار ئۈستىگە قاپلىنىپ تېخىمۇ كۆزنى قاماشتۇرغىدەك بو-
 لۇپ كېتىدۇ، بۇ ھەم ئەنئەنىۋى كىلاسسىك ئۇسلۇبقا ھەم زا-
 مانىۋى تۈسكە ئىگە.

قەشقەر شەھىرىنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىنى ياساش ئورنى
 ۋە ئىشخانىسىنىڭ كۆلىمى گەرچە كىچىك بولسىمۇ، لېكىن
 مەھسۇلاتلىرىنىڭ تۈرلىرى ئىنتايىن كۆپ، خىلى، رەڭگى تو-
 لۇق، تەييار مەھسۇلاتلىرى زاپاس بولۇپلا قالماستىن، شۇنىڭ
 بىلەن بىرگە ئىسختىييارى زاكاس قىلىپ ياساتقىنى بو-
 لىدۇ. مەھسۇلاتلىرىدىن ئاساسلىقى: ئاسما ھالقا، جۈملىدىن
 نوگا يىسمان ھالقا، تاشكەنچى ھالقا، چېچەكسىمان ھالقا، ئايبالداق
 ھالقا، 12 ياقۇتلۇق ھالقا، 14 ياقۇتلۇق ھالقا قاتارلىقلارنى ئۆز ئى-
 چىگە ئالىدۇ؛ ئۈزۈك تۈرلىرىدىن قۇيما ئۈزۈك، مەنچۈزەسىمان
 ئۈزۈك، چەنپە نىزىلىق ئۈزۈك، شاڭخەيچە ئۈزۈك قاتارلىقلار بار؛
 بىلە يىزۈكلەردىن قۇيما بىلە يىزۈك، تولغىما بىلە يىزۈك قاتار-
 لىقلار بار؛ ئۇنىڭدىن باشقا چازا (چاچ قىسقۇچ)، بۇلاپكا، يا-
 قالدۇرۇق، ئىزىك قاتارلىقلارمۇ بار. ئالتۇن - كۈمۈش زىن-
 نەت بۇيۇملىرىغا قاپلانغان ماتېرىياللىرىغىمۇ ئالاھىدە ئې-

تىنبار قىلىنىشىدۇ. كۆپىنچىسى ئىمپورت قىلىنغان سۈنئىي يا-
قۇت ياكى تەبىئىي خروستاللاردۇر. يەنە بىر قىسىم سۈجۈ
ياقۇتلىرىمۇ بازار ئاساسلىق رەڭ تۈرى ھال رەڭ، بانان كۆك،
ئوچۇق يېشىل، توق سېرىق، جىگەر رەڭ، سۇس يېغىر رەڭ، توق
قارا، ئاق قاتارلىقلار. يۇنداق نۇر چاقناپ تۇرىدىغان يا-
قۇتلار ئويۇپ نەقىشلەنگەن ئالتۇن - كۈمۈش جازا ئۈستىگە
بېكىتىلسە تېخىمۇ چىرايلىق كۆرۈنەلەيدۇ، كىشىنىڭ زو-
قىنى قوزغاپ يەردە قويغۇسى كەلمەيدىغان قىلىۋېتىدۇ.

چالغۇ ئەسۋابلىرى: مىللىي چالغۇ ئەسۋابلىرىنى يا-

ساش قەشقەردە يەنە بىر يەرلىك ئالاھىدىلىك ۋە مىللىي
ئۇسلۇبقا ئىگە كەسىپ. ئۇيغۇر چالغۇ ئەسۋابلىرى ياڭۇزلا
ئېلىمىز ئاز سانلىق مىللەتلىرىنىڭ ئەنئەنىۋى ئاۋازلىق مەھ-
سۇلاتى بولۇپلا قالماستىن، يەنە داڭدار مىللىي قول-ھۈنەر
بۇيۇمى بولۇپ زۇھۇر بېلىنىدۇ. بۇ يەردە ياسالغان مىللىي چالغۇ
ئەسۋابلىرىنىڭ ياسىلىشى سىلىق، ئاۋازى يېقىملىق بولۇپ،
شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەر قايسى جايلاردا كەڭ
تارقىلىپ، كەڭ ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ قارشى ئېلىشىغا
ئېرىشتى. بۇنىڭدىكى ئۇيغۇر مىللىي چالغۇ ئەسۋابلىرىدىن
قەشقەر راۋىيى، سىملىق راۋاپ (تاشكەنت راۋىيىمۇ دەيدۇ)،
دۇتار، تەمبۇر، ساتار، غىجەك، داپ، چاڭ، سۇناي، ناغرا،
بارابان، ساپايى، نەي، قوشۇق، تاش، خۇشتار، قالۇن، با-
لىمان، دولان راۋىيى قاتارلىقلار بار؛ باشقا مىللەتلەرنىڭ
چالغۇ ئەسۋابلىرىدىن قىرغىزلارنىڭ قومۇزى،
قىياق، قوۋۇز قاتارلىق سازلىرى، قازاقلارنىڭ دومبۇرسى؛
تاجىكلارنىڭ بېلىزگىمى (تاجىك زاۋىيى) ھەمدە ئىسكىرۇپ
قاتارلىقلار بار.

بۇ چالغۇ ئەسۋابىدىننىڭ كۆپى ئۈجمە ياغىچى بىلەن كالا سۆڭىكىنى ئاساسلىق ماتېرىيال قىلىندۇ، گەۋدىسى، دەستىسى، بېشى قاتارلىق جايلىرىغا ھايۋان سۆڭىكىدىن گۈزەل ۋە سول مەزمۇنلۇق مىللىي نۇسخا بېزىلىپ، چالغۇ ئەسۋابىنى تېخىمۇ مىللىي ئالاھىدىلىكىگە ۋە بەدىئىيلىكىگە ئىگە قىلغان. 1983-يىلى قەشقەر شەھەرلىك نەپىس سەنئەت كارخانىسىنىڭ ئىشلىگەن راۋىيى چاڭسادا ئۆتكۈزۈلگەن مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر ھۈنەر-سەنئەت سېلىشتۇرۇپ باھالاش يىغىنىدا شەرەپ بىلەن دۆلەت يېنىك سانائەت مىنىستىرلىكى، دۆلەتلىك مىللىي ئىشلار كومىتېتى بەرگەن مۇنەۋۋەر مەھسۇلات نامىغا ئېرىشىپ «ئالتۇن ئەجدىھار» گۇۋاھنامىسىنى ئالغان. يۇقىرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكەنلىرىم پەقەت قەشقەر شەھىرىدىكى بىر تىپىدىكى قول سانائەت مەھسۇلاتلىرى ئۈچۈن بىر نەچچە دولقۇن مەۋجىدۇر. قەشقەر شەھىرىدىكى قول سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى كۈنسېرى يۇقىرى ئۆرلەپ، ئەنئەنىۋى مىللىي قول سانائەت مەھسۇلاتلىرى ئۆزىنىڭ رەڭ-گا-رەڭ تۈسى، روشەن خاس ئۇسۇبى بىلەن پۈتۈن شىنجاڭدىلا كەڭ كەڭ تەسۋىپ قىلىنىپ قالماستىن، بەلكى مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى زاتلارنىڭ ياقتۇرۇشىغا چوڭقۇر ئېرىشتى.

قەشقەر شەھىرىنىڭ تارىخىدىكى مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىن ئومۇمىي بايان

ۋاڭ شى يان

قەشقەر شەھىرى 1952 - يىلى 5 - ئايدا تەستىقلىنىپ قۇرۇلغان، قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي ۋە قاتناش مەركىزى؛ 1984 - يىلىنىڭ بېشىدا B دەرىجىلىك ئېچىمۇپىتىلىگەن شەھەرلەر قاتارىغا كىرگۈزۈلگەن. 1986 - يىلى 12 - ئاينىڭ 8 - كۈنى يەنە جۇڭگودىكى تارىخى مەشھۇر مەدەنىي شەھەرنىڭ بىرى قىلىپ بېكىتىلگەنلىكى ئېلان قىلىندى.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ غەربىي جەنۇبى بۇرجىكىگە توغرا كېلىدىغان قەشقەر شەھىرى جۇڭگونىڭ ئەڭ غەربىدىكى بىر چېگرا شەھەر بولۇپ، شەرقىدىكى تارىم ئويمانلىقىغا يۈزلىنىپ تۇرىدۇ، غەربىدىكى پامىر ئېگىزلىكىگە يۆلىنىپ تۇرىدۇ. خۇددى «كاشىغار» دېگەن نامنىڭ ئەسلى مەنىسىدىكى «قاشتېشىدەك جاي» غا ئوخشاش قارلىق تاغ بىلەن پايانسىز دېڭىزنىڭ ئارىلىقىغا نەقىش قىلىنغان ياپ-يېشىل سۈزۈك قاشتاشتۇر.

قىزىل دەرياسى بىلەن تۈمەن دەرياسى قوينىغا ئېلىپ تۇرغان بۇ ئون كۇۋادرات كىلومېتر كېلىدىغان غەربىي چېگرا رادىكى چىمەنزار شەھەر 96.3 كۇۋادرات كىلومېترلىق بوس

ئىمىز قاتنىشى كەڭ كۆلەمدە ئېچىلىشتىن بۇرۇن، يەنى مىلادى —
دىن بۇرۇنقى 4 — ئەسىردىن مىلادى 16 — ئەسىرگىچە بول —
خان 2000 يىلدىن ئارتۇق ئۇزاق يىللار داۋامىدا بۇ جاي —
ھەم جۇڭگو بىلەن غەرب قاتنىشىنىڭ كىكىردىكى ۋە تۈگۈنى —
ھەم ياۋروپا — ئاسىيا ئىككى چوڭ قۇرۇقلۇقتىكى مەرخىل
تاۋارلارنىڭ توپلىنىدىغان، تارقايدىغان ۋە يۆتكەيدىغان
بېكىتى بولۇپ، دۆلىتىمىزنىڭ غەربىي زېمىنىدىكى ئەڭ بۇ —
رۇن ئېچىلغان خەلقئارا بازار ۋە بوسۇغا دەپ ئاتالغانىدى —
ئۇنىڭ تارىختىكى ئورنى ۋە رولى بۈگۈنكى دۇنيادىكى مەشھۇر
سودا شەھەرلىرىدىن كەم تۇرمايتتى. ئىقتىسادنىڭ كۈلل —
نىشى يەنە بۇ يەردىكى ھەرخىل قەدىمكى مەدەنىي —
يەتنىڭ تەرەققىياتىنى زور دەرىجىدە ئىسلىگەنرى
نۆزگەچكە، ئېلىمىزنىڭ غەربىي خەن دەۋرىدىن تارتىپ تاكى
چىڭ سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكىچە بۇجاي ئىزچىل تۈردە دۆلى —
تىمىزنىڭ غەرب دىيارىدا ئۆتكەن ئەڭ مەشھۇر يەرلىك ھا —
كىمىيەتلەرنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىي، ھەربىي ۋە
دىنىي مەركىزى بولۇپ كېلىپ تىيانشاننىڭ جەنۇبىي شىما —
لىدا ھەتتا ئوتتۇرا ئاسىيا رايونىدا زور ۋە چوڭقۇر تەسىر
پەيدا قىلغانىدى، بولۇپمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ تىل — يېزىقى، ئەدە —
بىيات — سەنئىتى، ئۆرپ — ئادىتى ۋە دىنىي ئېتىقادى، تۈرلۈك
قۇرۇلۇش — بىناكارلىقنىڭ تەرەققىياتى تارىخىدا، ھەتتا
ئۇيغۇرلارنىڭ مىللەت بولۇپ شەكىللىنىشى قاتارلىق بىر قا —
تار زور جەھەتلەردە ھەل قىلغۇچ رول ئوينىغانىدى. مۇشۇ —
نىڭغا ئاساسلىنىپ، جۇڭگو ۋە چەت ئەللىك زاتلارنىڭ «قەش —
قەرگە بارمىغىچە، شىنجاڭغا بارغاندەك بولمايدۇ» دەپ ئورتاق

ئېتىراپ قىلىشىنى ھەرگىزمۇ بىكار كەپ دېگىلى بولمايدۇ؛
 ھالبۇكى، قەشقەر شەھىرىنىڭ پۈتۈن مەملىكىتىمىزدىكى 328 شە-
 ھەر ئىچىدىن 62 دۆلەت دەرىجىلىك مەشھۇر تارىخىي مەدە-
 نىي شەھەر قاتارىغا كىرگۈزۈلۈشىمۇ ھەرگىز تاسادىپىي ئىش
 ئەمەس. يىپەك يولىنى قايتا جانلاندۇرۇش دۇنيا ئىقتىساد-
 دىنىڭ ئۈچ قاندىك يۈكسىلىۋاتقان ۋەزىيىتى ئاستىدا، جۇڭگو
 بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيا، غەربىي ئاسىيا نىڭ ئىقتىساد، مەدەنىي-
 يەت ئالماشتۇرۇش دېرىزىسىنى يەنە ئېچىش ئۈچۈن، «يىپەك
 يولىدىكى مەرۋايىت» قەشقەر شەھىرىمۇ بىر قاتار ئالدىنقى
 تەييارلىق خىزمەتلىرىنى ئوبدان پۈتتۈردى، ئىچكى - تاشقى
 تەرەپكە قىلىدىغان ئىقتىسادىي مەدەنىيەت ئالاقىسىنى پەي-
 دىنپەي قانات يايدۇردى، قەشقەر شەھىرى ئۆزى ئۈچۈن شۇن-
 دا قلا جۇڭگو ئۈچۈن تېگىشلىك يېڭى تۆھپىسىنى قوشقىسى
 ھازىرقى ھالەتنى پۇختا ئىگىلەپ، كەلگۈسىنى ئوبدان
 مۆلچەرلەپ، تارىخ تەرەققىياتىنى چوڭقۇر چۈشىنىشكە ئاساس
 سېلىش ئۈچۈن، بۇ ماتېرىيال كۆپچىلىككە قەشقەر شەھىرىنىڭ
 تارىخىي تەرەققىياتى، شەھەر ئورنىنىڭ يۆتكىلىشى،
 ئاھالىلەرنىڭ ئۆزگىرىشى، شۇنداقلا مەدەنىيەتنىڭ
 تەرەققىياتى قاتارلىق ئاساسىي ئەھۋاللارنى تەمىن-
 لەپ بېرىدۇ، گەرچە بۇ بىر ئۈزەرەك چۈشەنچە بولسىمۇ،
 يىل تەرتىپى بويىچە بىر بىرلەپ بايان قىلىپ ئۆتمەكچىمەن.
 ئىگىلىگەن ماتېرىيال ۋە تەتقىقات سەۋىيەنىڭ چەكلىك بو-
 لۇشى تۈپەيلىدىن، نامۇۋاپىق جايلارنى كۆپ بولۇشى مۇمكىن،
 ئەھۋالنى بىلىدىغانلارنىڭ تۈزىتىپ قويۇشىنى ئۆتۈنمەن.

قەشقەرنىڭ ئىقتىسادىي ئاھالىلىرى ۋە مەدەنىيىتى

بۇنىڭدىن 6 - 7 مىڭ يىل بۇرۇنلا، قەشقەر ئەتراپ
 لىرى سەپتاتاش قوراللىرى ئاساسىي مەدەنىيەت بەلگىسى قىلغان

يېڭى تاش قورال دەۋرىگە كىرىپ بولغانىدى. بۇ بۇرۇنلا ئارخېئولوگىيىلىك يېڭى بايقاشلاردىن ئىسپاتلانغانىدى. 1956 يىلى قەشقەر شەھىرىنىڭ شىمالىدىكى تاشموللا دېگەن جايدا تاشيول ياساۋاتقاندا ئىككى يېرىم مېتر چوڭقۇرلۇقتىكى يەر ئاستى تاش قاتلىمىدىن بىر دانە تۈۋى ئۇچلۇق كۈلرەك ساپال كومزەك چىققان، بۇ شەنشىنىڭ ياڭشاۋ مەدەنىيىتىگە ئائىدە (يېڭى تاش قورال دەۋرىگە مەنسۇپ) يەردىن قىزىۋېلىنغان ساپال كومزەك بىلەن شەكىل جەھەتتىن ئازراق پەرقلىنىمۇ لېكىن ئاغزى كىچىك، گىرۋىكى قېلىن، بويىنى ئىنچىكە، تۈۋى ئۇچلۇق بولۇش تەرەپلىرى ئۆز ئارا ئوخشايدۇ. 60- يىللارنىڭ بېشىدا، شەھەرنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى 28 كىلومېتر جايىدىكى خانئۆي قەدىمكى شەھەر خارابىسىدىن يەنە قىزىل ساپالدىن ياسالغان ئىككى دانە چاقىلەك تىپىلانغان، بىرىنىڭ شەكلى خۇددى كىچىك توقاچقا ئوخشايدۇ، يەنە بىرىنىڭ شەكلى شاپتۇلغا ئوخشاۋراق كېتىدۇ. ھەر ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا يىك ئورنىتىلغان تۆشۈكى بار ئىكەن، مۇتەخەسسسلەرنىڭ باھالاپ بېكىتىشىچە بۇمۇ يېڭى تاش قورال دەۋرىگە مەنسۇپ مىراس ئىكەن. يېڭى تاش قورال دەۋرىگە ئائىت ئەدەبىي يادىكارلىقنىڭ زور تۈركۈمىدە تېپىلىشى 1972- يىلى 7- ئايدا بولدى، قەشقەر شەھىرىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى 50 نەچچە كىلومېتر يىراقتىكى ئوپالدا، ئارخېئولوگىيە خىزمەتچىلىرى، ئاقتالا، ئوڭغۇلۇق، قورۇقتالا ۋە دۆۋىلىكتىن ئىبارەت تۆت ئورۇندىكى قەدىمكى مەدەنىيەت ئىزلىرىنى كەينى - كەينىدىن قېزىپ چىقاردى، بىر - بىرىگە تۇتاشقان بۇ تۆت ئورۇندىكى خارابىلاردىن سۈركەپ ياساشنى ئاساسىي

بەلگە قىلغان يېڭى تاش قوراللار دەۋرىگە ئائىت زور تۈركۈم-
دىكى چوڭراق مىراسلار قېزىۋېلىندى، بۇنىڭ ئىچىدە تاش
پىچاق، تاش ئوغاقلارنىڭ ئىگىلىگەن نىسبىتى خېلىلا يۇقىرى،
ياسىلىشىمۇ خېلى سىلىق. تاش پىچاقنىڭ تۆشۈكى يوق ھىلال
ئاي شەكلىدە، تاش ئوغاقلارنىڭ يېلى يايى شەكىللىك، ئىسپى
بىلىق بولۇپ، خېنەن ئۆلكىسىنىڭ يەنەنە ئۇچراتقان
تاش ئوغاق بىلەن شەكلى ۋە ياسىلىشى بەكمۇ ئوخشايدۇ؛
باشقىلىرىدىن تاش پالتۇ، تاش تۇتقۇچلۇق ياغۇنچاق، تاش چاق
پىلەك، شارسىمان تاش ۋە شۇنىڭدەك ساپال سايمانلاردىن كوم-
زەك، ھېچمىر، تەشتەك، كۇپ، ئىستاكان قاتارلىقلارنىڭ ھەممى-
سى بار. 1978- يىلى ھازىرقى قەشقەر شەھەر ئىچىدىكى ۋىلا-
يە تىلىك 2- ترانسىپورت شىركىتىنىڭ قوروسىدا قۇرۇلۇش
قىلىۋاتقاندا، يېڭى تاش قوراللار دەۋرىگە ئائىت تاش قورالدىن
يەنە ئۈچ دانە تېپىلدى، بۇنىڭ ئىككىسى تاش پالتا، بىرىسى
ئىشلىتىپ كالىشىپ كەتكەن كەتمەنگە ئوخشايدۇ، شەھەر
رايونى تەۋەسىدىن تېپىلغان بۇ بىر قانچە مەدەنىي مىراسلار
مۇھىم تەتقىقات قىممىتىگە ئىگە.

شەنجاڭغا ئائىت نىمىتتا تاش قوراللارنى ئاساسىي
بەلگە قىلغان قەدىمكى مەدەنىيەت ئىزلىرىنىڭ قەشقەردىن
تېپىلىشى چىڭخەي، گەنسۇ، نىڭشيا، ئىچكى موڭغۇل ۋە
شەرقىي شىمالنىڭ شىمالىي قىسمى قاتارلىق ئۆلكە، رايونلار-
دىكى شۇ تۈردىكى ئىزلىرىنى تىزىۋېلىش جەھەتتىن بىر-
بىرىگە تۇتاشتۇردى، تۈرلىرىمۇ بىردەك. بۇ، بۇنىڭدىن تەخ-
مىنەن 6 - 7 مىڭ يىل ئىلگىرى بۇ يەردە ئىپتىدائىي ئىنسان-
لارنىڭ ياشىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئىپتىدائىي ئادەم

لەر توپىنىڭ خۇاڭخې دەريا ۋادىسى بىلەن مەلۇم مەنبەلىك باغلىنىشى مەۋجۇتلۇقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. بۈگۈنگىچە شىنجاڭدا بۇ نەگدىنىمۇ ئىلگىرىكى كونا تاش قورال دەۋرىگە ئائىت يادىكارلىقلار تېخى تېپىلمىدى، مانا بۇمۇ بۇ يەردىكى قەدىمكى ئىنسانلارنىڭ شەرقتىن كۆچۈپ كەلگەنلىكىنى تېخىمۇ ئىسپاتلايدۇ. دۆلىتىمىزنىڭ ئىچكى رايونلىرىدىن غەربكە كۆچكەن بۇ ئىمپىتىدائىي قەبىلىلەر، ئاساسلىقى دەسلەپكى چىن دەۋرىدە شەنشى، گەنسۇ، نىڭشىيا، چىڭخەي دائىرىسىدە پائالىيەت ئېلىپ بارغان چاڭ قەبىلىلىرىدىن ئىدى، كېيىنچە تەڭرى تېغىنىڭ شىمالىدىن خېشى كارىدۇرىدا ئەسلىدە ئولتۇراقلاشقان بىر قىسىم ساكلار (جۇڭگو تارىخنامىلىرىدا يۈن ئۇرۇقلۇق رۇڭلار، غەربنىڭ تارىخنامىلىرىدا «ساكا» ياكى «ساك» لار دېيىلگەن) قەشقەرنىڭ غەربىي شىمالىدىكى تېرەك داۋىنىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، بۇ جاينىغا كەلىپ ماكانلىشىپ، ئورتاق ھالدا بۇ بوستانلىقنىڭ ئەڭ بۇرۇنقى ئىمپىتىدائىي ئاھالىلىرىدىن بولۇپ قالغان.

ئېلىمىزنىڭ غەربىي جۇ سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى جىمەن (مىلادىدىن بۇرۇنقى 976 - يىلىدىن 922 - يىلىغىچە) غەربنى كۆزدىن كەچۈرۈشكە چىقىپ غەربىي دىيارغا بارغاندا، «كوئېنلون تېغىنىڭ ئېتىكىدە، قىزىل دەريانىڭ كۈنگىيىدە قونغان» («مۇتئەنزى» تەزكىرىسى). قەدىمكى كىتاب «تاغ - دېڭىزلار دەستۇرى» دىمۇ: «غەربىي دېڭىز (قەدىمكى لوپنور) نىڭ جەنۇبىدا، كۆچمە قۇم (تەكلىماكان قۇماۋىقى) نىڭ ياقىسىدا، قىزىل دەريانىڭ ئارقىسىدا، قارا دەريانىڭ ئالدىدا بىر چوڭ تاغ بار، نامى كوئېنلون توپىلىكى دېيىلىدۇ» دەپ

خاتىرىلەنگەن. بۇ يەردە ئېيتىلغان «قىزىل دەريا» دېگىنى، بۈگۈنكى قەشقەرنىڭ جەنۇبىدىن ئېقىپ ئۆتىدىغان قىزىل دەرياسىنى كۆرسىتىدۇ. دەريانىڭ سۈيى قوڭغۇر، قىزىل رەڭلىك قۇم - لاتقىلارنى ئېقىتىپ ماڭىدىغانلىقى سەۋەبىدىن مۇشۇنداق ئاتالغان. ۋېي، چىن سۇلالىسىدىن تارتىپ، تاڭ سۇلالىسىغا قەدەر خەنزۇچە تارىخنامىلىرىنىڭ ھەممىسىدە قىزىل دەريا خاتىرىگە ئېلىنغان. تۈركلەر غەربىي دىيارغا كىرىپ ئورۇنلاشقاندىن كېيىنمۇ يەنىلا قىزىل دەريا دەپ ئاتىلىۋەرگەن. يۈەن، مىڭ سۇلالىسى مەزگىلىدە چاغاتاي موڭغۇللىرىنىڭ تىلىدا «ئورۇنموسۇ دەرياسى» دەپ ئاتالغان، ئۇنىڭ مەنىسى يەنىلا قىزىل دەريا دېگەن بولىدۇ. بۇنىڭدىن شۇنى ئىسپاتلاشقا بولىدۇكى، بۇنىڭدىن 3000 يىللار ئىلگىرى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتە ياشىغان جۇۋ كىشىلىرىنىڭ قەدىمىي قەشقەرگە يەتكەن. بۇ چاغدا يەرلىك كىشىلەر «ئوت، سۇ قوغلىشىپ ئولتۇراقلىشىدىغان» كۆچمەن چارۋىچىلىق تۇرمۇشتىن دېھقانچىلىقنى ئاساس، چارۋىچىلىقنى قوشۇمچە قىلىدىغان ھەمدە بېلىقچىلىق، ئوۋچىلىق بىلەنمۇ قوشۇمچە شۇغۇللىنىدىغان مۇقىم ماكانلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرۈشنى باشلىغانىدى.

ئاۋۋالقى چىن مەزگىلىدە، ئېلىمىز تارىخىدا ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكنىڭ غەربىدىكى رايونلارغا زورلۇق - زومبۇلۇق قىلغان چۈنچيۇ بەش زومىگىرىنىڭ بىرى بولغان چىن موگۇڭ (مىلادىدىن بۇرۇنقى 659 - يىلىدىن 620 - يىلغىچە) نىڭ تەسىرى كۈچ دائىرىسى بۈگۈنكى قەشقەرگىچە يېتىپ كەلگەن. بۇ چاغدا ياۋروپا بىلەن ئاسىيا چوڭ قۇرۇقلۇقى ئوتتۇرىسىدىكى

يىپەك سودىسىمۇ ئاللىقاچان باشلانغانىدى. يىپەك يولىنىڭ ئېچىلىشىغا ئەگىشىپ، قەشقەر قەدىمكى شەھىرى دەسلەپكى كۆلەمگە ئىگە بولغان ياكى ھېچبولمىغاندا شەھەر سېپىلىمىزنى شەكىللەندۈرۈشنىڭ تەييارلىق باسقۇچى ئورۇنلىنىپ بولغانىدى. مىلادىدىن بۇرۇنقى 329 - 328 - يىللار ئارىسىدا، قەدىمكى گىرېتسىيە ماكدون خاندانلىقىنىڭ خاقانى ئىسكەندەر لەشكەر تارتىپ شەرققە ھۇجۇم قىلغان چاغدا، ئۇنىڭ ئالدىن يۈرەر قىسىملىرىنىڭ كۈچى پامىر ئېگىزلىكىنىڭ شەرقىدىكى قەدىمكى قەشقەر قەلئەسىگە يېتىپ كەلگەن ئىدى. 11 - ئەسىردە ئۆتكەن قەشقەرلىك مەھمۇت قەشقىرى ئۆزىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى» دىمۇ قەشقەر شەھىرىنىڭ مىلادىدىن بۇرۇنقى 4 - ئەسىردە دەسلەپ قۇرۇلغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەنىدى.

ئىككى خەن، ۋېي، جىن، جەنۇبىي شىمالىي سۇلالىلەر دەۋرىدە - سۈلەي دۆلىتى

مىلادىدىن تەخمىنەن 128 يىل بۇرۇن، غەربىي دىيارغا ئۆتكەن غەربىي خەن سۇلالىسىنىڭ ئەلچىسى چاڭچيەن ئۇلۇغ ياۋچىلار (بۈگۈنكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ پەرغانە ئويمانلىقىدا) دىن دۆلىتىگە قايتاشىدا بۇ يەردىن ئۆتكەندە، بۇ يەر ئاللىقاچان غەربىي دىياردىكى 36 دۆلەتنىڭ بىرى بولغان سۈلەي دۆلىتىنىڭ مەركىزى - سۈلەي شەھىرى ئىدى. «خەننامە، سۈلەي تەزكىرىسى» دە خاتىرىلىنىشىچە، سۈلەي دۆلىتىنىڭ 1510 ئۆيلۈك، 18647 كىشىلىك ئاھالىسى، 2000 كىشىلىك ئارمىيىسى بولۇپلا قالماستىن، يەنە پادىشاھ، تۆرە، تۇتۇق بېگى،

كېنېرال، شەردار، باش ئەمىلچىلارنى بەلگە قىلىنغان بىر يۈرۈش
 ھاكىمىيەت ئورگانلىرى تەشكىلاتى بولغان، مىلادىدىن بۇرۇنقى
 2 - ئەسىردە بۇ يەر ئالسىپۇرۇن بىر قەدەر ئەمىلچى سىنىپى
 جەمئىيەتكە كىرىپ بولغانىدى.

چۇغراپىيىنىڭ قاتناش ئالاقىسى جەھەتتە، سۈلې شەرق
 تە يۈمىن، دۆڭقۇتان بىلەن تۇتاشسا، غەربتە ياۋچىلار پەزۋ-
 غانە (ھازىرقى سوۋېت قازاقىستانىدا) غىچە يېتىپ بارا تىتى.
 شىمالدا ئۇيسۇنلار، سوغدىيانلار (بۈگۈنكى سوۋېت قازاقىس-
 تانىدا) بىلەن تۇتاشسا، جەنۇبتا كەشچىر ۋە ھىندىستانغىچە
 يېتىپ بارا تىتى. بۇ خىل تەرەپ - تەرەپكە تۇتمىدىغان ھا-
 لەت ھەققىدە چاڭچىيەن ئۆتكۈز قىلىپ : «سۈلې» (سۈلې) غەربتە ئۇ-
 لۇغ ياۋچىلار، پەرغانە، سوغدىيانىڭ ئۆتەر يولىدۇر»، (ما تېرىيال
 ئېلىنغان مەنبە يۇقارقى بىلەن ئوخشاش) دەپ كۆرسەتكەنىدى.
 يەرشا-را ئىمى جەھەتتە، سۈلې غەربتە پامېرغا تىرى ئېلىپ تۇرىدۇ،
 شەرقىدە بىپايان قۇم دېڭىزىغا يۈزلىنىپ تۇرىدۇ. غەربكە ما-
 خىدىنغان سودا كارۋانلىرى يولبويى قۇم - بورانىڭ دەردى-
 نى يەتكۈدەك تارتىپ بۇ جايغا كەلگەندىن كېيىن يەنە ئالدى-
 تەرەپتە ئېگىز پامېرنىڭ خەتەرلىك داۋانلىرى ئۇلارنىڭ ھا-
 قىپ ئۆتۈشىنى كۈتۈپ تۇراتتى؛ شەرققە ماخىدىنغان سودىگەر-
 لەر دېڭىز يۈزىدىن 4-5 مىڭ مېتىر كېلىدىغان پامېر تاغلىق
 رىدىن ساق چۈشكەندىن كېيىن بۇ بوستانلىقتا ئازراق دەم ئې-
 لىپ يۈرىدىكى توختىتىپ، غەربتىكى تولۇقلاپ ئاندىن سەپ-
 رىنى داۋاملاشتۇرۇشنى تېخىمۇ زۆرۈر دەپ بىلەتتى. چاچا -
 مۇشەققەتلىك ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ يىپەك يولىدا ھەرقان-
 داق بىر يۈنلىشكە قاراپ قاتناۋاتقان ئەلچىلەر، سودا كار-

ۋانلىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا سۈلسې شەھىرى ئۇلارنىڭ توختاپ
ئارام ئالغىچ، ئۆزلىرىنى ئوڭشىۋېلىشى ئۈچۈن خوپۇ ئوبدان
كۆڭۈلدىكىدەك جاي ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا نۇر-
غۇن ماللار بۇ يەردە قولدىن - قولغا ئۆتۈپ توپلىنىۋاتتى ھەم
تارقايىتتى. بار - يوقى ئۆز ئارا ئالماشتۇرۇلاتتى، ھەممىسى
ئۆزىگە ئېھتىياجلىق ماللارنى سېتىۋالغاندىن كېيىن، مۇشۇ
يەردىنلا كەينىگە بۇرۇلۇپ قايتىپ كېتەتتى. شۇڭا، مەيلى
ئىككى خەن دەۋرىدىكى جەنۇبىي، شىمالىي ئىككى يول بول-
سۇن ياكى ۋېي، جىن سۇلالىسى دەۋرىدىن كېيىنكى جەنۇبىي،
شىمالىي، ئوتتۇرا ئۈچ يول بولسۇن ھەممىسى مەسلىھەتلىش-
كەندەك سۈلسې شەھىرىنى يىپەك يولىنىڭ جۇڭگو ئوچاستىكى
بىلىنىڭ غەربىي ئۈچىدىكى قوشۇلۇش نۇقتىسى قىلغان. چاڭ-
چيەن بۇ يەرگە كەلگەن چاغدا، يىپەك سودىسىنىڭ تۈرتكىسى
تۈپەيلىدىن شەكىللەنگەن سودا - سېتىق پائالىيەتلىرىنىڭ
يۈكسەك مەركەزلىشىشى سۈلسې شەھىرىنى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك
تىكى شەھەرلەرگە ئوخشاش كۆركەم كوچىلار ۋە سودا دۇكان-
لىرىغا ئىگە قىلىپ، بۇ يەرنى تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىي ۋە
شىمالىي بويىچە «شەھەر قاتارىغا كىرىدىغان» (يۇقىرىقىغا
ئوخشاش) تۇنجى خەلقئارالىق سودا شەھىرىگە ئايلاندۇرغان.
ئىدى.

مىلادىدىن بۇرۇنقى 60 - يىلى (غەربىي خەن سۇلالىسى-
نىڭ شىنچۈە 2 - يىلى) ھونلارنىڭ خانى باتىسخان خەن
سۇلالىسىغا تەسلىم بولدى. غەربىي خەن ھۆكۈمىتى جىڭجىنى
غەربىي دىيار دۇخۇسى قىلىپ تەيىنلەپ، تۇنجى قېتىم غەربىي
دىياردا غەربىي دىيار دۇخۇ (سەرتاپلىق) مەھكىمىسى تەسىس

تەلدى. مۇشۇنىڭدىن ئېتىبارەن سۈلھى دۆلىتى سىياسىي جەھەتتە دۆلىتىمىزنىڭ قەدىمكى مەركىزىي ھۆكۈمىتىگە قاراشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن ھونلارنىڭ بۇ يەردە قۇرغان توغۇپ پۇدۇۋى دېگەن مەمۇرىي ئاپپاراتىنىڭ كونتروللىقىغا خاتىمە بېرىلدى.

غەربىي خەن سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدىن تارتىپ ۋاڭماڭ ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن مەزگىلىگىچە ھونلارنىڭ تەنتەرىكۈچى غەربىي دىيارنى قايتا تىزگىنلەپ، يىپەك يولىنى پۈتۈنلەي ئىتىپ تاشلىغانىدى. شەرقىي خەن سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى يىللىرىغا كەلگەندە، ھونلارنى قوغلاپ چىقىرىپ غەربىي دىيارنى قايتۇرۇۋېلىش ھەمدە شۇنىڭ بىلەن يىپەك يولىنى راۋاملاشتۇرۇشتىن ئىبارەت ئۇلۇغ ئىش يەنە باشلاندى. سۈلھى يىپەك يولىنىڭ بوغۇزى ۋە جان تومۇرى بولغانلىقى ھەم جەنۇبىي ۋە شىمالىي ئىككى يولنى كونترول قىلىشنىڭ مەمۇرىي مۇھىم جايى بولغانلىقى ۋە ئوتتۇرا ئاسىيالىقلارنىڭ ھۇجۇمىدىن مۇداپىئە كۆرىدىغان تەبىئىي توساق بولغانلىقى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ جايدا خېلىلا ئىقتىسادىي ۋە ھەربىي كۈچ بولغانلىقى تۈپەيلىدىن، مىلادىنىڭ 74- يىلى باھاردا، شەرقىي خەن سۇلالىسىنىڭ مەشھۇر سىياسىئونى، ھەربىي ئالىمى، دېپلوماتى بەنچاۋ (مىلادى 32 - 102- يىلىغىچە) بۇيرۇققا بىنائەن 36 پالۋاننى باشلاپ يولۋاس ئۈگىنىش كىرىپ، ھونلارنىڭ سۈلھىنى تۇرغۇزغان قورچاق پادىشاھىنى تېرىك تۇتۇپ، قىلىچنىڭ بېسىمى قانغا بويىدمايلا سۈلھى دۆلىتىنىڭ پايتەختىنى ئېلىپ، سۈلھىنى بىر يوللا تەنچىتىپ، 65 يىل ئېتىلىپ قال-

خان يىپەك يولىنىڭ جەنۇبىي يولىنى يىپەك يولىنىڭ باشتىن ئاچتى.
شۇ يىلدىن تارتىپ مىلادى 91 - يىلىغىچە بولغان 17 يىل ئىچىدە،
بەنچاۋ ئىزچىل تۈردە سۈلپىنى ھونلارغا زەربە بېرىدۇ.
خان تايانچ بازا ۋە غەربىي دىياردىكى ھەر قايسى جايلار
بىلەن ئالاقە قىلىدىغان چوڭلاكر قىلىپ، ئىلگىرى - ئاخىر
بولۇپ ئىچكى قىسىمدىن چىققان سۈلپى توپىلاشچى ئاقسۆڭەك
لەر ۋە سىرتتىن، يەنى يەكەن، كۇچار، ئۇلۇغ ياۋچىلار، قا-
راشەھەر، قۇم (ئاقسۇ) قاتارلىق ھون تەسىر كۈچلىرى بىلەن
ئۇزۇن مۇددەت جاپالىق، مىسلىسىز جەڭلەرنى ئېلىپ بېرىپ،
شەرقىي خەن سۇلالىسىغا پۈتكۈل غەربىي دىيارنى قايتۇرۇپ
ئېلىپ بەردى ۋە ئۇ يەرنى تىنچىتىدى. «غەربىي دىياردىكى
دۆلەتلەر ئەل بولغان كۈندىن ئېتىبارەن ياللىنىۋالمايدۇ،
كىچىكتىن چوڭىغىچە شادلىققا چۆمۈپ، ئۈزۈمەستىن سوۋغا - سا-
لاملار ئەۋەتىپ تۇردى» (كېيىنكى خەننامە. بەنچاۋ تەزكىرى-
سى «دىن»). مىلادىنىڭ 91 - يىلى قىشتا، بەنچاۋ غەربىي دى-
يارنىڭ تۇتۇق بېگىلىكىگە تەيىنلىنىپ كۇچارغا كۆچىدىغان
چېغىدا، غەلىبەۋەزىيەتنى مۇقىملاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئالايتەن
ئۆزىنىڭ ئەڭ كۈچلۈك ياردەمچىسى - غەربىي دىيار چاڭشى-
سى شۈيگەننى ئۇزۇن مۇددەت سۈلپىدا تۇرۇشقا قالدۇرۇپ،
ئۆزىنىڭ بۇ كونا تايانچى بازىغا يۈكسەك ئەھمىيەت بېرىدۇ.
دىغانلىقىنى ئىپادىلىدى.

غەربىي خەن دەۋرىدىن بىرى سۈلپى تارىم ئويمانلى-
قىدىكى بىرىنچى چوڭ بوستان ئىدى. «بەش خىل زىرائەت
تېرىلاتتى، يەردە ئۆسۈدىغان ئۆسۈملۈكلەر، چارۋا مەھسۇلات-
لىرى، ھەربىي ئىشلىرى خەن دىيارىغا (ئوتتۇرا) تۈزلەڭلىك

نى دېمەكچى) ئازراق ئوخشىشىپ كېتەتتى» (خەننامە، غەرب-
 بىي دىيار تەزكىرىسى» دىن). مەھسۇلاتلىرى يېتەرلىك ھال-
 دا ئۆزىنى تەمىنلەپلا قالماي، بەلكى يەنە «ئىككىسپورت» قى-
 لىپ باشقا قوشنا ئەللەرگە چىقىرىلاتتى. شەرقىي خەن دەۋرى-
 گە كەلگەندە، ئىقتىسادتا تېخىمۇ زور ئىلگىرىلەشلەر بولدى،
 بەنچاۋ بۇ جاينى «يەرلىرى مۇنبەت، پايدىلىرى ئاۋات» دەپ
 ماختىغان («كېيىنكى خەننامە، بەنچاۋ تەزكىرىسى» دىن).
 نوپۇسىمۇ راۋاجلىنىپ 2100 ئۆيلۈك 100 مىڭدىن ئارتۇق ئا-
 دەمگە، ئارمىيىسى 30 مىڭ كىشىگە يەتكەنىدى. ئۇندىن
 باشقا كۈنلىكى بۇ جايدىن ئۆتۈمىدىغان زور تۈركۈم سودىگەر-
 لەر ۋە دائىمىي تۇرۇشلۇق چەت جاي مۇھاجىرلىرىمۇ بۇ جايدى-
 نىڭ نوپۇسىنى جىددىي كۆپەيتتى. ماددىي مەھسۇلاتلار ۋە تا-
 ۋار ئىگىلىكىنىڭ تەرەققىياتىنى بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا
 بولىدۇ.

يۇقىرىقى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، شەرقىي خەن سۇلالى-
 سىنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدىن تارتىپ ۋېي، جىن دەۋرىگىچە
 بولغان ئارىلىقتا، سۈلې دۆلىتى راسا كۈچىيىپ، ئومۇميۈزلۈك
 كۈللەنگەن مەزگىل بولدى. يېقىن قوشنىلاردىن يەكەن قا-
 تارلىق 12 دۆلەت پۈتۈنلەي سۈلې دۆلىتىگە قوشۇلۇپ كەتتى،
 ھەتتا شەرقتىكى جاڭيې، جىۋچۈەن رايونلىرىغىچە ھەربىي
 ھەرىكەت يۈرگۈزۈپ، غەربىي دىياردىكى مۇشتۇمزور دەپ ئا-
 تالدى. مىلادىنىڭ 127 - يىلى شەرقىي خەن
 ھۆكۈمىتى سۈلې پادىشاھى چېن-
 پەنگە خەن سۇلالىسىنىڭ بۈيۈك تۇتۇق بېگى دېگەن ئۇنۋان-
 ىنى بەردى. بەش يىلدىن كېيىن، چېن پەن شەرقىي خەن

نىڭ ھەربىي بۇيرۇقىغا بىنا ئەن 20 مىڭ كىشىلىك قوشۇنى باشلاپ، خەن سۇلالىسىدىن يۈز ئۆرۈپ ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل بولۇۋالغان ئۇدۇن (بۈگۈنكى خوتەن) دۆلىتىگە جازا يۈرۈشى قىلىپ، غەلىبە قازاندى. مىلادى 169 - يىلدىن كېيىن سۇلى دۆلىتى ئۆزىنى دۆلىتىمىز چوڭ، ئەسكىرىمىز كۈچ-كۈك دەپ چاغلاپ شەرقىي خەن سۇلالىسىنىڭ ئىدارە قىلىشىغا بۇيرۇنمىدى، شەرقىي خەن ھۆكۈمەتى غەربىي دىياردىكى ھەر قايسى ئەللەردىن 30 مىڭ كىشىلىك ئەسكەر توپلاپ سۇلى دۆلىتىگە قارشى 40 نەچچە كۈن جازا يۈرۈشى قىلغان بولسىمۇ غەلىبە قازىنالمىدى. شۇندىن كېيىن «سۇلى دۆلىتى پادىشاھى لىيەنشياڭ ئۆلتۈرۈلدى، ئوردىمۇ چەكلىمەلمەي قالدى» («كېيىنكى خەننامە . سۇلى تەزكىرىسى » دىن) .

ئۈچ پادىشاھلىق دەۋرىگە كەلگەندە، مىلادى 222 - يىلىدىن كېيىن، ساۋۋېي ھاكىمىيىتى غەربىي دىياردا غەربىي دىيار چاڭشىنى تەسىس قىلىپ، سۇلى قاتارلىق دۆلەتلەرگە قارىتا بەزىلەر ئەيۋەشكە كەلتۈرۈش، نەپ ئالدۇرۇش سىياسىتىنى قوللاندى ھەمدە سۇلى پادىشاھىغا «ۋېينى قوغدىغۇچى دىۋان ياساۋۇل بېگى» دىگەن ئۇنۋانىنى بەرگەن ھەمدە ساۋۋېي موھۇر باسقان بەلباغ تارقىتىپ بەرگەن .

غەربىي جىن سۇلالىسى (267 - 316 - يىللىرى) دەۋرىدە، سۇلى دۆلىتىنىڭ ئىچكىرى بىلەن مۇناسىۋىتى ئۈچ پا - دىشاھلىق دەۋرىدىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ قويۇقلاشتى، ئۆز-ئارا كىرىم تۈردە ئەلچى ئەۋەتىپ داڭدار ئاتلار ۋە يەرلىك مال - لارنى سوۋغات قىلىپ تۇردى، ئۆزىنىڭ شاھزادىلىرىنى جىن ئوردىسىغا « مەھرەم » لىككە ئەۋەتتى ھەمدە جىن ئوردىسى

سىنىڭ سۇلې پادىشاھىغا بەرگەن «دېۋان ياساۋۇل بېگى، چىن خاندانلىقىغا ئىخلاسىمەن ئۇلۇغ بەگ» دېگەن مەرتىبە ۋە ئۇنۋانىنى قوبۇل قىلدى، بۇ، شەكىل جەھەتتىن ئىچكىرىدىكى ۋاڭ - تۆردىلەرگە ئوخشايتتى.

شەرقىي چىندىن كېيىن، 324 - يىلى چاڭ جۇن ئاۋۋالقى لياڭ ھاكىمىيەتىنى قۇردى؛ 376 - يىلى ئاۋۋالقى چىن سۇلا - لىسىنىڭ كېنېرالى لۇيگۇاڭ غەربىي دىيارنى بويسۇندۇردى؛ 386 - يىلى لۇيگۇاڭ ئۆزىنى كېيىنكى لياڭ ۋاڭى دەپ جاكار - لىدى؛ 400 - يىلى دۇنخۇاڭنىڭ سابىق ۋالىسى لى خاۋ يەنە غەربىي لياڭ ھاكىمىيەتىنى قۇردى؛ 420 - يىلى داچۇ چۇي - مىڭسۇن غەربىي لياڭ ھاكىمىيەتىنى يوقىتىپ، شىمالىي لياڭ ھاكىمىيەتىنى قۇردى. 422 - يىلى سۇڭ ۋۇدى غەربىي دىيار - نى يەنە بويسۇندۇردى. گەرچە تەپتىقچىلىق كەينى - كەينىدىن يۈز بېرىپ، ھاكىمىيەتلەر يېڭىلىنىپ تۇرغان بولسىمۇ، قالايمىقان ۋەزىيەت ئالدىدا، سۇلې دۆلىتى بۇرۇنقىدەكلا يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتىكى تەپتىقچى ھاكىمىيەتلەر بىلەن بىر - بىرلەپ قويۇق مۇناسىۋەت ئورنىتىپ كەلگەن، يالغۇز سىياسىي جەھەتتە رەھبەرلىكىگە بوي سۇنۇش مۇناسىۋىتىنى ساقلاپلا قالماستىن، ئىقتىسادىي مەدەنىيەت جە - ھەتتىكى باردى - كەلدىسىمۇ ناھايىتى قويۇق ئىدى.

شىمالىي ۋېي سۇلالىسى دۆلەت قۇرغاندىن كېيىن، 435 - يىلىدىن باشلاپ تاكى 512 - يىلىغا قەدەر تارىخىي كىتابلار - دا خاتىرىلىنىپ قالغانلىرىنى ئالساق، سۇلې دۆلىتى ئىلى گىرى - ئاخىر 15 قېتىم شىمالىي ۋېي ھاكىمىيەتىگە ئەلچى ئەۋەتىپ تەۋە بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرگەن، گەرچە ئارىلىقتا

480 - يىلاردىن 563 - يىلغىچە سۇلې دۆلىتى گەرچە بىسرا
چاغدا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى كۆچمەن چارۋىچى ئىقتىسادلىق
لار (ئاق ھونلار) تەرىپىدىن بويىسىز ئۇرۇلۇپ قۇل تىلىنىغان
بولسىمۇ، لېكىن قەلئەدە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىككە تەلپۈنۈش، بىر-
لىكىنى قوغداشتىن ئىبارەت ئىرادىسى باشتىن - ئاخىر ئۆز-
گە زەمىگە نىسبەتەن، ۋەپى، جىن سۇلالىلىرىدىن تارتىپ جەنۇبىي،
شېمالىي سۇلالىلەرغىچە، سۇلې دۆلىتى خەلقى ئوتتۇرا تۈز-
لەڭلىكتىكى خەنزۇ مەدەنىيىتىنىڭ ئۆگىنىشى ۋە تەسىرى ئاستى-
دا، زور تۈركۈمدىكى تۆمۈردىن ياسالغان دېھقانچىلىق ساين-
مانلىرىنى ۋە بىر قەدەر ئىلغار تېرىقچىلىق ئۇسۇللىرىنى كىر-
گۈزگەنىدى. ئىشلەپچىقىرىلغان ماددىي مەھسۇلاتلارمۇ ئىسپان-
تايىن مول ئىدى. «يەرلىرىدىن كۆپزەك شال، تېرىق، كەندىر،
بۇغداي، مېس، تۆمۈر، قەلەي، گۈڭگۈرت، يىپەك - كىسەمخاپ
چىقاتتى» («شېمالىي سۇلالىلەر تارىخى - سۇلې تەزكىرىسى»
دىن). توقۇمىچىلىقمۇ كۆزگە كۆرۈنەرلىك دەرىجىدە راۋاجلان-
غان بولۇپ، بۇ يەردىن چىقىدىغان «سۇلې كېۋىزى» غەربىي
دېياردا ۋە ئىچكى ئۆلكىلەردىمۇ ناھايىتى داڭلىق ئىدى.
غەربىي خەن مەزگىلىدە سۇلې دۆلىتىنىڭ پايتەختى سۇ-
لې قەلئەسى ئىدى (يەنى ھازىرقى قەشقەر شەھىرىنىڭ تەكتى بو-
لۇپ، ئۇنىڭ ئورنى ۋە كۆلىمىنى دەلىللەش مۇمكىنچىلىكى
يوق)، شەرقىي خەن دەۋرىگە كەلگەندە، سۇلې دۆلىتىنىڭ مە-
كىزىي پەنتۇ قەلئەسىگە ئۆزگەرتىلگەن. بەلكىم سۇلې قەل-
ئەسىنىڭ باشقىچە ئاتىلىشى بولۇشى مۇمكىن. پەنتۇ قەلئەسىنىڭ
كونا ئورنى ھازىرقى قەشقەر شەھىرىنىڭ شەرقىي جەنۇبىي شە-
ھەر رايونىدىكى ئەسكەنەساردىكى قەدىمكى قەلئە بولۇپ،

بۇ قەلئە شەرقىي خەن دەۋرىدىكى. بەنچاۋنىڭ بۇ يەرنى ئۆز
زۇن مەدەت ساقلاپ چەك قىلغانلىقى بىلەن كېيىنكىلەرگە نام
قالدۇرغان. جەنۇبىي شىمالىي سۇلالىلەر دەۋرىدىن تارتىپ
سۈي سۇلالىسى ۋە نۇچە تارىخى كىتابلاردا سۇلې دۆلىتى
تىنىڭ پايتەختى توغرىسىدا «پايتەخت سېپىلى چاسا بولۇپ،
تەرەپلىرى بەش چاقىرىم كېلەتتى» دەپ تەسۋىرلەشكەن، گەر-
چە ئۇنى ئېنىق بىلمەيدۇ، لېكىن ئايلا ئۇزۇنلۇقى ۋە مەيدا-
نى ئېنىق ئېيتىلغان.

بۇ دەۋر ئىچىدە، بۇ جايدىكى ئاھالىلەر ئاساسەن چاڭ-
زۇلار بىلەن ساكلارنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى بىلەن بولغان ئا-
رىلاشما قۇرۇلمىسى ساقلاپ كەلگەن. بۇ يەردىكى بىر روشەن
ئالامەت ۋېي، جىن سۇلالىسىدىن تارتىپ سۈي سۇلالىسىغى-
چە بولغان خەنزۇچە تارىخى كىتابلارنىڭ ھەممىسىدە «ئادەم
لەرنىڭ قول - پۇتلىرىنىڭ بارمىقى ئالتە ئىدى، تۇغۇلغان
بالىسىنىڭ ئالتە بارمىقى بولمىسا باقمىتتى» دەپ نەقىل كە-
لتۈرىدۇ. دەلىللاشتىن قارىغاندا، بۇ ماھىيەتتە يەنىلا قەدىم-
كى چارۋىچىلارنىڭ بىر خىل ئومۇمىيۈزلۈك ئالاھىدىلىكىدۇر.
ئىككى خەن دەۋرىدە بۇ جايدىكى ئاھالىلەرنىڭ بەدەن شەكلى،
تاشقى قىياپىتى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك ئادەملىرىدىن ئاساسەن
پەرقلەنمەيتتى. لېكىن جەنۇبىي شىمالىي سۇلالىلاردىن كېيىن
«ئىدىقۇت (تۇرپان) نىڭ غەربىدىكى دۆلەتلەردىكى ئادەملەرنىڭ
قاڭشىرى ئېگىز، كۆزى چوڭقۇر» ئىدى («شىمالىي ۋېي تى-
رىخى. غەربىي دىيار تەزكىرىسى» دىن). بۇ شۇنى چۈشەن-
دۈرۈپ بېرىدۇكى، تۇرپاننىڭ غەربىدىكى سۇلې ئاھالىسى تاش-
قى قىياپەت جەھەتتە «كۆزى چوڭقۇر، قاڭشالىق» بولۇشتىن ئى-
س

بارەت يېغى ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بولغان. روشەنكى ھىندى -
ياۋروپا قان سېستىمىسىدىكىلەر ئارىلىشىشقا باشلىغان. چاڭلار
ۋە ساكلاردىن قالسا، بۇ يەرگە كېلىپ - كېتىپ تۇرىدىغانلار -
دىن يەنە ئۇلۇغ ياۋچىلار، ھونلار، خەنزۇلار ۋە ئىقتىلىتلار -
مۇ بار ئىدى، بىراق سان جەھەتتە ئەڭ كۆپ بولغىنى يەنىلا
سوغدىيانلار ئىدى. سوغدىيانلار ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ
ئىككىسى دەريا ساھىبلىرى (ساۋرە ئۇنىۋېرسىتىتى) دە
ياشايدىغان قەدىمكى شەرقىي ئىران شىۋىسىدا سۆزلىشىدىغان
قەدىمكى مىللەت ئىدى. ئۇلار سودا قىلىشقا ماھىرلىقى بىلەن
دۇنياغا مەشھۇر بولۇپ كەلگەن. تاكى 11 - ئەسىرگە قەدەر
قەشقەر شەھىرىگە يېقىن جايدا يەنىلا زور تۈركۈم سوغدىيان -
لار كەنتى ساقلانىپ كەلگەن ئىدى.

ئىككى خەن دەۋرىدىن بۇيان، سۈلې دۆلىتىدە مەدەنىي
يەت جەھەتتە ئەڭ كۆزگە كۆرۈنگەن ۋە قەبۇلدا دىنىنىڭ
ئېقىپ كىرىشىدۇر. ھىندىستاننىڭ بۇددا دىنى مىلادى 1 - ئە -
سىرنىڭ ئوتتۇرىسىدا سۈلېغا تارقاشقا باشلىغان. ئۇنىڭ
كىرىش يولى ئىككى بولۇپ، بىرىسى، ھىندىستاننىڭ غەربىي
شىمالىي قىسمىدىن چىقىپ، ۋاخان تېغى (ئافغانىستاندا)
ئارقىلىق پامېر ئىگىزلىكىدىن ئېشىپ يېتىپ كېلەتتى؛ ئىككى -
كىرىشى، ھىندىستاننىڭ ئۆز زېمىنىدىن چىقىپ، ئۇلۇغ ياۋ -
چىلارنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، شەرقى بىلەن كىرەتتى. بۇددا
كىلاسسىكىلىرى ئەڭ دەسلەپ بۇدداستلار ئۆز ئارا بىر بىرىگە
ئاغزاكى ئۆگەتكەن ئىدى، بەلكى كۆپچىلىكى بۇددا مۇرىتلارنىڭ
خەلق ئارىسىدىكى پارچە - پۇرات پائالىيەت ئېلىپ بېرىشى
ئاساسىي شەكىل قىلىنغانلىقى ئۈچۈن، تاكى بەنچاۋ سۈلېدا

پادشاھى شىمالى ۋېي سۇلالىسىنىڭ گاۋزۇڭخانغا ئۇزۇنلىق
قى ئىككى چاڭھەن كۆپرەك كېلىدەنغان بۇددا كاشايان
سىنى مەدەنىيە قىلىپ، پۈتۈن ئوردىنى زىل - زىلمەگە كەلتۈر-
گەن. مىلادى 5 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا، سۈلەي دۆلىتىنىڭ
بۇددا راھىبى تانمۇنات ئۇزۇن مۇددەتكىچە ئىچكىرىدە تۇرۇپ
دىنىي قانۇندىن دەرس بېرىپ، بۇددا دىنىنىڭ ئىچكىرىدە
تارقىلىشى ئۈچۈن ئاكتىپ رول ئوينىغانىدى.

سۈي، تاڭ سۇلالىلىرى دەۋرىدە - سۈلەي تۇتۇق مەھكىمىسى

مىلادىنىڭ 563 - 567 - يىللىرىدا، دۆلىتىمىزنىڭ غەربىي
تۈرك قەبىلىلىرى غەربىي دىيارغا كىرىپ ماكانلىشىپ، ئىقتى-
لىتلارنىڭ بۇ جايدىكى ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى ئىگىلىدى. سۈلەي قا-
تارلىق دۆلەتلەر غەربىي تۈركلەرگە تەۋە بولۇشقا مەجبۇر بولدى.
سۈلەينىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ھەربىي، جۇغراپىيە جە-
ھەتتىكى مۇھىملىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، تۈرك ئاقسۆڭەكلىرى قاغان
قىزلىرىنى سۈلەي پادشاھلىرىغا ياتلىق قىلىپ قۇددىلاشتى،
يەنە شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئەمەلدار ئەۋەتىپ سۈلەي
دۆلىتىنى قاتتىق تىزگىنلەپ تۇردى. سۈي سۇلالىسى قۇرۇل-
غاندىن كېيىن، 615 - يىلى سۈلەي دۆلىتى ئوردىغا ئەلچى
ئەۋەتىپ سوۋغات تۇتۇپ، مەركىزىي ھاكىمىيەت تەۋەلىكىگە
قايتىپ كېلىشىنى ئۈمىد قىلغان. بىراق ئۈچ يىلدىن كېيىن
سۈي سۇلالىسى دېھقانلار قوزغىلىڭى تەرىپىدىن ئاغدۇرۇپ
تاشلاندى.

ئۇنىڭ ئارقىسىدا تاڭ سۇلالىسى باش كۆتەردى.

635 - يىلى ۋە 639 - يىلى، سۇلى دۆلىتى ئىككى قېتىم تاڭ سۇلالىسىغا ئەلچى ئەۋەتىپ تەيزۇڭلى شىمىن بىلەن كۆرۈشۈپ، تاڭ سۇلالىسىنىڭ تۈركلەرنى بويسۇندۇرۇپ غەربىي دىيارنى بال-دۇراق مەركىزىي ھاكىمىيەتنىڭ باشقۇرۇشىغا قايتۇرۇپ كەلمىشى جىددىي ئۈمىد قىلىپ، تاڭتەيزۇڭنىڭ يۈكەك دىققەت-ئىتىبارىنى قوزغىدى، تەيزۇڭ ۋەزىر فاڭشۈەنلىڭغا: «ئۈچ چى قېلىپچىنى ئوينىتىپ تۆت ئەتراپنى تىنچىتىش، يىراق شەرقمۇ بويسۇندۇرۇلدى ... بىراق بۇيان (سۇلى دۆلىتىنى دېمەكچى) گۇمران بولۇش يولىغا كىرىپ قېلىپ ئۆزىنى قوغدىيالماۋېتىپتۇ، بىزنىڭ ياردەم بەرگىنىمىز تۈزۈك» (يېڭى تاڭنامە. سۇلى تەزكىرىسى «دىن» دېگەندە).

2 - يىلى يەنى 640 - يىلى تاڭ سۇلالىسى ئارمىيىسى غەربىي دىيارغا ئەسكەر كىرگۈزۈپ، ئىدىقۇتتا ئەنشى تۇتۇق مەھكەمىسى تەسىس قىلدى. 648 - يىلى سۇلى ئەنشى تۇتۇق مەھكەمىسىگە قاراشلىق تۆت بازارنىڭ بىرى قىلىپ بېكىتىلدى؛ 675 - يىلى رەسمىي ھالدا سۇلى نازارەت مەھكەمىسى تەسىس قىلىنىپ، سۇلى پادىشاھىنى باش نازارەتچىلىككە تەيىنلىدى، ئۇنىڭدىن كېيىنكىلىرىگە تامامەن پادىشاھ جەمەتى ۋارىسلىق قىلىپ كەلدى. ئۇلار مەركىزىي ھۆكۈمەتكە ۋاكالەتەن سۇلىدا مەھۇرىي ئىدارە قىلىش، خەلق ئارىسىدا كى ھەق تەلەپچىنايى ئىشلار ئەنزىلىرىنى بىر تەرەپ قىلىش ھوقۇقىنى يۈرگۈزەتتى. يەر ئىجارىسى، يەر بېجى ۋە ئۆت كەن - كەچكەنلەردىن ئېلىنىدىغان سودا بېجى قاتارلىقلارنى يىغىۋېلىپ يەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ ۋە ئارمىيىنىڭ ئارقا سەپ ئېھتىياجىنى قامدايتتى ھەمدە تۇرۇشلۇق قوشۇنغا ھەمكارلىشىپ، ئەسكەر ئېلىشىپ بېرەتتى.

سۇلې نازارەت مەھكىمىسىنىڭ تېررېتورىيەسى ھازىرقى قىزداسۇ ئوبلاستى ۋە قەشقەر ۋىلايىتىگە باراۋەر بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتا ئۇنىڭ قارمىقىدا 15 ئوبلاست بار ئىدى. ئەنئەنىۋى تۆت چوڭ نازارەت مەھكىمىسى ئىچىدە ئوبلاستلىرى ھەممىدىن كۆپ ئىدى. ھەر قايسى ئوبلاستلارغا سىنى، سىما قاتارلىق ھەر خىل مەنەپتىكى ئەمەلدارلار قويۇلاتتى. ئادەتتە سۇلبىلىقلار ئۆزلىرى ئۈستىگە ئالاتتى. تاخمىنەن ئۆزۈڭدەۋ-رىدە پەرمان بويىچە كۆڭمۈسى (باچكىر) تەسىس قىلىنىپ، كەلگەن-بارغان سودىگەرلەردىن چېگرىدىن ئۆتۈش سودا بېجى ئېلىشقا مەسئۇل بولاتتى. باج بىلەن يەرلىك ئارمىيە ۋە ھۆكۈ-مەتنىڭ خىراجىتى قامدىلاتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا بۇ يەردە تاڭ سۇلالىسىنىڭ پۇلى كۈچەپ يولغا قويۇلدى. ئەينى چاغلاردا سۇلبىدا يەنە ھەربىيلەر بوز يەر ئېچىپ ئۆز-لەشتۈرۈش تۈزۈمى يولغا قويۇلغان بولۇپ، يەتتە ھەربىي مەيدان ئېچىلغان، ھەر بىر مەيداننى 50 گىكتاردىن ھېساب-لىغاندا بۇمۇ ئاز ئەمەس ئىدى؛ تۇرۇشلۇق ئارمىيە بوز يەر ئۆز لەشتۈرۈش بىلەن تەڭ، قوي، كالا بېقىنىش قاتارلىق باشقا قوشۇمچە كەسىپلەر بىلەن شۇغۇللانغانىدى.

سۇلې نازارەت مەھكىمىسى بىلەن تەڭ ھەربىي ۋەزىيەت ئىجرا قىلىدىغان ئورگان سۇلې ئارمىيەسى ئىدى، ئۇنىڭغا چۈن-سى (ھەربىي قوماندان) ۋە فوسى (مۇئاۋىن قوماندان) قويۇلاتتى، ئۇلارنى مەركەز بىۋاسىتە تەيىنلەپ ئەۋەتتى. ئۇلار ھەمىشە ئەن-شى دۇخۇ مەھكىمىسىنىڭ مۇئاۋىنلىقىنى قوشۇمچە ئۆتەيتتى، پۈتۈن قوشۇننىڭ ئادەم سانى 10 مىڭدىن ئارتۇق بولۇپ، ئا-ساسلىقى ئىچكىرىدىن چىققان خەنزۇ ئەسكەرلەر ۋە غەربىي

دېياردىكى ھەر قايسى ئاز سانلىق مىللەتلەردىمۇ ئەسكەرلىككە ئېلىنغانلار بار ئىدى. ئۇندىن قالسا يەنە سۇلې بازاركار-نمزون ئەسكەرلىرى بولۇپ، جىڭشۇۋىسى (بازاركار نمزون سى-لىمىكى مەنەسىدە) قويۇلغان ۋە ئەنشى دۇخۇ مەھكىمىسىدىن ۋە زېمىنگە تەيىنلەپ سەپا يەتتى، ئەسكەرلەر ئاساسلىقى يەرلىك ئاز سانلىق مىللەتلەردىن ئىدى. ئەنشى دۇخۇ مەھكىمىسى تە-سىمى قىلىنغان 150 يىل (640 - 790) جەرياندا، سۇلې بازار مەھكىمىسى ۋە بازاركار نمزون ئەسكەرلىرى جەڭدە مىسلىز زور خىزمەتلەرنى كۆرسەتكەن ئىدى.

مىلادى 722 - يىلى توپوت قوشۇنلىرى كوئېنلون تېغى - نىڭ جەنۇبىغا ئايلىنىپ ئۆتۈپ، كىچىك بولۇر دۆلىتى (ھا-زىرقى پاكىستاننىڭ شەرقىدە، ئەينى ۋاقىتتا تاڭ سۇلالىسى-نىڭ يىراقنى تىنچلاندۇرۇش قوشۇنلىرىنىڭ تۇرۇشلۇق جايى) نى ئىشغال قىلماقچى ۋە شۇ ئارقىلىق شىمالغا لەشكەرتارتىپ ئەنشىدىكى 4 بازارغا ھۇجۇم قىلماقچى بولغان ئىدى. سۇلې بازار مەھكىمىسىنىڭ فۇسىمى جاڭ سىلى بۇيرۇققا بىنائەن ئۆز قى-مىدىن 4000 ئەسكەرنى باشلاپ، كىچىك بولۇر بازار مەھكىمىسى بىلەن بىرلىكتە ئوڭ - سولدىن قاپساپ ھۇجۇم قىلىپ غايەت زور غەلبە قازاندى، توپوتلارنى «ئۇ يىلدىن - بۇ يىلغىچە چېگرىغا چىقالماس قىلىۋېتىپ» («دېۋان مۇئەسسەسىنىڭ ئە-لى پۈتۈكلىرى» دىن)، تاڭ سۇلالىسىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەر قايسى ئەللەر بىلەن بولغان يىمپەك يولى قاتنىشىنى كۈچ-لۈك كاپالەتلەندۈرۈپ، سۇلې نازارەت (دۇدۇ) مەھكىمىسىنىڭ ھەيۋىتىنى تازا ئاشۇردى، «ئۇ تەرەپتىكى چېگرىنى قوغداپ، ئۆزىگە ئەل قىلالىغان» لىقى ئۈچۈن، 728 - يىلى تاڭ سۇلا-

لىسى ئىلچى ئەۋەتىپ باش نازارەتچى فىيىئەندىنى سۈلھىنىڭ
 پادىشاھلىقىغا بېكىتتى. 739 - يىلى كۈزدە، سۈلھى بازاركار -
 نەزۋىنىنىڭ خاڭ شىرۋىنىسى مېڭ لىڭيۇ ئەنشى دۇخۇدە مەھكىمىسىنىڭ
 بۇيرۇقىغا بىنا ئەن شەھەردىكى خىلانىغان ئەسكەرلەرنى باش -
 لاپ توپتۇغرا تالاز (ھازىرقى سوۋېت ئىستىمپا قىسمىنىڭ تالاس شە -
 ھىرى) گە باستۇرۇپ كېرىپ، غەربىي تۈركلەرنىڭ ئوتتۇرا
 ئاسىيادا قىزغىن زور توپىلىشىنى تىنچىتىپ، بۇرۇن ئەرەب -
 لەر ۋە غەربىي تۈركلەرنىڭ تەھدىتى ئاستىدا قالغان ئوت -
 تۇرا ئاسىيا ئەللىرىنى كەينى - كەينىدىن كېلىپ باش قوي -
 دۇردى. 747 - يىلى سۈلھى بازارىنىڭ كېڭىيىشى ئۈچۈنكى،
 ئەنشى تۇتۇق مەھكىمىسىنىڭ مۇئاۋىن دۇخۇسى گاۋشەنجىزنىڭ
 قوماندا ئىلىقىدا يەنە بىر قېتىم پامپىر تاغلىرىدىن ئېشىپ ئۆ -
 تۇپ توبوتلار بىلەن تىل بىرلىكتۈرگەن كىچىك بولۇر دۆلە -
 تىگە ھۇجۇم قىلىپ، جۇڭگو ۋە چەت ئەللىرىنى زىلزىلىگە كەل -
 تۈرگەن. «بىر مەيدان دانقۇر (ھازىرقى پاكىستاننىڭ شىمالى -
 دىكى دالىقت تېغى ئېغىزى) ئۇرۇشى» ئېلىپ بېرىپ توبوت تو -
 پىلاڭچى قوشۇنلىرىنى بىت - چىت قىلدى. كىچىك بولۇر ۋاڭىنى
 تېرىك تۇتۇپ «ئەردىسى، تۈركەشلىرىدىن ئىبارەت 72 دۆلەت
 بۇھەيۋىدىن قورقۇپ، تەسلىم قىلدۇرۇلدى» (يۇقارقىغا ئوخشاش)
 تاڭ سۇلالىسىدا ئەنلۈشەن - شىسىنىڭ توپىلىشى يۈز بېرىش -
 نىڭ ئالدىدا غەربىي دىيار بىلەن ئىچكىرىنىڭ سىياسىي جە -
 ھەتتىكى بىرلىكىنى كۈچلۈك ھالدا قوغداپ قالدى. شۇڭا،
 753 - يىلى سۈلھىنىڭ باش سەردارى، قوشۇمچە ياۋجىدىن ئوب -
 لاسىنىڭ سىياسىي پېي گولياڭ چاڭئەنگە بېرىپ ئوردىغا سالامغا
 كىرگەن چاغدا، تاڭشۈەنزوڭ ئالايمىتەن ئۇنىڭغا بىنەپشەرەڭ

تون، ئالتۇن ھېلىق تەقدىم قىلدى ۋە غالىپ ھىراۋۇل بەگ ئۇنۋانىنى بەردى .

784 - يىلى توپوتلار غەربىي دىيارغا بولغان ھەربىي ھۇجۇمىنى كۈچەيتكەنلىكى ئۈچۈن، تاڭ سۇلالىسى ئەنشى، بەشپاللىق تۇتۇق مەھكىمىلىرىنى ئىچكىرىگە چېكىندۈرۈپ كەتكەن. لېكىن، 788 - يىلى تاڭ سۇلالىسىنىڭ ئىچكىرىدىن چىققان راھىبى ۋۇكوك ھىندىستاندىن قايتىشىدا سۇلبىدىن ئۆتكەندە سۇلبى پادىشاھى قوشۇمچە باش نازارەتچى فىيلىنىڭ بىلەن سۇلبى شەھەرگە نىزىمىنىڭ چېڭ شۇسى لۇياڭنىڭ بۇ يەردە تاكى 790 - يىلى پۇتكۈل غەربىي دىيار قولىدىن كەتكەنگە قەدەر شەھەرنى مۇشكۈللۈك ئىچىدە پۈتۈن كۈچى بىلەن ساقلاۋاتقانلىقىنى كۆرگەنىدى. ئەنلۈشەن - شىسىمىڭلار توپىلىڭى يۈز بېرىپ 35 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، يەنە كېلىپ غەربىي دىيارنىڭ ۋەزىيىتى كۈنسىمۇ ئىسسىقلىشىۋاتقان بىر پەيتتە، سۇلبى نازارەت مەھكىمىسى ئارمىيە - خەلقلەرنىڭ بالدۇر قىمەتلىك سۇلالىسىغا ساداقەتمەن بولۇشى ھەقىقەتەنمۇ قەدىرلەشكە ئەرزىيدۇ.

6 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ، تۈرك قەبىلىلىرىنىڭ كەلكۈندەك يامراپ كىرىشىگە ئەگىشىپ، سۇلبىدا ۋە غەربىي دىيارنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا چاڭلار، ساكلار، سوغداقلارنىڭ ئارىلاشما قانداشلىقىدىن تاشقىرى، يەنە تۈركلەرنىڭ يېڭى تەركىبى قوشۇلدى. رەڭگى - روھى جەھەتتىكى «كۆزى چوڭقۇر، قانچىلىق» بولۇشتىن كېيىن يەنە «بەدىنىگە گۈلچەك كىدىغان كۆزى كۆك» (شۈەنزاڭنىڭ «بۈيۈك تاڭ غەربىي دىيار خاتىرىلىرى» دىن) بولۇشتەك يېڭى ئالاھىدىلىك قوشۇلدى.

دى. « ئۇلارنىڭ يىزدىقى ھىندى يېزىقىدىن ئېلىنغان، ئازراق قىسقارتىلغان بولسىمۇ، ئاساسىي شەكلى سا قلاپ قېلىنغان، گەپ-سۆز-لىرىنىڭ ئاھاڭى باشقا مەلىكە تىلەردىن پەرقلىنىشى» (يۇقىرى-قىزغىن ئوخشاش). مۇشۇ مەللىلەتلەر ئورتاق ئاچقانلىقتىن، بۇجايلار «ئېتىز» ئېرىقلىرى بارا قسان، يەل - يېمىشلىرى مول-چىلىق ئىدى، سىپىتا كىمىز لەرنى ئىشلەپچىقىراتتى» (يۇقىرى-قىزى بىلەن ئوخشاش).

دېققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، ئاھالە تەركىبىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ، مۇشۇ باسقۇچ ئىچىدە يەرلەر-نىڭ نامى جەھەتتىمۇ روشەن ئۆزگىرىشلەر بارلىققا كەلدى. ئەسلى سۇلې دەپكەن سۆز يەر ئىسمى، يەنى «سۇلۇق» دەپكەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. چۈنكى بۇجاى قەدىمدىن تارتىپ سۈيى ۋە ئوتىنىڭ موللىقى بىلەن نام ئالغان. تىل ئايرىمىسى تېخى تالاش - تارتىش قىلىنىۋاتقان بىر مەسىلە. مىلادى 4 - ئەسىردىن كېيىن بەزىلەر بۇ جاينى «جېشى (قاش)» دەپ ئاتاشقا باشلىغان («ۋېي سۇلالىسى ھەققىدە قىسقا خاتىرىلەر» گە قارالسۇن). مىلادى 644 - يىلى تاڭ شۈەنزىڭ بۇ يەرگە كەلگەندە چۆچۈپشا (قاش) دەپ خاتىرىلەنگەن. يېڭى، كونا «تاڭنامە» لەردىمۇ بۇنى سۇلې دۆلىتىنىڭ باشقىچە ئاتىلىشى دەپ قارىغان ھەم-دە سۇلې پادىشاھى «جېشى (قاش) شەھەرنى باشقۇرىدۇ» غاندەلىقى تىلغا ئېلىنغان. بۇددا كالامى «توز پادىشاھىنىڭ ئەپ-سوزلىرى» دا سۇلې دۆلىتى «جېشە (قاش)» دەپ خاتىرىلەنگەن. بۇ ئاھاڭلار ئەمەلىيەتتە دەل «قەشقەر» دەپكەن سۆزنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى ئوقۇلۇشى ئىدى. بۈگۈنكى كۈندىمۇ قەشقەر شەھىرى ئىچىدە بۇنىڭدىن قېپقالغان ئاھاڭنى تېپىشقا

بولمىدۇ.. ھازىرقى قەشقەر شەھىرىدىكى ئەڭ قەدىمكى بىر ئاھالە رايونى (ھازىرقى تۆت كوچا باشقارمىسىنىڭ بىرى) نىڭ قەدىمدىن تارتىپ ھازىرغىچە ئىزچىل تۈردە «چاسا» دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتقانلىقى بۇنىڭ ئىسپاتى. قېنى قاراپ باقايلى: جىيەش - چۈۋېشا - جىياشە - جىياش - چاسا - كاشى (قەشقەر) بۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىچكى باغلىنىش بارلىقىنى بىلىش قاراپ كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. «كاشى» نىڭ كەينىگە «گەر» تاقىۋېتىشنىڭ ئۈلگىسى خېلى كېيىنكى ئىش. 8 - ئەسىردىن كېيىن راھىپ خۇيچاۋ بۇ جاينى «جىياشجۈلى» («ھىندىستانغا بېرىش خاتىرىلىرى» دە) دەپ خاتىرىلىگەن ئالغان. تاڭ دەۋرىدىكى قەشقەرلىك چاڭمەن باش راھىبى پىرخۇيلاندۇر ئۆزىنىڭ يۈرتىنى «جىياشجىلى» («ئومۇمىي ئەقىدىلەر شەرتى» دىن) دەپ يازغان. بۇلار ئەمەلىيەتتە بۈگۈنكى «كاشىگەر» (قەشقەر) دېگەن سۆزنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئوقۇلۇشىدۇر. دەلىللەشلەردىن قارىغاندا «كاشى» دېگەن سۆز تۈرك تىلىدا «قاشتېشى» دېگەن مەنىدە. «گەر» دېگەن سۆز ئاخىر قوشۇمچىسى قەدىمكى ساك تىلىدا «رايون»، «دۆلەت» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ (چىشىيەن تىلىنىڭ «بۈيۈك تاڭ دەۋرىدىكى غەربىي دىيار خاتىرىلىرى» دىكى «ئىزاھات» تىن). بۇ تۈرك تىلىنىڭ يەرلىك خەلق تىلى ئورنىغا ئالماشتۇرۇلغان بىر خىل سۆزلىشىش ھادىسىسىنى ئىمپادىلەپ بېرىدۇ. شۇنداق قىلىپ مۇشۇنداق ئىككى خىل تىلنىڭ قوشۇلۇشىدىن كاشىغا دېگەن جاي ئىسمى كېلىپ چىققان. ئۇنىڭ مەنىسى ئادەتتە «قاشتېشىدەك كۆزەل ماكان» دېگەن مەنىدە «دۆلەت» دەپ چۈشەندۈرۈلىدۇ.

تاڭ دەۋرىدىكى سۈلەيمنىڭ مەركىزى بولغان جىياش

(پەيزاۋات) قورغىنى (يەنى ھازىرقى قەشقەر شەھىرىنىڭ تەكتى ھازىرقى پەيزاۋات ناھىيىسىنىڭ تۇرۇشلۇق جايى ئەمەس) بىسلىن سىلىنىپ بازىرىنىڭ تۇرۇشلۇق ئورنى بىر بولۇش كېرەك. «يېڭى تاغنامە» جۇغراپىيە تەزكىرىسىدە «سۇلې بازىرىنىڭ جەنۇب، شىمال، غەرب ئۈچ تەرىپىدە تاغ بار، قەلئە ئوتتۇرىدا، قەلئەنىڭ شەرق تەرىپىدە خەنجىڭ قورغىنى بولۇپ، ئۇمۇ دەريا ساھىلىغا جايلاشقان، قىزىل دەرياسى سۇلېنىڭ غەربىدىكى قارلىق چوققىدىن باشلىنىپ، شەھەرنىڭ غەربىگە كەلگەندە بۆلۈنۈپ ئاقىدۇ. شەھەرنىڭ شەرقىي شىمالىغا كەلگەندە يەنە قوشۇلىدۇ» دەپ خاتىرىلەنگەن. مۇشۇنىڭغا ئاساسلانغاندا سۇلې بازىرى بۈگۈنكى قەشقەر شەھىرىنىڭ شەرقىگە 28 كىلومېتىر كېلىدىغان خانئۆي قەدىمكى شەھىرىنىڭ ئورنىدا بولۇش كېرەك. ئەينى چاغدىكى قىزىل دەرياسى غەربتىن ئېقىپ كېلىپ، بۇ شەھەرنى ئىككى تارماق ئېقىمىنىڭ قويتىغا ئالاتتى. خانئۆي قەدىمكى شەھىرىنىڭ مەدەنىي كونا ئىزى خېلىلا زور ئىدى، پۈتكۈل كونا ئىز شەرقتىن غەربكىگە 10 كىلومېتىر، جەنۇبتىن شىمالغا ئالتە كىلومېتىر، يەر مەيدانى 60 كۇۋادرات كىلومېتىر كېلەتتى. كونا ئىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر چاسا شەكىللىك كىچىك قەلئە بار ئىدى، قەلئەنىڭ ئىگىسىگەن ئورنى 9000 كۇۋادرات مېتىر بولۇپ، چۆرىسىدە 7 چى قېلىنلىقتا سوقما سېپىل تام، قەلئەنىڭ غەربىي شىمال بۇرجىكىدە بىر زەمبىرەك پوتىيى بار ئىدى. شەرقىي جەنۇب ۋە غەربىي شىمال تەرىپىنىڭ ھەرقايسىسىدا بىر-بىرىدىن 5 چى كەڭلىكتە سېپىل دەرۋازىسى ئېچىلغان. كىچىك قەلئە ئەلۋەتتە سۇلې پادىشاھى بىلەن نازارەت مەھكىمىسىنىڭ

غەربىي-سىياسىي ھوقۇقىنى يۈرگۈزىدىغان مەركىزى. قەلئە ئەت-راپىدىكى خاراكتېرلىقلار ئەينى ۋاقىتتىكى سودا - سانائەت ۋە ئاۋات ئاھالە رايونلىرى بولسا كېرەك. ئەمدى سۇلې ئار-ھەيىنىنىڭ ئەسكەرلىرىگە كەلسەك، ئاساسلىقى مۇشۇ شەھەرنىڭ شەرقىدىكى خەنچىڭدا تۇرغان.

سۇلېنىڭ بۇددادىنى ئىشلىرى تاللايدۇر دە تازا كۈللەنگەن باسقۇچقا يەتكەن، ئۇنىڭدىن كېيىن تەدرىجىي زەئىپلىشىشكە باشلىغان. مىلادى 644 - يىلى تاغشۇەنزىلى بۇ جايدىكى بۇددادىنىنىڭ كۈللەنگەن ھالىتىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: «بۇددادا ئەقىدىلىرىگە ساداقەتمەنلىك بىلدۈرۈپ، پاراۋانلىق ئىشلىرى ئەۋج ئالغان، بۇددادا ئىبادەتخانىلىرى بىر قانچە 100 گە يېتىپ، راھىبىلار 10 مىڭدىن ئاشقان. بۇددادا ماھىيانا قىسمىنىڭ ھەممىسىنى ئۆگىنىدىكەن» («بۇيۇك تاللا سۇلالىسى غەربىي دىيار ماتىرىياللىرى»). ئەينى ۋاقىتتا بۇددادا مەدەنىيىتى بىلەن نامى چىققان كۇسەن (كۇچار)، ئۇدۇن (خوتەن) دىن ئىبارەت ئىككى ئورۇندىكى بۇددادا ئىبادەتخانىلىرىمۇ ھەر قايسىسىنىڭ 100 دىن ئاشمايتتى. راھىبلىرىمۇ ھەر قايسىسىنىڭ ئاران 5000 كىشىدىن ئارتۇقراق بولۇپ، بۇددادا دىنىنىڭ كۆلىمى سۇلېنىڭ يېرىمىدىنمۇ يەتتە. 690 - يىلى ۋۇزېتىيەن پۈتۈن مەھلىيە كەنتىنىڭ ھەر قايسى جايلىرىغا «دايۇن دەستۇرى» نى تارقاتتى ھەمدە ھەر قايسى ئوبلاستلارنىڭ دايۇن ئىبادەتخانىسى سېلىشىنى بۇيرىدى. سۇلې نازارەت مەھكىمىسى پەرمانىغا بىنائەن بۇ چاغدا 10 نەچچە يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ، غەربىي دىيار-غادا كەتكەن قەشقەر دايۇن بۇتخانىسىنى ياساتقان، ئۇنىڭ خاراكتېرلىرى يېقىندا بايان قىلىنغان خانئۇي قەدىمكى شەھەردە.

نىڭ شىمالىدىكى قەدىمكى دەريا قىرغىقىدىكى يار. بويىدا
ئىدى. ساقلىنىپ قالغان ئىككى مۇنارنىڭ قالدۇقى ھازىر مۇبارە
كىشىلەر ئۇنى مۇراتىم دەپ ئاتىشىدۇ. 8- ئەسىردىن كېيىن
ئەرەب ئىسلام غازاتچى قوشۇنلىرى شەرققە ھۇجۇم قىلغاندا
ئەسكەرلىرىنىڭ ئۇچى سۇلېمانغا يېتىپ كەلگەن، بۇ جايدىكى بۇددا
دىنى زەربىگە ئۇچراپ ئەھۋالى كۈندىن - كۈنگە خارا بىلاشتى.
727 - يىلى چاۋشەن مىللىتىدىن چىققان راھىپ خۇيچاۋ غەربىي
دىيارغا كېلىپ تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغاندىن كېيىن، كۇچار،
خوتەن توغرىسىدا توختالغاندا، ئۇ يەردە «بۇتخانا ۋە
راھىپلار يېتەرلىك كۆپ ئىكەن» دېسە، سۇلېمان ھەققىدە پەقەتلا «بۇت-
خانا ۋە ئىبادەتخانىلار بار ئىكەن» («ھىندىستانغا بېرىشتىن
رەۋايەتلەر») دەپلا بايان قىلىنغان. بۇنى 80 يىلنىڭ ئالدىدىن
كىيىن سېلىشتۇرغاندا ئاسمان - زېمىن پەرق ھاسىل بولغان.
ئوتتۇرا جۇڭگوغا داڭ كەتكەن سۇلېمان ئەلنىڭ غەربىي
مىلادى 5- ئەسىردىن باشلاپ ئىچكىرىگە تارقىلىشقا باشلاپ،
ئىچكىرىدىكى خەلق ئاممىسىنىڭ ئالاقىسىغا سازاۋەر بولغان.
«سۇيانامە» دەخاتىرىلىرىنىڭ سۇلېماننىڭ سۆزلىرى «ئۆرە-
غون (تىك غوڭقا)، بەرباپ، راۋاپ، نەي، بالامان، داپ، بەل
دۇمبىقى، ناغرا، جىلۇدۇمبىقى قاتارلىق 10 خىلدىن ئىبارەت بولۇپ،
12 كىشى بىر ئوركىستىر بولاتتى». تاڭ دەۋرىگە كەلگەندە
سۇلېمان ئەلنىڭ غەربىي ئىچكىرىدىكى مەشھۇر ۋەكىللىرىدىن
ئىككى كىشى چىقتى. ئۇنىڭ بىرى، چىنگۈەن يىللىرى (629 - 949)
دىكى تاڭ سۇلالىسى ئوردىسىنىڭ سازەندە ئۇستازى فېي شىنغۇ،
ئۇنىڭ مۇھىم تۆھپىسى، بەرباپنى زەخمەك بىلەن چالىدىغان
ئەنئەنىۋى چېلىش ئۇسۇلىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، بارمىقى

بىلەن چېكىپ چېلىشنى بىر ئىچى بولۇپ كەشىپ قىلدى. بۇ بەر-
 باپ چېلىش تېخنىكىسىنى بېيىتىش، راۋاجلاندۇرۇشتا مۇھىم
 ئەھمىيەتكە ئىگە. قەدىمكى بۇ سۇلې مۇزىكانتلىرىنىڭ
 ۋە تىنىمىزنىڭ چالغۇ ئەسۋابى ۋە كۆي سەنئىتىگە قوشقان
 بىر مۇھىم تۆھپەسىدۇر. فېي شىنغۇ يەنە بىر مۇزىكا ئىجادچىسى
 ئىدى. «تاك سۇلالە ئومۇمى كىلاسسىكىلىرى» دا خاتىرىلەنمىشچە،
 تەيزۇڭ چېنگۇەن يىللىرىنىڭ ئاخىرى، فېي شىنغۇ دېگەن كىشى
 نىڭ بەر باپنى كارامەت پەيزى چالغانلىقىنى كۆرگەن، ئۇنىڭ
 دەسلەپكى بىردىنبىر ئىجادىيىتى «ئۆكتەملەردىن غالىپ كې-
 لىش»، «ئوتتىكى سۇمرۇغ»، «قىشقىر رۇمكا كۈيى» دېگەن
 ئۈچ مۇزىكا بولۇپ، ئاھاڭسى چىرايلىق «تەيزۇڭنى خۇشال
 قىلغان ئىدى». بۇنىڭ ئىچىدىكى «ئوتتىكى سۇمرۇغ» نىڭ
 ئاھاڭى ئوتتۇرا جۇڭگو رايونلىرىدا ئۆزگەرتىلگەندىن
 كېيىن، كەڭ تارقالغان ئىدى. يەنە بىرى: تاك سۇلالىسىنىڭ
 چېنگۇەن يىللىرى (785—805) تاك ئوردىسىدا ئوتتۇرىغا چىققان
 قان سۇلېلىق مۇزىكانت فېي شىنغۇ دېگەن كىشى ئىدى. ئۇ
 بەر باپ چېلىشتا بەكمۇ داڭلىق ئىدى.

سۇلېلىق يۇددا دىنى ئالىمى پىرخۇيلان مەدەنىيەت، ئىلى-
 ھىي مۇھاكىمە جەھەتتە قەدىمكى سۇلېلىغا شان - شەرەپ
 كەلتۈرگەن ئىدى. پىرخۇيلان (737 - 820 يىللار) ياش چېغىدا
 دىلا تاك سۇلالىسىنىڭ چاڭئەن شەھىرىدىكى شىمىڭسى ئىمپېراتور
 دەتخانىسىغا بېرىپ دىن تارقاتقان، ئۇ ئاتاقلىق باش راھىپ
 ئىدى. ئۆز مەلىكىسىنىڭ مەدەنىيەتىدىن تاشقىرى يەنە خەن-
 زۇچە تارىخىي كىتابلار ۋە سانسكىرت يېزىقىدا يېزىلغان بۇد-
 دا كىلاسسىكىلىرىنى پىششىق ئىگىلىگەن. ئۇ 25 يىل ۋاقىت

سەرپ قىلىپ خەنزۇچە 100 توملۇق «ئومۇمىي ئەقىدىلەر شەرىھى» دېگەن كىتابنى تۈزگەن. بۇ كىتاب يالغۇز بۇ ددا كىلاسسىكىلىرى توغرىسىدا نۇرغۇن ئىزاھاتلارنى ئىچىگە ئېلىپ قالماستىن، بەلكى مول تىل-ئەدەبىيات بىلىمىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغانىدى. بۇنىڭ ئىچىدىكى تارىخ، جۇغراپىيە، ماددىي مەھسۇلاتلار، ئا-ھال ئەھۋالى ۋە ئۆرپ - ئادەتلىرى ئائىت زور مىقداردىكى نۇرغۇن قىممەتلىك ماتېرىياللار يۇقىرى قىممەتكە ئىگە ئىدى. كېيىنكىلەر بۇ كىتابنى «قېتىقىنىپ يېزىلغان، دېيىلىمىگەن كۈزەللىك يوق» دەپ ماختىغان. ئەينى ۋاقىتتا ۋە كېيىنكى دەۋرلەردە دۆلىتىمىزنىڭ مەدەنىيەت ئىشلىرىغا زور تەسىر كۆرسەتكەن، مەدە چاۋشىيەن، ياپونىيە ۋە شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيادىكى خەنزۇچە يېزىق ئورتاق ئىشلىتىلىدۇ. غەن نۇرغۇن مەملىكىت ۋە رايونلارغىمچە تارقالغانىدى. بۇ قەدىمكى سۇلى ئالىملىرىنىڭ دۇنيا مەدەنىيىتىگە قوشقان بىر چوڭ تۆھپىسىدۇر.

خارابى تاڭ دەۋرىدىن سۇڭ دەۋرىگىچە - قارا خانىلار خاندانلىقى

قارا خانىلار خاندانلىقى (840 - 1211 يىلى) زامانى، يالغۇز قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخىدا ئەڭ شانلىق دەۋرىدۇر. لۇپلا قالماستىن، قەشقەرنىڭمۇ تارىخى ئورنى جەھەتتە يۇقىرى پەللىگە يەتكەن باسقۇچ ئىدى.

مىلادى 840 - يىلى، ئەسلىدە دۆلىتىمىز قۇملۇقىنىڭ شىمالىي يايلاقلىرىدىكى سېلىنگا دەرياسى بىلەن ئورخۇن دەرياسى ۋا-دىسىدا ياشاۋاتقان ئۇيغۇر خانلىقى، ئۇرۇش ۋە ئاچارچىلىق

تۈپەيلىدىن ئۈچ تارماققا بۆلۈنۈپ غەربكە كۆچۈشكە مەجبۇر بولدى. بۇنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ زور بىر تارمىقى 15 قەبىلە بولۇپ، خان جەمەتىدىن چىققان پان تېكىننىڭ يېتەكچىلىكىدە غەربكە قاراپ ئىلگىرىلەپ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بالقاش كۆلىنىڭ جەنۇبىدىكى يەتتە سۇ رايونىغا كىرىپ، ئۆزلىرىدىن بالادۇر شۇ يەرگە كەلگەن ۋە ئوخشاشلا تۈرك تىلى بىلەن سۆزلەشكەن قارلۇقلارنىڭ ۋە قەشقەرنى مەركەز قىلغان ياغمىلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تەپرىقچىلىق ئورنىنى تەدرىجىي ئىگىلىدى، شۇ ئارقىلىق بالاساغۇن (ھازىرقى سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ئاق پىشىم) نى مەركەز، تالاسنى قوشۇمچە پايتەخت قىلغان قارا خانىلار خاندانلىقىنى قۇردى. پان تېكىن دۆلەت قۇرغان تۇنجى قاغان بولدى، كېيىنكىلەر ئۇنى بىلگە قادىرخان دەپ ئاتىدى.

«قارا» سۆزى، تۈرك - ئۇيغۇر تىلىدا قارارەڭ دېگەن مەنانى بىلدۈرىدۇ، بۇ تۈركلەرنىڭ قارا رەڭگە بولغان چوقۇنۇشىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، قەدىمكى خەنزۇچە تارىخنامىلاردا «قارا خان» دەپ مەنىسى بويىچە تەرجىمە قىلغان. «قارا» سۆزى يەنە «مۇقەددەس»، «قۇدرەتلىك» دېگەن مەنالارنى بىلدۈرەتتى. ئەڭ قۇدرەت تاپقان دەۋرلەردە، خاندانلىقنىڭ چېگرىسى شەرقتە دۇنخۋاڭ (دۆڭقوتان) غا، غەربتە بۈگۈنكى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى سىر دەرياسىغىچە، شىمالدا باغراش كۆلىگىچە، جەنۇبتا كوئېنلۇن تاغ تىزمىلىرىغىچە يېتىپ بارغانىدى. بىلگە قادىرخان ئۆلگەندىن كېيىن خاندانلىقتا قوش خانلىق تۈزۈمى يۈرگۈزۈلدى، چوڭ ئوغلى بازىر چوڭ خان بولۇپ، بالاساغۇندا تۇردى. خانلىقنىڭ نامىنى ئارىلان (شىر)

خان دەپ ئاتىدى؛ كىچىك ئوغلى ئوغۇلچاق قوشۇمچە خان بو-
لۇپ تالاس شەھىرىدە تۇردى، خانلىقنىڭ نامىنى بۇغرا (ئەرەك
تۆگە) خان دەپ ئاتىدى. شىرىستان بۇغرا خاندا ئىلىقنىڭ تۇتى-
شى قىلىندى.

893- يىلى ئوتتۇرا ئاسىيا ئامۇ دەرياسىنىڭ
جەنۇبىدىكى ئىسلام دىنىغا ئىتىقاد قىلىدىغان سامانىلار
خانلىقى شۇ چاغدا ئۆزى بىلەن باشقا دىندا بولغان ۋە تېخى
ئانچە قۇدرەت تاپمىغان قاراخانىلار خاندا ئىلىقغا ھەربىي
ھۇجۇم قوزغاپ، تالاس شەھىرىنى بېسىۋالدى. خاندا ئىلىقنىڭ
قوشۇمچە خانى ئوغۇلچاق ئالدىراپ - تىنەپ شەرققە چېكىنىپ
تەختىنى قەشقەرگە يۆتكىدى. شۇنىڭدىن كېيىنكى 300 نەچ-
چە يىل جەرياندا، بۇ خاندا ئىلىقنىڭ كۆپ قىسىم تارىخى
ئەھۋالاتى، سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت، دىن مەركىزى
بولغان قەشقەر بىلەن زىچ باغلىنىپ كەلدى.

خاندا ئىلىقنىڭ تارىخىدىكى ئەڭ زور ۋەقە، قەشقەرنى بى-
رىنچى بازار قىلىپ ئىسلام دىنىنى رەسمىي كىرگۈزۈپ، مەزكۇر
خاندا ئىلىقنى چۇڭگودا بىرىنچى بولۇپ تۈرك- ئىۋىي-غۇرلاردىن
تەركىب تاپقان ئىسلاملاشقان يەرلىك ھاكىمىيەتكە ئايلاندۇ-
رۇشتىن ئىبارەت بولدى. 905- يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە، ئوت-
تۇرا ئاسىيادىكى سامانىلار خانلىقى شاھزادىسى سىياسىي پاناھ-
لىق ئىزدەپ قەشقەرگە قېچىپ كەلدى، ئوغۇلچاق كۈچ توپلاپ
ئۆزىنىڭ رەقىبى سامانىلارغا زەربە بېرىش ئۈچۈن، بۇ شاھزا-
دىنى قەشقەر شەھىرىنىڭ شىمالىدىكى نەچچە ئون كىلومېتىر كې-
لىدىغان ئاتۇشقا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدى ھەمدە ئۇنىڭ بىر ئىس-
لام مەسچىتى سېلىشىغا رۇخسەت قىلدى. خانلىقنىڭ سابىق چوڭ

خاقانى بازىرىنىڭ ئوغلى، ئوغۇلچاقنىڭ جەيەن ئوغلى سۇتۇق ھېلىقى قاچقۇن شاھزادىنىڭ تەسىرى ئاستىدا ئىسلام دىنىغا ئۆتتى، ئۇزۇن ئۆتمەي ئوردا سىياسىي ئۆزگىرىشى قوزغاپ ئىسلام دىنىغا كىرىشتىن باش تارتقان ئوغۇلچاقنى ئۆلتۈرۈپ، 915- يىلى قەشقەردە قاراخانلار خانىدالىقىنىڭ چوڭ خانلىق تەختىگە ئولتۇردى، مانا بۇ تارىختىكى مەشھۇر سۇتۇق بۇغ - راخاندۇر .

سۇتۇق بۇغراخان ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن 40 يىل جەريانىدا، خانىدالىق چېگرىسى ئىچىدە ئىسلام دىنىنى زور كۈچ بىلەن يولغا قويدى. قەشقەردىكى ئەزەلدىن بار بولغان بۇدا دىنىي كۈچلىرى ۋە شىمالدىكى ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرى، جەنۇب تىمكى ئۇدۇندىن ئىبارەت ئىككى چوڭ بۇددا ھاكىمىيەتى بىلەن بولغان زىددىيەت كۈنسايمىن كەسكىنلىشىپ، تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدا بىر قانچە ئەسىر سوزۇلغان دىنىي ئۇرۇشلارنىڭ پەردىسىنى ئېچىپ، ئىسلام دىنىنىڭ تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇب ۋە شىمالىدىكى تۈرك - ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ئاخىرقى ھېساب - تا بۇددا دىنىنىڭ ئورنىنى ئىگىلەيدىغانلىقىنىڭ بىسمىلاسىنى باشلىدى. يەنە بىر جەھەتتىن، ئۇ 942- يىلى ئوتتۇرا ئاسىياغا لەشكەر چىقىرىپ سامانىلار پادىشاھلىقىنىڭ قولىدىن تالازنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا قايتۇرۇۋالدى. شۇنىڭغا ئۇ - لاپلا زېمىنىنى داۋاملىق كېڭەيتىپ، قاراخانلار خانىدالىقىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش، قۇدرەت تاپتۇرۇشتىن ئىبارەت بۇ - يۈك ئىشلىرى ئۈچۈن ئاساس سالدى. شۇنىڭ بىلەن تەڭ قەشقەرنى ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ مەركىزىدە كىشىنى ھەيران قالدۇر - غىدەك تېزلىك بىلەن گۈللىتىپ تەرەققىي تاپتۇردى.

955- يىلى سۇتۇقنىڭ ئوغلى مۇسا ئارسلانخان قەشقەردە تەختكە ۋارىسلىق قىلدى. 960- يىلى مۇسانىڭ قولىدا - قۇ- ۋەتلىشى ئارقىسىدا خاندانلىق تەۋەسىدىكى 200 مىڭ ئۆيلىك، بىر مىليونغا يېقىن تۈرك ئىسلام دىنىغا بەيئەت قىلدى، ئىسلام دىنى رەسمىي تۈردە خاندانلىقنىڭ دۆلەت دىنى قىلىپ جاكارلاندى. قەشقەرنى مەركەز قىلغان قارا خانلار خاندانلىقى شۇ يىلى خەلقئارا ئىسلام دۇنياسى تەرىپىدىن رەسمىي ئېتىراپ قىلىندى. 963- يىلىدىن باشلاپ ئۇدۇن (خوتەن) بۇددا ھاكىمىيىتى قارا خانلار خاندانلىقىنى بويسۇندۇرۇش ئۈرۈ- شى قوزغاپ، ئوردۇ كەنت قەشقەرگە بىر نەچچە نۆۋەت تېگىش قىلدى. 996 - 998- يىللىرى خوتەن بۇددا ھاكىمىيىتى قەش- قەردىكى بۇددىستلارنىڭ باشلىقى نوقتىرىشىد ئاقساقال بىلەن بىرلىشىپ قەشقەر شەھىرىدە زور كۆلەملىك بۇددىستلار قوزغى- لمىنى كۆتەردى. گەرچە ھاكىمىيەت بېشىدىكى چوڭ خاقان ئە- بۇل ھاسان ئارسلانخان بۇ ئۇرۇشتا قازا تاپقان بولسىمۇ، لې- كىن بۇددىستلارنىڭ قوزغىلىشى ئاخىرقى ھېسابتا باستۇرۇلۇپ، بۇددا دىنى كۈچلىرىنىڭ قەشقەر زېمىنىدا ئۈزۈلۈكسىز يوقال- ماسلىقى جاكارلاندى. شۇندىن كېيىن خاندانلىقنىڭ چوڭ خاقا- نى يۈسۈپ قادىرخان مىلادىنىڭ 1009- يىلىدىن بۇرۇن ئۆز- دۇن بۇددا ھاكىمىيىتىنى ئۆزىگە بويسۇندۇرۇپ بولدى، ئۇ- نىڭ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلى قارا خانلار خان- دانلىقىنىڭ زېمىنى ۋە سىياسىي، ھەربىي كۈچى ئومۇميۈزلۈك كۈللەنگەن مەزگىل بولدى.

1032- يىلى يۈسۈپ قادىرخان ئۆلگەندىن كېيىن، قاراخا- نىلار خاندانلىقىدا ئىچكى جاڭجال يۈز بېرىپ پەيدىنپەي پار-

چامىنىش يولىغا قاراپ ماڭدى، ئايرىم - ئايرىم ھالدا قەش-
 قەرنى ۋە بالاساغۇننى مەركەز قىلىپ، شەرقىي قىسىم قارا
 خانىلار خاندانىسى ۋە غەربىي قىسىم قاراخانلار خاندان -
 لىقىدىن ئىبارەت ئىككى چوڭ ھاكىمىيەت شەكىللەندى؛ ئىك-
 كى تەرەپ بەزىدە ھەمكارلىشىپ، بەزىدە دۈشمەنلىشىپ تۇردى.
 1072 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە، غەربىي قىسىم خاندانلىق
 ئوتتۇرا ئاسىيادىكى سالجۇقلارنىڭ ھۇجۇمى ئاستىدا زاۋاللىق-
 قا يۈز تۇتتى، لېكىن قەشقەرنى مەركەز قىلغان شەرقىي قىسىم
 خاندانلىق خاقان سۇلايمان بۇغراخاننىڭ باشقۇرۇشى بىلەن،
 1074 - 1110 - يىللىرى ئۆپچۆرىسىدە، سىياسىي، ئىقتىساد،
 ھەربىي ۋە مەدەنىيەت قاتارلىق ھەر قايسى جەھەتلەردە يەنە
 بىر قېتىم مىسلىمىز قۇدرەت تاپتى ۋە گۈللەندى.

1124 - يىلى، ئەسلى شىمالىي جۇڭگودا ياشايدىغان كى-
 تان لياۋ ھاكىمىيىتىنىڭ ئاقسۆڭىكى ياللۇغ تاشىن جورجىن
 قوشۇنلىرىنىڭ يەكلىشى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچۈپ كې-
 لىپ، قارا كىتان - غەربىي لياۋ ھاكىمىيىتىنى قۇردى، قۇز
 ئوردو (ئەسلىدىكى بالاساغۇن) نى سىياسىي مەركەز قىلىپ،
 ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇب - شىمالغا بولغان
 ھۆكۈمرانلىقىنى باشلىدى. شەرقىي قىسىم قاراخانلار خاندان-
 لىقى كۈچ جەھەتتە دۈشمەنگە تەڭ كېلەلمەي باش ئېگىپ ئەل
 بولدى. 1128 - يىلى ئۆپچۆرىسىدە، غەربىي لياۋ ھاكىمىيىتى
 قاراخانلار خاندانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانى ئىبراھىمنىڭ خانلىق
 ئۇنۋانىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، ئۇنى «تۈركمەن ئىلىنىڭ
 (تۈركمەن ۋاڭ)» لىققا بېكىتتى ۋە داۋاملىق قەشقەردە تۇر-
 غۇزدى. گەرچە 1158 - يىلى مەزكۇر خاندانلىق ھۆكۈمرانلىق-

رىنىڭ خانلىقى ئۇنۋانى يەنە ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن بولسىمۇ،
لېكىن قاراخانىلار خاندانلىقى تاكى 1211- يىلىغىچە بولغان
بىر ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت ئىچىدە، ئىزچىل تۈردە غەربىي
لياۋ ھاكىمىيىتىنىڭ بېقىندى دۆلىتى سۈپىتىدە تارىختا كۆ-
رۈنگەن.

13 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرى، تۆمۈرچىن باشچىلىقىدا
كى موڭغۇل قەبىلىلىرى شىمالىي قۇملۇقتا باش كۆتۈرۈپ،
ئاسىيانىڭ تارىخىدا يېڭى سەھىپە ئاچتى. چىڭگىزخاننىڭ ھەر-
بىي ھۇجۇمى ئاستىدا، ئالتاي تاغلىرىغا جايلاشقان نايمان قە-
بىلىسى يوقىتىلدى. نايمان شاھزادىسى قۇتلۇق 1208 - يىلى
غەربىي لياۋغا قېچىپ بېرىپ، 1211 - يىلى غەربىي لياۋ ھا-
كىمىيىتىنى ئۆز چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالدى. ئالدىنقى يىلى
قوشۇن تارتىپ غەربىي لياۋغا قارشى چىققانلىقى سەۋەبىدىن
ئەسىرگە ئېلىنغان قاراخانىلار خاندانلىقىنىڭ ئاخىرقى خا-
قانى مۇھەممەت ئىبنى يۈسۈپنى قۇز ئوردودىن قويۇپ بەر-
دى. مۇھەممەت قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن شۇ جاي-
دىكى يەرلىك ئاقسۆڭەكلەر تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى، مۇشۇ-
نىڭ بىلەن قاراخانىلار خاندانلىقىنىڭ تارىختا ئۈزۈل كې-
سىل يوقالغانلىقى جاكارلاندى.

قۇرۇلغىنىغا 371 يىل بولغان قاراخانىلار خاندانلىقى،
شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادا مىسالىسىز چوڭقۇر تەسىر قوز-
غىغانىدى. مەيلى قەلەم بىلەن ئىدارە قىلىش جەھەتتە بول-
سۇن ياكى ئەلەم بىلەن ھۇجۇم قىلىش جەھەتتە بولسۇن قا-
راخانىلار سۇلالىسى ئەينى ۋاقىتتىكى ئوتتۇرا ئاسىيا تارى-
خىدا ئەڭ يۇقىرى سەۋىيىگە يەتكەن. شۇ چاغدىكى خەلقئارا

سەھنىدە، بولۇپمۇ ئوتتۇرا، غەربىي ئاسىيا لىقلارنىڭ نەزە-
 رىدە، ئۇ سۇڭ خاندا نلىقىدىن قالسىلا شەرق زومىگىرى ھې-
 سا بىلىناتتى، لېكىن مەزكۇر خاندا نلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىرى ئۆز-
 لىرىنىڭ بۇرۇن تۇرمۇش كۆچۈرگەن قۇملۇق شىمالىدىكى ياي-
 لاقلىرى ۋە كېيىن كۆچۈپ كېلىپ ماكانلاشقان قەشقەرنىڭ جۇڭ-
 گو زېمىنى ئىكەنلىكىنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالمايغان، گەرچە
 ئوتتۇرا ئاسىيادا زېمىنىنى كېڭەيتكەن بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا
 قاراخانلار سۇلالىسىنى جۇڭگونىڭ بىر يەرلىك ھاكىمىيىتى
 دەپ قارىغان. بۇ نۇقتىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن، خاندا نلىق
 خاقانلىرىنىڭ ئۇنۋانىنىڭ ئالدىغا ھەمىشە «تاۋغاچخان»
 دېگەن ئۇنۋاننى قوشاتتى، بۇنىڭ ئېنىق مەنىسى «جۇڭگو
 خانى» دېگەننى بىلدۈرەتتى. خاندا نلىقىنىڭ جۇغراپىيە ئەسەر-
 لىرىدە تېخىمۇ ئېنىق قىلىپ ئوتتۇرا جۇڭگو تۈزلەڭلىكىنى
 «يۇقىرى چىن»، قەشقەرنى مەركەز قىلغان خاندا نلىق خەرى-
 تىسىدىكى جايلارنى «تۆۋەن چىن» دەپ ئاتاپ بۇلارنىڭ ھەم-
 مىسىنى جۇڭگو - چىندىن ئىبارەت بۇ چوڭ ئائىلىنىڭ ئەزا-
 لىرى قىلغان.

سىياسىي، ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە، قاراخان-
 لار سۇلالىسى ئوتتۇرا جۇڭگو بىلەن ئۇزۇن مۇددەت قويۇق مۇ-
 ناسىۋەتنى ساقلاپ كەلدى. 933 - يىلى يازدا، سۇتۇق بۇغرا-
 خان دۆلىتىمىزنىڭ شىمالىي جۇڭگودىكى لىياۋ خاندا نلىقىغا
 تۇنجى ئەلچىلەر ئۆمىكى ئەۋەتتى، 940 - يىلى لىياۋ خاندا ن-
 لىقى ئەلچىلەر ئۆمىكى ئەۋەتىپ جاۋابەن زىيارەت قىلىپ مۇ-
 ۋەپپەقىيەت قازاندى، 1068 - يىلىغىچە، لىياۋ خاندا نلىقىغا
 جەمئىي 16 قېتىم ئەلچى ئەۋەتتى. 1009 - يىلى يۈسۈپ قادىرخان

سۇڭ سۇلالىسىغا تۇنجى ئەلچىلەر ئۆمىكىنى ئەۋەتكەنىدى. 1088-
يىلىدىن بېرى سۇڭ سۇلالىسىغا جەمئىي 50 نەچچە قېتىم ئەلچىلەر
ئۆمىكى ئەۋەتتى. بەزىدە، بىر يىل ئىچىدە بىر قانچە قېتىم
ئەۋەتتى. 1064 - يىلى خاندا نلىقنىڭ باش ئاقساقلى توغ-
رۇل قاراخان مەھمۇت سۇڭ سۇلالىسىغا قەشقەردىن ئەلچى كىر-
گۈزگەندىن كېيىن سۇڭ سۇلالىسىنىڭ رېنرۇڭ خانى جاۋجىن
ئەلچىلەرنىڭ تەلپىگە بىنا ئەن، ئۇنىڭغا «سادىق ئىتائەت-
مەن ئالتۇن قاناتلىق قاراخان» دېگەن ئۇنۋان بەرگەن. جۇڭ-
خۇا مىللەتلىرىنىڭ بىرلىكىنى قوغداش جەريانىدا قاراخا-
نلار سۇلالىسىنىڭ تۆھپىسى ئوخشاشلا ئۆچمەستۇر.

قاراخانلار سۇلالىسى پايتەختىنى قەشقەرگە مۇقىملاش-
تۇرغاندىن كېيىن، بۇرۇنقى بالاساغۇن ۋە سەمەرقەنتتىن پەرق-
لەندۈرۈش، سىياسىي ھاكىمىيەت مەركىزلىك ئورنىنى مۇ-
ئەييەنلەشتۈرۈش ئۈچۈن، كىشىلەر قەشقەرنى «ئوردو كەنت»
يەنى خان شەھىرى دەپ ئاتايدىغان بولدى («تۈركىي تىللار
دىۋانى» غا قارالسۇن). قەشقەر قەدىمكى شەھىرىنىڭ بۇ چاغ-
دىكى ئورنى يەنىلا ھازىرقى خانئۆي قەدىمكى شەھىرى ئەت-
راپىدا ئىدى. «خانئۆي» تۈرك - ئۇيغۇر تىلىدا «خان سارى-
يى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. ھازىرقى قەشقەر شەھەر رايون-
ىدىكى چاسا، ياۋاغ ئىككى چوڭ ئاھالە رايونىمۇ ئەينى
ۋاقىتتا ئوردا كەنتىنىڭ مەزرا شەھىرى بولۇپ، ئاھالىسى كۆپ،
ئىقتىسادى گۈللەنگەنىدى. تەخمىنەن خانلىقنىڭ ئاخىرقى دە-
ۋرلىرىدە، خانئۆي سۇ ئاپىتى ۋە ئۇرۇش بۇزغۇنچىلىقىغا
ئۇچراپ تەدرىجى غەربكە يۆتكەلدى.

بۇ دەۋردە قەشقەرنىڭ ئاھالىسى، بۇرۇنقى كۆپسەندىكى

تۈركلەشكەن يەرلىك خەلقتىن باشقا، يەنە تۈرك تىلىدا سۆز-
 لىشىدىغان خېلى كۆپ سانلىق ئۇيغۇر، ياغما، قارلۇقلارمۇ قو-
 شۇلدى. گەرچە شەھەر ئەتراپىدا يەنە سوغدى تىلى (يەنى
 كەنچەك تىلى) دا سۆزلىشىدىغان ۋە قەدىمكى يەرلىك شىۋە-
 دا سۆزلىشىدىغان بىر مۇنچە كەنتلەر بولسىمۇ، لېكىن ئوردو
 كەنتتە ۋە بارلىق رەسمىي سورۇنلاردا ئۇيغۇر تىلى ۋە ئۇيغۇر
 يېزىقىنى، يەنى خاقانىيە تىلى - يېزىقىنى قوللىنىش شەرت ئى-
 دى. ئىسلام دىنى قەشقەرگە رەسمىي تارقىلىپ كىرگەندىن كې-
 يىن خانلىقىنىڭ يۇقىرى قاتلام زاتلىرى ئارىسىدا ئەرەب ۋە
 پارس تىللىرىمۇ ئېقىپ يۈردى، يېزىقىمۇ ئۇيغۇر يېزىقىدىن
 ئەرەب يېزىقىغا ئۆزگەردى. تەرەققىياتنىڭ ئاخىرقى نەتىجى-
 سى بولسا قوللانغان تىل - تۈرك - ئۇيغۇر تىلىنى ئاساس قىل-
 دى، لېكىن يېزىقىنىڭ ئورنىنى تادامەن ئەرەب يېزىقى ئىگى-
 لىدى، شۇنىڭ بىلەن تەڭ روھى ئېتىقاد جەھەتتە پۈتۈنلەي
 ئىسلاملاشتى، ئادەملەرنىڭ ئىسىملىرىمۇ ئەرەبلىشىشكە باش-
 لىدى. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئەڭ ئىپتىدائىي
 شەكلىمۇ قەشقەردە بارلىققا كەلگەن بولۇپ، بۇ يۈزلىنىش مە-
 لادىنىڭ 14 - ئەسىردىن كېيىن پۈتكۈل تەڭرى تېغىنىڭ جە-
 نۇب ۋە شىمالىنى قاپلىدى، قەشقەر تىلى ۋە قەشقەر يازما ئە-
 دەبىياتىنى ئۆلچەم قىلغان بىرلىككە كەلگەن ئۇيغۇر مىللىتى
 16 - ئەسىردىكى شىنجاڭدا پۈتۈنلەي شەكىللىنىپ چىقتى.
 قاراخانىلار دەۋرىدە ئۇيغۇر قەدىمكى مەدەنىيىتىنىڭ
 تەرەققىياتى ئىدىئەلدىن پارلاق باسقۇچقا كىردى، جۈملىدىن
 يۈسۈپ خاس ھاجىپ بىلەن مەھمۇت قەشقىرىلەر ئايرىم - ئاي-

رسم ھالدا ئۆزلىرىنىڭ ئۆلمەس مەشھۇر ئەسىرى «قۇتادغۇ-
بىلىك» ۋە «تۈركىي تىللار دىۋانى» بىلەن ئۇيغۇر مەدەنىيەت-
تىنىنىڭ تەرەققىياتىغا غايەت زور تۆھپىلەرنى قوشتى، ئۇلار-
نىڭ ئەسەرلىرى يالغۇز جۇڭخۇا مىللىتىمىزنىڭلا ئەمەس، بەلكى
پۈتۈن دۇنيا مەدەنىيەت خەزىنىسىدەمۇ بىناھا گۆھەردۇر.
خانلىقنىڭ غەربىي پايتەختى بالاساغۇندا ئاتاقلىق
ئەرباب ئالىمىدىن كىلىپ چىققان يۈسۈپ، ياش چېغىدىلا
قەشقەردىكى خانلىق مەدرىسىگە كېلىپ ئىلىم تەھسىل قىلغان.
مىلادى 1069- يىلىدىن 1070- يىلىغىچە ئۇ 18 ئاي ۋاقىت سەرپ
قىلىپ، 85 باب، 13290 مىسرالىق شېئىردىن تۈزۈلگەن ئۇ-
زۇن داستان «قۇتادغۇ بىلىك» نى ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىپ
چىقىپ، شەرقىي قىسىم خانلىقنىڭ سۇلتانى سۇلايمان بۇغرا-
خانغا تەقدىم قىلىپ، «خاس ھاجىپ» ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن.
شۇندىن ئىتىبارەن شائىر يۈسۈپ خاس ھاجىپ دېگەن نام بىلەن
دۇنياغا تونۇلۇپ كەلگەن. داستاننىڭ مەزمۇنىنى يىغىنچاق
لاپ ئېيتقاندا خۇداغا ھەمدۇ سانا ۋە پەيغەمبەر چارىيالارغا
مەدھىيە ئوقۇلغان، ھۆكۈمرانلارنىڭ ئادىل، دانا، ئىنساپلىق
بولۇشىغا پەندى - نەسىھەت قىلىنغان. شۇنىڭ بىلەن تەلەپ-
ئەينى چاغدىكى ھەر قايسى كەسىپ، ھەر قايسى ساھەلەرنىڭ
ئەمەلىي رولىنى تەھلىل قىلىنغان ۋە باھا بەرگەن.
ئەسەردە سىمۇل خاراكتېرلىك تۆت پىرسۇناژ ئوتتۇرىسىدىكى
دېئالوگ ئارقىلىق يۇقىرىقى مەزمۇنلار چۇڭقۇر ۋە ئىنچىكە
لىك بىلەن مۇلاھىزە قىلىنغان. ئەسەر ئەرەب شىئېرىيىتىدە
كى ئارۇز ۋە زىننىنىڭ مەسنىۋى شەكلىدە يېزىلغان بولۇپ
ئۇيغۇر شىئېرىيىتى ئۈچۈن بىر - بىرىگە قاپىيىلىشىپ كېلىدۇ

دىغان قوش مىسرالىق نەسىرى شەكىلىنى باشلاپ بەردى. پۇ-
 تۇن داستاننىڭ ئىدىيىسى چۇڭقۇر، جۈملە شەكلى گۈزەل، قا-
 پىيىلىرى پۇختا، ماھارەنتە پىششىق بولۇپ، ئىنتايىن يۇقى-
 رى بەدىئىي قىممەتكە ئىگە. شۇنىڭ بىلەن تەڭ ئۇ يەنە
 ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئوتتۇرا قەدىم دەۋرىدىكى سىياسەت،
 ئىقتىساد، قانۇن، ئەخلاق ئۆلچىمى، پەلسەپە، تارىخ، مەدە-
 نىيەت، دىن، شۇنىڭدەك ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەر قايسى تە-
 رەپلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ، بىلىم-كۈچ ۋە بەخت دېگەننى
 زور كۈچ بىلەن تەشۋىق قىلىدۇ. سىياسىي ئىسلاھاتنى تەشەب-
 بۇس قىلىپ، يېزا ئىگىلىك، سانائەت، سودا قاتارلىق ھەم-
 مەكەسىپلەرنى راۋاجلاندۇرۇشقا ئىلھام بىرىدۇ. ئەينى ۋاقىت-
 تىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ يىپەك يولىغا تايىنىپ ئىقتى-
 سادىي مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللان-
 غانلىقىنىمۇ شائىر قىزغىن مەدھىلىگەن. «قۇتادغۇ بىلىك»
 داستانى بەدىئىي قىممەتكە ۋە تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە
 بولۇپ، ئۇيغۇر قەدىمكى مەدەنىيەت تارىخىدا قەد كۆتۈرۈپ
 تۇرغان تۇنجى ئەدەبىي ناھايىەندە، ئۇ كىيىنكى دەۋردىكى
 ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ گۈللىنىشى ئۈچۈن مۇستەھكەم ئاساس
 سېلىپ بەردى، شۇنداقلا ئۈچ ئەسىردىن كىيىن مەيدانغا كەل-
 گەن ئوتتۇرا ئاسىيا ئەدەبىياتىدىكى «قەشقەر دەۋرى»
 ئۈچۈن زۆرۈر شەرتلەرنى ھازىرلاپ بەردى. بۇ داستان ئەينى
 ۋاقىتتا ۋە كىيىنكى دەۋرلەردە كەڭ تارقالغان بولۇپ، ھازىر-
 غىچە مۇكەممەل قوليازمىسىدىن ئۈچ نۇسخا ساقلىنىپ قالغان،
 ئۇلار ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋېنا نۇسخىسى، ئەرەب يېزىقىدىكى
 پەرغانە ۋە قاھىرە نۇسخىلىرىدىن ئىبارەت. ئىران، ئافغا-

قىممەتلىرىدا داستاننىڭ پارچىلىرى تېپىلغان . چەتئەللىكلەردە داستاننى رەتلەش ، تەتقىق قىلىش خىزمىتى مۇشۇ ئەسىرنىڭ بېشىدا باشلانغانىدى ، 1979 - يىلدىن كېيىن دۆلىتىمىزدە مۇ بۇ خىزمەت چىڭ تۇتۇپ ئىشلەنمەكتە . 1986 - يىلى 9 - ئايدا قەشقەردە مەملىكەتلىك تۇنجى قېتىملىق «قۇتادغۇ بىلىك» ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى چاقىرىلغان بولۇپ ، بىر مۇكەممەل سىستېمىلىق «قۇتادغۇ بىلىك» شۇناسلىق دۆلىتىمىزدە دەسلەپكى قەدەمدە شەكىللەندى . يۈسۈپ خاس ھاجىپ 11 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا دۇنيادىن ئۆتكەن بولۇپ ، 70 يىلدىن ئارتۇق ئۆمۈر كۆرگەن ، ھازىر قەشقەر شەھەرلىك 12 - باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ غەربىي شىمالىي يېنىمىدا بىر ئۇلۇغ زاتنىڭ مازىرى بار .

مەھمۇت قەشقەرنىڭ ئىسمى ئۇنىڭ تۇغۇلغان يېزىنى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ . ئۇ قارا خانىلار سۇلالىسىنىڭ خان جەمەتىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ ، بوۋىسى ھۈسەيىن شەرقىي قەدىم خاندا نلىقىنىڭ خاقانى ئىدى . مىلادىنىڭ 1058 - يىلى ئوردىدا يۈز بەرگەن بىر قېتىملىق قانلىق سىياسىي ئۆزگەرتىشتىن كېيىن بوۋىسى بىلەن دادىسى زەينانكەشلىككە ئۈچۈردى ، ئۇ ئۆزى يالغۇز قەشقەردىن قېچىپ چىقىپ ، 10 نەچچە يىل ئىچىدە تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇب ۋە شىمالىنى ، ئوتتۇرا ئاسىيا يايلاقلىرىنى كېزىپ ، ھەر قايسى جايلاردىكى تۈرك قەبىلىلىرىنىڭ تىل ئالاھىدىلىكى ، تارىخىي ئۆزگىرىشى ، ئىقتىسادى ، ئادەتلىرىنىڭ مەجەز - خۇلقى ۋە تاغ - دەريالىرىنى تەكشۈردى ؛ 11 - ئەسىر 60 - يىللىرىنىڭ ئاخىرىدا ئەينى چاغدىكى ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ مەركىزى باغداتقا بارغان . مەھمۇت

قەشقەرى كىچىكىدىلا قەشقەر خانلىقى مەدرىستە بىلىم ئالغان،
 ئەرەبچە ۋە پارىسچىنى پىششىق بىلەتتى، ئۆز مىللىتىنىڭ ئۆز-
 زۇن ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىگە چوڭقۇر مۇھەببەت باغلىغان ئىد-
 دى. ئۇ ئىسلام دىنىنىڭ تارقىلىپ كىرىشىگە ئەگىشىپ، تۈر-
 كىي مىللەتلىرىنىڭ ئاڭ شىڭتەي ساھەسىدە، بولۇپمۇ تىل - يې-
 زىق، ئەدەبىي - سەنئەت جەھەتلەردە ئەرەبلىشىش خاھىشىنىڭ
 كۈنسايمىن ئېغىرلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆز مىللىتىنىڭ
 تىل - مەدەنىيىتىنىڭ پاكلىقىنى قوغداش ئۈچۈن كۈرەش
 قىلىشقا بەل باغلىدى. ئۇ زور تۈركۈمدىكى بىرىنچى قول ماتېرى-
 يالىنى ئۆزى شەخسەن ئىگىلىگەندىن كېيىن، 1072 - 1077 -
 يىللىرى باغداتتا ئەرەب يېزىقى بىلەن دۇنيا بويىچە تۇنجى
 «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى تۈزۈپ چىقىپ، ئەينى ۋاقىتتىكى
 ئابباسىلار خاندانلىقىنىڭ خەلىپىسى ئوبۇلقاسىم ئابدۇللا
 مۇقتەدى بىنەمرۇللاغا تەقدىم قىلغان. بۇ ئارقىلىق نۇر چاق-
 ناپ تۇرغان شانلىق تۈرك - ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى ئىسلام دۇن-
 ياسىغا تونۇشتۇردى. بۇ لۇغەت بىزنى 11 - ئەسىردىكى ئۆي-
 خۇرلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تۈركىي مىللەتلىرىنىڭ تىلى، يې-
 زىقى، ئىرقى، تارىخى، ئۆرپ - ئادىتى، ئاسترونومىيە، جۇغ-
 راپىيە، يېزا ئىگىلىك، قول سانائەت، تىبابەت ۋە سىياسىي،
 ھەربىي ئىشلار جەھەتتىكى مول بىلىملار بىلەن تەمىنلەيدۇ،
 ئۇنى بىر ئومۇم پەنلەر قامۇسى دېيىشكە بولىدۇ. دىۋانغا
 جەمئى 7500 سۆزلۈك كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ جۇغراپىيە
 قىسمىدا خاندانلىقنىڭ زېمىنى ۋە ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ
 ئۆزى تۈزگەن جۇغراپىيىلىك خەرىتىسىمۇ قوشۇمچە قىلىنغان.
 دىۋانغا 242 كىتاب شېئىر - قوشاق ۋە 200 دىن ئارتۇق ما-

قال - تەمسىللەر كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، خېلى بەدىئىي قىممەتتە تەمسىلگە ئىگە. دىۋاندا ئىشنى سۆز - ئىپادىلاردىن باشلاپ، تۈرك تىلى بىلەن ئەرەب تىلى چوڭقۇر ئىسپاتلىنىشىنىڭ بىلەن سېلىش تۇرۇپ تەتقىق قىلىنغان، بۇ ياۋروپادا 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا ئاندىن باشلانغان سېلىشتۇرما تىلشۇناسلىقتىن 800 نەچچە يىل بالدۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئەينى ۋاقىتتىكى تۈرك تىلى گرامماتىكىسىنى ئىلمىي چۈشىنىش ۋە سېستىمىلاشتۇرۇش جەھەتتە شۇ چاغدىكى يۇقىرى پەللىگە يەتكەن. 1266 - يىلى 8 - ئايدا، سۈرىيەنىڭ دەمەشق شەھىرىدە قەشقەرلىك مۇھەممەت دېگەن كىشى بىرىنچى بولۇپ «تۈركىي تىللار دىۋانى» نى قوليازما قىلىپ كۆچۈرگەن بولۇپ، ھازىر تۈركىيە دۆلەتلىك كۈتۈپخانىسىدا ساقلىنىۋاتىدۇ. 1939 - يىلىدىن كېيىن ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە غەربىي ياۋروپادا لۇغەتكە ۋە ئۇنىڭ ئاپتورىغا دائىر زور تۈركۈمدىكى تەتقىقاتچىلار ۋە مەخسۇس ئەسەرلەر مەيدانغا چىقتى. 1981 - يىلىدىن كېيىن دۆلىتىمىزدە «تۈركىي تىللار دىۋانى» نىڭ ئۈچ تومۇشقا ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى نۇسخىسى نەشىر قىلىندى. بۈگۈن بىز يەنە قەشقەردە شەھىرىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى 40 نەچچە كىلومېتىر كېلىدىغان ئوپال تېغىدا بۇ ئالىمنىڭ مەڭگۈلۈك ئۇيغۇرغا كەتكەن جايىنى ئېھتىرام بىلەن كۆرمەكتىمىز.

قاراخانىلار سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن مەھمۇت قەشقىرىنىڭ ئوقۇغۇچىسى (ياكى ئۇستازى؟) جامالىدىن ئىسپاتى مۇغەننا ۋە ئۇنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ جەۋھىرى، تىلنىڭ ئۈنچە - مەر - ۋايىتى» دېگەن گرامماتىكا مەخسۇس ئەسىرى، شۇنىڭدەك 12 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا ئۆتكەن ئەمەش شائىر ئەخمەت ئىپتى

مەھسۇت يۈكەنكى بىلەن ئۇنىڭ داستانى — «ئەتە بە تۇلەھ قە
 قايمىق» نىڭمۇ ئوتتۇرا ئاسىيادا خېلى نامى بار، يۈكەنكى ئۆ-
 زىنىڭ ئەسىرىنى «ساپ قەشقەر تىلى بىلەن يېزىپ چىققان»-
 لەقىدىن پەخىرلەنگەنىدى. ئىمام ئابدۇل غاپپار يازغان
 «قەشقەر تارىخى» 1070 - 1080 - يىللىرى پۈتۈپ چىققان بو-
 لۇپ، كەم تېپىلىدىغان مەشھۇر تارىخىي ئەسەردۇر، ھازىر
 ئۇنىڭ پەقەت تولۇق بولمىغان پارچىلىرىلا قىلىنىپ قالغان.

يۈەن، مىڭ دەۋرىدىكى - چاغاتاي خانلىقى ۋە موڭغۇللارنىڭ ھۆكۈمرانلىقى

چىڭگىزخان تەرىپىدىن بىت - چىت قىلىنغان نايمان
 شاھزادىسى قۇتلۇق غەربىي لياۋغا قېچىپ بارغاندىن كېيىن
 1211 - يىلى غەربىي لياۋ ھاكىمىيىتىنى تارتىۋالدى. شۇ يى-
 لى قاراخانىلارنىڭ شەرقىي قىسىم خانلىقىنىڭ سۇلتانى مۇ-
 ھەممەت ئىبنى يۈسۈپ قەشقەردە قازا تېپىپ، قاراخانىلار
 سۇلالىسىنىڭ يوقالغانلىقى جاكارلاندى. 1212 - يىلىدىن كې-
 يىن ئۇدا تۆت يىل ھەر قېتىملىق كۈزلۈك ھوسۇل پەسلىدە
 قۇتلۇق شاھزادە قەشقەرگە ئەسكەر ئەۋەتىپ، بۇلاڭ - تالاڭ
 يۈرگۈزۈپ، ھەربىي تەھدىت ۋە ئاچارچىلىق ئارقىلىق شۇ جا-
 ىدىكى خەلقنى تەسلىم بولۇشقا مەجبۇر قىلدى. 1215 - يىلى
 كۈزدە، قۇتلۇق قۇز ئوردىدا پۇت تىرەپ تۇرالماي پايتەختىنى
 قەشقەرگە كۆچۈرۈپ غەربىي لياۋنىڭ بايرىقىنى ئېسىپ ئاي-
 جان ھاكىمىيىتىنى قۇردى.

1218 - يىلى ئەتىيازدا، چىڭگىزخان ئۆزىنىڭ سەردارى

جەبە ئوياسنى قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىپ قۇتلۇققا جازا يۈرۈشى قىلىشقا ئەۋەتتى. بۇددا دىنىغا ئىتىقاد قىلىدىغان قۇتلۇق قەشقەردىكى مۇسۇلمانلارغا دەھشەتلىك زىيانكەشلىك قىلدى، ئۆزىنىڭ نايمان ئەسكەرلىرىنى مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆيلىرىدە قوندۇرۇپ خالىغىنىنى قىلىشقا يول قويۇپ بېرىپ، يەرلىك خەلقنىڭ قاتتىق غەزەپىنى قوزغىغانىدى. شۇڭلاشقا دىنىي ئېتىقاد ئەركىنلىكى بايرىقىنى ئېگىز كۆتەرگەن موڭغۇل قوشۇنلىرى يېتىپ كەلگەندە قەشقەردىكى ئاھالىلەر كەينى - كەينىدىن ئۇلارغا ئەل بولدى، قۇتلۇق ئېلىشىشقىمۇ ئۈلگۈر - مەي شەھەرنى تاشلاپ قاچقاندى. كېيىن موڭغۇل قوشۇنلىرى ئارقىسىدىن قوغلاپ بېرىپ بەدەخشان تېغىدا تۇتۇپ ئۆل - تۈردى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن قەشقەر موڭغۇللارنىڭ ئىلكىگە ئۆتتى.

قەشقەر چىڭگىزخان تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغان دەسلەپكى چاغلاردا، شەھەر ئىچىدە دارۇغاچ (نازارەتچى ئەمەلدار) تەسىس قىلىپ باشقۇردى، مەمۇرىي جەھەتتە چىڭگىزخان ئەۋەتكەن ئوتتۇرا ئاسىيالىق سىياسىئون مەخمۇت يالساچ باشقۇردى. 1225 - يىلى ئۆچۈرۈلۈپ، چىڭگىزخان تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇب شىماللىرىنى ئىككىنچى ئوغلى چاغاتايغا بۆلۈپ بەردى. قەشقەر شەھىرى چاغاتاينىڭ ئىگىلىگەيدىغان زېمىنى بولدى. 1238 - يىلى مەخمۇت يالساچنىڭ ئوغلى مەسۇد ئاتىسىنىڭ ۋەزىپىسىنى ئۆتكۈزۈۋېلىپ، چاغاتايخانغا ۋاكالىتەن قەشقەر قاتارلىق جايلارنى باشقۇردى، تاكى 1289 - يىلى ۋاپات بولغانغا قەدەر يېرىم ئەسىر ۋاقىت ئىچىدە، مەسۇت قەشقەردە ئىسلام

دېنىنى ئاساس قىلغان مەدەنىيەت ئىشلىرىنى نۇقتىلىق راۋاج-
 لاندۇرۇپ، قەشقەردە مەسئۇدىيە ناملىق ئىسلام ئالىي مەد-
 رىسىنى ياساتتى، بۇ يەردە ئوقۇيدىغان ئوقۇغۇچىلار ئەڭ كۆپ
 بولغاندا 1000 غا يەتتى، بۇ ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىدا كۆلىدى
 ئەڭ زور بولغان ئىسلام ئالىي بىلىم يۇرتلىرىدىن بىرى بو-
 لۇپ، قاراخانىلار سۇلالىسى دەۋرىدىكى قەشقەر خانلىق مەدرىسى
 مەدرىسى ئاساسىدا كېڭەيتىپ ياسالغان، يەنى ھازىرقى قەشقەر شە-
 ھىرى ياۋاغ رايونى تەۋەسىدىكى خانلىق مەدرىسىنىڭ تەكىتى
 ئىدى. ئۇندىن سىرت موڭغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ دېنى ئىرىكىنى
 لىك سىياسىتىنى ئىزچىللاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئەينى چاغدا قەش-
 قەر موڭغۇل ئىمپېرىيىسى تەۋەسىدىكى نىستور بىيان مەزھىپىدىكى
 كاتولىك دىنىنىڭ 19- دىنىي رايونى قىلىنىپ، قىزىل تونلۇق
 باش روھانى بۇ يەردە ئۇزۇن مەزگىل تۇرۇپ تەرىققەت ئۆتكۈزگەن.
 1262- يىلىدىن كېيىن قەشقەر چاغاتاينىڭ كېيىنكى ئەۋ-
 لادلىرى بىلەن موڭغۇل ئىمپېرىيە مەركىزىنىڭ تالىشىدىغان
 مۇھىم تايانچ پونكىتى بولۇپ قالدى.

1264- يىلى قەشقەر زور كۆلەملىك بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچ-
 راپ، شەھەر رايونى دېگۈدەك خارابىغا ئايلىنىپ كەتتى،
 1274- يىلى ئىتالىيە ساياھەتچىسى ماركوپولو، يۈەن سۇلالى-
 سىنىڭ خانى قۇبلايخان بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن قەشقەردىن
 ئۆتكەن چېغىدا، بۇ يەردىكى پۇقرالارنىڭ جان باقمىقى ئىن-
 تايىن مۇشكۈللۈك ئىچىدە قالغانلىقىنى كۆرگەنىدى. شۇڭا
 1288- يىلىدىن كېيىن، يۈەن سۇلالىسىنىڭ خانى قۇبلايخان شۇ جاي-
 دىكى بىر قىسىم قول - سانائەتچىلەرنىڭ ھۈنەرنى تاشلاپ،
 دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىشى توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈر-
 دى.

كەن ھەمدە 700 ئۆيلۈك قىرغىزنى قەشقەرنىڭ شەھەر ئەتراپى رايونىغا كۆچۈرۈپ كېلىپ بوز يەر ئېچىپ ئىشلەپچىقىرىشنى راجا جان دۇرغاندى.

1306-يىلىنىڭ ئۆپچۈرىسىدە، چاغاتاي خانىنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرىدىن دۆۋەخان، ئەسلى چاغاتاي خانىنىڭ ئىلكىدىكى كونا زېمىنلارنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، چاغاتاي خانلىقىنىڭ رەسمىي قۇرۇلغان ئىسمى جاكارلىغان بولسىمۇ، ئۇلار يۈەن سۇلالىسى بىلەن بىر دەم قوشۇلۇپ، بىر دەم ئايرىلىپ تۇردى. 1309-يىلى چاغاتاي خانلىقى يەنە شەرقىي، غەربىي ئىككى قىسىمغا پارچىلاندى، غەربىي قىسىمى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئىلكى دەريا ئېقىنى رايونىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى، شەرقىي قىسىمى بۈگۈنكى تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىي قىسىملىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، قەشقەر شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ غەربىي، سىيا-سىي جەھەتتىكى مەشھۇر مۇھىم جايى ئىدى.

شەرقىي چاغاتاي خانلىقى رەسمىي شەكىللەنگەندىن تارتىپ تاكى 16-ئەسىرنىڭ باشلىرىغىچە بولغان 200 نەچچە يىل جەرياندا قەشقەرنىڭ ئەمەلىيەتتىكى ھۆكۈمرانى دوغرات دەپ ئاتىلىدىغان بىر موڭغۇل ئاقسۆڭەك قەبىلىسى ئىدى. «دوغرات» دېگەن بۇ سۆز موڭغۇل تىلىدا «توكور» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ، مەزكۇر قەبىلىنىڭ ئاقساقىلى بابدارخان چىڭگىزخاننىڭ ئۇرۇقداش تاغىسى ئىدى، بابدارخاننىڭ ئوغلى ئورتوبە جەڭلەردە قايتا-قايتا خىزمەت كۆرسىتىپ پۇتىيا-رىلانلىقى ئۈچۈن چىڭگىزخاننىڭ ئەتىۋارلىشىغا ئېرىشكەن، ئۇنىڭ قەبىلىسى كېيىنكى دەۋرلەردىمۇ «دوغرات» دېگەن نامى بىلەن ئاتىلىپلا قالماستىن، بەلكى ئاقساقال ئورتوبە چىڭ-

كىزخان ئالاھىدە ئىجازەت بەرگەن باشقا موڭغۇل ئاق سۆڭەك
 لىرى ئىكە بولالمىغان يەتتە خىل ئىمتىياز دىن بەھرىمەن
 بولاتتى. 1318-يىلى شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ خاقانى
 ئېسەن بۇقا ئالەمدىن ئۆتكەندە، ئورتوبەنىڭ چوڭ نەۋرىسى
 تۈلەك قەشقەرنى، ئىككىنچى نەۋرىسى بۇراجى ئاقسۇنى ساق
 لاۋاتاتتى. خانلىقنىڭ ۋەزىيىتىنىڭ قالايمىقانلىشىپ كەتكەن
 لىكىنى كۆرۈپ، ئاكا - ئۇكا ئىككەيلەن ئوتتۇرا ئاسىيادىكى
 چىنچا يايلىقىدىن ئېسەن بۇقا خاننىڭ ئوغلى تۇغلۇق تۆمۈرنى
 تېپىپ كېلىپ، ئاقسۇدا ئۇنى شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ
 خانلىقىغا كۆتەردى، بۇنىڭ بىلەن دوغلات قەبىلىسىنىڭ ئەس-
 لىدە بار بولغان يەتتە خىل ئىمتىياز دىن تاشقىرى، يەنە ئىككى
 يېڭى ئىمتىياز قوشۇلدى. 1349-يىلى، تۈلەك ئىسلام دىنىنىڭ
 يىلتىزى چوڭقۇر بولغان قەشقەردە ئىسلام دىنىغا بەيئەت قىلدى،
 ئۇنىڭ قولىپ - قۇۋۋەتلىشى ئارقىسىدا، 1352-يىلى شەرقىي
 چاغاتاي خانلىقىنىڭ سۇلتانى تۇغلۇق تۆمۈرخانمۇ ئىسلام دى-
 نىغا بەيئەت قىلدى ھەمدە ئۆزىگە قاراشلىق 160 مىڭ موڭ-
 غۇلنىڭمۇ ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشىغا مەجبۇرىي بۇيرۇق
 چۈشۈردى، شۇندىن ئېتىبارەن تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇب ۋە شى-
 مالغا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان چاغاتاي موڭغۇللىرىنىڭ ئۈي-
 غۇرلىشىشى - ئىسلاملىشىشى رەسمىي باشلاندى.

1363-يىلى تۇغلۇق تۆمۈرخان ئۆلدى، تۈلەكنىڭ ئىككىنچى
 ئىنىسى - كامالىدىن زور كۆلەملىك توپىلاڭ كۆتۈرۈپ، تۇغلۇق
 تۆمۈرخاننىڭ 18 ئوغلىنى بىر كېچىدىلا قىرىپ تاشلىدى.
 پەقەت كەنجى ئوغلى قىددىر خوجىنى بىرچاچنىڭ ئوغلى ھۇ-
 دەيدا قەشقەرگە يوشۇرۇپ قويغاچقا ئۆلۈمدىن ئامان قالدى.

1388 - يىلى، ھۈدەيدا قەشقەردە تۇغلۇق تۆمۈرخانىنىڭ ئوغلى قەدىر خوجىنى يۆلەپ شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ سۇلتانىلىقىغا كۆتەردى، دوغرات جەمەتىنىڭ ئىسمىنىيازى 11 خىلقا يەتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، قەشقەرگە مېھرىبانلىق قىلىۋاتقان دوغرات قەبىلىسى شەرقىي چاغاتاي خانلىقى (پايتەختى ئېلى ئەتراپىدا) نىڭ ئەمەلىي ھاكىمىيەت يۈرگۈزگۈچىلىرىدىن بولۇپ قالدى. بۇ جايدىكى يەرلىك ھاكىمىيەت ئوتتۇرا جۇڭگودىكى مىڭ سۇلالىسى بىلەن سىياسىي، ئىقتىسادىي جەھەتتە قويۇق ئالاقە ئورناتقان بولۇپ، ھۈدەيدا شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ زور خىزمەت كۆرسەتكەن ۋەزىرى سۈپىتىدە مىڭ خانى جۇيۈەنجاڭ بەرگەن ئۇنۋان ۋە مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن ئىدى.

1389 - يىلى ھۈدەيدانىڭ ئوغلى سەيپىدەخمەت ئاتىسىغا ۋاكالەتەن قەشقەرنى باشقۇرغان ئىدى. يەرلىك يۇقىرى قاتلام دىندارلار بىلەن كېلىشەلمەي ئېلىغا قايتىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. قەشقەر مۇشۇ يۇقىرى قاتلام دىنىي زاتلار تەرىپىدىن سەمەرقەند ھاكىمىيىتىگە ئىككى قولىلاپ تۇتۇپ بېرىلدى. بۇ ئەھۋال ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ 40 يىلغىچە داۋاملاشتى. 1429 - يىلى سەيپىدەخمەتنىڭ ئوغلى سەيپى ئەلى لەشكەر تارتىپ قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىپ، 1432 - يىلى كۈزدە دوغرات قەبىلىسىنىڭ كونا تەۋەلىك زېمىنلىرىنى قايتۇرۇۋالدى. 1457 - يىلى سەيپى ئەلى ئۆلدى، ئۇنىڭ ئىككىنچى ئوغلى مەخمۇت ھەيدەر مېرزا 1464 - يىلى قەشقەردە ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا باشلىدى.

1483 - يىلى مەخمۇت ھەيدەرنىڭ جىيەن ئوغلى ئابابەكرى

تاغمىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ قەشقەرنى تارتىۋالدى ھەم دە چاغاتاي خانلىقىنىڭ تەۋەلىكىدىن ئاشكارا بۆلۈنۈپ چىقىپ، قەشقەرنى سىياسىي مەركەز قىلغان ھالدا، تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىي ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا ئىككى دەريا ئارىسىدا يۈزىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان كاتتا «قەشقەر خانلىقى» نى قۇرۇپ، ئۆزىنى قەشقەرنىڭ سۇلتانى دەپ ئېلان قىلدى. بۇ چاغقا كەلگەندە ئالىمبۇرۇن پۈتۈنلەي ئۇيغۇرلىشىپ بولغان چىڭگىزخاننىڭ شىزەم تۇغقانلىرىنىڭ كېيىنكى ئەۋلادى دوغرات موڭغۇل قەبىلىسىنى ھەقىقىي مۇستەقىل بولغان ۋە ئىك قۇدرەت تاپقانىدى.

1514 - يىلى ئەتىيازدا، شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ بىۋاسىتە ئەۋلادىدىن بولغان سۇلتان سەئىد ئوتتۇرا ئاسىيا - دا ئىز بېسىپ ئەسكەر باشلاپ كېلىپ ئابا بەكرىگە ھۇجۇم قىلدى، قەشقەر خانلىقىنىڭ بەربات بولغانلىقى جاكارلاندى. سەئىدخان يەكەننى پايتەخت قىلىپ 164 يىل ھۆكۈم سۈرگەن يەكەن خانلىقىنى قۇردى، قوشۇمچە پايتەخت قىلغان قەشقەر ئىزچىل تۈردە خان جەمەتىنىڭ پەرزەنتلىرى تەرىپىدىن ساقلانغان بولۇپ، ئىقتىساد، مەدەنىيەت قاتارلىق جەھەتلەردە يەنىلا مۇھىم رول ئوينىغانىدى. 1678 - يىلى يەكەن خانلىقى تەڭرى تېغىنىڭ شىمالىدىكى جۇڭغارىيە موڭغۇل خانلىقى تەرىپىدىن بويسۇندۇرۇلغان.

بۇ بىر مەزگىلدە قەشقەردە قەدىمكى شەھەرنىڭ تەرەققىياتى، قاراخانىلار دەۋرىدىكىدىن كۆپ ئاستا بولدى. چىڭگىزخان قەشقەرنى ئېلىشتىن بۇرۇن، نايمان شاھزادىسى قۇتلۇقنىڭ دەپسەندە قىلىشى ۋە بۇزغۇنچىلىقىغا ئۇچرىغانىدى. موڭغۇل

يۈەن سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىقى مەزكۇرىدە، كۆچمەن چارۋى-
چىلىقىنى ياخشى كۆرىدىغان موڭغۇللار شەھەر ئىقتىسادىنىڭ
راۋاجلىنىشىغا ئەھمىيەت بەرمەيلا قالماستىن، بەلكى تېخى
بۇ رايونلاردا ھەمىشە ئۇرۇش قوزغاپ تۇراتتى. قەشقەر خان-
لىقى ئابابەكرى ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىگە كەلگەندە، بۇ يەپ
تويىداس ھۆكۈمران، خەلق ئىچىدىكى ئالتۇن - كۈمۈش باي-
لىقلارنى زور مىقداردا بۇلاش ئۈچۈن، قەشقەر شەھەر
ئىچىدە كەڭ كۆلەملىك يەرلەرنى قېزىپ بايلىق ئىزدەش
شۇمارىقى بىلەن شۇغۇللاندى، بىر قانچە قېتىملىق ۋەھشىيانە
بۇزغۇنچىلىق نەتىجىسىدە، شەھەر ئىچىدە ھەممە يەر ۋەيرانە
ئەسكى تاملىققا ئايلىنىپ، خىش - كېسەك پارچىلىرى بىلەن
توشۇپ كەتكەنىدى، شەھەر سېپىلىرى تامامەن كاردىن چىقتى.
شۇنىڭ بىلەن ئابابەكرى سىياسىي مەركىزىنى تۈمەن دەريا-
سىنىڭ شىمالىدىكى رايونلاردىن تۈمەن دەرياسىنىڭ جەنۇب-
ىدىكى بۈگۈنكى جايغا كۆچۈردى. يەكەن خانلىقى قۇرۇل-
غاندىن كېيىن، سىياسىي مەركىزىنى ئەسلىدە قەشقەرگە قويۇش
كېرەك ئىدى، بۇ شەھەر تېخى ماغدۇرغا كەلمىگەنلىكى سە-
ۋەبىدىن يەكەننى پايتەخت قىلىشقا مەجبۇر بولدى. يەكەن
خانلىقى دەۋرىدە، قەشقەر قەدىمكى شەھىرى مۇناسىپ ھالدا
ئەسلىگە كەلدى ۋە تەرەققىي قىلدى. خانلىقنىڭ كېيىنكى
دەۋرلىرى، يەنى ئېلىمىزنىڭ چىڭ سۇلالىسىنىڭ
دەسلەپىدە، قەشقەر قەدىمكى شەھىرى بۈگۈنكى چاسا ۋە ياۋاغ
ئىككى كوچا باشقارمىسىنىڭ ئورنىدا بولۇپ، تۆت ئەتراپىدا
سوقما سېپىل بار ئىدى. شەھەر رايونى «يۇمىلاقمۇئەمەس، تۆت
چاسمۇئەمەس، ئايلا نىسى ئۈچ چاقىرىم يەتتە پۇڭدىن ئار-

تۇقراق كېلەتتى، شەرق ۋە غەرب تەرىپىدە ئىككى دەرۋازا، غەرب، جەنۇب ئىككى تەرىپىنىڭ ھەر قايسىسىدا بىردىن دەرۋازا بولۇپ، شەھەر ئىچىدە ئۆيلەر زىچ، كوچىلار ئۇزۇنسىغا، توغرىسىغا كىرەلىشىپ كەتكەنىدى» («ئۇيغۇرلار رايونىنىڭ تەزكىرىسى» 7 - تومىدىن).

قارا خانىلار سۇلالىسىدىن بۇيان، قەشقەر تۈركىي تىلدا سۆزلىشىدىغان مىللەتلەرنىڭ مەركەزلەشكەن جايىغا ئايلانغانىدى، ئۇيغۇر مىللىي مەدەنىيىتىمۇ بۇ جايىنى بۆشۈك قىلىپ بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. يۈەن، مىڭ سۇلالىسىدىن كېيىن، يەنە زور مىقداردىكى موڭغۇللار، ئايمانلار ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىن بۇ يەرگە كېلىپ - كېتىپ تۇرىدىغان ئىسلام مىللەتلىرى بۇ جايدىكى تۈركلەر، يەنى ئۇيغۇرلارغا قوشۇلۇپ ئاسسىمىلاتسىيە بولۇپ كەتتى. يەكەن خانلىقى قۇرۇلغان 16 - ئەسىردە بىرلىككە كەلگەن تىل ۋە يېزىققا، ئورتاق دىنىي ئېتىقاد ۋە ئۆرپ - ئادەتكە ئىگە بولغان ئۇيغۇر مىللىتى رەسمىي شەكىللىنىپ چىقتى، بۇ جەرياندا قەشقەرنىڭ ئوينىغان تارىخىي رولىغا سەل قاراشقا بولىدۇ.

14 - ئەسىردە قەشقەرلىك شائىر لۇتفى (1366 - 1465) نەزمە ئەدەبىياتىنىڭ «قەشقەر دەۋرى» نى ئېچىپ، ئوتتۇرا ئاسىيا ئەدەبىيات مۇنبىرىدە زور شوھرەت قازاندى، ئۇ چا - غاتاي ئەدەبىياتىنىڭ ئاتاقلىق ۋەكىلى بولۇپ، كېيىنكىلەر تەرىپىدىن «سەنئەت پىرى» ۋە «تىل پادىشاھى» دەپ تەرىپلەنگەنىدى، ئۇنىڭ ۋەكىل خاراكتېرلىك ئەسەردىن 2400 مىسرالىق «گۈل ۋە نورۇز» داستانى بولۇپ، ئۇنىڭدا ساپ مۇھەببەت، باتۇرلۇق روھى ۋە تەنپەرۋەرلىك غايىسى

ئىپادىلەنگەن. ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيادا كەڭ تارقاپ، ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا نىسبەتەن ناھايىتى زور تۈرتكىلىك رول ئوينىغان. يەكەن خانلىقى دەۋرىدە، قەشقەرنىڭ مەدەنىيەت ۋە سەنئەت ئىشلىرىدا بىر قەدەر زور تەرەققىياتلار بارلىققا كەلدى. ئۇيغۇر مۇزىكا ئىنئازى يەكەن بىلەن قەشقەرنى بازا قىلىپ، دىنىي گۇرۇھلارنىڭ قارشى تۇرۇشى ۋە چەكلىشىگە قارىماستىن خەلق ئارىسىدىكى مۇزىكا مىراسلىرىنى زور كۈچ بىلەن رەتلەپ، يەكەن خانلىقىنىڭ ئىككىنچى ئەۋلاد سۇلتانى ئابدۇرېشىتخاننىڭ كىچىك خانىشى ئاماننىساخاننىڭ باشچىلىقىدا، چوڭ تىمپىتىكى بىر يۈرۈش ئۇيغۇرچە مۇزىكا — مەشھۇر «مۇقام» توپلىنىپ تەھرىرلەپ چىقىلغانىدى، ئۇ تا بۈگۈنكى كۈنگىچە تارقىلىپ كەلمەكتە ۋە ۋەتەننىمىزنىڭ دۇنياغا خەزىنىسىدىكى ئاجايىپ چىرايلىق بىر گۈل بولۇپ قالماقتا. ئۇنىڭدىن سىرت، كىشىلەرگە ھوزۇر بېغىشلانغان، مەڭگۈ تۈگىمەيدىغان نەسىردىن ئەپەندى لەتىپىلىرىمۇ قەشقەردە بارلىققا كەلگەن بولۇپ، خەلق ئېغىزى ئەدەبىياتى بولۇش سۈپىتى بىلەن تەجرىبىنىڭ جەنۇب ۋە شىماللىرىدا، شۇنىڭدەك ئوتتۇرا ئاسىيا رايونلىرىدا كەڭ تارقالغان، بۇ، ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ ئەقىل — پاراسىتى ۋە يۇمۇرلىقىنىڭ مۇجەسسەملىنىشى بولۇپ، كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ فېئودال ھۆكۈمران سىنىپلارغا قارشى تۇرۇش ئارزۇسىنى ئىپادىلەپ بەرگەن.

دوغرات ئاقسۆڭەكلىرىدىن كېلىپ چىققان قەشقەرلىك تارىخشۇناس مىرزىاھەيدەر كوراكى، 1540 — يىلى كەشمىردە پارس تىلىدىكى بىلەن يېزىپ چىققان ئىككى قىسىملىق «تارىخىي رەشىدىيە»

16- ئەسىر شىنجاڭ تارىخى توغرىسىدىكى مۇھىم ھۆججە تەتۈر، ئەسەردە بىرىنچى بولۇپ ئىسلام دىنىغا بەيئەت قىلغان چاغا- تاي خانلىقىنىڭ خاقانى تۇغلۇق تۆمۈرخاندىن باشلاپ يېزىپ تەكشۈرۈلگەن خانلىقىنىڭ سۇلتانى ئابدۇرېھىمخان- شىچە بولغان ئىككى ئەسىردىن كۆپرەك ۋاقىتتىن بېرىكى ئۆي- غۇر مىللىتىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت، ھەربىي ئىشلار جەھەتتىكى تەرەققىيات تارىخىنى يازغان. دۆلىتىمىز- نىڭ يۈەن سۇلالىسىدىن كېيىنكى خەنزۇچە تارىخنامىلىرىنىڭ غەربىي دىيار تارىخى توغرىسىدىكى بوشلۇقلار تولدۇرۇلغان. ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيا، بولۇپمۇ بۈگۈنكى شىنجاڭ رايونىنىڭ بۇ بىر باسقۇچلۇق تارىخىنى تەتقىق قىلىشتىكى بىرىنچى قول قىم- مەتلىك ماتېرىياللارنى ساقلاپ قالغان، ئاسىيا ئىككىنچى چوڭ قۇرۇقسىزلىقى نۇرغۇنلىغان دۆلەتلەر ئۆز دۆلەتلىرىنىڭ ۋە مىللەتلىرىنىڭ تارىخىنى تەتقىق قىلغان چېغىدا كەم بول- سا بولمايدىغان كىتابتۇر. كېيىنكى دەۋرلەردىكى نۇرغۇنلى- خان ئۇيغۇر تارىخشۇناسلىرى « تارىخىي رەشىدىيە » گە ئا- ساسلىنىپ ئۆز دەۋرلىرىنىڭ تارىخىنى داۋاملىق يازغان ياكى تولۇقلاپ يازغان. ئۇندىن قالسا، يەكەن خانلىقىنىڭ قۇرغۇچى- سى سۇلتان سەئىدخان ۋە ئوغلى سۇلتان ئابدۇرېھىمخان قاتار- لىقلارمۇ شۇ دەۋرنىڭ مەشھۇر شائىرلىرىدىن بولۇپ، ئۇلارنىڭ تەشەببۇسى ۋە ئىلھامى ئاستىدا، قەشقەر رايونىنىڭ ئەدەبى- يات ئىشلىرى يەنىمۇ بىر قەدەر راۋاجلانغان.

مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ
بېشىدىكى ھاكىمىيەت بىلەن دىن بىرلەشتۈ-
رۈلگەن خوجىلار ھاكىمىيەتى

ئېلىمىزنىڭ مىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرىگە
كەلگەندە، غەربىي دىيار تارىم ئويمانلىقىنىڭ غەربىي جەنۇب
ياقىسىغا جايلاشقان يەكەن خانلىقىنىڭ ئىچكى قىسمىدا دى-
نىي كۈچلەر تېز سۈرئەتتە زورايدى. قەشقەر ۋە يەكەندىكى
ئىسلام دىنىنىڭ يۇقىرى قاتلام زاتلىرى ھاكىمىيەتكە پائال
قاتناشتى، دىنىي كۈچنى خاننىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى يۈگەنلىپ-
لەيدىغان مۇھىم كۈچكە ئايلاندۇرۇشقا باشلاپ، بىر قانچە ئە-
سىرگە سوزۇلغان دىنىي گۇرۇھلارنىڭ تالاش - تارتىش ۋە
يېڭى ۋەزىيەت داۋالغۇپ مۇقىم بولماسلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.
1570-يىلى يەكەن خانلىقىنىڭ ئۈچىنچى ئەۋلادى لىتانى ئاب-
دۇكېرىمخان تەختكە چىقىپ، ئاقسۇ ئەتراپىدا ھەرىكەتلىنىپ
ۋاتقان جالالىدىن ئىشان بىلەن پۇت تېپىشىش ئۈچۈن، ئوت-
تۇرا ئاسىيادىن كەلگەن ئىسھاق ۋەلى ئىسىملىك بىر ئىشان-
نى يەكەن خانلىقىنىڭ باش ئىشانلىقىغا تەيىنلىدى، ئىسھاق
ۋەلى ئۆزىنى ئىسلام دىنىنىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەتنىڭ 23-
ئەۋلادى دىيۈپ، ئۆزىنى خوجا (پەيغەمبەر ئەۋلادى) دەپ
ئاتىدى. ئۆزىنىڭ ھەرىكەتلىنىشى سەۋەبىدىن 17-ئەسىرنىڭ
باشلىرىغا كەلگەندە، يەكەن خانلىقىنىڭ خان جەمەت كۈچلى-
رىگە تايىنىپ، ئاقسۇدىكى جالالىدىن گۇرۇھىنى ئۈزلۈكسىز
سىقىپ چىقىرىپ، تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىي بويىچە ئەڭ كۈچ-
لۈك دىنىي گۇرۇھقا ئايلاندى. 1627-يىلى، يەكەن خانلىقىنىڭ

يەتتىنچى ئەۋلاد خانى ئابدۇللاخان تەختكە چىققا ندىن كېيىن، ئىس-
 ھاق ۋەلى جەمەتىنىڭ ئۈستۈنلۈك ئورنى يۇقسىرى پەلسىگە
 يەتتى. 1662- يىلى، ئابدۇللاخاننىڭ چوڭ ئوغلى يولۋاس قەش-
 قەرنىڭ باش ۋالىيلىقىغا تەيىنلەندى، يولۋاس بۇرۇندىنلا
 خانلىقنى تاما قىلىپ يۈرەتتى، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ھېچ نەرسە-
 گە قارىماي ئىسھاق ۋەلى جەمەتىنىڭ ئورنى ۋە تەسىرىنى ئا-
 جىزلاشتۇرۇشى كېرەك ئىدى. شۇ ئا پىناق خوجا ۋەكىللىكىدىكى
 يەنە بىر گۇرۇھ ئىشانلار قەشقەردە باش كۆتۈرۈشكە باشلىدى.
 ئا پىناق خوجىنىڭ ئەسلى ئىسمى ھىدايتىللا بولۇپ، دا-
 دىسى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشانلار مەزھىپىنىڭ ئاتاقلىق ئى-
 شانلىرىدىن ئىدى، ئۇ خېلى بۇرۇنلا سەمەرقەنتتىن قەشقەرگە
 كۆچۈپ كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان ۋە ئۆزىنى «خوجا» دەپ
 ئاتىۋالغان. 1633- يىلىدىن كېيىن، يۈسۈپ خوجا قەشقەردىكى
 دىنىي ساھەدە تەسىرى ئەڭ كۈچلۈكلىرىنىڭ ۋەكىلى بولۇپ،
 يەكەندىكى ئىسھاق ۋەلىنىڭ ئۇرۇق جەمەتىدىن ھەرگىز قې-
 لىشمايتتى. 1640- يىلى يۈسۈپ ئۆلدى، ئۇنىڭ ئوغلى ئا پىناق
 خوجا قەشقەرنىڭ دىنىي ھوقۇقىنى ئۆتكۈزۈۋېلىپ، ئىسھاق ۋەلى
 جەمەتى بىلەن ئاشكارا دۈشمەنلەشتى، كەڭ تۈردە مۇرت توپلاپ،
 ئۆزلىرىنى «ئىسھاقىيە» دېگەن نام بىلەن ئاتىدى. ئاق تۇغ،
 ئاق بۆكىنى ئۆزىنىڭ بەلگىسى قىلىپ، ئاتالمىش «ئاق تاغ-
 لىقلار گۇرۇھى» نى بارلىققا كەلتۈردى؛ يەكەندىكى ئىسھاق
 ۋەلى ئەۋلادلىرى بۇنىڭ ئەكسىچە يول تۇتۇپ، ئۆزلىرىنى
 «ئىسھاقىيە» دېگەن نام بىلەن ئاتاشتى ۋە قارا تۇغ، قارا
 بۆكىنى مۇرىتلىق بەلگىسى قىلىپ «قارا تاغلىقلار» گۇرۇھى-
 نى شەكىللەندۈردى. بۇ ئىككى گۇرۇھ ئوتتۇرىسىدىكى ماسچا

تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ سىياسەت، مەدەنىيەت، دىن جەھەتتىكى تارىخىي تەرەققىياتىغا بىۋاسىتە تەسىر كۆرسەتتى.

ئىسلام دىنىدىكى ئىشانلار ئەسلى ئىراندىكى شىئە مەزھىبىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، باشتا ئىسلام دىنىدىكى بەلگىلىنىڭ ئىسلاھات روھىغا ئىگە ئېقىمغا مەنسۇپ ئىدى. 15-ئەسىردە تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىغا تارقىلىپ كىرگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ غەلىتە سىرلىق بۇلۇشى ۋە ھاكىمىيەتكە قاتنىشىش تاماسى تۈپەيلىدىن يۇقىرى قاتلام ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ دىققەت - ئېتىبارىنى قوزغاپ، تەدرىجى ھالدا ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ سىياسىي قورالىغا ئايلىنىپ قالدى. ماھىيىتىنى سۈرۈشتە قىلىدىغان بولساق، دىنىي ئاڭ ياكى دىنىي ئەقىدە جەھەتلەردە، قەشقەردىكى ئاق تاغلىقلار مەزھىپى بىلەن يەكەندىكى قارا تاغلىقلار مەزھىپى ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق تۈپ پەرق يوق، ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدىكى ئىختىلاپ دىنىي جەھەتتە يولماستىن بەلكى سىياسىي جەھەتتە ئىدى. مۇرىتلىرىمۇ پەقەت ئادەمگە قاراپ چېگرا ئايرىپ ئۆز ئارا دۈشمەنلەشكەن، خالاس.

1662- يىلى قەشقەر باش ۋالىدىسى يولۋاسنىڭ يار-يۆلەكتە بولۇشى ئارقىسىدا ئاپئاق ۋە ئۇنىڭ ئاق تاغلىقلار مەزھىبى شىددەت بىلەن راۋاجلاندى. ئاپئاق خوجىنىڭ قوللاپ-قۇۋۋەتلىشى بىلەن، 1665- يىلى يولۋاس مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا ھاكىمىيەتنى تارتىۋالدى. 1667- يىلى يولۋاسخان ئۆزىنىڭ ئىنىسى ئىسمائىل تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. ئىسمائىلخان تەختكە چىققاندىن كېيىن قارا تاغلىقلار مەزھىپى يەنە

بىر نۆۋەت باش كۆتۈرۈپ، 1671- يىلى ئاپئاق خوجىنى قەش-
 قەردىن سۈرۈپ چىقاردى.

يېڭىباشتىن باش كۆتۈرۈش ئۈچۈن، ئاپئاق خوجا تە-
 رەپ - تەرەپكە قاتراپ ياردەم ئىزدىدى. 1677- يىلى ئۇ شى-
 زاڭنىڭ مەركەزى لاساغا كېلىپ دالاي لاما V بىلەن كۆرۈش-
 تى. دالاي V ئۇنىڭ قولىدىن كەتكەن ئورنى ۋە ھوقۇقىنى
 قايتۇرۇپ ئېلىشىغا ياردەم بېرىدىغانلىقى توغرىلىق ۋەدە
 بەردى. ئاپئاق خوجا دالاي V نىڭ ئۆز قولى بىلەن يېزىپ
 بەرگەن خېتىنى كۆتۈرۈپ، چىڭخەي ئارقىلىق تەڭرى تېغىنىڭ
 شىمالىدىكى موڭغۇللار ھاكىمىيىتى جۇڭغار ئېمىگە بېرىپ، غا-
 دانخان بىلەن كۆرۈشتى. غالدان ئەسلىدە دالاي V نىڭ ئو-
 قۇغۇچىسى ئىدى، ئۇ ستازىنىڭ قولىيازىسىنى كۆرۈپ، ياردەم-
 گە ئەسكەر چىقىرىشقا دەرھال رازىلىق بىلدۈردى. 1678- يى-
 لى ئاپئاق خوجىنىڭ يول باشلىشى ئارقىسىدا جۇڭغار ئېمىنىڭ
 موڭغۇل قوشۇنلىرى ئۇدۇللا بېسىپ كىرىپ قەشقەر بىلەن
 يەكەننى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، ئەسەرگە چۈشكەن ئىس-
 جايىل خاننى پۈتكۈل ئائىلە ئۇرۇق جەمەتى بىلەن يالاپ ئى-
 لىغا ئاپىرىپ نەزەربەنت ئاستىغا ئالدى. قۇرۇلغىنىغا 164
 يىل بولغان يەكەن خانلىقى مۇشۇنىڭ بىلەن ئاياغلاشتى.
 غەيرى دىنىي ھاكىمىيەتنىڭ كۈچىگە تايىنىپ ئاخىرى ئۆز-
 نىڭ مەقسىتىگە يەتكەن ئاپئاق خوجا شۇ يىلىلا جۇڭغار ئېمىنىڭ
 قانىتى ئاستىدىكى قورچاق ۋاڭ بولۇپ قەشقەر ۋە يەكەن ئە-
 راپىدىكى رايونلارغا ھۆكۈمرانلىق قىلدى. تەڭرى تېغىنىڭ
 جەنۇبىدا ھاكىمىيەت بىلەن دىن بىرلىشتۈرۈلگەن تۇنجى
 «خوجىلار ھاكىمىيىتى» شۇنداق قىلىپ مەيدانغا كەلدى.

شۇندىن باشلاپ 19- ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە قەشقەردە
كەينى - كەينىدىن يۈز بەرگەن زور ۋە قەلەرنىڭ ھەممىسى
دېگۈدەك ئاپئاق خوجىنىڭ ئىسمىغا چېتىلىدۇ.
ئاپئاق خوجا تەختكە چىققاندىن كېيىن، دۆلەتنى دىن
بىلەن باشقۇردى، پەرمانلىرى قاتتىق بولدى، ئېتىقادتا بىر-
دەك بولۇشقا زورلاپ، قارا تاغلىقلار مەزھەپىدىكىلەرنى شەپ-
قەتسىز لەرچە باستۇردى. 1695- يىلى ئاپئاق خوجا ئۆلۈپ،
بۈگۈنكى قەشقەر شەھىرىنىڭ شەرق تەرىپىدىكى بەش كىلو-
مېتر كېلىدىغان ھەزرەت دېگەن كەنتتە دادىسىنىڭ قەبرىسى
يېنىغا دەپن قىلىندى. بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ دادىسىنىڭ بۇ-
رۇنقى ئاددىغىنە قەبرىسى كەڭ كۆلەمدە كېڭەيتىپ ياسىلىشقا
باشلىدى، بىر قانچە دەۋرنى باشتىن كەچۈرۈش ئارقىلىق
بۈگۈنكى كاتتا ھەيۋەتلىك ئاپئاق خوجا مازىرى بارلىققا كەل-
دى. بۇ مازار ئەسلىدە ئۇنىڭ دادىسى يۈسۈپ خوجىنىڭ نا-
مى بىلەن ئاتىلىشقا تېگىشلىك ئىدى، بىراق ئاپئاق خوجىنىڭ
دىنىي ساھەدىكى ئورنى، شۇنىڭدەك دىندىن خالى ھاكىمى-
مىيەتتە ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرۇپ پەيدا قىلغان زور تەسىرى
تۈپەيلىدىن ئەكسىچە ئەينى زاماندا ۋە كېيىنكى دەۋرلەردە
دادىسىدىنمۇ چوڭراق نام - ئابرويغا ئىگە بولدى، شۇڭا بۇ
مازار بۈگۈنكى كۈنگە كەلگىچە ئاپئاق خوجىنىڭ نامى بىلەن
قەد كۆتۈرۈپ تۇرماقتا ۋە قەشقەر شەھىرىدىكى مۇھىم ئاسارە-
ئەتىقىلەردىن بولۇپ قالدى.

ئاپئاق خوجا ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ خانىشى خانىم پاشا
ھاكىمىيەت بېشىغا چىقتى. ھوقۇق تارتىلىپ كېتىشتىن ساق-
لىنىش ئۈچۈن، خانىم پاشا ئاپئاق خوجىنىڭ ئوغلى يەھيانى

ئۇنىڭ ئىككىنچى باھىسى بىلەن قوشۇپ ئۆلتۈرۈۋەتتى. يەنە
يا نىڭ ئۈچىنچى ئوغلنى ئاق تاغلىقلارنىڭ مۇرىتلىرى خۇپىيا نە
يوشۇرۇپ قويۇپ ئۆلۈمدىن ساقلاپ قالدى. خانىم پاشا تولىمۇ
گۇمانخور، خۇنخور بولغاچقا كىشىلەر ئۇنى «جاللات خانىم»
دەپ ئاتايتتى. ئاخىرى ئۇ ئۆكتەبى تەرەپنىڭ نەيزىۋالىرى
تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى، 1697- يىلى يەھىيانىڭ ئۈچىنچى ئوغلى
ئەخمەتخان قەشقەردە خوجا ھاكىمىيىتىنىڭ خانلىق تەختىگە
ۋارىسلىق قىلدى.

ئەخمەتخان سىياسىي نەپىردەك ۋە ئىجتىمائىي تەسىر
جەھەتلەردە بوۋىسى ئاپتاق خوجىغا يېتىشەلمەيتتى، ئۇنىڭ
تەختكە چىقىشى بىلەن بىر ۋاقىتتا، قارا تاغلىق ئىسماھىل
ۋەلى جەمەتىنىڭ كېيىنكى ئەۋلادىدىن بولغان دانىيال
يەكەنى ئىگىسى بولۇپ ئۆز ئالدىغا خان بولۇۋالدى. ئىككى
ھاكىمىيەت قارا ۋە ئاق تۇغنى كۆتۈرۈۋېلىپ كەسكىن كۈرەشنى
قانائەت ياپدۇرۇۋەتتى. لېكىن ياچىۋەك تومۇزغىنى تۇتمەن
دەپ يۈرسە سېرىق قۇشقاچ ياچىۋەكنىڭ پېيىگە چۈشۈپتۇ،
دېگەندەك 1715- يىلى چۇڭغارىيە خانلىقى جەنۇبىي شىنجاڭ-
دىكى خوجىلار ھاكىمىيىتىنى كۆپ يىل ئولپان تاپشۇرمىدى
دېگەن باھانە بىلەن، لەشكەر تارتىپ سوراق قىلغىلى كەلدى.
موڭغۇل قوشۇنلىرى مارالبېشى بىلەن ئايلىنىپ بېرىپ يەنە
كەنگە ھۇجۇم قىلغاندا دانىيال خوجا شەھەر دەرۋازىسىنى
ئېچىپ بېرىپ تەسلىم بولدى؛ ئاندىن كېيىن دانىيال خوجا
ئۆزى باش بولۇپ موڭغۇل قوشۇنلىرىنى يېتەكلىپ قەش-
قەرگە ھۇجۇم قىلىپ، ئەخمەتخاننى پۈتۈن ئائىلىسى بىلەن
ئەسىرگە ئېلىپ ئىلىغا يالاپ ئاپىرىپ نەزەربەنت قىلىپ

قويدى. 1721- يىلى جۇڭغارىيە خانلىقىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن دانىيال خوجا قەشقەر، يەكەن، ئاقسۇ، خوتەن تۆت رايونىنىڭ قورچاق خانى بولدى، قاراتاغلىقلار گۇرۇھى تۇنجى قېتىم مۇشۇ نىچىۋىلا چوڭ دائىرىدە ئىككىنچى خوجىلار ھاكىمىيىتىنى قۇردى. 1727- يىلى دانىيال خوجا ئۆلۈپ، خېلى ئۇزاق مەزگىل مالىما نىچىلىق بىلەن ئۆتتى. 1749- يىلى دانىيال خوجىنىڭ ئۈچىنچى ئوغلى يۈسۈپ جۇڭغارىيە خانلىقىنىڭ تىزگىنلىنىشىدىن قۇتۇلۇپ، قەشقەردە ئۆزىنى مۇستەقىل خان دەپ ئېلان قىلدى، قاراتاغلىقلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقى راسا گۈللىنىش دەۋرىگە قەدەم قويدى، بىراق قەشقەر ئەتراپى ئاق تاغلىقلارنىڭ كونا تەسىر كۈچ دائىرىسى بولغانلىقتىن، يۈسۈپ خوجا ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرىگە كەلگەندە قارشىلىق كۈچى كۈنەيىن ئۇلغۇيۇپ، يۈسۈپنىڭ خانلىقى چاڭ-چېكىدىن بۆسۈلۈشكە باشلىدى. 1755- يىلى چىڭ سۇلالە قوشۇنلىرى غەربىي دىيارغا يۈرۈش قىلىپ، ئاندىن بۇ ئەتراپتىكى خوجىلار ھاكىمىيىتىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا خاتىمە بەردى.

يەكەن خانلىقى دەۋرىدىكى ئىقتىساد، مەدەنىيەتنىڭ بىر ئوبدان راۋاجلىنىش ۋەزىيىتى، ئاپئاق خوجا دەۋرىگە كەلگەندە ئېغىر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ بىر ئىزدىنا توختاپ قالدى. ئاپئاق خوجادىن ھاكىم مۇتلەقلىق ئورۇنغا كۆتۈردى، جامائەت پىكىرىنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ ئېتىقادنى چەكلەش ئۈچۈن، قۇرئان بىلەن ھەدىستىن باشقا بارلىق كىتابلارنى كۆيدۈرۈش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، قەشقەر ۋە يەكەنلەرنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق مەدەنىيىتى ۋە تارىخىي كىتابلىرىنى كۆيدۈرۈپ كۈلگە ئايلاندۇرۇۋەتتى، زور تۈركۈمدىكى

مەشھۇر ئاتالمىلار ۋە شائىر - يازغۇچىلارنى تۇتۇپ دارغا ئاستى ياكى سۈرگۈن قىلدى، كەڭ خەلق ئاممىسى خۇددى گېلىنى بوغۇپ قويغاندەك جىمىپ كەتتى. مۇشۇنداق رەھىمسىز مۇھىت ئىچىدە، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن يۈرەكلىك مەشھۇر شائىرى خىرقىستى (1634 - 1724) قەشقەردە ئۆز كارامىتىنى كۆرسەتتى، شېئىرنى قورال قىلىپ رېئاللىققا چەك ئېلان قىلدى، ئۆلەمس داستان «مۇھەببەتنامە ۋە مېھنەتكامە» نى يېزىپ چىقىپ، ئەدەبىياتنى دىنىنىڭ ئاسارىتىدىن قۇتقازدى. ئۇنىڭ جۇش ئۇرۇپ تۇرغان تالانتى ۋە ئادەتتىن تاشقىرى جاسارىتى كېيىنكىلەرنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولدى. «مۇھەببەتنامە ۋە مېھنەتكامە» ئوبرازلاشتۇرۇش ۋە سىمۋوللاشتۇرۇشتىن ئىبارەت ئۇسۇلنى قوللىنىپ بۇلىۋىل بىلەن قىزىلگۈل ئوتتۇرىسىدىكى ساپ مۇھەببەتنى تەسۋىرلىگەن بولۇپ، ياشلىق باھار - نىڭ ھاياتى كۈچىنى نامايەن قىلىپ، ئاپتورنىڭ ئەزىمىتىگە بولغان چەكسىز ئىنتىلىشىنى ۋە ئىنسان تەبىئىتىنى دەپسەندە قىلىۋاتقان قاراڭغۇ جاھالەتكە بولغان قەھرى - غەزىپىنى ئەكس ئەتتۈرگەن. خىرقىستى يۈسۈپ خاس ھاجىپ، لۇتفى قاتارلىق شېئىرىيەت ساھەسىدىكى ئالدىنقى ئەجدادلارنىڭ ئەدەبىيات ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلىش بىلەن بىرگە، يەنە ئۆزىمۇ دادىللىق بىلەن يېڭىلىق يارىتىپ، 18 - ئەسىرنىڭ 7 - يىللىرىدىن كېيىنكى قەشقەر، شۇنىڭدەك شىنجاڭدا - يۈنەندىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ قايتىدىن گۈللىنىشىگە قارىتا ناھايىتى زور تۈرتكىلىك رول ئوينىغان.

چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى قەشقەر سەنئەت داۋىمى

مىلادى 1755- يىلى، دۆلىتىمىزنىڭ چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى دۆلەت قۇرغانغا 100 يىلدىن ئاشقاندىن كېيىن، دۆلەت زېمىنى ۋە ھىلە تىلەرنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن، شىنجاڭنى قايتۇرۇۋېلىش ھەرىكىتىنى باشلىدى. شۇ يىلى 5- ئايدا، چىڭ قوشۇنلىرى چىڭغار خانلىقىنى تارمار كەلتۈرۈپ، تەڭرى تېغىنىڭ شىمالىنى تىنچىتىدى. قەشقەرنى مەركەز قىلغان تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدىكى رايونلار ئۇ چاغدا يەنىلا يۈسۈپ خوجا باشچىلىقىدىكى قارا تاغلىقلار گۇرۇھىنىڭ تەسىر كۈچى دائىرىسىدە ئىدى. كىشىلەرنىڭ رايىنى ئۆزىگە قارىتىپ قارا تاغلىقلارغا زەربە بېرىش ئۈچۈن، چىڭ قوشۇنلىرى ئىسلىدا ئەينى يىللاردا چىڭغار خانلىقىغا ئەسىرگە چۈشۈپ قالمىغان ئۇرۇۋاتقان ئەخمەتخاننىڭ ئىككى ئوغلىنى، يەنى ئاپئاق خوجىنىڭ پەي نەۋرىسى بۇرھانىدىن بىلەن خوجى جاھاننى تاپتى. بۇلار تارىختا «چوڭ - كىچىك خوجىلار» دېيىلىدۇ. چىڭ قوشۇنلىرىنىڭ ماسلىشىشى ئارقىسىدا، چوڭ خوجا بۇرھانىدىن شۇ يىلى كۈزدە قەشقەرنى قايتۇرۇۋالدى؛ يىل ئاخىرىدا يەنە كەن، خوتەن قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلدى. تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدا ئاق تاغلىقلارنىڭ بۇرۇنقى تەسىر كۈچى يەنە ئەسلىگە كەلدى. كىچىك خوجا - خوجى جاھان پۇرسەت پىشىپ يېتىلدى دەپ قاراپ، چىڭ سۇلالىسىدىن ئايرىلىپ خوجىلار ھاكىمىيىتىنى قايتىدىن قۇرماقچى بولدى، ئاكىسى بۇرھانىدىننى

ھەرىكەتلىسەندۇرۇپ 1757- يىلىنىڭ بېشىدا چىڭ سۇلالە-
 مىغا قارشى توپىلاڭ كۆتەردى. چىڭ قوشۇنلىرى 1758- يىلى
 باھاردا ئەسكەر چىقىرىپ، چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ توپى-
 لىقىنى تىنچىتىشقا مەجبۇر بولدى. بىر يىلدىن كۆپرەك جەڭ
 قىلىش ئارقىلىق، 1759- يىلى يازدا توپىلاڭچىلار مەركەز
 قىلغان قەشقەرنى ئىشغال قىلىپ، تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبى-
 دىكى بارلىق رايونلارنى قايتۇرۇۋالدى. شۇنداق قىلىپ چىڭ
 ھۆكۈمىتى تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇب ۋە شىمالىنى يېڭىلاشتىن
 بىرلىككە كەلتۈرۈشتىن ئىبارەت بۈيۈك پىلانىنى ئاخىرى
 ئىشقا ئاشۇردى.

قەشقەرنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭدا تۇتقان ئورنىنىڭ مۇ-
 ھىمىلىقىغا ئاساسەن، چوڭ - كىچىك خوجىلار توپىلىشى بېسىق-
 تۇرۇلغاندىن كېيىن 1760- يىلى چىڭ سۇلالىسى قەشقەردە نەزەن
 (تولۇق ھوقۇقلۇق) ۋەزىر تۇرغۇزۇپ، تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدىكى
 سەككىز چوڭ شەھەر (قەشقەر، يېڭىسار، يەكەن، خوتەن، ئاقسۇ،
 ئۇچتۇرپان، كۇچار، قارا شەھەر) نىڭ ھەربىي، مەمۇرىي
 ئىشلىرىنى باشقۇردى، شۇنىڭ بىلەن تەڭ ھاكىم بەگ قويۇپ
 شۇ جايدىكى ئاز سانلىق مىللەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا يار-
 دەملەشتۈردى، سەنەن ۋەزىرىنىڭ قول ئاستىدا لەشكەر بېشى،
 ياردەمچى ئامباللار تەسىس قىلىنىپ، مەخسۇس قەشقەر بىلەن
 يېڭىسارنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇردى. ئۇلار جەنۇبىي شىنجاڭنى
 تىنچلاندۇرۇش ۋە ئىقتىسادنى راۋاجلاندۇرۇشتا ئاكتىپ رول
 ئوينىدى. سەنەن ۋەزىر تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇب - شىمالىنى
 ئومۇميۈزلۈك باشقۇرىدىغان ئىلى جاڭجۇننىڭ ئىدارە قىلىشى-
 غا قارايتتى. شۇندىن كېيىن بۇ خىل تۈزۈلمە گەرچە بىر

قانچە قېتىم ئۆزگەرتىلگەن بولسىمۇ، لېكىن قەشقەرنىڭ جەنۇب-
 بىن شىنجاڭدىكى ئورنى ۋە مۇقەددىلىقى تاكى چىڭ سۇلالىسى-
 نىڭ ئاخىرىغىچە يۈكسەك ئەھمىيەت بېرىشكە ئېرىشتى.
 1884- يىلى چىڭ ھۆكۈمىتى تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇب ۋە
 شىمالىدىكى ھەربىي مەھكىمىلەرنىڭ زەھىرلىك تۈزۈمى ۋە
 بەگلىك تۈزۈمىدىكى يەرلىك ئاپتونومىيە ھاكىمىيەتلىرىنى
 ئەجەلدىن قالدۇرۇپ، رەسمى شىنجاڭ ئۆلكىسى تەسىس قىلدى،
 شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ئوبلاست، ناھىيە تۈزۈمىنى
 يولغا قويۇشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن قەشقەردە «غەربتىكى
 تۆت شەھەرنى چارلىغۇچى ھەربىي ۋىلايەت» تەسىس قىلىندى
 (قەشقەر ۋىلايىتىگە قەشقەر، يېڭىسار، يەكەن، خوتەن-تۆت شە-
 ھەر قارايتتى). قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ ئورنى ھازىرقى قەشقەر
 شەھىرىدە ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا بۈگۈنكى قەشقەر
 شەھىرىدە كۈنىشەھەر ناھىيىسى تەسىس قىلىنىپ، قەشقەر ۋى-
 لايىتىگە بىۋاسىتە قارايدىغان يېڭىشەھەر ئوبلاستىغا تەۋە
 بولدى (ئوبلاست ئورنى ھازىرقى يېڭىشەھەر ناھىيە ئىچىدە
 بولۇپ، 1828- يىلى قۇرۇلغان. ئۇ چاغدا قەشقەر خەنسۇ شە-
 ھىرى دېيىلەتتى. ئۆلكە قۇرۇلغاندىن كېيىن ئاندىن غەربىي
 خەن دەۋرىدىن كېيىنكى «سۇلې» دېگەن كونا نامى بىلەن ئاتالدى،
 شۇندىن ئېتىبارەن قەشقەر بىلەن يېڭىشەھەرنىڭ ھەر قايسىسى
 ئۆزىنىڭ نامى بىلەن ئاتىلىدىغان بولدى). 1902- يىلى كو-
 نىشەھەر ناھىيىسى قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ يېڭىشەھەر مەھكىمى-
 سىگە قارايدىغان قىلىپ ئۆزگەرتىلدى (مەھكىمە ئورنى يەنىلا
 يېڭىشەھەر ناھىيە ئىچىدە ئىدى)، مىنگۇ قۇرۇلغاندىن كېيىن
 كۈنىشەھەر ناھىيىسى شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ قەشقەر ۋىلايىتى-

كە، شۇنداقلا ھەر، نۆۋەتلىك قەشقەر مەمۇرىي مەھكىمىسىگە بىنچە
 ۋاسىئە قسارايىدىنغان بولدى. پۈتۈن مەھناسىكتەت
 ئازات بولغا، ئۇنىڭ كېيىن، كۈنىمىشە ھەر ناھىيىسى
 قەشقەر رايونىغا تەۋە بولدى. 1952 - يىلى 5 - ئاينىڭ 23 -
 كۈنى جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى گۇۋۇيۈەنىنىڭ رەسمىي تەس-
 تىقلىشى بىلەن قەشقەر شەھىرى قۇرۇلدى، شەھەر رايونى
 ئەسلىدىكى كۈنىمىشە ھەر ناھىيىسىگە تەۋە رايونلار (ناھىيە
 مەركىزى ۋە شەھەر ئەتراپىدىكى رايونلارنى ئاساس قىلغان
 ھالدا) دىن بۆلۈنۈپ بارلىققا كەلدى، 1955 - يىلى كۈنىمىشە
 ھەر ناھىيە مەركىزى قەشقەر شەھىرىنىڭ غەربىي - جەنۇبىغا
 16 كىلومېتىر كېلىدىغان توققۇزاق بازىرىغا كۆچتى.
 18 - ئەسىرنىڭ دەسلەپىدە، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ پەرغانە
 ئويمانلىقىغا جايلاشقان قوقان خانلىقى باش كۆتۈرۈشكە باش-
 لىدى. بۇ ئاساسەن ئۆزبېك مىللىتىدىن تەركىب تاپقان، ئىس-
 لام دىنىنىڭ ئىشانلار مەزھىپىنى ھۆكۈمران كۈچ قىلغان بىر
 فېئودال خانلىق ئىدى. بۇ خانلىقنىڭ ئاھالىسى سودا قىلىش
 قا ماھىرلىقى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيادا داڭ چىقارغان. چىڭ
 سۇلالىسى تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇب-شىمالىنى بىرلىككە كەلتۈر-
 گەندىن كېيىن، قوقان خانلىقى چىڭ ھۆكۈمىتىگە ئۇزاق تا-
 رىخقا ئىگە سودا ئالاقە مۇناسىۋىتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈ-
 مىدىنى كۆپ قېتىم بىلدۈرگەنىدى. چىڭ سۇلالىسى غەربىي زېم-
 مىنىنىڭ خاتىرجەملىكىنى كاپالەتلىەندۈرۈش ئۈچۈن قەشقەر ۋە
 ئۇچتۇرپان ئىككى جايىنى قوقان بىلەن سودا قىلىدىغان نۇق-
 تىلىق سودا شەھىرى قىلىشقا، سودا ئالاقىسى جەھەتتە قوقان
 سودىگەرلىرىگە خىلمۇ خىل، ئالاھىدە ئېتىبار بېرىشكە قو-

شۇلدى. بىراق قوقان ھۆكۈمىتى سىياسىي ۋە ئەقىتىسادىي مەقسەتتىن چىقىش نۇقتا قىلىپ، ھەمىشە دېگۈدەك شىنجاڭ رايونىدا سىياسىي ۋە دىنىي جەھەتلەردە چىڭ سۇلالىسىنىڭ قارشى ئېلىشىغا ئېرىشەلمىگەن زور تۈركۈمدىكى كىشىلەرنى ئۆزىگە قوبۇل قىلدى. 1759 - يىلى چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ تويۇملىرى بېسىقتۇرۇلغاندىن كېيىن، بۇرھانىددىننىڭ ئەۋلادلىرى تەلىپى ئوڭدىن كېلىپ قېچىپ كەتكەنىدى. ئۇلار قوقانغا بېرىپ يوشۇرۇنلۇق قىلىپ، قايتۇرما ھۇجۇمغا پۇرسەت كۈتۈپ قەشقەردىكى ئاق تاغلىقلار بىلەن ئۇزۇنغىچە ئالاقە قىلىپ تۇردى. قوقاننىڭ ھەر نۆۋەتلىك ھۆكۈمرانلىرى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ ئۇلارنى تۇتۇپ ئۆتكۈزۈپ بېرىش توغرىسىدىكى قايتا - قايتا تەلەپلىرىگە قارىماستىن، بۇ خوجا ئەۋلادلىرىنى چىڭ سۇلالىسىغا بېسىم ئىشلىتىدىغان مۇھىم كۈچ دەپ بىلىپ قوغداپ قالدى ۋە قوللىدى.

1757 - يىلى چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ تويۇملىرىدىن باشلاپ تاكى 1857 - يىلىغىچە بولغان توپتوغرا 100 يىل جەريانىدا، قوقان ھۆكۈمرانلىرى خوجا ئەۋلادلىرىنى قەشقەرگە ھەربىي ھۇجۇم قىلىشقا كۈشكۈرتتى ۋە قوللىدى. ئۇلارنىڭ چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭدىكى ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشتىن ئىبارەت جەننايى ھەرىكەتلىرىگە قاتناشتى. بۇ جەرياندا، 18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى بۇرھانىددىننىڭ ئوغلى سامساق خوجا؛ 1820 - 1828 - يىللىرى - اماقنىڭ ئىككىنچى ئوغلى جاھانگىر خوجا؛ 1830 - يىلى سامساقنىڭ چوڭ ئوغلى يۈسۈپ خوجا؛ 1847 - يىلى جاھانگىر بىلەن يۈسۈپنىڭ يەتتە ئوغلى (يەتتە خوجا) دەپ ئاتىلىدۇ؛ 1857 - يىلى جاھانگىر

ئىسمى باھاۋىدىنىڭ ئوغلى ۋەلىخان ئىلىگىرى - ئاخىر بولۇپ،
 كۆپ قېتىم قەشقەرگە ۋە تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدىكى رايون-
 لارغا زور كۆلەملىك ھەربىي ھۇجۇم قوزغىغان بولسىمۇ، ھەم-
 مىسى مەغلۇبىيەت بىلەن ئاياغلاشتى. 1865- يىلىدىن 1878 -
 يىلىغىچە بولغان ۋاقىت ئىچىدە قوقان دائىرىلىرى ئوچۇق-
 ئاشكارىلا ئۆزلىرىنىڭ قومانداىنى ياقۇپ بەگنى ئەۋەتىپ جا-
 ھا ئىگىز خوجىنىڭ كەنجە بالىسى بوزدۆڭ خوجىنى كۆرۈگە تۇتۇپ تۇ-
 رۇپ، قەشقەرنى ھۇجۇم بىلەن ئالدى ھەمدە. بۇ جاينى بازار
 قىلىپ تۇرۇپ پۈتكۈل شىنجاڭنى دېگۈدەك بېسىۋالدى. ئاپئاق
 خوجا ۋە بۇرھانىدىن خوجىلارنىڭ ئاتاللىشى خوجا ئەۋلادلىرى
 قوقان ھۆكۈمرانلىرى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ ئېلىپ بارغان
 بىر قاتار قوراللىق توپىلاڭلىرى، شۇنىڭدەك ئۇلارنىڭ قەش-
 قەرنى مەركەز قىلىپ ئارقا - ئارقىدىن قۇرغان ئەكسىيەت-
 چىل ھاكىمىيەتلىرى تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىي بولۇپمۇ قەش-
 قەر رايونىغا ھېسابسىز بالايى - ئاپەتلەرنى ئېلىپ كەلدى.
 بۇ يەردىكى ئۇيغۇر خەلقى، بولۇپمۇ ئەسلىدىكى ئاق تاغلىقلار-
 نىڭ مۇرىتلىرى نوقۇل دىنىي ئېتىقاد ۋە ئاپئاق خوجىغا بول-
 غان شەخسىي چوقۇنۇشنى چىقىش نۇقتا قىلىپ، دەسلەپتە خو-
 جا ئەۋلادلىرىنىڭ قايمۇقتۇرۇشىغا ئۇچرىغانىدى، ئويغانغان
 دىن كېيىن بەس - بەس بىلەن قوللىرىغا قورال ئېلىپ چىڭ
 قوشۇنلىرىغا ياردەملىشىپ توپىلاڭنى باتۇرلۇق بىلەن بېسىپ
 تۇردى، شۇنىڭ بىلەن تەڭ ئىچكىرىدىكى ھەر قايسى ئۆلكە-
 لەردىن كەلگەن سودىگەرلەرمۇ ئاخلىق ھالدا چىڭ قوشۇنلى-
 رىغا ماسلىشىپ، يەرلىك خەلق ئاممىسى بىلەن بىرلىكتە شە-
 ھەرنى دۈشمەندىن مۇداپىئە قىلدى، تىللاردا داستان قىل-

غېمىدەك قەھىرىمىمان شەخىسىلەر ۋە بۇيۇك،
تارىخىي خاتىرىلەرنى ئوزتاق يارىتىپ، قەشقەر تارىخىدا خا-
تىرىلەشكە بەكمۇ ئەرزىيدىغان سەھىپىلەرنى يېزىپ قالدۇردى.
يا قۇپ بەگ قورچاق ھاكىمىيىتىنىڭ يوقىلىشىغا ئەگىشىپ، خو-
جا ئەۋلادلىرىنىڭ توپىلاشچانلىقى ھەرىكەتلىرىنى ئۈزۈل-كېسىل
ئاخىرلاشقانلىقىنى جاكارلىدى. 1884- يىلى شىنجاڭ رەسمى
ئۆلكە بولۇپ قۇرۇلغاندىن كېيىن، قەشقەردىكى ھەر مىللەت
خەلقىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت ۋە دىنىي تۇر-
مۇشى نورمال تەرەققىيات ئىزىغا چۈشتى.

1760- يىلى چىڭ سۇلالىسى قەشقەردە ياردەمچى ۋەزىر
مەھكىمىسى تەسىس قىلغاندىن كېيىن، قەشقەر كۈنىشەھەر
(«خۇيچىڭ» دەپمۇ ئاتىلىدۇ، دائىرىسى بۈگۈنكى قەشقەر
شەھىرىنىڭ شەرقىي قىسمىدىكى ياۋاغ ۋە چاسا ئىككى ئاھالە
كومىتېتىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) ئاھالىسىنىڭ مىللىي ۋە دىنىي
مۇناسىۋىتىنى كۆزدە تۇتۇپ، 1762- يىلى كۈنىشەھەرنىڭ
غەربىي شىمالىدىكى ئىككى چاقىرىم جايدا بىر يېڭى قەلئە
ياپتالدى، «ئايلا نىسى ئىككى چاقىرىم بەش پۈك، ئېگىزلىك-
كى بىر جاڭ تۆت چى، ئاستى قېلىنلىقى تۆت چى بەش سۇڭ، ئۈستى قې-
لىنلىقى تۆت چى بەش سۇڭ كېلەتتى. تۆت دەرۋازا قويۇلغان بولۇپ،
ئىنچىدە ئىسكىلات، يامۇل ۋە ئەمەلدار-ئەسكەرلەرنىڭ تۇرۇش-
لىقۇق بۇيلىرى بار ئىدى» («ئۇيغۇرلار رايونلىرىنىڭ ئومۇم-
مىي تەزكىرىسى»). قەلئە ياپتالغاندىن كېيىن 1771- يىلى
چىيەنلۇڭ خان تەرىپىدىن «لەينىڭ قەلئەسى» دەپ نام بې-
رىلگەن بولۇپ، ئورنى بۈگۈنكى قەشقەر شەھىرىنىڭ غەربىدە-
كى گۇڭمەنچى تۇرۇشلۇق جايىدا. كونا سېپىلىنى ھازىر مۇ

كۈرگىلى بولىدۇ. 1828- يىلى لەينىڭ قەلئەسى جاھانگىر-
خوجىنىڭ توپىلىشىدا ۋەيران بولدى. 1839- يىلى قەشقەر خۇيچىڭ
دەلى كولىشەھەر، ھازىرقى قەشقەر شەھىرىنىڭ شەرقىي راي-
يونى) نىڭ ئۇيغۇر يەرلىك ئەمەلدارى زوھىرىدىن (تارىخىي
كىتابلاردا زوھىرىدىن ھاكىمىز دېيىلىدۇ) نىڭ زىياسەتچىلىك-
كىدە بۈگۈنكى شەھەر ئىچى ئازاد شىمالى يول ھېيتگاھ مەيد-
دانىنىڭ غەربىي ۋە شىمالىدىكى رايونلار كېڭەيتىپ ياسىلىپ،
كونىشەھەر بىلەن لەينىڭ قەلئەسى بىر - بىرىگە تۇتاشتۇ-
رۇلدى ھەمدە بۈگۈنكى ۋىلايەتلىك پوچتىخانىنىڭ كونا جا-
يىدا بىر غەربىي دەرۋازا ئېچىلىپ، ھازىرقى قۇمدەرۋازا ۋە
ئۆستەڭبويى ئىككى كوچا باشقارمىنىڭ ئاساسلىق ئاھالە
رايونلىرى شەكىللەندى. 1867- يىلى. ياقۇپ بەگ ئىشغالىيىتى
دەۋرىدە، قەشقەر قەدىمكى شەھىرىنىڭ ئايلانما سېپىلى سەككىز
چاقىرىم ئۇزۇنلۇقتا، رەتسىز كۆپ تەرەپلىك شەكىلدە ئىدى، بىر-
تىدا سېپىل خەندىكى ۋە زەمبىرەك پوتىيى بولۇپ، يەكەن خان-
لىقىنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدىكى قەشقەر شەھىرى كۆلىمىدىن
ئىككى ھەسسەدىن ئارتۇقراق كېڭەيتىلگەنىدى. 1898- يىلى
چىڭ قوشۇنلىرىنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق مۇئاۋىن گېنېراللى
ياڭ دېچۇن ئەمىلىدىكى لەينىڭ قەلئەسىنىڭ كونا خارابىسى
ئۆستەڭ كولىشەھەر بىلەن زىچ تۇتۇشىدىن يېرىم ئاي
شەكىللىك بىر يىڭى قەلئە ياسىتىپ، ھۆكۈمەت مەھكىمىسى
ۋە ئارمىيىنىڭ تۇرۇشلۇق ئورنى قىلدى، بۇ چاغدا قەشقەر
سېپىلىنىڭ ئايلانما ئۇزۇنلۇقى 12 چاقىرىم يەتتە پۇڭغا يەت-
كەنىدى. مىنگونىڭ دەسلەپكى يىللىرى قەشقەر شەھىرىنىڭ
«كولىمى چوڭ، كۆرۈنۈشى ھەيۋەتلىك ئىدى، شەھەر ئىچىدە كۆم

لار ئۇزۇنسىغا، توغرىسىغا كېسىشىپ كەتكەن، بىناكار رەت-
رەت، بازارلار زىچ شەكىللىنىپ، خۇددى ئۆلكە مەركىزىنىڭ (ئۇ-
رۇمچىنىڭ) نەنگۈەنگە ئوخشايتتى» («شىنجاڭغا ئومۇمىي تەزكى-
رىسى» دىن). ماھىيەتتە پەقەت شەھەر سېپىلىنىڭ ئۆزىنىلا ئالاق،
ئەينى ۋاقىتتىكى ئۇرۇمچى سېپىلىدىن بىر چاقىرىم ئىككى يۈك
ئۇزۇن بولۇپ، كۆلىمى پۈتۈن شىنجاڭ بويىچە ئالدىنقى ئورۇن-
دا تۇراتتى. پۈتۈن مەملىكەت ئازاد بولۇشنىڭ ئەرپىسىدە-
شەھەر رايونىنىڭ يەر مەيدانى 2.5 كۇۋادرات كىلومېتر بولۇپ،
شەھەرنىڭ تۆت ئەتراپى سىرتقا قاراپ ئازراق كېڭەيتىلگەن-
دىن تاشقىزى، ئاساسىي جەھەتتىن 1898- يىلىدىكى شەكىلىنى
ساقلاپ كەلگەنىدى.

بۇ باسقۇچتا، قەشقەردىكى ئاھالىلەر ئۇيغۇرلارنى ئاساس
قىلغان. يەنە ئەمەل تۇتۇش، سودىگەرچىلىك قىلىش ياكى
باشقا شەكىللەر بىلەن ئۇجايدا كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قال-
غان خەنزۇ، مانجۇلاردىن سىرت، ئاساسلىقى خېلى ساندىكى
ئۆزبېكلەر بۇ جايدىكى ئاھالىلەرنىڭ سېپىگە قېتىلغان. بۇ
ئولتۇرا ئاسىيادىكى قوقان خانلىقىنىڭ ئىككى ئەسىرگە يې-
قىن ۋاقىت ئىچىدە قەشقەر بىلەن قىلغان ئىقتىسادىي، مە-
دەنىي، ھەتتا ھەربىي جەھەتتىكى مۇناسىۋىتىدىن كېلىپ چىق-
قان. تۈمەنلىگەن قەشقەر ئاھالىسى قوقانغا كۆچۈپ بېرىپ ئول-
تۇراقلاشتى، لېكىن تېخىمۇ كۆپرەك ئۆزبېكلەر قەشقەرگە كې-
لىپ ئولتۇراقلاشتى. ئۇزۇن تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا،
دىنىي ئۆرپ-ئادەت ۋە تىل جەھەتتىكى ئوخشاشلىق تۈپەي-
لىدىن، مۇتلەق كۆپ ساندىكى ئۆزبېكلەر ئۇيغۇرلارغا
ئاسسىمىلا تىسىيە بولۇپ كەتتى، ئاز ساندىكىلىرى ئۆزىنىڭ مىل-

لەت ئايرىمىسىنى ساقلاپ قالدى. بۈگۈنكى قەشقەرنىڭ شەرقى-
قىسمىدىكى قوغان يېزىسى بىلەن شەھەر ئىچىدىكى ئەنجان رەس-
تىسىنىڭ نامى، ئۆزبېكلەرنىڭ ئانا يۇرتى قوقان، شۇنىڭدەك
ئەنجاننىڭ نامى بىلەن ئاتالغانلىقى شۇبەھسىز.

يەكەن خانلىقى دەۋرىدە تۈزۈلۈپ پۈتكەن «مۇقام» يە-
نمۇ ئىلگىرىلەپ ئىش قوشۇش، رەتلەش ئارقىلىق، 18 - ئە-
سىرنىڭ 70 - يىللىرىدىن كېيىن تەدرىجى ھالدا خىمالىنىپ
12 مۇقام بولدى، «12 مۇقام» شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇيغۇر مۇ-
زىكىسىنىڭ نەسەبى ۋە تۈۋرۈكى دەپ قارىلىپ، شىنجاڭنىڭ
ھەر قايسى جايلىرىغا كەڭ تارقالدى ھەمدە مۇشۇ ئارقىلىق
يەرلىك خاراكتېرگە ئىگە بىر قاتار چوڭ تىپتىكى گورۇپپى-
لاشتۇرۇلغان ئاھاڭلىرى كېلىپ چىقتى، قەشقەر سەنمىدىن
سەرت يەنە باشقا جايلارنىڭ نامى بىلەن ئاتىلىدىغان ھەر
خىل سەنمىلەر مەيدانغا كەلدى. مەسىلەن: قۇمۇل سەنمى،
كۈچار سەنمى قاتارلىقلار. 1870 - يىلى قەشقەرلىك مۇھەم-
مەت موللا مۇقامنى ئىلىغا تارقاتقاندىن كېيىن، يالغۇز ئۆ-
زىگە خاس ئۇسلۇبقا ئىگە ئىلى مۇقامى شەكىللىنىپلا قالما-
ستىن، بەلكى ئوتتۇرا ئاسىيا، يەتتە سۇۋادىسىدىكى مۇزىكا
تەرەققىياتى ئۈچۈنمۇ ناھايىتى زور تۈرتكىلىك رول ئوينى-
دى. پۈتۈن مەملىكەت ئازاد بولغاندىن كېيىن، «12 مۇقام»
يەنەمۇ زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى.

18 - ئەسىرنىڭ 70 - يىللىرىدىن كېيىن، چوڭ تىپتىكى
مۇقام شەكىلىدىكى مۇزىكىلار زور كۈچ بىلەن راۋاجلاندى.
لۇش بىلەن بىرگە، ئۇسسۇللۇق مۇزىكىلار بىلەن ھەر خىل ئام-
مىۋى خاراكتېرلىك ئۇسسۇللارمۇ كەينى - كەينىدىن ئەۋج ئال-

دى. مەشھۇر «قەشقەر سەنىمى» ئۇسسۇلى مۇشۇ دەۋردىن باشلاپ قېلىپلاشتى؛ ھەر خىل مۇزىكىلىق ئۇسسۇللار لەرزىسى، جانلىق، چىزىقۇن، قىزغىن بولۇپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەجەزىسىغا رايوندىكى تولۇق نامايەن قىلىپ بېرىدۇ. 12 مۇقامغا ئوخشاشلا، مۇزىكىلىق «سەنەم» ئۇسسۇلىمۇ تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدا شىمالىغا ئومۇمىيۈزلۈك تارقاپ، ئۇيغۇر خەلقى بەكمۇ ياخشى كۆرىدىغان ئۇسسۇللاردىن بولۇپ قالدى. مۇشۇ چاغدا، روشەن جۇغلىنىشچانلىققا ئىگە چوڭ تىپتىكى قول ئۇسسۇلى «مەشرەپ» ۋە شۇنىڭدەك ھەر خىل سېرىك خاراكىتىرىدىكى ئۇسسۇللارمۇ خەلق ئارىسىدا كەڭ ئومۇملاشقاندى، بۇنىڭ ئىچىدىكى «نەپەس» ئۇسسۇلى كىرىم قىلىش ۋە سەھنىلىشىش باسقۇچىغا قەدەم قويدى، ئۇ تېخىمۇ نەپەس، ئەۋرىشىم بولۇپ، ئۇيغۇر ئۇسسۇلى سەنئىتىنىڭ يېڭى نامايەندىسى دەپ نام ئالدى. ئەپەسۇسكى بۇ خىل نەپەس ئۇسسۇلى كېيىن پەيدىنپەي ئېكىسپىلان تاتۇرلار سىنىپى مەخسۇس ھوزۇرلىنىدىغان ئويۇنغا ئايلىنىپ قېلىپ، ئۇنىڭ ھاياتى كۈچى ئۈزۈلۈپ قېلىش كىردا بىغا بېرىپ قالغاندى، پۈتۈن مەملىكەت ئازاد بولغاندىن كېيىنلا ئاتىدىن يېڭى ھاياتقا ئېرىشتى ۋە يەنىمۇ راۋاجلاندى.

چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى شىنجاڭدا، بىر تەرەپتىن سىياسىي بىرلىك ۋەزىيىتى مۇقىملىشىشقا يۈزلىنىپ، ئىختىساد كۈللەپ - راۋاجلىنىشقا باشلىغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن مەدەنىيەت، خەنزۇ فېئودال ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ دەھشەتلىك زۇلۇمى خەلقچۇقۇر ئازاب - ئوقۇبەتلەرنى كەلتۈرمەكتە ئىدى. ئاتالمىش خوجا ئەۋلادلىرىنىڭ چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ شىنجاڭغا، بولۇپمۇ

قەشقەرگە قازاتقان پاراگەندىچىلىكى، بۇلاڭ-تالىڭى مەرمدىلەت خەلقىنىڭ چەكسىز غەزەب - نەپرىتىنى قوزغىدى. مانا مۇشۇنداق ئالاھىدە بىر خىل ئارقا كۆرۈنۈش ئاستىدا، قەشقەرنىڭ مەدەنىيەت سەنئىتى چىڭ دەۋرىدە مەسىلىسىز تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. كۈزەل ئەركىن تۇرمۇشتا تەلپۈنۈپ، خەلق ئۈچۈن گەپ قىلىدىغان زور تۈركۈم يازغۇچىلار ۋە شائىرلار مەيدانغا چىقتى.

ئالدى بىلەن، 16 - ئەسىردىن كېيىن ئەرەب، پارىس تىللىرى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەدەبىي تىلىغا كەڭ تۈردە سىڭىپ كىردى، ئۇيغۇر مالىيە مەدەنىيىتىنىڭ راۋاجلىنىشىغا پايدىدىن بولغان بۇ خىل خاھىشنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن، چىڭ سۇلالىسى شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرگەندىن كېيىن، قەشقەردىكى زور بىر تۈركۈم ئۇقۇمۇشلۇق زاتلار ئۇيغۇر تىلى - يېزىقىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشتىكى تېگىشلىك ئورنىنى ئومۇميۈزلۈك ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە باشلىدى. بۇ دەۋردە ۋۇجۇدقا چىققان مۇتلەق زور كۆپ ساندىكى ئەسەرلەرنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇرچە يېزىلدى، ھەتتا پارىسچە، ئەرەبچە ئەسەرلەرنى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىش دولقۇنى كۆتۈرۈلدى. مەسىلەن: 16 - ئەسىردە ئۆتكەن قەشقەرلىك تارىخشۇناس مىرزى ھەيدەر كوراگان يازغان «تارىخىي رەسەدسىيە» نى 1750 - يىلى قەشقەردە ئاتاقلىق تەرجىمان ھاجى ھوشۇر خەلىپە پارىسچىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىپ، بۇ مەشھۇر ئەسەرنىڭ ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى تارقىلىش دائىرىسى ۋە سۈرئىتىنى قېزىلەتتى. شىنجاڭنىڭ داڭدار تارىخىي ئەسىرى «خوجىلار تەزكىرىسى» دە ئاپئاق خوجىنىڭ يەكەن خانى

لىقنىڭ ھاكىمىيەتىنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالغىنىدىن تار-
تىپ تاكى بۇرھانىدىن خوجىنىڭ چىڭ سۇلالىسىنىڭ قوللىشى
ئارقىسىدا تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىنى قولغا كەلتۈرگىنىگىچە
بولغان پۈتكۈل تارىخىي جەريان بايان قىلىنغان. خەنزۇچە
تارىخىي ماتېرىياللاردىكى شىنجاڭ رايونىغا ئائىت مۇشۇ بىر
باشقۇچىلىق تارىخىنىڭ نۇرغۇن بوش ئورۇنلىرى تولدۇرۇلغان،
تاھايىتى يۇقىرى تارىخىي قىممەتكە ئىگە؛ ئۇنىڭ ئاپتورى
قەشقەرلىك تارىخشۇناس مۇھەممەت سادىق قەشقەردۇر (1685-
1765-يىللىرى).

بۇ دەۋردە، مۇۋەپپەقىيەتلىك ئەڭ يۇقىرى، تەسىرى ئەڭ
زور بولغىنى يەنىلا زور بىر تۈركۈم ئاتاقلىق شائىرلار ۋە
ئۇلارنىڭ ئۆلمەس شېئىرلىرىدۇر. مەسىلەن: قەشقەرلىك شائىر
كەشمىدىن 1799-يىلى يازغان داستان «ئارسىلانخان ھەققىدىكى
غەيرى تارىخىي ۋە قەلەر» دە قاراخانلار سۇلالىسى دەۋرى-
دىكى بىر باشقۇرۇلۇق قەھرىمانلىق ئىشلار تەسۋىرلەنگەن.
قەشقەرنىڭ قوغان يېزىسىدىن چىققان ئىمىز ھۈسەيىن سەبۇ-
رى 19-ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئۆتكەن ئاتاقلىق ئىلغار شائىر
بولۇپ، ئۇنىڭ بەزى شېئىرلىرى ئۇيغۇر كىلاسسىك مۇزىكىسى
«12 مۇقام» دا ناخشا تېكىستى قىلىنىپ خەلق ئاممىسى تە-
رىپىدىن ئىشلىتىلىپ بىلەن ئوقۇلغان؛ قەشقەردىكى نامرات ئا-
ئىلىدىن كېلىپ چىققان مۇنەۋۋەر شائىر تۇردى نازىم غەربىي
(1802 - 1862) 1841-يىلى ئىجاد قىلغان پەلسەپىۋى داس-
تان «كىتابى غەربىي» نى يېقىنقى زامان ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئەڭ
ياخشى ئەمۇنىسى دېيىشكە بولىدۇ؛ 19-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرى-
دا ئۆتكەن قەشقەرلىك شائىر گۇمناڭ (بۇ ئەدەبىي تەخەللۇسى؛

ئەسلى ئىسمى ئېنىق ئەمەس) نىڭ لىرىكىلىق داستانى «غەزە -
 لى كاشىغەر» تىلىنىڭ تولىمۇ كۈزەللىكى ۋە كۈچلۈك ۋە تەنپەر -
 ۋەرلىك ئىدىيىسى بىلەن يېقىنقى زامان ئۇيغۇر شېئىرىيەت مۇنداق
 بىر ئىدە ناھايىتى يۇقىرى ئورۇن تۇتۇدۇ.

19 - ئەسىردىكى ئەڭ ئۇلۇغ شائىرى قەشقەر
 بۇلاق بېشىلىق ئابدۇرېھىم نازىرى (1770 - 1848) بولۇپ ھې -
 سا بىلىنىدۇ. ئۇ، 20 يېشىدا قەشقەر ھېيتگاھ جامەسى ئىچىدىكى ئىس -
 لام ئۈنۈم بىر سەتتە ئىمتىھان بېرىپ كىرىپ، بۇ يەردە مول بىلىم
 ئاساسىنى ياراتتى. مەكتەپ پۈتتۈرگەندىن كېيىن باشقىلارغا
 كىتاب نۇسخىلىرىنى كۆچۈرۈپ بېرىش بىلەن تۇرمۇش
 كەچۈردى، 60 ياش چېغىدا ئاندىن شۇ جايدىكى ئۇيغۇر يەر -
 لىك بەگنىڭ ھوزۇرىدا كاتىپلىققا تەيىنلەندى. جاپا - مۇ -
 شەققەتلىك تۇرمۇش ۋە بەگنىڭ ھوزۇرىدا كۆرگەن بىلىگەنلىك -
 رى نازارىغا فېئودال مۆكۈمرانلىق ئاستىدىكى قاراڭغۇ جا -
 ھالەتنى چوڭقۇر تونۇتتى ۋە ھېس قىلدۇردى. ۋەھشى زوراۋان
 لىق ۋە ئۈزۈلمەي داۋام قىلغان ئۇرۇش مالىمەتچىلىقى ئۇنى
 يورۇقلۇق ۋە ئەركىنلىككە تېخىمۇ ئېنىق تازىلىدى. ئۇنىڭ
 ھەر بىر پارچە شېئىرى ھۆكۈمران سىنىپلارغا بولغان نەپرەت
 ۋە خەلققە بولغان مۇھەببەت بىلەن تولۇپ تاشقان. ئۇ «مۇھەببەت -
 بەت داستانى» دېگەن باش تېما ئاستىدا 48 مىڭ مەسرا
 شېئىردىن تۈزۈلگەن 25 داستان يېزىپ چىقتى، قاپىمىدىكى -
 نىڭ نەپىسلىكى، تەسەۋۋۇرنىڭ موللىقى، مۇھەببەت - نەپرەت -
 تىنىڭ ئايدىڭلىقى، ئۇنىڭ ھەر بىر ئەسەرنى يېقىنقى زامان
 ئۇيغۇر شېئىرىيەت ئىدىيەسى بىلەن تىنىڭ جەۋھىرىگە ئايلاندۇردى، شۇنداقلا
 جاڭدا ئۇنىڭ ئىسمىنى ۋە ئەسەرلىرىنى تىلغا ئالدىغان بول -

سا بىلەمەيدىغان ئادەم يوق دېيەرلىك. ئۇ تارىختىن بۇيانقى شىنجاڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيارايونى بويىچە ئۇيغۇر شېئىرىيەت مۇنبىرىدىكى ئىجادىيەتكە ئەڭ باي، مۇۋەپپەقىيەتلىك ئەڭ ئۇستاز، غايەت زور چولپان بولۇشقا مۇناسىپ! ئابدۇرېھىم نازارنىڭ ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە ئەسىرى 1835- يىلى يېزىپ چىقىلغان «رابىيە - سەئىدىن» داستانى بولۇپ، ئۇ پۈتۈنلەي ھەقىقىي ئۆتكەن ئادەم ۋە ئىشتىن ئۆزگەرتىپ تۈزۈپ چىققان، ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ لياھىە نەبىي بىلەن جۇيىڭتەي ھېكايەسىدۇر. بىر ئەسىردىن كۆپرەك ۋاقىتتىن بۇيان، رابىيە - سەئىدىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ پاك، سەمىمىي مۇھەببىتىنىڭ سىمۋولىغا ئايلىنىپ، بۈگۈنكى كۈنگىچە شىنجاڭ ھەرىملىك خەلقى ئارىسىدا تارقىلىپ كەلمەكتە. ئازادلىقتىن كېيىن بۇ داستان كۆپ قېتىم ئۆزگەرتىپ تۈزۈلۈپ سەھنىلەشتۈرۈلۈپ، مەھلىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى ئاممىنىڭ يۈكسەك باھاسىغا ئېرىشتى.

(ھېكەت ئىدىئىسى تەرجىمىسى)

كىتابلارنى بىللە كۆمۈپ ساقلايدىغان ئەھۋالنى كۆرسىتىدۇ،
 قەبرە كۈتۈپخانىلىرى ئاساسەن، تاپىل ھېسابلىنى ئۆلتۈرگەندىن
 كېيىنلا ئادەم بالىلىرى ئارىسىدا قىرغىنچىلىق، ئۇرۇش-
 تالاش يۈز بېرىشكە باشلىدى. غالىپلار مەغلۇپلارنى بوزەك
 ئېتىپ، ئۇنىڭ يەر - زېمىن، ئۆي - ماكان، خوتۇن - قىزلىق-
 رىنى ۋە مال - مۈلۈكلىرىنى بۇلىغاندىن تاشقىرى تەئەللۇقات
 لىرىغا ئوت قويۇپ، خالىغانچە ۋەيران قىلىدىغان زالىمە-
 رىكەتلەر يۈز بەرگەنلىكتىن، ئىنسانلار ئارىسىدا خاتىرجەم-
 رەك ۋە تىنچراق جاي دەپ، كىتاب، ۋەسىقە، توختام، ھۈججەت،
 خەت - چەك ۋە مال - دۇنيا لىرىنى قەبرىستانلىقلاردا ساقلاپ،
 كۆڭلىنى ئىسمىن تاپقۇزغاندىن تارتىپ بارلىققا كېلىشكە باشلىغان.
 «ھەزرىتى موللام» (قەشقەر ئوپالدا)، «يۈسۈپ قادىرخان غازى
 پادىشاھىم - خاس ھاجىپ» (قەشقەر خەلق باغچىسىدا)، «سە-
 ئىد ئەلى ئارىسلانخان» (يېڭىسار ئودامدا) ۋە دۆلەتباغنىڭ ما-
 زارلىرىدىكى «كىتاب ساندۇق» لىرى ۋە قەبرىلەر ئىچىدە،
 تاكىچىلاردا ساقلىغان كىتاب، خەت - چەك، ۋەستىقىلەر قەش-
 قەردىمۇ قەبرىستانلىق كۈتۈپخانىلىرىنىڭ بولغانلىقىنىڭ
 ئەمەلىي مىسالىدۇر.

(3) چوڭ - چوڭ كۈتۈپخانىلارنى ياساپ مەقسەتلىك ھال-

دا كىتاب ساقلاش دەۋرى.

دۇنيادا ئوتتۇرىدا ئەسەردە دەۋرىگە قەدەم
 قويغاندا كىشىلەر ئارىسىدا قەدىمكى كىتابلارنى ئۆز-را-
 ىي بويىچە ئۆزگەرتىدىغان «ھاۋارىيىيىيىچىلەر»، بىئەنئەت-
 چىلەر» چىقىپ، كىتابنىڭ ئەسلى تېكىستلىرىنى تۈرلۈك ئۇ-
 سۇللار بىلەن قىرىپ، ئۆزىگە ياقىمىغان مەزمۇنلارنى چىقى-
 رىۋېتىدىغان ئىشلار مەيدانغا چىقىشقا باشلىدى. شۇنىڭ بى-

رەققىي قىلىپ كىتابخانا بىنا قىلىنىپ، كىتابلار مەقسەتلىك جۇغلانغان ۋە باشقۇرۇلغان. قەدىمكى كۈتۈپخانىچىلىق مۇنداق ئۈچ دەۋرنى باشتىن كۆچۈرگەن:

(1) جانلىق كۈتۈپخانىچىلىق دەۋرى، يادقا ئېلىش دەۋرى. مىلادىدىن ئىلگىرى يۇنانلىقلار ئادەملىرىگە «ئىلىمئادا»، «ئودېسا»، «ئىلىمئادا» قاتارلىق كىتابلارنى؛ ئىسىرائىللار ۋە باھىل، ئاسورىيىلىكلەر ئىيرانى تىلىدىكى «تەۋرات»، «ئىنىجىل»، «زەبۇر» قاتارلىق كىتابلارنى؛ ئەرەب، پارىس ۋە تۈركلىرى بولسا «قۇرئان»، «مەسەب»، «ھەدىس» قاتارلىقلارنى ياد ئالدۇرغان. بۇنىڭدىن باشقا ئىنسانلار ئارىسىدىكى خە-ۋەرچىلىك ئىشلىرىدا پوچتا بولمىغاچ، خەۋەرچىلىرىنى تاپشۇرۇلغان گەپلەرنى ئۇنتۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن يادلاپ ماھىمىدەن ئىشلارمۇ بولغان، ھەتتا بۈگۈنكى ئىككىمۇسۇلارغا ئوخشاش خەۋەر - ئۇچۇرلارنى يىسپ تۈگۈنى، ياغاچ پۇتمىقى قاتارلىقلار بىلەنمۇ بىلىدۈرىدىغان ۋاقىتلارمۇ بولغان. ئۇنىڭدىن سىرت، كىتاب ۋە قول يازمىلاردىكى ھەممە نەرسىلەرنى بىرلا ۋاقىتتا تەڭلا بىلىپ كەتكىلى بولمىغانلىقتىن، كىشىلەر ئاشۇ خىل يازمىلاردىكى مەزمۇنلارنى بىر قەدەر چۈشەنگەن كىشىلەردىن سوراپ ئۆگىنىدىغان ۋە شۇ ئاساستا بەلگىلىك چۈشەنچىگە ئىگە بولىدىغان ۋاقىتلارمۇ بولغان. يۇقىرىدىكىلەر ئىنسانىيەتنىڭ جانلىق كۈتۈپخانىچىلىق دەۋرى ياكى كۈتۈپخانىچىلىق دەۋرىدە جانلىق دەۋرى دەپ ئاتىلىدۇ.

(2) قەبىرە (گۆرۈستانلىق). - كۈتۈپخانىچىلىق دەۋرى. قەبىرە كۈتۈپخانىچىلىق دەۋرىدە بىر قەدەر كىشى ۋاپات بولۇپ كەتسە، مەرھۇم بىلەن بىرگە ۋەسىيە تىنامە، ۋەسىقە،

لەن كىشىلەر ئارىسىدا كىتابلارغا كۇمانى قارايدىغان ئەھ-
ۋاللار شەكىللەندى. پىرئاۋىن دەۋرىگە كەلگەندە ، ئىسكەندە-
ددىيىدە يۇقىرىقى ئەھۋاللارنى تۈگىتىش ئۈچۈن ناھايىتى
زور كۈتۈپخانا تەسىس قىلىنىپ ، مىسىر تەۋەسىدىكى كىتاب ،
خەت يېزىلغان تېرە ، تاخىمىلارنى توپلىغان ۋە كۈتۈپخانا ئىچىلىق كە-
پى ئۇيۇشتۇرۇلغان ، شۇنىڭدىن كېيىن دۇنيانىڭ ھەر قايسى
جايلىرىدا ، جۈملىدىن پىرگام (كىچىك ئاسىيا) شەھىرى كۈ-
تۈپخانىسىمۇ زور قەدەملەر بىلەن ئىلگىرىلەپ كەتكەن .

قەشقەردىكى كۈتۈپخانىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي ئۈنۈمى

يىپەك يولىدىكى مەرۋايىت قەدىمكى شەھەر — قەشقەر -
دە 10 - ئەسىردىلا « مەدرىسە ئى ساچىيە » ، « مەدرىسە ئى ھا-
مىدىيە » نامىدىكى ئىلىم يۇرتلىرى بولغانىدى . بۇلاردىن
« مەدرىسە ئى ھامىدىيە » قەشقەر شەھىرىنىڭ شەرقىدىكى « دۆ-
لەتباغ » دېگەن يېزىنىڭ « بارىگاھ » دېگەن كەنتىگە ئورۇن-
لاشقان ، يەنە دۆلەتباغ دەپ ئاتالغان پادىشاھلىق
باغنىڭ غەربىگە ، تۆمەن دەريا ساھىلىغا « سانادەت كۈتۈپخا-
نىسى » دېگەن بىر كۈتۈپخانىنىڭ ئورۇنلاشقانلىقى قەدىمكى
يەر ناملىرى تەزكىرە كىتابى ۋە ۋەسىقىلەردە قەيت قىلىنى-
غان . بۇ كۈتۈپخانىلاردا نۇرغۇنلىغان ئالىملارنىڭ نادىر ئە-
سەرلىرى جەملىنىپ ساقلانغانىدى . ئەپسۇسكى خىزىر خوجا
دەۋرىدىكى توپىلاڭدا نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك كىتابلار كۆي-
دۈرۈۋېتىلگەن . ھازىرغىچە ساقلىنىپ قالغان مەشھۇر كىتاب-
لاردىن ئالىم مەھمەت بىننى ئەلىيۇل قەشقەردىكى « كىتاب-
بۇزرائەت » ناملىق ئەسىرىدە بايان قىلىنغان قەشقەردە

كى گۈل - كىيا، زىرائەت تۈرلىرى، قەشقەرنىڭ يېزا ئىگىلىكى، قېرىنداشلىقى، باغۋەنچىلىكى، ياشىغان ھاياتات، قۇشلار قاتارلىقلارنىڭ تارىخىي تەزكىرىسىنى يېزىشتا تولىمىسى قىممەتلىك بىر نىجى قول ماتېرىيال بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مەزكۇر كىتابتا بىنا خاتىرىلىنىشىچە قەشقەردە ئۇنىڭ ۋاقتىدا ئۆستۈرۈلگەن گۈللەردىن: بىنەفشە، سۈمبۈل، رەبھان، گۈلى ئابباس، نافەرمان، ئەبرۇسەۋسەن، ئەنپەرۋەخوخاگۈل، نايۇ، ياسمەن، گۈلشەن، گۈلى سەدىيەر، قامچاگۈل، ھىيىداد، تۆگە قۇيرۇق، تەلەگۈل، خوبادگۈل، گۈلى قەھقەھ، گۈلى ئەمەش، باغادى، گۈلى نەر-كەس، خۇرۇبەس، تاجىگۈل، گۈلى شەمسى، گۈلى كاككۇك، گۈلى نەسىرىن، لالە، خېنەگۈل، چىنەگۈل، گۈلى ھىندۇ، گۈلى كەشمىر، قىزىلگۈل، ژالە، ئەترە... قاتارلىقلار؛ مېۋىلىك دەرەخلەردىن: ئانار، ئەنجۈر، پىستە، بادام...؛ خۇشپۇراق ئۆسۈملۈكلەر-دىن: مېھرىكىيا...؛ زىننەت دەرەخلەردىن: قارا سۆگەت، سېرىق سۆگەت، چىنار، تالى مەجنۇن؛ چۆل ئۆسۈملۈكلىرىدىن: جۇزغۇن، يۇلغۇن، سوك-سوك، چاكاندا، قىرىق بوغۇم، ئادى-راسمان (زەھەر ئېلىشقا)، قومۇش، يىمكەن، چىمىخ...؛ كۆك تاتلاردىن: سەۋزە، چامغۇر...؛ ئۆي ھاياتلىرىدىن قوي...؛ ياۋايى ھاياتلاردىن: قۇلان، چىرىكىن قۇلان (ياۋا ئات)، جەرەن، ئارقار، ياۋا ئەچكۈ، قانچازلىق بۆكەن، ياۋا تۆگە، كېيىن...؛ كۈشەندە ھاياتلاردىن: بۆرە، يىلپىز، تۈلكە، ئېيىق، شىر، سۈلەيسۈن؛ ھاياتلار ۋە قۇشلاردىن: پايپاقاسىق، چىل، قىزىل تۇمشۇق قاغا، دوغداق، كەكلىك، ئولاي، بولغۇن، ئاغىمىغان، سۆسەر، جاڭگال توشقىنى...؛ يىرىتقۇچ قۇشلاردىن: يايلاق بۈركۈتى، قىزىل لاجىن، سېرىق تىرناق، لاجىن، سا،

چوڭۇندەك، غېجى، لاجىن دىۋانى قاتارلىقلار دەپ ھەممە قوش، ئۆسۈملۈك، گۈل-كىيىلارنى داۋاسى بىلەن قوشۇپ يازغان. ئۇنىڭدىن باشقا كىتابتا يەنە 12 مۆچەلىنىڭ ئۇيغۇرچە ئاتالغىسىمۇ يېزىلغان. مەسىلەن:

پارسچە ئاتالغىسى:

- (1) ھەمەل
- (2) سەۋرى
- (3) جەۋزا
- (4) ئەسەد
- (5) سۇنپۇل
- (6) سەرتان
- (7) مىزان
- (8) ئەقەرب
- (9) قەۋس
- (10) جەدى
- (11) دەلۋى
- (12) ھوت

ئۇيغۇرچە ئاتالغىسى:

- (1) قوزا
- (2) ئۇي
- (3) قوشكىمەك
- (4) يولۋاس
- (5) لەھەڭ
- (6) بۇغداي بېشى
- (7) تارازا
- (8) چايان
- (9) ياچاق
- (10) ئوغلاق
- (11) سوغا
- (12) بېلىق

سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىدە، بۈيۈك سەئىدىيە سەلتە-نىتىمىنىڭ بىرىنچى ۋارىسى سۇلتان ئابدۇرەشىمخان قەشقەردە ۋالىيلىق قىلۋاتقان ئۈچىنچى ئوغلى سوپى سۇلتانغا ئالاھىدە نامە يېزىپ، ئۇنىڭ كىتابچىلىق ئىشلىرىغا ئەھمىيەت بېرىشنى تاپىلاپ مۇنداق دېگەن: «پەرزەنتى چەمە نزارىم: بۇزۇكۋار سۇتۇق بۇغراخان غازى پادىشاھىم، باھادىر ئىسلام، پەزىلەتلىك ئالىم يۈسۈپ خاس ھاجىپلارنىڭ مەقبەزە گۈرۈستانىنى تەسىر ئەيلەپ، كىتابلار يازدۇرۇپ ۋەخپى قىلىپ، نامى ئەزىمىدىن سەلتەنەت تەسىزنىڭ ئىقبالىنى قۇزۇن ئەيلىگە يىسىز.» ئۆزىنى ئىمپىراتور ئەزەم دەپ ئاتاشقا پۈتكۈل ئاۋامغا

بۇيرۇق چۈشۈرگەن. داۋگۋاڭنىڭ قەشقەرغە قويغان ھاكىمى لۈكچۈنلۇق زوھىرىدىن ھېكىم بەگ كاتىپى ئابدۇرېھىم سىدىق-لات (نازارى)، نورۇز ئاخۇن كاتىپ قاتارلىقلارنى ھەرىكەتكە كەلتۈرۈپ، توققۇز يۇرتتىكى ئەھلى خەتتاتلارنى ئوردىغا يىغىپ، ئوپالنىڭ دوغلات دېگەن يېرىدىكى بەش مولۇق باغ-قا ئۇلارنى پاراۋان تۇرمۇش بىلەن ئورۇنلاشتۇرۇپ شائىر ئابدۇرېھىم نازارنى باش قىلىپ «ئەخلاقۇل مۇھىنىن» («كۈزەل ئەخلاق») قاتارلىق ئەسەرلەرنى يازدۇرۇپ، ئۇنىڭغا خەنزۇ، مانجۇ، ئۇيغۇرچە يېزىقلاردا ئويۇلغان تامغىسىنى بېسىپ، شەھەر ۋە سەھرالاردىكى مەدەنىي مازار، مەكتەپلەرگە «ۋەخپى نام» دېگەن نام بىلەن تارقاتقان. ھازىر بۇ كىتابلارنىڭ بىر قىسمى قەشقەر شەھەرلىك كۈتۈپخانىسىنىڭ قەدىمكى كىتابلار ئارخىپى ئامبىرىدا ساقلانماقتا.

20- ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن تارتىپ، قەشقەر شەھىرىدىكى 20 دىن ئارتۇق «مەدرىسە» نامى بىلەن تونۇلغان ئىستىتۇتلارنىڭ ھەممىسىدە كۈتۈپخانىلار بار بولۇپ، ئۇلاردىن «تالىپ» دەپ ئاتالغان ئەينى دەۋر سەئودېنتلىرى پايدىلىنىاتتى. قۇمۇل ۋە قەسىدىن كېيىن، 1932- يىلى قەشقەر ئەنجان رەستىسىدە «مىللەت كۈتۈپخانىسى»، 1938- يىلى خەلق كلوبىدا «ئۇيغۇر ئۇيۇشما كۈتۈپخانىسى»، «مىن جياۋگۈەن» («ئاۋام مائارىپى سارىيى» مەنىسىدە - تەرىرى) كۈتۈپخانىسى؛ 1950- يىلىدىن ئىتىبارەن شەھەردە «خەلق كۈتۈپخانىسى»، «دوستانلىق كۈتۈپخانىسى»، «بالىلار كۈتۈپخانىسى» قاتارلىق كۈتۈپخانىلار پائالىيەت ئېلىپ بارغاندىن تاشقىرى 1956- يىلىدىن باشلاپ، رەسمى ھالدا شەھەرلىك كۈتۈپخانا قۇرۇلۇپ ھازىرغىچە خەلق ئۈچۈن خېلى ياخشى خىزمەت بېرىشى ئىشلىدى. ئۇنىڭدىن باشقا قەشقەر شەھىرىدە پېداگوگ-

گىمكا ئىنىستىتۇتى، دارىلمۇئەللىمىن، ھەر قايسى ئوتتۇرا تېخنىكوم ۋە ئوتتۇرا، باشلانغۇچ مەكتەپلەر، شۇنىڭدەك زاۋۇت، كان - كارخانا، كەسپىي ئورۇنلار ھەم شەخسىيەلەر يولغا قويغان ھەر خىل شەكىلدىكى كۈتۈپخانىلارمۇ ئۆز رولىنى تولۇق جازى قىلدۇرۇپ كەلمەكتە،

[قىسقا خەۋەر]

يېقىندا، شەھەرلىك سىياسىي كېڭەشنىڭ «تارىخىي ما-
تېرىياللار تەتقىق ھەيئىتى» يىغىن چاقىرىپ، ئالدىنقى بىر
مەزگىللىك خىزمەتلەرنى يەكۈنلەپ، نەتىجىلەرنى جارى قىل-
دۇردى. ساقلانغان مەسىلىلەرنى تۈزەتتى ھەمدە «تارىخىي
ماتېرىياللار» تەھرىر ھەيئىتىنى قىسمەن تولۇقلىدى ۋە تە-
تپكە سالدى. «تارىخىي ماتېرىياللار» نىڭ ئۇيغۇرچەسىنى
نەشىر قىلىشتا ئۆتكەنكىدەك تەرجىمىنى ئاساس قىلىدىغان
بىر تەرەپلىملىك ھالەتنى ئۆزگەرتىپ، ئۇيغۇر ۋە باشقا ئاز
سانلىق مىللەت كىشىلىرىنىڭ ئۇيغۇرچە يېزىقتا يازغان ما-
تېرىياللىرىنى توپلاپ، تەھرىرلەپ چىقىرىشنى ئاساس، تە-
جىمە ماتېرىياللارنى چىقىرىشنى قوشۇمچە قىلىشنى بېكىتتى.
يېڭىدىن بېكىتىلگەن تەھرىر ھەيئەتلىرىنىڭ ئىسسىملىكى
تۆۋەندىكىچە (ئۇيغۇرچە ئېلىمپە تەرتىپى بويىچە تىزىلدى) :
ئابدۇرشىت ھاجى، ئابدىقادىر ھېيت، ئابلىمىت سابىر، جاۋ-
شىنخەن، سۇرۇڭچۇن، شياۋبىرۇڭ، قەمەرچان، قۇربان ئىمىن،
مازېشىەن، مۇھەممەت ئوسمان، مۇھەممەت ئىمىن قۇربانى،
ۋاڭشياڭ، ۋاڭيىڭلىن. ھەيئەت مۇددىرى: سۇرۇڭچۇن، مۇئا-
ۋىن مۇددىرلىرى: ۋاڭشياڭ، ئابدىقادىر ھېيت.

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئابدۇغەنى ھۈسەيىن

جۇڭگو خەلق سىياسى مەسلىھەت
كېڭەشچى قەشقەر شەھەرلىك تارىخىي
ماتېرىياللار تەتقىقات ھەيئىتى
تۈزدى

«قەشقەر گېزىتى» مەتبەئەسىدە بېسىلدى

فورماتى: 1092 × 787 م، 1/32، 5.75 باسما

تسراژى: 1000

باھاسى: 2.00